

BEAR

GRYLLS

A LÉLEK EREJE

ÚTMUTATÓ MINDEN NAPRA

BEAR GRYLLS
A LÉLEK EREJE

ÚTMUTATÓ MINDEN NAPRA

*A bibliai idézetek a Magyar Bibliatársulat
Kálvin Kiadójánál megjelent, új fordítású Bibliából származnak,
és annak helyesírását követik.*

Néhány különleges, nagyszerű férfi és nő óriási befolyást gyakorolt az életemre és a hitemre, ez a könyv sem született volna meg nélkülük.

Számos történet és anekdota Nicky és Pippa Gumbeltől származik, akik hosszú idő óta kedves és hű barátaim.

Legjobb haveromnak, a szabadon, bátran, szeretettel élő Charlie Mackesynek a barátságért és ösztönzésért vagyok hálás, amire nagy szükségem volt a könyv megírásához.

Köszönet jár Jim Hawkinsnak, akivel e-mail segítségével reggelenként közösen olvasunk, aki hű, szellemes, bölcs emberi lény, és nagyon szeretem.

Valamint Chris Stanley-Smithnek, aki szorongó, esetlen, nehezen boldoguló kamaszkoromban a hit felé kormányzott. Világéletemben példaadó ember voltál!

És végül Sharának és a három fiunknak, akik napról napra megmutatják nekem, milyen a működő hit: a szeretetükkel, a kedvességükkel, a nagylelkűségükkel, a szellemességükkel és a ragaszkodásukkal.

BEVEZETÉS

Az emberek néha a viselt dolgaimról kérdezgetnek. Általában szóba kerül, hogy feljutottam az Everest csúcsára, életben maradtam a dzsungelben, és átkeltem az óceánon – mindaz, amit ők sikernek gondolnak. De számomra ezek az életem legkevésbé érdekes részei. Az igazság az, hogy minden siker, minden díj vagy eredmény mögött, amely az újságok címoldalára kerül, kudarcok hosszú sora rejtőzik. Az életemben sokkal több a küszködés, a kétség és a félelem – van köztük olyan, amelyen túlléptem, másokon viszont nem.

Fontosabb kérdés volna, honnan származik az erőm?

Az őszinte válasz, hogy sokszor nem érzem magam túlságosan erősnek. Az élet néha küzdelem. Időről időre mindannyian érzünk ilyesmit. Ám ami erő van bennem, az azokból a reggeli, csendes percekből ered, amelyekkel a napot kezdem. Azokból, amikor egyedül vagyok, és letérdelek. Azokból, amikor időt szakítok Istenre.

Isten. Sokunknak nehéz szó. És ugyanígy az, hogy „egyház” vagy „Atya”. Néhányak számára egyenesen fájdalmas vagy negatív jelentést hordoznak. De próbáljunk a szavakon túlra, a mögöttük rejtőző erőre látni! Ez az erő a szeretet. Ne feledjük, hogy ha a Teremtőnk valóban az, akinek mondja magát, akkor ő jó! Hazahív minket, és mindannyiunkhoz úgy beszél, hogy az személyesen nekünk szól. A mi oldalunkon áll, a tiéden is. Fogja a kezünket, és nem érdekli, milyen messze sodródtunk tőle.

Tehát Isten a szeretet? Azt hiszem. Úgy értem, Jézus is csak ennyit akart elmondani mindenkinek, nem? Szeretet. Az erő, amelyet ő hozott magával, a megelevenedett jóság volt. A szeretet megtart és vezet, erőt ad és segít. Bármilyen messze vagyok tőle, tudom, hogy fordulhatok hozzá.

Nem azért fordulok hozzá, hogy vallásos legyek. Valójában a vallás mint olyan csöppet sem egyértelmű számomra, mindenki mást gondol róla, és csupa szabály – ezektől mindig lefagyok. Az egyház sokszor igyekszik tisztának és tökéletesnek mutatni magát. De az élet se nem tiszta, se nem tökéletes. Egyszerűen azért ereszkedem térdre, mert erőt merítek a mozdulatból. Ebből a könyvből majd kiderül. A gyengeségből merített erő, az őszinteségen keresztül elért kapcsolat, az alázatból származó átszellemültség mind része annak az útnak, amelyen nem jutottam túl messze. De amennyire tőlem telik, nem kanyarodom le róla, mert a szívem azt súgja, hogy jó ott lenni.

Egész életemben hívő voltam, mégis nehéz ezen az úton járnom. Sokszor hibázom. Többször sodródok az útpadkára, mint képzelnétek! Szóval, ami engem illet, tényleg sokat segít, ha Istennel kezdem a napot. Olyan, mint az étel. Ezzel táplálkozik a lélek.

Hát erről szól *A lélek ereje*. Meg szeretném mutatni, mi ad napról napra erőt ahhoz, hogy az életem jó irányba haladjon. A hitem, mint egy darab kovakő vagy egy darab megbízható kötél, az életmentő alapfelszerelésem része. És még sokkal több. A gerincem. A szívem. A legfontosabb erőforrásom.

A szövegben szándékosan nem használok dátumokat, és nincs szigorú olvasási rend, amelyet be kellene tartani: A könyv

360 egymástól független bejegyzés; a köré a tizenegy alaptéma köré csoportosítottam őket, amelyekhez, úgy tapasztalom, újra és újra visszatérek: remény, cél, elszántság, kapcsolatok, jövőkép, bölcsesség, hűség, bátorság, megbocsátás, szabadság, kockázat. Könyvem biztosan nem hibátlan, ráadásul még nagyon sok minden elmondható volna ezekről a témákról, de kezdetnek megteszi. Remélem, arra bátorítja majd olvasóit, hogy legyenek határozottak, bátran, de szelíden küzdjenek az élet kihívásaival, miközben biztosan tudják, hogy Krisztusban szeretetet és szabadságot találnak.

Lesznek napok, amikor olvasóm ki sem tudja nyitni a könyvet. Lehet, hogy hetekre, hónapokra vagy akár évekre félreteszi. Az sem baj, ha kicsit beporosodik a fedele: *A lélek erejének* egyetlen célja, hogy segítsen. Nem kötelező végigolvasni. Mindannyian lenn vagyunk a sárban, mélyebben, mint hinnénk, de közben felnézünk egy Csillagra. És ő jó.

Az a legfontosabb, hogy legyen erőnk segítséget kérni, és fogadjuk el a felénk nyújtott kezet. Hogy mindig, centiről centire haladva közeledjünk a fényhez. És sose adjuk fel!

A hit utazás, és mint minden hosszú út, naponta megtett, apró, bizalommal teli léptekből áll.

Ez a könyv üzemanyagot biztosít erre az útra. Ne becsüld alá a Biblia szavainak az erejét! Sokszor világították be utam sötét szakaszait, sokszor adtak erőt, amikor elgyengült a testem. Immanuel Kant szerint „a Biblia az igazság kimeríthetetlen forrása. A Biblia létezése a legnagyobb áldás, amely az emberiségnek valaha jutott.”¹

*Lábam előtt mécses a te igéd,
ösvényem világossága.*

ZSOLT 119:105

Őszintén remélem, hogy ez a könyv napról napra áldást hoz,
gazdagabbá és erősebbé teszi az olvasóit!

ÍGY KEZDŐDÖTT

Tizenhat éves koromban történt. Egy átlagos, iskolában töltött nap végén, amikor a házukban az utolsó lámpát is leoltották, és végre sötétség borult mindenre, óvatosan kibújtam a földszinti ablakon.

A holdfény elég erős volt hozzá, hogy nyugodtan mozoghassak, habár az előttem álló rövid utat koromsötétben vagy egy hatalmas viharban is könnyedén megtettem volna – már több százszor végigmentem rajta. De az az éjszaka mégis más volt, mint a többi. Tudtam, hova tartok: a bűvőhelyemen álló kedvenc fához. Világéletemben szerettem magasra, az ég felé mászni, az ágak és lombok közé, ahol nem láthatnak meg odalentről.

A keresztapám hirtelen, minden előzetes jel nélkül bekövetkező, halálos végű infarktuszának híre nagyon megviselt. Stephen volt apám legjobb barátja, nekem meg a második apám. Az összes családi nyaralásunkra velünk jött. Nagyon sok mindent tanultam tőle, ő pedig mindig nevetett és biztatott. A halála után úgy éreztem, mintha kitépték volna a szívemet.

A tragédia váratlan híre alaposan felkavart – egyszerre voltam dühös, zavarodott és magányos. Kegyetlennek és korainak éreztem, ami történt. Vagy pontosabban már nem is tudtam, hogy mit érzek. Egy kis időre és egy kis helyre volt szükségem – egyedül. Ezért lopóztam ki a házból aznap éjjel, és indultam a magányos fa felé.

Gyorsan másztam. A kéreg tapintása, az ágak iránya, vagy ahogy a súlyom alatt megmozdult a fa, miközben magasabbra kapaszkodtam, mind ismerős volt. Tizenkét méter magasan, amikor elértem az utolsó ágat, amelyről tudtam, hogy még elbír, megálltam.

És kitört belőlem a sírás. És a düh. A kezembe fogtam a fejem, zokogtam, és a fatörzset csapkodtam. Lehet, hogy ez is ima volt.

Évek óta nem törődtem Istennel. Fiatalabb koromban a hitet olyan természetesnek vettem, mintha valamiképpen lett volna bennem valami, és az csak nekem lett volna ott. Egy egyszerű jelenlét, amely csendes, nem ítélkezik, erős és mindig jó.

De kamaszkoromban, amikor már iskolába jártam, végtelen hosszúságú istentiszteleteket kellett végigülnöm, és a hitemet kivégezte az unalom. Végzett vele a vallás. Az pusztította el, hogy nem volt fontos. Egyértelművé vált számomra, hogy a hit a múlthoz tartozik, és ha felnőtt akarok lenni, túl kell lépnem a természetfölötti minden formáján, hiszen az csak a gyerekeknek való.

Stephen halála felkavarta az érzelmek mélyen nyugvó rétegét, élesztgetni kezdte a hitem kihunyt maradékát, és felrázott, mint a fájdalom. Isten megnyugtató jelenléte lágyan levegőt fújt a hit parazsára. Nagyon vágytam erre a jelenlétre ott fenn, a fa tetején. És a parázsból életre kapott egy apró kis lángnyelv.

Amikor néhány másodpercre csillapodott bennem a düh, és a könnyeim is felszáradtak valamennyire, elmondtam azt az egyetlen imát, amely igazán hat az emberi szívre: „Jézus, ha létezel, Jézus, ha hallasz, kérlek, maradj mellettem ma éjszaka!”

1. Igazi barát

Akarja Isten, hogy erősek legyünk? Nem. Akarja, hogy érdekesek legyünk? Biztosan nem. A képességeink nem nyűgözik le. Oda megy, ahol szívesen fogadják és szükség van rá. Azokat keresi, akik a szívükben csendes igent mondanak rá. Azokat, akik megértik, hogy egyedül kevesek vagyunk. Megtölti azokat, akik üresnek érzik magukat, és általunk működik.

Aki azt hiszi, mindent megold egyedül, az nem hagy neki helyet a szívében, és nem engedi, hogy csodát tegyen.

Jézus azt mondta:

Ti barátaim vagytok... Többé nem mondalak titeket szolgáknak... Titeket barátaimnak mondalak.

JN 15:14–15

Nincs, ami több erőt adna – és nincs az életben nagyobb megtiszteltetés –, mint amikor a Mindenható nevezi barátjának az embert. Feltétel nélkül szeret, megbocsát, meggyógyít minket, és a barátunk, ha kell.

2. Ki Jézus?

Még gyerek voltam, amikor Madonna egyszer azt nyilatkozta: „Jézus Krisztus olyan volt, mint egy filmsztár, mind közül ő a legnagyobb kedvencem.”¹

Bonaparte Napóleon továbbment: „Tudom, milyen az ember,

és ki kell mondjam, hogy Jézus Krisztus nem ember volt. Felszínes szellemek hasonlóságot találhatnak Krisztus, birodalmak alapítói és más vallások istenei között. De nincs köztük hasonlóság. A kereszténységet és a többi vallást végtelen távolság választja el.”²

Vagy ott van H. G. Wells, a híres író: „Krónikás vagyok, nem hívő. De kénytelen vagyok kimondani, hogy ez a koldusszegény galileai prédikátor a történelem középpontja.”³

Nem volt még Jézushoz hasonló ember. A jósága és a bátorsága fölének magasodik, és hozzá képest együtt is törpék vagyunk.

De Jézus nem azért jött, hogy lenyűgözzön bennünket. Azt mondta, azért jött teljes alázatban, hogy megváltson. Ha az, akinek mondta magát, és az evangélium valóság, akkor ez nagyon jó hír. Nem volt más szándéka, mint hogy megtanítsa minket segítségért folyamodni, és bízni abban, hogy segíteni fog; meg akart békíteni minket, hogy megbocsássunk és jobbak legyünk. Ha az a feladatunk, hogy a saját képességeink tudatában teljes életet éljünk, akkor nyilván ezzel kell kezdenünk.

Vagyis akárhol vagy Istennel – ha keresed, ha többre vágysz, vagy ha éppen hátat fordítasz neki és eltávolodsz tőle –, ez a sor igaz:

Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

LK 19:10

Ne feledd – vagy fedezd fel most először –, hogy bízhatunk benne, és ő képes rá, hogy jobbá tegye az életünket! Lassacskán kezdem megtanulni, hogy mindennek ő a kulcsa.

3. Tartsd ezt észben

Sokszor előfordul, hogy be kell lépnem a félelem ajtaján. Ha igazán fontos helyre akarunk eljutni, néha mindannyian kénytelenek vagyunk rá. De megtanultam csendben imádkozni ezekben a pillanatokban, és már rá tudom bízni magam valakire, aki nagyobb, bátrabb és erősebb, mint én vagyok. Ez a kulcs. Ne menj egyedül! Tedd a kezéd a Mindenható kezébe, ő majd vigyáz rád.

A jó apák mind ilyenek: nem eresztik el a gyerekek kezét.

Az imák, amelyeket ijedtemben mondok, nyersek. (Abban az értelemben, ahogy az iskolában tanították, talán nem is számítanak imának. De azért igaziak.) Megmutatom az Úrnak a legmélyebből jövő félelmeimet, és megkérem, hogy maradjon mellettem. Arra kérem, hogy segítsen továbbmennem.

Sokan próbálják eltitkolni, ha félnek, de a félelem attól csak nagyobbra nő. Ha azonban bevalljuk a bennünk bujkáló rossz érzést, akkor az el is pusztulhat. Persze, sok bátorságra van szükség ahhoz, hogy felszínre engedjük, és beszéljünk róla Istennek vagy valakinek, akit szeretünk.

Nézzük, mit mond erről a Biblia:

Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj.

JÓZS 1:9

De honnan vegyünk bátorságot?

Mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.

JÓZS 1:9

Bármivel kerülsz is szembe, egyvalamit ne felejts el: nem vagy egyedül. Az univerzum teremtője jóságos. Melletted áll, benned van, érted van.

4. A lecke, melyet térden állva tanulunk

Az élet néha nehéz, vagy akár kegyetlen is lehet. Gyakran hoz fájdalmat, veszteséget, bánatot, romló emberi kapcsolatokat és betegséget. Senki nem kerülheti el ezeket, hiszen utunk részei. Nem volnánk emberek, ha nem vágnánk néha kétségbeesetten segítségre.

De hitünk csodája az, hogy ezekben a pillanatokban sem maradunk remény és támogatás nélkül. Sőt, pont fordítva van. Ilyenkor válunk a legerősebbé. Csak nem biztos, hogy tudjuk vagy érezzük. De olvasd el ezt:

Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

MT 5:3

Ha saját erőnk már kevés hozzá, hogy továbbmenjünk, nincs más választásunk, le kell térdelnünk, és fel kell kiáltanunk! A hívő ember térden állva a legmagasabb. Belőlünk kevesebb. Belőle több.

Van egy híres vers a homokban maradt lábnyomokról, amelyben a költő azon töpreng, miért csak egy pár lábnyomot lát, amikor olyan nagy szüksége volna Jézusra. Ezt a választ kapja: „a legsúlyosabb próbák alatt/Téged vállamon hordoztalak”.⁴

Amikor tudatában vagyunk annak, milyen nagyon nagy szükségünk van Istenre, ott áll mellettünk. Akkor van a legközelebb hozzánk, amikor a legnagyobb szükségünk van rá.

5. Légy hálás!

*Mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata
Jézus Krisztus által a ti javatokra.*

1THESSZ 5:13

Azért érdekes és nehéz ez a vers, mert amikor valami nagyon rossz történik, akkor nem ez jut először az ember eszébe. Ha valami igazán rosszul sikerül, akkor a legtöbben valószínűleg leroskadunk és feladjuk a harcot. De Isten útja jobb és okosabb. Ő arra kér, hogy minden körülmények között legyünk hálásak. Ne hibáztassunk másokat, ne sírjunk, hanem adjunk hálát mindazért, ami jó az életünkben. Ilyen a legbátrabb élet.

Az alapjaira leegyszerűsítve: jó az az igazság, hogy Isten

szereket minket, és majd örökké vele leszünk. Ez már önmagában is örült nagy újság.

Ha bátran és céllal akarjuk eltölteni az életünket a Földön: tudományosan bizonyított tény, hogy a hála javítja az ember lelkiállapotát. Legyen mindennap ez az alap, éljünk így! Legyen mindenki folyamatosan hálás az áldásért, amelyet kap, érkezzen akár étel, egészség, vagyon, egy jó kapcsolat, vidámság, család, vagy egyszerűen az Úrnak a jövőnkre vonatkozó ígéretei formájában.

Pál is jól tudta ezt:

Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!

FIL 4:8

Másképp szólva: nézd a dolgok pozitív oldalát, és válaszd a hálát!

Igaza volt Pál apostolnak. Ha körülnézünk, és a jó dolgokra figyelünk, az segít, hogy azokban az apróságokban is meglássuk Istent, amelyek fölött legtöbbször átsiklik a tekintet: mondjuk, ahogy egy kutya ugrálni kezd örömeiben, amikor meglát, vagy ahogy kedvesen elmosolyodik valaki, aki kihozza a kávéját. Krisztus mindenben ott van. Aki így él, annak felnyílik a szeme. És ez a hálával kezdődik.

6. Az élet szavai

Ha elég idő jut rá, és a feltételek megfelelőek, egy folyó keresztülvág egy sziklát, sőt, sok száz méter mély kanyonokat hagy maga után. A folyó nem erős, hanem kitartó. A Biblia is így működik. Ha elég időt szánunk rá, hogy olvassuk és elgondolkodjunk rajta, akkor szinte anélkül fog hatást gyakorolni az életünkre, hogy észrevennénk.

Dávid 19. zsoltára leír néhány életre szóló változást, amely az Írásnak köszönhető. Megmagyarázza, hogyan

- rakja rendbe az életünket
- kormányoz a helyes irányba
- mutatja meg az örömhöz vezető utat
- figyelmeztet a veszélyre.

Ez mind egyetlen, legyűrhetetlen igazság felé mutat: Isten szeret téged, és azt ígéri, ha keresed, akkor megmutatkozik. De mint a folyó és a szikla esetében, nektek is érintkeznetek kell valahol. Ha nem hívod, ő nem erőlteti rád magát. Kérned kell. Keresned. Engedd, hogy a folyó vize elérjen, átcsapjon rajtad, formáljon, és úgy alakítson, hogy neki is tetsszél!

Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az ÚRtól.

PÉLD 8:35

Egyszerre rátalálni az életre és az Úrtól származó kegyelemre –

ez ám a csodás ígéret! Nyisd tágra a szíved, hogy ő beléphessen az életedbe! És legyen ez így mindennap. Ez minden jó forrása.

7. Mit kíván az Úr?

Egy hosszú utazás kezdetén vegyes érzések fogják el az embert. Sokszor csak sietne, hogy a lehető leghamarabb célba érjen. A hit útja kicsit másképpen működik. A cél olyan messzire esik, hogy életünk során biztosan nem érjük el, az odavezető út pedig megpróbáltatásokkal van teli. És hosszú – annyira hosszú, hogy csak az utolsó leheletünk után ér véget.

De ha nem tudnád, nem egyedül utazunk. Az Úr egyszerre úti cél és vezető, hiszen megígérte: velünk marad minden lépésünknél.

De milyenek legyenek ezek a lépések? A válasz csodálatosan egyértelmű:

Mit kíván tőled az ÚR? Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

MIK 6:8

Te vagy én időről időre biztosan elbukunk majd, de ha így alakul, akkor sem szabad kétségbeesnünk. Nézz fel, és meglátod, hogy a magasból feléd nyúlik egy segítő kéz, amely újra felemel.

Élj törvény szerint, törekedj a szeretetre, és légy alázatos!

8. Ki volt Jézus?

Ki volt Jézus? Élete egy pontján a legtöbb ember felteszi magának ezt az egyszerű kérdést. Mindannyiunknak választ kell adnunk magunkban, ugyanúgy, ahogy akkoriban tették, amikor még köztünk járt. Számukra – és számunkra is – háromféle hiteles válasz kínálkozik:

- megzavarodott (Mk 3:21).
- Belzebub van benne (Mk 3:22).
- [ő az] Isten fia (Mk 3:11).

Tehát vagy bolond, vagy gonosz, vagy Isten.

Régebben az is eszembe jutott, Jézus lehetett egyszerűen egy jó tanár vagy egy rendes ember. De azután végiggondoltam az életét és a szavait. Egy jó tanár többször Istennek nevezi magát? Azt mondja, hogy egy az apjával? Elhíreszteli, hogy azért jött, mert az életét akarja adni az emberiségért? Feltámasztja a halottakat, jár a vízen, megzabolázza a hullámokat? Ezek azért elég kemény állítások, és kemény tettek.

C. S. Lewis író, teológus (1898–1963) úgy érvel, hogy „egy ember, aki nem több embernél, de olyanokat mond, mint Jézus, az nem jelentős erkölcsi vezető, inkább vagy [bolond]... vagy esetleg a pokol ura. Döntenünk kell... de hagyjuk azokat a lekezelő butaságokat, hogy egy kivételes tanító lett volna. Ezt a lehetőséget nem hagyta meg számunkra. Nem ez volt a célja.”⁵

Hogy kinek látjuk Jézust, nagyon fontos kérdés, és különleges hatást gyakorol az életünkre. De ha alaposan megvizsgáljuk a

rendelkezésünkre álló, nehezen megkerülhető vagy cáfolható bizonyítékokat, és úgy döntünk, elhisszük, hogy az, akinek mondja magát – ha a hitet választjuk, és feltesszük a kérdést: „valóban itt vagy, valóban jó vagy?” –, akkor fantasztikus út és kaland veheti kezdetét. Az élet kalandja.

Ezért érvényes még az az ajánlat, amit kétezer évvel ezelőtt tett:

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.

MT 11:28

A hívás – neked és nekem – még ma is, ebben a pillanatban is érvényes, és képes rá, hogy mindent megváltoztasson. Ha engedjük neki, megkeres, erőt ad, támogat, és megmutatja, hogyan kellene élnünk nap mint nap.

9. Az út

Sok jó jár a korrallal. Azt szoktam mondani, hogy ami képességem és tapasztalatom van, az a baklövéseim összege. A tapasztalat bölcsessé válik, ami nem sikerül, az erősebbé tesz, és a tanulságokból stabil alap épül az életünkben.

Sajnos a bölcsesség és a tanulás olyan szavak, amelyek jelentése alaposan megkopott mostanában. A véleményünk formálói gyakran álszentek. Azt mondják, ha egyre többet

vásárolunk, boldogabbak leszünk. Olyan átéléssel figyelünk magunkra, hogy észre sem vesszük a minket körülvevő Isten erejét.

De hogyan kellene akkor élnünk?

Jézus tökéletes példát szolgáltat. Tőle származnak az igazi bölcsesség és tanulás szavai:

„Szeresd az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

MT 22:37–39

Ilyen egyszerű, de persze nem könnyű. Ennél többre viszont nincs szükség.

10. Kit választott Jézus?

Nagyon tetszik, ahogy Jézus a nőkhöz viszonyult. Forradalmár volt, a jövőbe látott, és alaposan megelőzte a korát. (Igaz, Istentől elvárható mindez!) Nézd csak meg, hogyan bánt Mária Magdolnával, amikor meglátta, hogy az üres sírbolt előtt áll és sír:

Jézus így szólt hozzá: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Ő azt gondolta, hogy a kertész az, ezért így szólt hozzá: „URam, ha te vitted el őt, mondd meg

*nekem, hova tetted, és én elhozom.” Jézus nevé
szólította: „Mária!” Az megfordult, és így szólt
hozzá héberül: „Rabbuni!” – ami azt jelenti: Mester.*

JN 20:15–16

Bárkit választhatott volna, de ő úgy döntött, Mária Magdolna előtt jelenik meg először. Nem egy idősebb tanítvány előtt, nem egy magas rangú farizeus előtt, sőt nem a saját anyja előtt. Úgy döntött, először egy olyan nő előtt jelenik meg, akit rajta kívül senki sem tartott fontosnak a világon.

Az akkori szokások szerint egy nő tanúskodása nem ért annyit, mint egy férfié. Vagy másképp fogalmazva, ha a tanítványok találták volna ki az egészet, akkor biztosan nem azt mondták volna, hogy a feltámadott Messiás először Mária Magdolna előtt mutatta meg magát.

De Jézus őt választotta – akit szeretett, akinek megbocsátott – gyengéd szeretettel, amikor egyedül állt egy kertben. Miért? Mert Jézus újraírta az egyenlőség, igazság és szeretet szabályait. Olyasvalakire esett a választása, akit a világ alkalmatlannak tartott a feladatra – mert erre képes a szeretet.

Beszéljünk nyíltan, Jézus ma is meg tud lepni, közben lelkesít, és megmutatja, hogyan élhetünk és szerethetünk bátran és szelíden. Legfőképpen pedig megtanítja, hogyan bánhatunk a nőkkel úgy, mint ő: tisztelettel, szeretettel és jóindulattal.

11. Sosem vagy egyedül

A Biblia sok néven nevezi Jézust, de nekem az Emmánuel az egyik kedvencem. Ez azt jelenti, „velünk az Isten”, és olyan igazság mutatkozik meg benne, hogy arra az életét építheti az ember.

A szellemén keresztül Jézus mindig velünk van. Gondolkozz el ezen egy kicsit: ugyanaz az Isten, aki létrehozta az egész univerzumot, most is veled van. Ez megváltoztathatja az ember életét, és nem lehet félvállról venni.

De nem jelenti azt, hogy a segítségével megúszhatjuk az élet összes nehéz pillanatát. A hittel töltött élet nem segít elkerülni a bajt. Isten nem ígér gondtalan életet. Az élet csaták sorozata. Ennél valami sokkal jobbat ajánl: velünk lesz.

*Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt,
oltalmazom, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám,
meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban.*

ZSOLT 90:14–15

Ez a legfontosabb az életben. Isten még a legsötétebb időkben is mellettünk marad. Akkor sem vagy egyedül, amikor úgy érzed, hogy minden elveszett. Soha.

12. Isten ismer

Nehéz a hitben töltött élet. Biztosan lesznek olyan pillanatok, amikor úgy érzed, minden elveszett. Súlyos kétségekkel, komoly nehézségekkel is találkozol majd. A hit olyan út, amely meredek

hegyekre is felkapaszkodik.

De ha gazdag életet akarsz – olyanfajta, amilyenért teremtettek –, akkor Krisztus páratlanul teljes élet felé vezet. Hogyan találhatsz rá az útra? A jelzések egyértelműek:

Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsolt meg, hogy ne legyenek gőgösek, és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk... gyűjtsenek maguknak jó alapot a jövőre, hogy elnyerjék az igazi életet.

1TIM 6:17, 19

A szívünkben kezdődik, a bizalommal. Egy dologra teremtettek minket – hogy Isten megismerjen. Arra vágyik, hogy mellettünk lehessen. Őszintén szeret, de úgy, hogy az alig önthető szavakba. Túl a megszokáson, a valláson és a józan észen. Szeretet. Szeretet. Szeretet.

Állj meg, és hagyd, hogy átjárjon, elmossa a sebeket és a fájdalmat és a félelmet! Jó lesz. Üzemanyag. Nem kér cserébe semmit. Csak fogadd el! Ez az erő helye.

13. Az igazi Dávid

Az a férfi az egyik példaképem, akinek mindenféle emberi szorongásban és érzésben része volt. A kétségbeesés legmélyebb bugyraiba zuhant, mégis hihetetlen magasságokba

jutott. Az a típus volt, aki életben marad a vadonban; már kisfiú korában átélt minden rosszat, amellyel a természet sújthatta.

Vézna srác volt, amikor az erőszakos, hangos tömeg előtt legyőzött egy óriást, és kiharcolta népe számára a szabadságot. Később nagy király és hős lett belőle.

De van ennek a történetnek egy másik oldala is. Dávid hazug csaló volt. Gyenge akaratú férfi, aki csak azért akarta egy ártatlan ember halálát, hogy a saját szíve vágya teljesüljön.

Dávid királynak jó oka volt rá, hogy utálja magát. Felnőttélete nagy részét a lelkiismeret-furdalás, a kétség és a bűnbánat börtönében is eltölthette volna. Ma mégis úgy tekintünk rá, mint a Biblia egyik legnagyobb hőisére.

Az életében bekövetkező sok jó és rossz fordulat, a jó- és gonosztettei közepette Dávid nagyságának egyszerű oka volt: Istenre bízta magát, mert ő volt az egyetlen, aki soha nem hagyta cserben.

*Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék?
Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?*

ZSOLT 27:1

A hibáit nem szeretném megismételni, de jó lenne úgy szeretni az Urat, ahogy ő. Az ő szavaival kellene kezdeni a napot: „Felserkenek, s mégis veled vagyok.”⁶ (ZSOLT 139:18)

14. Jöjj, és igyál!

Sokféle kultúrával és emberrel találkoztam már, és egyvalamit biztosan megtanultam az emberi természetről: mindannyian éhezünk és szomjazunk rá, hogy célt találjunk és sikert érzünk el. A világ arra tanít, hogy ha magunkban keressük ezeket, akkor nincs sok esélyünk megtalálni. Jézus élete megmutatja: csak az ő jelenléte olthatja a lelkünkben élő éhséget és szomjúságot.

Ti szomjazók, mind jöjjetek vízért!

ÉZS 55:1

Csodálatos igazság, hogy amit Jézus kínál, az ingyen van. A lelki táplálékot, a lelki italt nem vásárolhatjuk meg. Isten jelenléte nem eladó. Sosem leszünk rá méltók. Ajándék ez, és Jézus maga szerezte meg nekünk áldozatával. Nekünk, a gyermekeinek.

Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!

ÉZS 55:1

A hit egész útja nem más, mint hogy ráébredünk arra az igazságra, milyen bőkezű is Isten irántunk, a gyermekei iránt érzett szeretete. A Krisztusba vetett hittel töltött életnek nem szabad vallásossá vagy komorrá válnia! Ő örömteli, könnyed, szabad, és erőt ad. Jézus szeretete és kegyelme a legnagyobb erő, amelyet ismerünk, és még ma is képes rá, hogy átformáljon egy életet.

Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van.

JN 3:34

15. Hol van Isten?

Van, akit az egyház csak zavar. Azt hiszik, ha a vasárnapi istentisztelet unalmas, szeretet nélküli és jelentéktelen, akkor Isten is unalmas, szeretet nélküli és jelentéktelen.

Egy kis időnek el kell telnie, hogy tisztábban lássunk. Egy kis időnek el kell telnie, amíg megértjük: a Jézus közelében töltött élet nem azon múlik, milyen ruhába bújunk, mit énekelünk, vagy azt mondja-e valaki, hogy viselkedjünk jobban!

C. S. Lewis szerint kereszténynek lenni „annyi, mint megbocsátani a megbocsáthatatlant, hiszen Isten is megbocsátja, ami megbocsáthatatlan bennünk”.⁷

Tény, ami tény, az egyház is fontos. De senki sem attól lesz keresztény, hogy hány és milyen szertartást ül végig. Hanem attól, ahogy él.

Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak magának is úgy kell élnie, ahogyan ő élt.

1JN 2:6

Próbáljunk mindennap úgy élni, hogy tudjuk, szeretnek minket, és mi is mutassunk szeretetet másoknak! Próbáljunk úgy élni, hogy tudjuk, megbocsátottak nekünk, és mi is bocsássunk meg másoknak! És próbáljunk meg úgy élni, hogy tudjuk, Krisztus

segít jó kapcsolatban maradni az Úrral!

Ha minden erőnkől próbálunk az Úr közelébe jutni, a következő huszonnégy óra különleges lesz.

16. Hogyan éljünk?

Századokkal ezelőtt, amikor Isten népe száműzetésben, rabságban élt, mindenki így kiáltozott: „Hogyan maradhatnánk életben?” (EZ 33:10). Jó kérdés, és máig érdemes feltenni.

Mit jelent az Istennek tetsző élet, amely Krisztus közelében tart? Mit kellene másképpen csinálnunk? Ha választ keresünk, a 128. zsoltár az egyik legbiztosabb segítség:

Boldog mindenki, aki az URat féli, és az ő útjain jár...

boldog vagy, és jól megy sorod...

Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az URat...

Békesség legyen Izráelben!

ZSOLT 128 1–6

Az Úrtól való félelem csupán annyi, hogy tudjuk, hol a helyünk, és tudjuk, vannak hibáink, messze vagyunk Istentől, és jobbra kell válnunk. A félelem azt jelenti, hogy nem feledkezünk meg a tökéletlenségünkről. A félelem tisztelet. Mindannyian hibázunk, egyikünk sem elég jó, de az Úr ennek ellenére mindannyiunknak olyan kegyelmet kínál, amely reményt nyújt

és megváltoztatja az életünket. Krisztus tánccá változtatja a félelmet.

Az első lépés, hogy tudjuk, szükségünk van a megbocsátására, és az végül egy boldog helyre vezet. Így kell élnünk. Ha Krisztus felé fordulunk, megáld minket és megjavít, boldogan fürdőzhetünk a jóságában, és elkezdhetjük szívből élvezni az életet.

17. Ne siess!

Az ember nagyjából három hetet bír étel, három napot víz és három percet levegő nélkül. Milyen sokáig maradhatunk életben akkor, ha a hitünk nem kap új üzemanyagot?

Jézus nem sok időt töltött ima nélkül. Volt alkalom, amikor a tömeg olyan kétségbeesetten szeretett volna vele lenni, hogy még enni sem volt ideje. Az emberek megrohmozták, megpróbálták kitalálni, hova megy legközelebb, és ott vártak rá. Ekkor volt életében a legtöbb dolga, de Jézus tudta, magányos imádkozásra is szüksége van, méghozzá minél elfoglaltabb, annál inkább. Ehhez mindig ragaszkodott: ebből merített erőt az előtte álló naphoz.

*Gyertek velem, csak ti magatok egy lakatlan helyre,
és pihenjete meg egy kissé!*

MK 6:31

Jézusnak a tanítványaihoz intézett szavai hozzánk is szólnak.

Ezért teszek meg minden tőlem telhetőt, hogy csendben kezdjem a napomat, és üzemanyaggal töltssem fel a lelkem, még ha csak pár perc jut is rá. És képzeljétek, Jézus mindig ráér, vár rám, és sosem késik el!

Úgyhogy te is teremts a számára egy kis időt, és azt véd is meg, még ha csak annyi jut is neki, hogy munkába menet lehunyod a szemed a metrón. Vegyél nagy lélegzetet, érezd meg, hogy körülvesz! Szívd magadba a szavait, engedd, hogy átjárjon az ereje. Ne feledd, ő megbocsátott, meggyógyított, felemelt. Kérd ugyanezt újra, légy hálás, és imádkozz az előtted álló napért! Maradj csendben, és érezd át, hogy ott van veled.

Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!

ZSOLT 46:11

És kezdődhet a nap.

18. Öröm, nem vallás

William Wilberforce brit politikust (1759–1833) egyszerre szerették és gyűlölték. A hite arra indította, hogy másokkal együtt küzdjön a rabszolga-kereskedelem ellen. Hosszú, nehéz harc lehetett, és azt mondják, nemegyszer megtörtént, hogy ugyanabban a pillanatban ő volt a legjobban tisztelt és a legvadabbul gyűlölt ember Angliában.

Jézust is egyszerre szerették és gyűlölték. És mi, akik

szeretnénk Krisztussal élni, szintén felkészülhetünk olyan helyzetekre, amelyekben elutasítással találkozunk. De ha a hitünk mélyen gyökerezik és belőle ered, akkor az ilyen kirívó esetek sem zavarhatnak majd. Fontosabb dolgot őrzünk magunkban, mint a mások véleménye. A szívünkben hordjuk az élet és a szabadság kulcsát. Krisztustól kaptuk csendben, szeretettel. Örömet hoz, nem a vallást.

Gyerekkoromban úgy éreztem, a templomi szertartásokból gyakran hiányzik az öröm. Csak szabályokból és ünnepélyes megszólalásokból állt az istentisztelet – nem csoda, hogy azt hittem, Isten hideg és távolságtartó.

De Jézus meg akarja mutatni nekünk, milyen igazán vele élni.

Azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.

JN 10:10

Aki Jézus nyomában próbál járni, az mindent másképpen lát. Azok a jó és rossz dolgok, amelyek régebben olyan lényegesnek tűntek, elveszítik a fontosságukat. A csendes, nyugodt, meg nem énekelt pillanatok kapják a lelkünkben a legtöbb figyelmet. Észrevétlenül átjár Jézus öröme. És végül – talán életünkben először – elkezdjük felfedezni, milyen az igazi szabadság.

19. A kereszttövében

Vannak, akik kételkednek benne, hogy Jézus valóban a

keresztfán halt meg. Szerintük ez csak átverés, valami összeesküvés, amely a bolondját járhatja az egész világgal. Még a Koránt is sikerült megtéveszteniük, hiszen ott az áll: „Ám valójában nem ölték meg és nem feszítették keresztre. Egy hasonmás adatott nekik” (4:157. szúra).⁸ De János nem mulasztja el, hogy a részletek aprólékos leírásával bizonyítékot szolgáltatson Jézus életének végéről.

Tudjuk, hogy a keresztre feszített személy halála meggyorsítható a lábszár eltörésével. Jézus esetében erre nem volt szükség, mert ő már nem élt. „Hanem az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki” (Jn 19:34). A halál beállta után a véralvadék és a vérsavó elválik egymástól, ez vérnek és víznek látszhat.

Van, akinek ez sem elég. Vajon miért? Mert ha Jézus valóban az volt, akinek mondta magát, és valóban megtette mindazt, amiről azt ígérte, hogy megteszi – például feltámad –, akkor annak alapvető hatása van az életünkre.

Bele tudunk törődni, hogy a hibáinknak ára van? El tudjuk fogadni, hogy helyettünk Jézus fizetett értük? Eldöntjük végre: tudomást sem veszünk róla, vagy követjük oda, ahova vezet?

Akárhol tartasz is jelenleg a hit útján, ezek súlyos kérdések. Légy hajthatatlan, légy kitartó, bátran keresd a válaszokat! A világ egyik legnagyobb szellemének a nyomában járunk. És ez a nyom sok lelket vezetett már egészen Krisztus keresztségének a tövéhez, ahol mindannyian szeretetre és a rájuk ereszkedő kegyelemre találtak.

20. Mindig veled van

Még mielőtt elfogták, bíró elé állították és megfeszítették volna, Jézus arra szánta az utolsó perceit, hogy megerősítse és biztassa a követőit.

A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre.

JN 14:26

A Szentlélekre használt görög szó (*paraklétosz*) tükörfordítása azt jelenti „mellé hívott”. Sokértelmű szó ez: pártfogó, tanácsadó, vigasztaló, bátorító, segítő; valaki, aki mellettünk áll és segít. Egy anya például a gyereke *paraklétosza*. Ő véd a szorongás és a magány ellen, az ő jelenléte nyújt biztonságot, békét és szeretetet. Ő vezet, főleg akkor, ha valami baj van.

Ezt ígéri Krisztus: a Szentlélek mindig ott lesz velünk és bennünk, még akkor is, amikor túl sok a baj, és elfog a kísértés, hogy valami olyasmit tegyünk, amivel ártunk másoknak.

Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.

1KOR 10:13

Aki kísértéssel találkozik, az számíthat rá, hogy a Szentlélek majd segít neki, és megmutatja a kiutat. Isten mindig

megmutatja a kiutat.

Isten mindig megmutatja a kiutat.

21. Miért vagy olyan komoly?

A világon mindenki boldog szeretne lenni. És a boldogság olyasmi, amit jó is üldözőbe venni, de közben olyan, mint a pillangó: ha kergetik, elrepül. Akkor hogyan érhetjük utol?

A Biblia megmutatja, hogy a nevetés és az öröm gazdagabbá teszi az életet. Ahol nevetés és öröm van, ott boldogság is terem. A Biblia arra emlékeztet, hogy „a vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszárítja” (Péld 17:22).

Ne vegyük magunkat túl komolyan! Vannak helyzetek, amelyeken nevetni kell – saját magunkról nem is beszélve. A nevetés olyan, mint a belső gyúrás.

Megedzi a lelket, és segít, hogy egészségesek maradjunk. (Anyám és apám egyébként gyakran mondogatta: „ne vess másokkal, és ne másokon”. Ez hasznos tanács volt.)

Mi a helyzet az örömmel? Mi az öröm? Mélyről jön, és nem olyan mulandó, mint az elégedettség. Az öröm több mint egy kellemes érzés: békesség, erő, könnyedség jár vele. Az öröm létezésünk legközepét érinti.

[Az] ÚR előtt való örvendezés a ti menedéketek.

NEH 8:10

Nevetés, boldogság, öröm. Lehet, hogy egyszerű dolgoknak tűnnek, de ne becsüld alá az erejüket, amellyel életet és fényt teremtenek körülötted. Minden hívő férfiban és nőben meg kellene lenniük. Semmi kétség: Jézus sokat nevetett, és élete jelentős része volt a boldogság meg az öröm.

A vigasztalhatatlan bánatot és a nagy fájdalmat is meg kellett tapasztalnia, de úgy képelem, ha személyesen találkozánk, akkor a jókedve és a nevetése volna a legemlékezetesebb. És tetszik ez a gondolat.

22. Gyűjts fényt!

Sokszor úgy érzem, hogy amikor az Ószövetséget olvassuk, az kicsit olyan, mintha belépnénk egy régi bútorokkal teli, sötét szobába.

Megbotlunk ebben-abbban, és tapogatózva keressük az utat. Lassanként, miközben megérintünk egy díványt, néhány széket, faragott mintákat, kezd összeállni a kép arról, mi rejtőzhet itt. Azért egy kicsit minden bizonytalan marad, és csak akkor látjuk meg pontosan, mi vesz körül, amikor felkapcsolják a villanyt.

Az Újszövetség ez a villany. Ha csak az Ószövetséget olvassuk, akkor nem értjük meg, miképpen tesz tanúságot Jézusról. Szent Ágoston szavait kicsit megváltoztatva: „Az Ótestamentumban rejtve, az Újtestamentumban kinyilatkoztatva.”⁹

Jézus az Úr nagy, a világ számára nyújtott tervének a csúcsa. Ezért írta Pál:

Nekem... adatott az a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem Krisztus mérhetetlen gazdagságát, és hogy feltárjam mindenki előtt, mi ama titok megvalósulásának a rendje, amely el volt rejtve öröktől fogva Istenben, mindenek teremtőjében.

EF 3:8–9

Pál a görög *photisai* szót használja, aminek a jelentése: fény teremtése, megvilágítás, láthatóvá tétel.

Jézus mindent megváltoztat. Most már nemcsak közelíthetünk Istenhez, hanem más módon is össze vagyunk kötve. „Velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is Krisztus Jézusért az evangélium által” (Ef 3:8–9).

Tele vagy kérdésekkel az Úrral kapcsolatban? Mindannyian. Bizonytalan vagy, úgy érzed, a sötétben tapogatózol? Üdv a klubban! Nincs ezzel semmi baj. A lényeg, hogy próbáld felkapcsolni a fényt! Krisztus velünk van, és azért van itt, hogy megváltson. Tulajdonképpen a neve is ezt jelenti.

23. A szegények ereje

Teréz anyának igaza volt, amikor azt mondta: „A szegény emberek nagyszerű emberek. Sok szépet tanulhatunk tőlük.

Meg kell ismernünk őket, hiszen szeretetre méltó, csodás lények. Jézus űk, az ínség álruhájában.”¹⁰

A szegények szeretete nemcsak egy lehetőség a sok közül, hanem Krisztus megismerésének a leglényege.

„Boldogok az irgalmasok – mondta Jézus –, mert űk irgalmasságot nyernek” (Mt 5:7). Ha hagyjuk, hogy az együttérzés irányítson minket, és szeretettel fordulunk mások felé, jó úton járunk. Ha látunk valakit, aki szeretettel fordul a nehéz helyzetben lévők felé – mint Teréz anya tette –, akkor rátaláltunk az élő hit bizonyítékára.

Ő is csak Jézus szavait visszhangozta, ahogy Máté leírta:

Valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.

MT 25:40

Aki a Jézusról szóló történeteket olvassa, jól teszi, ha figyel rá, merre jár ő és kivel. Szóba kerül néhány templom és főpap, de Jézus az ideje nagy részét a számkivetettekkel, a szegényekkel, a megalázottakkal és az elesettekkel töltötte. Azok mellé állt, akikről mindenki tudta, hogy bajban vannak.

Ha szeretnéd őt ma is munka közben látni, tarts olyan emberekkel, akik az ő szeretetét viszik el azokhoz, akikről a világ nagy része sokszor megfélelkezik!

24. A szeretet győz

Az 1950-es évek Kínájában a keresztény hit gyakorlása bűncselekménynek számított. Fan-Cseng atya ezért került börtönbe. Szörnyen megkínózták, ő mégsem árulta el a hatóságoknak a hívei nevét. Egy nap újabb vallatásra vitték, és megmutatták neki az anyját: megverve, megláncolva, legyengülve.

– Úgy hallottam – mondta a tiszt –, nektek, keresztényeknek az istenetek adott tíz parancsolatot. Volnál kedves elmondani nekünk?

Cseng rémülten sorolta a parancsolatokat, és amikor ahhoz a részhez ért, „tiszteld apádat és anyádat”, a tiszt közbevágott:

– Lehetőséget kapsz rá, hogy itt helyben megmutasd, mennyire tiszteld a szüleidet. Árudd el a keresztény társaid nevét, és megígérem, te meg az anyád már ma este szabadok lesztek. Tisztelheted és ápolhatod. Bizonyítsd be, hogy hiszel az istenedben, és betartod a parancsait!

Az atya borzasztó nehéz döntés elé került.

– Mit tegyek? – kérdezte sírva az anyját.

– Gyerekkorod óta arra tanítalak, hogy szeresd Krisztust és az ő szent egyházát. Ne törődj a fájdalommal! Maradj hű a megváltóhoz és követőihez. Ha elárulod őket, nem vagy többé a fiam!

Cseng soha többé nem látta az anyját. De az anyja hite és Istenbe vetett bizalma egész életében hatással volt rá.¹¹

Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély... Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyók sem tudják elsodorni...

Hát ez Isten szeretete. Semmi nem vethet véget neki. Elsöpri a félelmet. Erősebb a gyűlöletnél. Örökké él. És Krisztust bármikor megtalálod. Az Úr sosem kér tőled semmi olyat, amire ne készített volna már fel, és nem vezet olyan helyre, ahol ő ne volna már ott.

Ez a két bátor lélek azok közé a milliók közé tartozik, akik a hitüket szegezték szembe a rémisztő történelemmel – és biztos vagyok benne, immár teljes a boldogságuk.

25. Élj az ő szeretetében

Jézus csodálatos ember volt.

A *Time* magazinban azt írták: „a nyugati civilizáció történetében ő a tisztaság, önzetlenség és szeretet legtartósabb szimbóluma”.¹² Élete a szeretet legtokéletesebb példája, és azt beszéljük, hogy amíg köztünk járt, „akik csak megérintették, meggyógyultak” (Mk 6:56).

Nem kérhetünk olyat, amit Jézus meg ne tudna adni nekünk, nem lehet olyan mély seb, amelyet ő be ne gyógyítana.

Corrie ten Boom, a holokauszt egyik holland túlélője szerint „nincs olyan mély verem, amelynél Isten szeretete ne volna mélyebb”.¹³ Az ő szájából különleges ereje van ennek a kijelentésnek. Ez a csodálatos nő mindenét elveszítette a holokauszt során, és felfoghatatlan rémségek tanúja volt, mégsem felejtette el, hogy magában hordja Krisztus szeretetét.

Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben!

JN 15:9

Jézus mindig így hív: éljünk az ő szeretetében – meritkezzünk meg benne, osszuk meg másokkal úgy, ahogy ő kínálta nekünk: erőszak nélkül, szabadon, kegyelemmel teljesen.

26. Kockáztass!

Andrew White kanonok számára a kockázat és a veszély életmód. A bagdadi vikáriusként is ismert férfi nagy elszántsággal szolgálja az iraki főváros népét.

Amikor az ISIS a város elfoglalásával fenyegetett, egyházi felettesei, valamint a biztonsági erők közösen rávették Andrew-t a távozásra, de ő csak Jordániáig ment, hogy tovább segíthesse az immár menekülteként élő irakiakat.

Eredeti képzettsége szerint orvos, és nem úgy tervezte, hogy munka közben a golyóálló mellény és a biztonsági előírások lesznek a segítségére. De amikor a hit és a szeretet útjára lépett, az egész életfelfogása megváltozott:

„Azt mondom mindenkinek, ne óvatoskodjon, hanem vállalja a kockázatot! – mondta egyszer. – A veszéllyel való küzdelemben nehéz beletanulni, és az ember nem egyetlen éjszaka alatt jön rá a módszerre. Lassanként fedezi fel, mit hogyan tehet.”¹⁴

A kockázatvállalás és bátorság fokozatos elfogadása azon a nap mint nap meghozott döntésen múlik, amely elé Isten állít

minket. Miközben megtanuljuk meghallani a szavát és bízni a hangjában, arra is ráébredhetünk, hogy csupán apró lépésekkel kell haladnunk.

Pál sokat tudott az életben rejlő veszélyekről és kockázatokról.

Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

RÓM 8:31

Az egyetlen igazi kockázat az, ha valaki nemet mond Krisztusra. Akkor gyengévé válik, és komoly veszélybe kerül. Az Ő szárnyai alatt azonban mindig biztonságban van az életünk és a jövőnk.

27. Ő teremtett mindannyiunkat

Koko negyvenhat éves korában, álmában halt meg. Nem volt ez drámai halál, de az egész világon hírt adtak róla. Merthogy Koko gorilla volt – méghozzá rendkívüli példány.

Amikor egy Penny Patterson nevű PhD-hallgató azzal lepte meg a szakvezetőjét, szeretné kipróbálni, képesek-e a gorillák megtanulni a jelnyelvet, azt a választ kapta, hogy ez elég valószínűtlen. De ő úgy döntött, azért megpróbálja...

Koko számára nehéz volt a kezdet, és négy év alatt csupán három szót tanult meg, ám aztán belelendült. Végül több mint ezer szót tudott jelnyelven közölni, és majd kétezer kimondott szót megértett. Ha arra volt szükség, kombinálta a már ismert

szavakat, a gyűrűt „ujjkarkötőnek” nevezte, a nektarinos joghurtot pedig „narancsvirágszósznak”.

De a legjobb jelelése az volt, amikor egy újságíró megkérdezte tőle, mi az élet értelme.

„Légy kedves – jött a válasz. – Az emberekben van jóság.”¹⁵

A Koko-féle magyarázat a szívemhez szól – és eléggé hasonlít a legfontosabb parancsra, amelyet Jézus hagyott nekünk: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből... szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22:37, 39).

Legyél kedves! Legyél jó! Mókás, hogy a tudomány és a természet világa hányféleképpen kapcsolódik össze a vele ösztönös harmóniában lévő emberiséssel.

Nézzük csak a Bibliát!

*Kérdezd csak meg a jószágokat, azok is tanítanak,
és az égi madarakat, majd a tudodra adják!... Az ő
kezében van minden élőlény élete és minden ember
lelke.*

JÓB 12:7–10

Nem vagyunk egyedül a világon. Nem valami értelmetlen, cél nélküli harci bevetésen járunk. Tudnak rólunk, szeretnek minket, és maga a mindenség teremtője hív minket, hogy kapcsolatba lépjünk vele.

Ő teremtett mindannyiunkat. Az állatokat, a csillagokat, az egész világot. De mi, emberek a gyermekei vagyunk és a szeme fényei.

28. Az élethez visszavezető út

Néha kicsúszik a lábunk alól a talaj, és esetleg valamilyen tragikus eseményre van szükség ahhoz, hogy újra összekapjuk magunkat. Néha a szívünk súgja meg, merre van a hazavezető út.

Jézus azt mondta, hogy ő az életbe visszavezető út, és a Bibliában is az áll, „jobb reménységet támaszt, amely által közeledünk őhozzá” (Zsid 7:19). Azt mondta, ő az az egy, aki az élet összes lényeges részét – megbocsátást, szeretetet és erőt – lehetővé teszi.

Úgyhogy keress és kérdezz tovább, és ne engedd le a segítségért kinyújtott kezéd! Ott lesz, hiszen megígérte. Ezt nevezük kegyelemnek.

Aki így tesz, arra igaz lesz: „Ezért nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek... a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban” (Ef 2:19–22).

Stabil alapra épült ez a templom. Ő építette benned.

Néha a szívünk súgja meg, merre van
a hazavezető út.

29. Döntöttem

A 19. században India veszélyes úti cél volt. De ez sem tántorította el a sok hittérítőt, aki azért hagyta el a walesi völgyeket, hogy megismertesse a hittel az ott élőket. Amikor Asszám számos pontján prédikálni kezdtek, néhányan nagy felfordulást okoztak, és komoly bajba kerültek.

Egy indiai család hátat fordított a hagyományos vallásnak, úgy döntött, Krisztus követője lesz, és ezzel alaposan feldühítette lakhelye előljáróját.

De akárhogy is átkozódott, a család nem másította meg az elhatározását. Rátaláltak valami egészen különlegesre, és másnak is szerették volna elmondani a jó hírt: kapcsolatot találtak az élő Istennel. A környéken egyre többen kezdték a jelen lévő Istent keresni.

A falu vezetője már egészen odáig jutott, hogy halállal fenyegette a család tagjait, ha nem visszakoznak. De egyikük sem volt hajlandó erre, az apa ezekkel az egyszerű szavakkal vágott vissza: „Úgy döntöttem, hogy Jézust fogom követni. Nem fordulhatok vissza, nem fordulhatok vissza!” A család tagjait sajnos valóban meggyilkolták.

A helyi főnök viszont nagy bajban volt. Honnan merítették ezek ilyen bátorságot? Mi lehet ebben a Krisztusban, amiért az életüket is feláldozták? Milyen erőt találtak ebben a furcsa Istenben? Sok halált látott már életében, de ilyet még sosem – megtört, és térdre rogyott. Ő és az egész falu is keresztyén lett.¹⁶

Ha azonban valaki mint keresztyén szenved, ne

szégyenkezzék, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel.

1PT 4:16

Akkoriban sok rossz történt a világban. Nem állítom, hogy nekünk távoli vidékek lakóit kellene mindenféle megtérítenünk. És reménykedjünk benne, se neked, se nekem nem kell soha olyan árat fizetünk, mint ezeknek a mártíroknak.

De miért ne tudhatnánk akkor is, hogy a bennünk lévő erő Krisztustól származik, és ő mindig velünk van, amikor nehezebbé válik az élet? Miért ne örülhetnénk annak a bátorságnak, ami abból táplálkozik, hogy tudjuk: Isten sosem hagy el minket?

30. A láthatatlan jelenlét

Nehéz abban hinnünk, amit nem látunk. Márpedig a szeretet Istenében hinni igen komoly vállalás – kivéve, ha elég meggyőző a bizonyíték.

Az, hogy nem látjuk Istent, még nem jelenti azt, hogy nem létezik – a szelet és az áramot sem látjuk. És a szél vagy az áram hatásához hasonlóan, ha meglátjuk, Isten milyen hatást gyakorol más emberek életére, leesik az állunk. János ezt úgy nevezte, „ami a testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az” (Jn 3:5–6).

Az Úr egyértelmű ígéretet tesz mindenkinek, aki úgy dönt, hisz benne: „Mi, akik hiszünk, bemegyünk abba a nyugalomba”

(Zsid 4:3). Csodás hely az, és csodás dolog a nyugalom, de mint Isten sok más ajándéka, ez is belül létezik. A valóságban nem látjuk. Mélyen lakik bennünk, amit Isten kijavít, megújít és új életre kelt.

Isten azt ígéri, hogy a jelenléte nem lesz mindig láthatatlan. Azt mondja:

Azon a napon majd must csorog a hegyekről, tej folyik a halmokról. Júda minden patakjában bőven folyik a víz, forrás fakad az ÚR házából, és megöntözi a Sittím-völgyet.

JÓEL 4:18

Csodálatos idők lesznek azok! Megszűnik a fájdalom, a félelem, a gonoszság és a betegség. A menny szeretettel, jósággal és nevetéssel lesz tele.

Addig pedig legyünk bátrak, és higgyünk! Ne feledd, egy láthatatlan jelenlét kísér! Higgy Istenben, engedd, hogy miközben nap mint nap a szokásos ügyeidet intézed, ő frissítse fel a lelked és a szellemed! Ezt nevezem hitnek.

REMÉNY

1996 nyarán egy hónapon át önkénteskedtem Dél-Afrikában, Transvaal északi részén egy vadasparkban, és az orvvadászok elleni küzdelemhez adtam tanácsokat. Mielőtt hazaindultam volna az Egyesült Királyságba, úgy döntöttem, felmegyek észak felé, Zimbabweba, hogy lazítsak kicsit. Akkoriban a lazítás számomra ejtőernyőzést jelentett a barátaimmal, esténként meg hűtött italokat.

Hibátlan volt az élet.

A 4500 méterig tartó emelkedés eseménytelenül zajlott. Hamarosan a gép rakterében álltam, és a földet figyeltem. Szokás szerint vettem egy nagy levegőt, azután elrugaszkodtam. Éreztem a felhők nedves érintését az arcomon, amikor átzuhantam rajtuk. Imádtam ezt az érzést a végtelen fehérségben. 1200 méteren megrántottam a kioldóhuzalt, és hallottam, hogy az ernyő megnyugtató csattanással kinyílik fölöttem. A 215 km/órás szabadesés gyorsan 0,4 km/órás sebességre csökkent, ahogy szokott.

De amikor felnéztem, észrevettem, hogy baj van – nagyon nagy baj. Az ernyő nem négyszögletesen nyúlt el fölöttem, hanem összevissza állt, ami azt jelentette, képtelenség lesz irányítani. Erősen meghúztam a két irányító fogantyút, vajon azok segítenek-e.

Nem segítettek.

Egyfolytában próbáltam visszanyerni az irányítást, de

veszedelmesen fogyott az időm és csökkent a magasságom, miközben a helyzet nem javult. Másodpercekkel később már túl alacsonyan voltam ahhoz, hogy használhassam a tartalék ernyőmet, és vadul közeledett a föld. Túl magasan és túl hirtelen nyitottam ki a fékezőernyőt, ez oldalirányba felrántott, majd visszaengedett, és én a sivatagi talajba csapódtam. A hátamra estem, pont a szorosán becsomagolt tartalék ernyőre, amely kőkemény kis kocka volt a hátizsákom közepén.

Nem tudtam felállni, csak az oldalamba hengeredtem a homokban, és jajgattam. Kínomban a földet haraptam.

Pedig még nem tudtam, milyen súlyosak a sérüléseim, hogy a hátamban három csigolya tört apró darabokra, és miután visszakerülök az Egyesült Királyságba, hónapokat fogok katonai rehabilitációs kórházakban tölteni, hámba szíjazva, a szabad mozgás lehetősége nélkül. De azt már az első néhány percben, a homokban fekvé is felfogtam, hogy örökre megváltozott az életem.

Az ember néha csak azután fedezi fel a felfelé vezető utat, miután a földre került. Néha csak akkor veszi észre a fényt, amikor az eget már teljesen elfedik a felhők. És csak akkor látja meg a csillagokat, amikor a mocsokban fekszik.

Isten fényénél nincs nagyobb reményforrás ezen a világon. Bármilyen messzire kerülhetünk tőle, a fénye elér hozzánk. Jó, ha ez néha eszünkbe jut. A remény mindig győzni fog, és Krisztus fénye mindenhova eljut.

1. Szív és szem

Jézus sokszor mondta, hogy az a lényeg, ami a szívben zajlik. A szem pedig a szív, a belső élet egyik kapuórá. Ezért néz meg az ember mindent annyiszor.

A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét. Vigyázz tehát, hogy a benned levő világosság sötétséggé ne legyen! Ha tehát az egész tested világos, és nincsen benne semmi sötétség, akkor olyan világos lesz az egész, mint amikor a lámpás megvilágít téged a fényével.

LK 11:34

Ma kérjük arra az Urat, bocsássa meg, ha olyan dolgok felé fordítjuk a tekintetünket, amelyekről ösztönösen tudjuk és érezzük, hogy rosszak. És bocsássa meg nekünk, hogy vannak olyan részeink, amelyek rosszindulatúak és önzők. Legyünk óvatosak azzal, hogy mit nézünk, és mit engedünk be ezzel a szívünkbe! Függesztük a szemünket Krisztusra, hogy a szívünk megteljen a szeretetével, és a szemünkben az ő fénye, kegyelme és jósága ragyoghatson.

2. Rátaláltam Krisztusra

Mindannyian szeretnénk valamilyen célt találni. Egyszerűen így vagyunk összerakva. Aki körülnéz, láthatja, hányféle helyen keresik az emberek az életük értelmét. Van, aki a gazdagságot

hajszolja, mások hatalomra vagy befolyásra vágynak.

Pedig a valódi természetünket nem az ilyenfajta „siker” vonzza. Egyféleképpen tudhatjuk meg, miért vagyunk itt igazából (és mi a tartós remény egyetlen hiteles forrása az életben): rá kell ébrednünk, hogy kihez tartozunk, és mennyire fontosak vagyunk az Örökkévaló számára.

Azok, aki Jézusra bízzák magukat, „meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók”,

és Isten fiaivá lesznek, mivel feltámadnak a halálból.

LK 20:36

Én átéltem, micsoda hihetetlen érzés, amikor az ember megtalálja Krisztusban a célját, és ez mindent megváltoztat. Attól kezdve tudjuk, hogy igazán szeret minket. Otthonra, békére, erőre találunk, merítünk az erejéből, és szeretettel fordulunk mindenki felé, akivel találkozunk.

Ez a cél egész életünkben velünk tart, és a dicsőség felé vezet.

3. Az elbukottra is rátalál

Néha megkíséríti az embert, hogy mint valami szentre gondoljon Pálra. De olvasd el az alábbi bekezdést! Szerintem önbizalmat meríthetsz belőle. Egyáltalán nem érződik úgy, mintha mindent tisztázott és rendezett volna magában. Nyers őszinteséggel beszél a hibáiról és a küzdelmeiről. De ettől csak még jobban szeretem.

Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök... Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem. Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével.

RÓM 7:15, 21–23

Ezek az őszinte szavak arra figyelmeztetnek, hogy ne engedjünk a kísértésnek, és ne próbáljuk eljátszani, mennyire átszellemültek és rendben lévők vagyunk. Az őszinteség és a Jézustól való romlatlan, egyszerű függés legyen a cél! A többi majd jön magától. Ő majd segít, hogy ettől kezdve az ő útját járjuk. Az Úr azt mondta:

Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?

ÉZS 2:22

Ne akarj másoknak imponálni! Elég, ha Krisztus felé fordítod a szemed és a szíved. Egyikünk sem tökéletes, de benne senki sem veszhet el.

4. Mindenkinek jár remény

Charles Haddon Spurgeon a 19. század egyik legnagyobb és legbefolyásosabb prédikátoraként ismerjük, pedig nem volt mindig hívő.

Viszont kamaszkorában hallott egy hitszónoklatot, amely elgondolkodtatta: „Nézzetek Jézus Krisztusra! Nézzétek! Nézzétek! Nézzétek! Nincs más dolgotok, mint hogy nézzétek és éljete!”

Egy évvel később született írásában felidézi, miképpen reagált ezekre a szavakra: „Mint amikor felemelték a rézkígyót, és aki ránézett, az meggyógyult, úgy történt velem is... amikor azt hallottam, »Nézzétek!«, lenyűgözött ez a szó. Óh! Addig erőltettem a szemem, míg majd bele vakultam.”¹

Nem bonyolult, és még csak a vallást sem kell belekevernünk. A remény olyan ajándék, amelyet mindenki választhat.

Az örök Isten a te menedéked, örökkévaló karjai tartanak.

5MÓZ 33:27

Nem kell hozzá más, csak annyi alázat, hogy oda tudj nézni, le tudj térdelni, és el tudd fogadni, amit kapsz.

5. Más, de ugyanaz

Jézus és Keresztelő Szent János sok mindenben különböztek egymástól. János az elvadult külsejével és furcsa étrendjével bogaras alaknak tűnhetett. Jézus viszont átlagos gyerekek

között nőtt fel, és rendes szakma várt rá. Mégis a legjobb barátok lettek, és ugyanaz a remény éltette őket. (Nagyon tetszik az a rész, amikor a főpapok bírálataira Jézus azt válaszolja: „Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret, nem iszik bort, és azt mondjátok: Ördög van benne. Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, falánk és részeges ember, vámszedők és bűnösök barátja.” [Lk 7:33–34] Ez tényleg vicces: az egyház fejei Jánost azzal vádolják, hogy megszállta az ördög, Jézust meg azzal, hogy iszákos és falánk! Vannak, akik sosem ismerik fel az igazságot. Mit tehetsz? Szeresd őket, és mosolyogj.)

Egyikük sem azért tette, amit tett, mert le akarta nyűgözni az embereket vagy elismerésre vágyott. Viszont mindketten hűek maradtak a feladatukhoz, a jellemükhöz és egymáshoz. És ami a legfontosabb: megtanulták, hogy egyedül csak Istenben bízzanak.

Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam!

ZSOLT 31:3

A saját korunkban is éljünk úgy, mint Keresztelő Szent János és Jézus, ne felejtsük el, hol az otthonunk, és kapaszkodjunk Isten szeretetébe!

Ez ad erőt, ez segít teljes életet élni és szívből szeretni: ha mindig a forrás közelében maradunk. Ez az élet kulcsa.

6. Ne ítélj!

Nem baj, ha nem próbálkozol olyan nagyon a jósággal, hisz nem vagyunk jók, és nem is tudunk azok lenni. Rosszak vagyunk és esendők. De van erre egy remek válasz: csak akkor találhatunk rá az igazi erőnkre, ha szembenézünk a hibáinkkal. Ha felismerjük, hogy nem tudunk olyat tenni, amivel kiérdemelhetjük a mennyországot, ha őszintén tekintünk a tökéletlenségünkre, akkor kegyelmet keresve térdre borulhatunk. Akkor az Úr szeretete és jelenléte felemel és megjavít.

Ez a belső erőhöz vezető út.

Mit is mondott Jézus a házasságtörésen kapott asszonynak?

Jézus pedig ezt mondta neki: Én sem ítélek el téged.

JN 8:11

Jézus nem ítél senkiről. Azért jött, hogy megszabadítson, megmentessen, szeressen és erősebbé tegyen. Ennyi az egész. Nincs benne semmi trükk. Ha így élünk – szabadon, magasba emelt szívvel –, akkor tudunk majd szeretni és sok jót cselekedni. De ehhez túláradó bőségre van szükség, és nem akarhatunk semmit nyerni vele.

Éljünk hát Isten túláradó jóságában, amely lezuhog ránk, és adjuk tovább mindenkinek, akivel találkozunk!

7. Teljessé tett életek

Sokan beleesnek abba a csapdába, hogy azt hiszik:

elfogadhatóbbá tehetik magukat az Úr előtt, ha megfelelően néznek ki, vagy megfelelő dolgokat csinálnak. Az Ószövetség idejétől kezdve egészen máig sokan gondolják, hogy azzal nyerhetik el Isten jóindulatát, ha igazán vallásosak.

Jézus jó néhányszor tiltakozott ez ellen. A vallás vagy a jó cselekedetek nem biztosítják számunkra a mennybe vezető utat. A legjobb cselekedeteink csak mocskos rongyok az Úr előtt, mondta Ézsaiás. Jézus azonban azért jött, hogy megmentse minket – gyakran önmagunktól, a babonáinktól, a hiú igyekezetünktől –, hogy jók és erősek legyünk. Jézus azért jött, hogy nemet mondjon az effajta „vallásra” és álszentségre, véget vessen a tettetésnek, és lehántsa rólunk a hazug mázat. Azért jött, hogy megszabadítson ezektől a korlátoktól és a lehetetlen elvárásoktól.

*Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára.
Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.
Bizony, jószágod és szereteted kísér életem minden
napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.*

ZSOLT 23:5–6

Azért jött, hogy megbocsásson, megjavítson, megszabadítson, és megnyerjen magának. Akkor válik teljessé az életünk, ha igazán találkozunk az ő végtelen, érdemtelenül kapott szeretetével. Ez a szeretet bátorságot, önbizalmat, tisztességet és erőt hoz magával, mert nem a miénk – hanem az övé.

8. A boldogság nyomában

Manapság nagyon sokan keresik kétségbeesetten a boldogságot. Mindenütt próbálják megtalálni: jó kapcsolatokban, menő állásban, egy szép jachtban, az elnökség elnyerésében, rengeteg pénzben vagy egyszerűen a jó borban. Egyikkel sincs semmi baj. De önmagában egyik sem elég a tartós boldogsághoz.

Sőt, aki ezeket hajszolja, az zsákutcába juthat és szem elől veszítheti az igazi derűt. Sehol sem talákoztam annyi keserűséggel, mint a sok hatalommal, pénzzel és hírnévvel bíró emberek között. Hiba volna egész életünkben rossz helyen hajkurászni a boldogságot.

Krisztus szerint a boldogság a hozzá való közelségben rejtőzik.

Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek.

JN 7:38

Nem bűn az, ha valaki gazdag szeretne lenni – sőt természetes. De a Biblia szerint Jézus pont azért jött a földre hogy „meggazdagodjatok” (2Kor 8:9).

Bővelkedhetünk áldásban, szellemben, boldogságban vagy békében is. A céljaink és a jellemünk lehet a vagyonunk. A Biblia arra emlékeztet, hogy az igazi gazdagság „az Úr félelme” (Péld 22:4).

A legboldogabb emberek, akiket ismerek, belül találtak gazdagságra, és nem kívül. De egy egész élet kellhet hozzá, míg

rájövünk, hogyan lehetséges ez.

9. Remény neked és nekem

Kerüljünk bármilyen nehéz helyzetbe – nézzünk szembe akármennyi bajjal életünk során –, mindig marad remény. A remény mindent átjár: minden fájdalmat, bánatot, félelmet, veszteséget. A remény különböztet meg minket, Isten gyermekeit másoktól. A remény a fény a sötétben, a vigasz a fájdalomban.

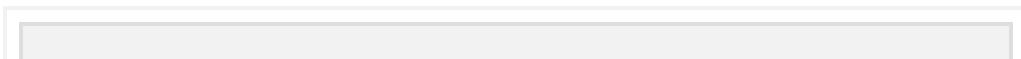
Ha már ismered Isten szeretetét, nem múlik el a remény. Lehet, hogy éppen nem számíthatsz semmi jóra, de a tőle származó bizakodás akkor is ott van a közelben. Csak nézz körül! Bízz benne! Egy kis fénysugár is elég. A nagy tűz is egy csöpp parázsból gyullad. Tarts ki, és nézz fel!

Sok fájdalom és kétség közepette is van remény. Higgyél, és ne feledd, a hit és a kétség valójában ugyanannak az érmének a két oldala. Sokat fogsz kételkedni, de ne félj! Fogadd el a kételyt, és gondoldj arra, hogy a hit is biztosan közel van. Bármivel kerülsz szembe, ő is szembekerül veled, mert sosem hagy el.

Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.

ZSOLT 34:19

Bízz benne, és minden rendben lesz!

Ha már ismered Isten szeretetét, nem
múlik el a remény.

10. Szív és kéz

Néha tényleg nehezemre esik, hogy templomba menjek, és semmi kedvem az egyházhoz – talán mert a templomban vétkesnek, méltatlannak érzem magam, olyan valakinek, akiről ítélkezni fognak. De az egyház nem épület és nem intézmény. Az egyház az Isten népe. Az egyház bárki közülünk, aki meg szeretné fogni az ő palástját, és az ő erejében, szeretetében, fényében szeretne élni – együtt azokkal, akik szintén tőle várják a segítséget. Ez az egyház.

Isten gyönyörűen mondta:

*Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket
ki nem állhatom! Ha égőáldozatot mutattok be
nekem, vagy ha ételáldozatot, nem gyönyörködöm
bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet
hizlalt állatokból adtok! Távozzatok előlem hangos
éneklésetekkel, hallani sem akarom lantotok
zengését! Áradjon a törvény, mint a víz, és az
igazság, mint a bővizű patak!*

ÁM 5:21–24

Hagyd a szertartást, légy szelíd! Hagyd a vallást, szeresd az embereket! Légy tisztességes, légy igazságos! Szeress! Szeress! Szeress!

De a fenti mondatai szerint Isten nemcsak a vallással és a szertartásokkal elégedetlen. Hanem azzal is, ha a kemény szívhez gyenge kéz társul. Isten azt akarja, hogy fordítva legyen: gyengéd szívvel és kemény kézzel éljünk. A szívünket fordítsuk azok felé, akiknek nem jut szeretet, és keményen küzdjük el magunkat oda, ahova mások félnek elmenni – és ne törődjünk vele, hova jutunk.

11. Kérj segítséget!

Van jó pár sebhelyem, hiszen életem során sok kalandban volt részem. Nem zavarnak. A lábfejem egy romhalmaz. Őszintén szólva, érzelmi sebeket is viselek, és ezek lassabban gyógyulnak.

Joyce Meyer író szerint „a lelki sebek nem gyógyulnak be könnyen, és sok fájdalmat okozhatnak. A sebeink néha fertőznek, és fel kell nyitni őket, mielőtt teljesen beforrnának, hogy eltávolíthassuk a fertőzést. Csak Isten tudja, hogyan kell ezt rendesen csinálni. Ha azért keresed Istent, hogy meggyógyítsa, ami fáj, akkor szánj időt a szavaira, és várakozz az ő jelenlétében! Garantálom, hogy ott meggyógyulsz!”²

Ne szégyellj a sebeidet, nyugodtan bevallhatod, hogy léteznek. Talán az erősíti meg leginkább az Istenbe vetett hitet, ha tudatában vagy: gyógyulnod kell. Az idő és a tapasztalat arra

tanított, hogy Krisztus gyógyító közelségénél nincs jobb szer.

Mikor az asszony látta, hogy nem maradhat észrevétlen, remegve előjött, leborult előtte, és elbeszélte az egész nép előtt, hogy miért érintette meg őt, és hogy miként gyógyult meg azonnal. Jézus pedig ezt mondta neki: Leányom, hited megtartott téged, menj el békességgel!

LK 8:47–48

Ahhoz, hogy meggyógyulj, attól kell segítséget kérned, aki gyógyít.

12. Maradj veszteg!

Amióta világ a világ, az emberek nagyon sok mindenre hajlandók a reményért, pedig valójában közelebb van, mint a kifújt leheletünk. A reményt kereső ember olyan, mint a segítséget kereső kisgyerek, aki szerető szülei felé nyújtja a karját.

Kérni természetes, de néha nehéz. Bátorság és hit kell hozzá, és megesik, hogy az élet addig gyötör, míg gyávák és kétkedők nem leszünk. Aki reményt keres, annak az a dolga, hogy újra megtalálja magában a bátorságot és a hitet.

Kempis Tamás teológus a 14. században írta a műveit, és jól tudta, milyen közel van a remény. „Atyám, hadd fogjam a kezed, hogy kövesslek napestig, mint a gyermek, szereteted s erőd

biztonságában.”³

Aki Isten kezét fogja, az az univerzum legnagyobb erejével kerül kapcsolatba. A győztes oldalra áll. És védelemre talál.

Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg.

3MÓZES 14:14

Ennél többen nem reménykedhetünk: hogy ő szeretettel és kegyelemmel ránk talál.

13. Kérdezz. Higgy. Bízz.

Tetszik az a közmondás, miszerint tévedni emberi dolog, megbocsátani viszont isteni.

A Biblia tele van olyan emberekről szóló történetekkel, akik letérnek a helyes útról. Mindannyiunknak vannak olyan pillanatai, amikor nem könnyű Istenben hinnünk. Mindannyian elbukunk néha. Az a fontos, tudunk-e segítséget kérni, és hagyjuk-e, hogy Isten újra talpra állítson bennünket. Ez teszi a keresztény hitet különlegessé: a megbocsátó kéz, amely nem kér semmit viszonzásul.

Amikor valakiben gyűlni kezd a kétség, és halványodik benne a hit, jusson eszébe, hogy ez természetes. Sok nagyszerű hívő férfi és nő átélt rosszabbat is – és nagyobbat bukott.

Bízz Jézusban, és tedd te is azt, amiért ő eljött: bocsáss meg, segíts, adj erőt! Ez az élő hit lüktető szívverése. Krisztus jó, és mindannyiunknak jót akar! A lényeg a csendes hit és az

alázatos bizalom.

Jézus azt mondta, ha hiszel, megkapsz mindent, amiért imádkozol.

Bizony mondom nektek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg ezt, hanem ha ennek a hegynek azt mondjátok: Emelkedj fel, és vedd magad a tengerbe! – az is meglesz. És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.

MT 21:21–22

Kérdezz! Higgy! Bízz Istenben! Függy tőle, mint a gyerek, és hidd el, Krisztus majd ellát mindennel, és mindig melletted lesz. Így lehetsz igazi bajnok.

14. Az önbecsülés felé

Jólét. Műveltség. Hírnév. Könnyű ilyesmire alapoznunk az önbecsülésünket. De nem jó az embernek arra építenie a hosszú távú életstratégiáját, hogy mennyire szép, vagy mekkora a vagyona.

A Példabeszédek könyvének írója olyan tanácsot ad, amely még ma is igaz: „Mert az Úrban bizakodhatsz” (Péld 3:26). Aki hozzá fordul megerősítésért, sok jót kap cserébe.

- *Bölcsességet:* „Dicsőséget örökölnek a bölcsek, az

ostobáknak pedig nő a gyalázatuk” (Péld 3:35). A bölcsesség, a biztos ítélet és a tisztánlátás azoknak az ajándéka, akik hisznek Istenben.

- *Békességet:* „Ha lefekszel, nem rettensz fel, hanem fekszel, és édesen alszol. Nem kell attól félned, hogy hirtelen fölriadsz, sem attól, hogy viharként rád törnek a bűnösök” (Péld 3:24–25). A munkahelyi eredményeknél, a jómódnál vagy a hírnévnél többet ér a békesség, ami az Istennel való jó kapcsolat eredménye.
- *Szeretetet:* „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd!” (Péld 3:27). Jobb emberek leszünk, ha az ÚR vezet minket.
- *Bizalmat:* „Az ÚR a becsületesekkel közösségben van” (Péld 3:32). Minél jobban bízunk benne, annál közelebb kerülünk hozzá.
- *Alázatot:* „Csúfolódókat ő megcsúfolja, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad” (Péld 3:34). Amikor megerősítést keresünk Istennél, saját magunkat is jobban látjuk: alázatosnak, de az ő szeretetébe és erejébe vetett biztos hittel élőknek.

A hitben és szeretetben élőknek sem sikerül minden. Mi is elbukhatunk. De akkor is függesszük az Úrra a tekintetünk, és bízunk Krisztusban!

15. Oltalom a kudarc ellen

Biztosan lesz olyan pillanat az életedben, amikor kudarc ér, főleg akkor, ha komoly célokat tűzöl magad elé, vagy a vágyaid arra sarkallnak, hogy felmássz egy jó magas hegyre. Megtorpanás nélkül nincs előrehaladás. Ne félj tőle, fogadd el! A bukás annak a jele, hogy nem maradsz egy helyben, ez is egyike azoknak a határoknak, amelyeken – a siker felé tartó úton – át kell lépned. De a kudarc, a visszautasítás, a gúny és a megaláztatás így is fáj.

Az ilyen pillanatokban jó, ha eszünkbe jutnak például Dávid szavai. Ő sokszor, látványosan elbukott, jól tudta, mit jelent az, hogy Isten megvált, szeret és véd.

Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatott engem. Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet. De nekem az ÚR a váram, Istenem az oltalmam és kösziklám.

ZSOLT 94:18–19, 22

Amikor bajban vagyunk, akkor is nyugodtan fordulhatunk Istenhez segítségért és vigaszért. A jelenlétében semmivé válnak a kudarc következményei. Krisztus szeretete soha nem fogy el, és mindig bátorságot ad. Ha ő a sorsunk, kimeríthetetlenül válik bennünk az eltökéltség.

16. Az igazi forrás

Nem az a siker az életben, ha valaki a legerősebb, a leggazdagabb vagy maga alá gyűrhet másokat. Az Úr szemében egészen mást jelent az igazi siker.

Teréz anya azt mondta, „[az Úr] számomra minden... és én... az ő kis gyermeke... olyan gyámoltalan, olyan üres, olyan kicsi vagyok”.⁴

Pál is arra gondolt, milyen nagy szüksége van Istenre, amikor a húsába szúródott tövisről írt. Háromszor kérte az Urat, hogy húzza ki. De az Úr így válaszolt: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12:9). Ha az ember tisztában van a saját hibáival és gyengeségeivel, könnyebben kapcsolódik az életben szükséges erő egyetlen igazi forrásához.

*Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben,
bántalmazásokban, nyomorúságokban,
üldöztetésekben és szorongattatásokban, mert
amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.*

2KOR 12:10

Ezért forgatja fel a hit olyan szépen a társadalmi értékrendet. A gyengeségből lesz erő. Az igazi siker alázattal kezdődik, és egy önmagunknál hatalmasabb forrásra való rákapcsolódással ér véget.

17. A félelem megzabolázása

A félelem megmérgezi a boldogságot. Tönkreteszi a pillanat örömeit, és megfojtja a jövőbe vetett hitet. De nem kell, hogy így legyen. Isten azt ígéri, megóv „a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől. Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége” (Zsolt 91:3–4).

A zsoltár szerzője szerint meg lehet szabadulni a félelemtől, és le is írja, milyen az a félelem nélküli élet, amelyre mindannyian vágyunk: „Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól” (Zsolt 91:5–6).

Hogyan érjük ezt el? A tökéletes szeretet megzabolázza a félelmet. Ha életünk Isten szeretetében gyökerezik – Isten jelenlétében, erejében és békéjében –, akkor a félelem mögé láthatunk. Minél közelebb vagyunk hozzá, annál jobban gyengül a félelem szorítása. A zsoltárköltő szerint:

Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!

ZSOLT 91:2

Nem szükségszerű, hogy a félelem uralkodjon rajtunk. Isten szeretete segít, hogy ne így legyen.

18. A vihar közepén

A Galileai-tengeren a vihar rettentő szelet és hullámokat hozott, mindenki holtra rémült a csónakban. Még a legtapasztaltabb halászok is ijedt gyerekké váltak, pedig ők sok mindent átéltek

már. De volt egy kivétel.

A tanítványok féltek és imádkoztak, Jézus viszont elaludt. A többiek csak a veszélyre figyeltek, mert tudták, ekkora hullámok már felboríthatják a csónakot és a vízbe fojthatják őket.

Jézus nyugodtan aludt tovább.

Elmúlt kétezzer év, mi pedig még mindig gyakran pánikba esünk a csónakban.

Amikor nehéz az élet, sok időt és energiát vesztegetünk arra, hogy csak várjuk, ébredjen fel végre Jézus, és csináljon valamit! Ilyenkor a hitünknek kell kiállnia a próbát.

Jézus végül közbelépett, és a vihar éppen olyan gyorsan elcsendesedett, mint ahogy érkezett. Elcsitult a háborgó víz, ami körülvette őket, és a félelem, amely bennük viharzott.

Hallgass el, némulj meg!

MK 4:39

Ő azóta is ugyanaz az Úr, és ugyanúgy megvan hozzá az ereje, hogy lecsendesítse a szelet, a hullámokat és a riadalmunkat. Még mindig megvan hozzá az ereje, hogy a félelemmel kezdődő történetnek hit legyen a vége.

Amikor valami nagy baj próbára teszi a hited, gondolj arra, Krisztus majd erőt ad! Azt akarja, tanuld meg, hogyan kell felé fordulni, és még a legvadabb viharban is bízni benne. Minél többet használunk egy izmot, annál erősebb lesz. Így erősödnek meg a hívő férfiak és nők is: abban a tudatban élnek, hogy Isten megvédi őket.

19. Fény a sötét úton

Mindenkinek van olyan időszak az életében, amikor úgy érzi, mintha eltévedt volna a sivatagban. Ez az élet része, nem kell megúszni. Ha most épp nagy bajban vagy, jól jöhetnek az alábbi igazságok. Remélem, legalább annyit segítenek neked, amennyit nekem segítettek.

Az Úr azt mondja: „Ne félj, mert... az enyém vagy! Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged” (Ézs 43:1–2).

Mert én, az ÚR vagyok a te Istened... Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted. Mivel drágának tartalak és becsesnek, és mivel szeretlek, embereket adok helyetted, életedért cserébe nemzeteket.

ÉZS 43:3–4

Értékes vagy számára, mert szeret. Az ember gyakran fel sem fogja, milyen fontos Istennek. Nagy árat fizetett értünk: a saját fiát, Jézust.

Az élettél járó sok-sok küzdelem és nehézség közepette Isten már megtervezte a jövődet. Azt mondta: „Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni... Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok” (Ézs 43:19).

Az, hogy nem érezzük Istent a közelünkben vagy nem tudjuk megérinteni, még nem jelenti azt, hogy csődöt mondott a terve. A belőle áradó remény sokkal több, mint amennyit éppen

érzünk. Az idők során sok nagyszerű férfi és nő számára Krisztus volt a fény a sötét úton; ő adott erőt az elgyengülő testnek és reményt a küszködő léleknek.

20. Csodálatos szeretet

Pál sokat szenvedett. Megverték, majdnem megfulladt, éhezett, az emberek eltaszították maguktól, börtönbe zárták, és ez még nem minden. Még azt is leírta, hogy egy kínzás úgy eltorzította a testét, hogy fel sem lehetett ismerni.⁵ De hozzátette, a szenvedés a közelébe sem ér annak a dicsőségnek, amelyet egyszer látni fogunk. „Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk” (Róm 8:18).

Ez az igazi bátorság, bizalom és hit; az a hit, amelyet az élet viharai – meg a fájdalom – alakítottak és tettek próbára. Pál mindvégig tudta, mi az igazság. A damaszkuszi úton látta meg. Ez volt az az igazság – és mi az egész életünket erre alapozhatjuk:

Sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi URunkban.

RÓM 8:39

Isaac Watts, a 17. században élt himnuszíró így vélekedett erről:

„Ez a szeretet oly csodás, olyannyira méltó Istenhez, hogy az egész lelkemet, szívemet, mindenemet átjárja.”⁶ Hogyan élhetünk attól kezdve, hogy már tudjuk: soha semmi nem választhat el Isten szeretetétől? Hiszen ez a szeretet az igazi bátorság forrása.

21. Ellenségesség

Ausztráliában ezt „hosszú pipacs”-szindrómának hívják: e gondolat szerint a közösség mindenkit méretre vág, aki az élet valamelyik területén kimagaslik. Nem kizárólagosan ausztrál jelenség ez. Az egész világon érzik úgy emberek, hogy minél egyedibbek, annál durvább kritikának vannak kitéve.

Minden vallás hívei találkoztak már ellenségességgel. Az izraeliták állandó fenyegetésben éltek, és a korai keresztény egyháznak szinte az összes vezetőjét megölték a hitéért. Nem könnyű hívőnek lenni. „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre” (Mt 10:34).

Nem mindegy, miképpen reagálunk a bírálatokra. Nem kell védekezésre berendezkednünk, de támadnunk sem. Inkább az a dolgunk, hogy megszakítsuk az örök visszavágás körét. Az a dolgunk, hogy békét teremtsünk, és tudjuk, bármilyen vihar dühöng körülöttünk, mi szorosan belekapaszzkodhatunk Isten igazságába.

*Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya,
amely behatol a kárpit mögé.*

Úgyhogy növessz széles vállat, és ne hagyd, hogy meggyőzzenek a téged kritizálók! Ehelyett bízz Istenben, és folytasd, amit elkezdted! Ő elég erős, tudja, mit gondolsz, és szorosan tart.

Nem az üres dicséretektől leszel értékes, hanem attól, hogy a Mindenható fia vagy lánya vagy, akit ő sokra tart és megvéd. Elég, ha ebben hiszel.

22. Életünk feladata

Régen azt hittem, hogy az követi Krisztust, aki templomba jár és betart bizonyos szabályokat, de egyik sem tűnt túl szórakoztatónak. Szerencsére rosszul hittem.

Elmondom, miről szól igazából a hívő élete: szabad, szeretik, megbocsátanak neki, és ő Krisztus kedvességét, jóságát és szeretetét adja tovább mindenkinek. Ez a feladat. Annak, amit itt a Földön teszünk, örökkévaló következményei vannak. A Biblia szerint egy nap mindannyiunknak el kell majd számolnunk azzal, mit kezdtünk az életünkkel.

II. Erzsébet királynő a koronázására kapott egy Bibliát, amelybe ezt írták: „Megajándékozunk ezzel a könyvvel, a legértékesebb tárggyal, amelyet ez a világ nyújthat.” Ez elég hatásos emlékeztető: Isten előtt felelősek vagyunk azért, hogy mindenkivel megosszuk a Bibliából származó szeretetet és igazságot. És nem vagyunk egyedül.

Egy mindenható Istent szolgálunk, aki mindig újra bátorságot

önt belénk.

Ezért így szól az ÚR: Íme, én perlem peredet, én állok bosszút érted! Kiszárítom tengerét, kiapasztom forrását.

JER 51:36

Tehát soha ne adjuk fel! Legyen az életünk feladata, hogy megosztjuk mindenkivel Krisztus szeretetét.

23. A remény felé

A remény furcsa dolog, és többnyire csak akkor jövünk rá, milyen nagy szükségünk van rá, amikor elfogy. Pedig rettentően kell a világban. És nem mindegy, hol találunk rá.

Rengeteg reménytelen, „csodás” megoldást láthatunk magunk körül – csupa olyasmit, ami nem vezet sehova. Emlékszem, egyszer egy öregembertől hallottam: „Okosan keresd a reményt, mert az egész életed meg a jövőd múlik rajta, hol találod meg.”

Úgy döntöttem, én ebben találok magamnak a reményt:

Az ÚR vezet majd szüntelen; kopár földön is jól tart téged, és csontjaidat megerősíti. Olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.

ÉZS 58:11

Aki Krisztusban bíz, az ő fia vagy lánya lesz. Ő vezet a remény felé.

Egy lelkész barátom azt írta: „Mi közvetítjük az egyetlen olyan üzenetet a Föld bolygón, amelyre valóban hatalmas szüksége van a szívnek, és az a remény. A remény, hogy a bűnök bocsánatot nyernek. A remény, hogy az ima meghallgatásra talál. A remény, hogy a lehetőségek ajtaja, amely látszólag zárva van, mégis kinyílik. A remény, hogy az elromlott kapcsolatok megjavulhatnak. A remény, hogy a beteg test meggyógyulhat. A remény, hogy az elbizonytalanodott hit megerősödhet.”⁷

Elég erős anyag a mi reményünk, átélhetjük, és másoknak is továbbadhatjuk. Ez pedig csodás érzés.

24. A három nővér

Mind átélünk olyan időszakokat, amikor nem érezzük magunkban a hitet. Amikor túl sok a baj, úgy tűnhet, az Istenbe vetett bizalom bolondság, és szeretettel meg kedvességgel nem megyünk semmire. Ami meg a reményt illeti, hát, reméljük, hogy hamarosan helyrerázódnak a dolgok, de nagyjából ennyi.

De a hit, a remény és a szeretet együtt a három nagy teológiai erény. És a remény sokkal erősebb, mint hinnénk.

Raniero Cantalamessa olasz atya szerint a teológia e fontos erényei, a hit, a remény és a szeretet „olyanok, mint három nővér. Ketten már felnőttek, a harmadik még kisgyerek. Kéz a kézben sétálnak, középen jön a kis remény. Aki rájuk néz, azt hiheti, hogy a nagyobbak húzzák a kicsit, de igazából fordítva

van. A kislány irányítja az idősebbeket. A remény kormányozza a hitet és [a szeretetet]. A remény nélkül minden megállna.”⁸

Úgyhogy soha ne becsüld alá a remény erejét, akkor se, ha nagyon kicsinek látszik! Néha csak egy szikrára van szükség az életben maradáshoz, az élethez, a hithez.

Nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre.

1PT 1:3

Bármivel kell is szembenézned, nem vagy egyedül. A remény bármilyen kis morzsáját találod is magadban, hagyd, hogy az vezessen! Kérd Istent, legyen veled, és fogd meg a kezét. Hit és szeretet árad majd belőle.

Ne feledd: Krisztus mellettünk, Krisztus bennünk, Krisztusban győzünk.

25. Honnan jön a remény?

Amikor az ember azon gondolkodik, hogyan juthat túl az élet nehéz pillanatain, attól függ a válasz, hol keresi a reményt. A reménykedés több mint egyszerű álmodozás. Amiatt, amit Krisztus megtett értünk, teljes bizalommal lehetünk, és remélhetünk. És a Szentlélek működése révén valahol mélyen ott bujkál bennünk a remény jól gondozott, kiapadhatatlan forrása.

Ez a remény a mindennapokhoz is erőt ad. Erwin McManus író, jövőkutató szerint a remény „kiemel a kudarcaink romjai közül, a fájdalomból és a félelemből, hogy nem tudjuk leküzdeni azt, ami leküzdhetetlennek tűnik. Ez az ártalmatlan, kis dolog, amit reménynek hívunk, erőt ad a kitartáshoz, az állhatatossághoz, a túllendülés képességéhez.”⁹

A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővelkedjete a reménységben a Szentlélek ereje által.

RÓM 15:13

Ilyen imával érdemes kezdeni a napot!

26. Különleges tulajdonságok

Egy hollywoodi magazin szerkesztője egyszer megjegyezte, biztosan nagyon sokszor betört már az orrom, egyúttal megígérte, hogy a címlapfotójukon majd kiegyenesítik. Nevetnem kellett. Nincs bajom a ferde orrommal, ahogy a ráncaim sem zavarnak. Nagyon is jellemzőek rám, és együtt arra emlékeztetnek, hányféle kalandba vitt már bele az életem.

Kedvemre való, ahogy a *Pál apostol és Thekla cselekedeti* című, a 2. századból származó iratban jellemzik Pált: „Kis termetű, ritkás hajú, görbe lábú férfi, teste jó egészségű, a szemöldökei összenőttek, az orra kissé horgas, jóindulattal tele: néha embernek látszott, máskor olyan volt az arca, mint egy

angyalé.”¹⁰ Ez különböztette meg igazán a többiektől: nem a görbe lába vagy az orra, hanem az angyalian ragyogó arca.

Mindenkinek vannak kis testi hibái, de azok nem számítanak. Ha vannak, hát vannak. Az számít, ahogy élünk, mert az fennmarad. Ügyeljünk rá, hogy az életünkben Krisztus békéje, szeretete és fénye tükröződjön vissza!

*Eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk:
Békesség nektek!*

JN 20:19

Ezt hozza ő: szeretettel teli jelenléte segítségével a tartós békét. Ez különböztessen meg minket is másoktól.

Éreztétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.

ZSOLT 34:9

Azt szeretném, hogy ez legyen a sírkövemre írva! Nem az, hogy ferde volt az orrom, hanem az, hogy éreztem és láttam, az Úr jó, és boldog voltam, mert hozzá menekültem.

27. Végül minden rendbe jön

Dávid királynak is voltak nehéz időszakai. Gátban elfogták a filiszteusok, gúnyolták és verték. De nem ezzel ért véget a története.

A nehéz idők nem az élet végét jelzik. Mindannyiunknak vannak rossz pillanatai. Az élet mindenkivel elbánik néha: időnként kegyetlen és gyötör, kínoz és gyilkol. De még ez sem a történet vége. A jövőnket Krisztus szavatolja. Ahogy az egyik latornak mondta, aki mellette szenvedett a kereszten:

Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.

LK 23:43

„Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! – mondta Pál. – Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor 16:13–14).

Mi a jó oldalon állunk a történelemben. Mindig a szeretet lesz a bajnok.

Voltaire, a 18. századi francia filozófus, író, a kereszténység nagy kritikusa azt írta: „a Biblia száz év múlva idejétmúlttá válik, és senki nem olvassa majd.”¹¹ Száz évvel később a Biblia népszerűbb volt, mint valaha, sőt máig minden idők legnagyobb példányszámban eladott könyve. De maga az Írás csak sápadt visszfénye Jézus igazi jellemének. Mindig ő lesz az első a világon. Megváltoztatja és jobbá teszi azokat az embereket, akik találkoznak vele.

Legyen akár Nagy Konstantin császár, aki meghallotta Jézus igazságát, és átformálta az egész Római Birodalmat, vagy egy nehéz sorsú rab korunk Szíriájában – Krisztus jelenléte megváltoztatja az embert. Bármikor megtörténhet: megváltoztat és hazavezet. A mi dolgunk csak az, hogy engedjük

neki.

28. Bizalom Istenben

Sok ember vágyik önbizalomra, de annak is megvannak a hátulütői. Aki csak magában hisz, elbukik. A történelem számtalan példát szolgáltat erre. Az ember esendő.

Az önbizalom helyett inkább Istenben kell bízni. Bízz benne és az ő alapvető igazságaiban:

- Örök szeretettel szeretlek (Jer 31:3).
- Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben! (1Kor 1 6:20)
- Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket (Jn1 4:19).
- Nem hagy cserben téged, és nem hagy el (5Móz 31:8).
- Erősödjete meg minden erővel... általa békéltessen meg önmagával mindent a földön és a mennyben (1Kol 1:11–20).
- Élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben (Mik 6:8).

Istennek semmi sem lehetetlen (Lk 1:37).

Meríts önbizalmat ezekből az igazságokból! Bízz a Mindenhatóban, és te is erős leszel. Amióta világ a világ, az igazi hívők, nők és férfiak mindig csak rá támaszkodtak. Mindig ez volt a megoldás.

29. A katona imája

Amikor apám meghalt, a papírjai között megtaláltam *A katona imája* egy másolatát. Elvékonyodott, régi papírdarab volt, a naplója borítója alá begyűrve. Apám alig olvasható macskakaparásából ezeket a szavakat silabizáltam ki: „Uram, jól tudom, mit kell ma tennem. Ha elfelejtenélek is, te ne felejts el engem. Ámen.”

A szöveg nemcsak arra emlékeztetett, hogy apám egy időben deszantos katonaként szolgált, hanem arra is, hogy mindig Krisztussal járta élete útját.

Amikor az ember belevág a hit kalandjába, nem csak egy jövőbeli jutalomra hajt, amit majd a mennyben nyer el. Már itt, a Földön belekóstolhat az égi örömökbe.

Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére az üdvözülők és az elkárhozók között.

2KOR 2:15

Minél tovább vezet minket az úton, annál jobban megváltoztatja az életünket. Napról napra eltelhetünk azokkal a dolgokkal, amelyek igazán számítanak: „szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5:22-23).

Apámon láttam ezt, és látom azoknak a barátaimnak a mindennapjaiban, akik csendben, alázattal, hívón térdet hajtanak, követik Krisztust, és úgy élnek, ahogy ő tanítja. Nem kell beérnünk valami majdnem jóval – megkaphatjuk a

legjobbat. Legyen az a cél, hogy betöltekezzünk a Szentlélekkel, elteljünk vele, és már itt, ma, a Földön megkapjuk a járandóságunkat!

30. Az élet értelme

Mi az élet értelme? Richard Nixon amerikai elnök szerint „az élet az egyik válság a másik után”.¹²

John Lennon azt énekelte, „Az élet az, ami akkor történik veled, mialatt újabb terveket szövögetsz”.¹³

Viszont sok ismert ember szerint az élet értelme és célja a Jézus Krisztusra való ráatalálás. De mit jelent ez, és mit hoz az életünkbe?

Én hat gyönyörűséges dolgot látok benne.

Elsőnek a hívőknek ott a megbocsátás. Marghanita Laski, köztudottan ateista újságíró egyszer nagyon meggyőzően nyilatkozta a tévében: „Amit a legjobban irigylek a keresztényektől, az a megbocsátás – és még hozzátette: – Nekem nincs senkim, aki megbocsátana.”¹⁴

Másodszor a szabadság. Szabad emberek vagyunk – nem kötnek minket azok a büntetések és fenyegetések, amelyeket a vétkeink miatt érdemlünk. És nem egyszerűen vagyunk szabadok, hanem, ahogy a Biblia mondja, nagyon szabadok vagyunk!

Ráadásul eltölt minket a Szentlélek. „Akik hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel” (Ef 1:13). A

szent szellem eljött, hogy bennünk lakjon. Ha az ókorban levelet küldtek valakinek, lepecsételték, így jelezve, honnan ered a küldemény és kinek szánták. A te életedre a Szentlélek tett pecsétet.

A jövőbe vetett hit is a miénk. Biztos a jutalmunk. Mi tudjuk, „milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között” (Ef 1:18).

Erőt és kivételezett helyzetet kaptunk. Az Úr megmutatja, „milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma” (Ef 1:19). Az erő az Úré, de eljött, hogy benned éljen, és „hatalmának ezzel az erejével” (Ef 1:19). töltsön fel.

És végül az a dolgunk, hogy szeressük egymást. Az egész törvény összefoglalható ennyiben: „Szeresd az URat és szeresd felebarátodat!” (Mk 12:30–31).

CÉL

Gyerekkoromban fogalmam sem volt, mire van szükség ahhoz, hogy az ember meg tudja mászni a világ legmagasabb hegyét, de ez nem változtatott azon a tényen, hogy ez volt a legeslegfontosabb álmom. Az angliai Wight szigetén, ahol felnőttem, apám meg én sokszor felkapaszkodtunk az otthonunkhoz közeli mészkő sziklákra. Egész úton, míg fel nem jutottunk a csúcsra, mögöttem mászott, bátorított és irányított. Csodás napokat töltöttünk együtt, és úgy gondoltam, amíg apám velem van, bármilyen hegy tetejére feljuthatok.

Amikor sok évvel később, a Brit Különleges Erőknél töltött szolgálatom során eltört a gerincem, azt hittem, az Everesttel kapcsolatos álmaimnak is búcsút kell mondanom. A katonai kórházban fekvé életem legsötétebb, kétségekkel teli korszakát. Nem tudtam mozogni, rendesen járni, elhagyott az erőm, ráadásul az önbizalmam, a lelkesedésem, a bennem lévő szikra is elhagyott – és én is magamat.

A rehabilitációs központban, a lélek sötét éjszakája során az álmodozás mozdított ki a holtpontról: egy nap újra olyan erős leszek, hogy feljuthassak az Everestre. Ez lett a gyógyulásom középpontja. Ha nem sikerül, meghalok.

Ha sikerül, én leszek az egyik legfiatalabb hegymászó, aki valaha feljutott a csúcsra. De azért akartam nekivágni igazán, mert éreztem, az élet adott egy második, értékes lehetőséget, és nekem ki kell használnom.

Három helyen eltört a gerincem, de csodával határos módon mégsem bénultam meg. Nem véletlenül maradtam életben, és bár akkor úgy éreztem, nagyon rossz helyzetbe kerültem, lassanként visszanyertem az erőmet. Az élet hívott, ragadjam meg a lehetőséget, használjam ki: százhusz százalékosan vessem bele magam, induljak, vállaljak kockázatot, bukjak el, és álljak újra talpra, nevessek a nehézségeken és magamon, fedezzek fel új dolgokat, és próbáljam soha nem feladni. Végül is elég közel jártam hozzá, hogy mindent elveszítsek, nem?

Minden, ami előttem állt, külön ajándék volt – rajtam múlt, mit kezdek vele. Úgy éreztem, semmi sem lehetetlen, de közben felfigyeltem a lelkem mélyén valami kis jelzésre. Isten az életünket felforgató viharokkal üzen, és a nehéz idők gyakran azt jelzik: valami új kezdődik.

1. Semmi sem véletlen

Több mint 25 000-féle orchidea létezik, és az orchidea csak egyike a 270 000-féle különböző virágfajnak. A galaxisunkban több mint 100 milliárd olyan csillag van, mint a mi Napunk, és ez a galaxis csak egy a több mint 100 milliárd másik csillagrendszer között. Azt szokták mondani, minden homokszemre jut egymillió csillag. Nagyon bírom, ahogy a Teremtés könyvében csak úgy mellékesen közli a szerző: „és a csillagokat” (1Móz 1:16). Úgy tűnik, Isten nem áll meg félúton. Ő hatalmas arányokban tevékenykedik, túl nagyokban ahhoz, hogy fel tudjuk mérni.

De van, ami a teremtés méreteinél és ezer részleténél is különlegesebb. Az a tény, hogy az Úr mindannyiunkat név szerint ismer. Mindent tud rólunk, és szeret minket.

*Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében...
Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon
formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem
volna.*

ZSOLT 139:13–15

Nem tévedésből lettél, és nem feledkeztek meg rólad. Az univerzum legnagyobb ereje ismer és szeret.

Isten nem áll meg félúton.

2. Hogyan éljünk?

Hogyan lehetünk úrrá az előttünk álló nagy feladatokon anélkül, hogy azok maguk alá temetnének minket? Hogyan veselkedjünk neki akár egy egészen kis feladatnak is, ha nem érezzük magunkat alkalmasnak rá?

Gedeont az Úr választotta hadvezérnek, és óriási küzdelmek felé vezette. A férfi reakciója pedig nagyon emberi volt: halálra rémült. „Hogyan szabadítsam meg Izráelt? Hiszen az én

nemzetségem a leggyengébb Manassében, atyám házában pedig én vagyok a legfiatalabb! Az ÚR így válaszolt neki: Én majd veled leszek” (Bír 6:15–16).

Jézus megismétli nekünk azt a választ, amit az Úr adott Gedeonnak.

Ezt a verset vésettem be Shara jegygyűrűjének a belsejébe, amikor összeházasodtunk. Nem rossz szöveg:

Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

MT 28:20

Ha erős hittel akarsz élni, kezd azzal a tudással, és bízz benne, hogy ő veled van.

Ha erős hittel akarsz élni, kezd azzal
a tudással, és bízz benne, hogy ő
veled van.

3. Repedt kancsók

Egy indai vízhordónak volt két nagy kancsója, amelyet egy nyakán keresztbe vetett, hosszú rúd két végére akasztva szállított. Az egyik jó állapotban volt, és amit beletöltöttek, az hiánytalanul célba is jutott. A másik repedt volt. A pataktól a

házig vezető hosszú út során a kancsóba töltött víz fele elfolyt.

A repedt edény szégyellte és rosszul érezte magát. Egy nap, amikor a vízhordó éppen belemerítette a patakba, megszólalt:

– Szégyellem magam, és bocsánatot szeretnék kérni. Az oldalamon futó repedés miatt csak a felét tudom elszállítani annak, amit rám bízol. Egész úton csöpög belőlem a víz, és neked többet kell dolgoznod miattam.

– Nem vetted észre az ösvény egyik oldalán növvő virágokat? – mosolygott a vízhordó. – Rég tudom, hogy megrepedtél, ezért virágmagvakat ültettem az ösvény egyik oldalára: arra, amelyiken te lógsz, és nem a másokra. Észre sem vetted, de mindennap meglocsolod őket.¹

Nem kell tökéletesnek lenned ahhoz, hogy hasznára légy Istennek. Elég, ha a rendelkezésére állsz.

*Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel
dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem...
mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.*

2KOR 12:9–10

Ne higgyünk túlságosan a saját értékeinkben (elég belőlünk kevesebb), viszont legyünk tudatában annak, hogy szükségünk van Isten segítségére és jelenlétére (belőle több kell): így könnyebben eljut hozzánk a fénye. A hibáink és a sebeink lehetővé teszik Krisztusnak, hogy keresztülbocsássa rajtunk a fényét, és eszközül szolgálnak, hogy még több emberhez eljusson a szeretete.

4. A sikerhez vezető út

Mindenki küszködik, de nem kell egyedül küszködnünk. Kimeríthetetlen energiaforrás van bennünk, amely mindig segít, és hatalmas az ereje. Nekünk nincs más dolgunk, mint észben tartani, mekkora szükségünk van Isten támogatására és erejére – minden egyes feladatunk megoldásához. És persze kérnünk kell, hogy segítsen.

Ezért próbálom minden napomat ugyanúgy kezdeni: csendesen letérdelek, és emlékeztetem magam rá, mekkora szükségem van Krisztus jelenlétére. Kérem, bocsásson meg, adjon önbizalmat, erőt, bölcsességet (amely egyébként egyike annak a néhány dolognak, amelyet az Úr mindig megad, ha kérjük tőle). Arra kérem, hogy védelmezze a családomat, áldja meg a napomat, és óvja a találkozásaimat, a szavaimat, a magatartásomat meg a tetteimet. Megkérem, ne engedjen félnem, adjon békét, és megköszönöm az áldásait.

És Isten még sosem hagyott cserben. Mindig velem volt, amikor kellett. Sosem maradtam magamra a gondjaimmal. Számára semmi nem lehetetlen. Nincs, amin ne tudna átsegíteni, nincs olyan sötét barlang, olyan meredek hegyoldal. Ő mindennek az ura.

*Az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR,
amihez hozzáfogott.*

1MÓZ 39:23

Ilyen utakon jár az Úr – mindig is ilyen utakon járt. Azért

parancsol térdre minket, hogy közelebb engedhessen magához. Megáld minket, hogy mi megáldhassunk másokat. Légy a földön az ő követe! Ez a feladatunk.

5. Légy te a kesztyű!

Mindenkinek jöhet egy olyan pillanat az életében, amikor sikertelennek, gyengének és tehetetlennek érzi magát. Sokan vannak, akikkel ez többször is előfordul.

De mindegy, milyen gyakran köszöntenek ránk a nehéz idők, mindig az a legjobb válasz, ha megőrizzük a nyugalmunkat, bízunk az Úrban, nem csökken a hitünk, és segítséget kérünk. A bölcsek szerint „a nyugalom a működésbe lépett bizalom”.

Lehet, hogy most nincs baj az életedben, de mindennap gyakorolhatod, hogy mit tennél, ha volna.

Ha akadályba botlasz, ne siesd el a megoldást. Először nézz fel! Nyugodj meg! Csatlakozz rá az áramforrásra! Tanuld meg, hogy először az Úrra nézz, és csak azután cselekedj – de azt is nyugodt hittel és biztonsággal.

Nem mondom, hogy könnyű, de Jézus megígért valamit:

És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

MT 28:20

Hagyd, hogy mostantól ő vezessen! Térdelj le, és hívd magadhoz! Add meg neki az engedélyt, hogy irányítson, engedd

át neki a szíved és életed kormánykerekeit. Légy kesztyű az ő kezén! Ő tudja a legjobban, nálad is jobban, mire van szükséged. Bízz benne minden körülmények között! Jó úton jár, és gondosan megtervezte már a jövődet.

6. Bizalom

Amikor különösen nehéz feladatot kell megoldanod, kénytelen vagy bízni benne, hogy a rendszer működik. És ez nem csak a bungee jumpingra vagy egy Boeing 747-es irányítására vonatkozik. A Bibliában sok olyan igazságot találsz, amelyekre rábízhatod az életed.

A Példabeszédek könyvében olvashatjuk, hogy bolondság a magunk eszében bízunk, viszont bölcs Istenben bízunk (Péld 3:35). A munkahelyi siker, jólét vagy hírnév sem ér sokat, ha nem élvezhetjük békében – és az igazi béke az Úrral való helyes kapcsolat következménye (Péld 3:24–25). Ha az Istenben való bizalom az életünk alapja, akkor ő közelebb von magához (Péld 3:32), „az alázatosnak kegyelmet ad” (Péld 3:34), és sok más jóval jutalmaz (Péld 3:33–35).

Mert az ÚRban bizakodhatsz.

PÉLD 3:26

Bízzunk a világegyetem természetes rendjében! Bízhatunk a Teremtőben, aki létrehozott minket, a fiában, aki eljött, hogy meggyógyítson, és a Szentlélekben, aki bennünk él. Az istenhit –

a bizalom – nem furcsaság. Inkább természetes, benne van a génjeinkben, azért vagyunk, hogy ilyenek legyünk.

7. Feladatunk a szeretet

Martin Luther King, Jr. polgárjogi harcos (1929–1968) harmincöt évesen kapta meg a Nobel-békedíjat: ő volt a legfiatalabb, aki valaha ebben a megtiszteltetésben részesült. Négy évvel később már nem élt. Bár ennek a különleges embernek fájdalmasan hamar kellett eltávoznia közülünk, még láthatta, amint átalakul a társadalom. Egy héttel a halála után hatályba lépett a Polgárjogi Törvény. A befolyása még ennél is tovább terjedt, és az egyenlőségről és igazságról szóló álma az egész világot magával ragadta.

Martin Luther King Krisztust követte. Amit ő akart elérni, az az Úr terve volt: törődni az egyes emberrel, és megváltoztatni a társadalmat. A feladat ma sem más. Az a dolgunk, hogy szeressük az embereket, minden embert, szelídek és nagylelkűek legyünk. A Biblia azt is megmondja, hogyan:

A hamis mérleget utálja az ÚR, de a pontos súlyt kedveli... Utálja az ÚR az álnok szívűeket, de kedveli azokat, akiknek útja feddhetetlen... Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.

PÉLD 11:1, 20, 25

Ha jól bánunk másokkal, ha őszintén élünk, ha a

tulajdonunkból nemcsak az ócskaságokat ajándékozzuk el, hanem azt is, ami a legértékesebb, akkor életek gyógyulnak meg, és áldottak lesznek az emberek – köztük mi is.

8. Éljen a szeretet

Amikor igazán nagy megpróbáltatások elé állít az élet, és már azon gondolkodunk, mi értelme az egésznek, gyakran a szeretet az első, amin túllépünk.

Már nem vagyunk kedvesek másokkal. Már nem vagyunk kedvesek magunkkal. És már nem figyeljük az Urat, aki pedig emlékeztethetne rá, hogy nincs semmi baj. Pedig nagy erő van abban, ha a nehéz időkben tevőlegesen választjuk őt, és tevőlegesen választjuk a szeretetet.

Joyce Meyer írónő tanácsolja: „provokáld ki a szeretetet – a házastársadnál, a családotnál, a barátaidnál, a szomszédaidnál és a kollégáidnál. Nyújts kezet azoknak, akiknek bánata van, vagy segítséget szenvednek. Imádkozz másokért, és áldd meg őket.”²

A szeretet határtalan. Nincs a földön olyan négyzetméter, amelyet ne érne el az Úr.

Mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.

ZSOLT 57:10

Minden ezzel kezdődik, még olyankor is, amikor mélyponton

érezzük magunkat. Akkor élsz okosan, ha mindennek a szeretet a középpontja.

Adj magadnak alkalmat rá, hogy igent mondhass az ő jelenlétére, az ő segítségére, az ő erejére, az ő útjára. A lelked mélyén úgyis tudod: mindenre a szeretet a válasz. Ne feledd, ő sosem fog elhagyni, és ha kéred, a segítségedre siet.

9. Ezekre ügyelj

Szerintem ez a négy szokás segít hittel, szeretettel teli, sikeres életet élni:

1. Figyelj oda, mi jár a fejedben, és az életed a szívedből ered majd. Igyekezz a jó részekre figyelni, azokra, amelyek életet és egészséget hoznak. „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet – áll a Példabeszédek könyvében (4:23) –, mert onnan indul ki az élet!”
2. Ügyelj rá, mit mondasz. A szavaidnak ereje van, válogasd meg őket! Mielőtt megszólalsz, tegyél fel magadnak három kérdést: Igaz? Tapintatos? Szükséges?
3. Ügyelj rá, mi kerül a szemed elé, bár ez néha igazán nehéz feladat. Manapság óvatosnak kell lennünk azzal, mit nézünk. A pornó nagyon sok ember szexuális életét és kapcsolatait rontja el. De az érem másik oldala az, hogy amit látunk, az segíthet is. Tudod, mi a jó: pozitív hatású filmek, hegycsúcsok, könyvek, koncertek, és így tovább. Mint Jézus mondta: „Ha a szemed tiszta, az

egész tested világos lesz” (Mt 6:22).

4. Ügyelj rá, merre jársz. Mindig adódik egy rövidebb út, de van jobb megoldás: „állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát, nézzünk fel Jézusra, és egyenes ösvényen járjatok” (Zsid 12:1-2, 13). A könnyű út ritkán a helyes út.

E sok feladat mögött mindig ott áll az a központi igazság, hogy igyekezetünk nem függ össze a megváltásunkkal. Mind elbukunk, és gyakran bukunk el. De ezek a tanácsok segíthetnek, hogy a szeretet legyen az életed alapja, és a jó irányba haladj.

10. Tiéd a Föld

Ha kezdeni szeretnénk valamit egy mustármaggal, el kell ültetnünk. Ha már elültettük, olyan erős, hogy a betont is áttöri. Isten is ilyen. Az ereje mindent átformál.

Jézus a leghíresebb prédikációjában beszél erről: „Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet” (Mt 5:5). A szelíd nem gyengét, gerinctelent vagy gyarlót jelent. Ezzel a szóval jellemzik Mózeszt (4Móz 12:3), és Jézus is így beszél magáról (Mt 11:29). Eredetileg a betört lóra használták, elsősorban megzabolázott erőt, kedvességet, odafigyelést és a mások védelmezését jelenti.

Mindez nem feltétlenül divatos. A világ hajlamos rá, hogy a hangoskodókat és öntelteket értékelje. De Isten más szabályok szerint működik. „Azokat választotta ki Isten, akik a világ

szemében bolondok, hogy megszégyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében erőtlenek, hogy megszégyenítse az erőseket” (1Kor 1:27).

Egyszerű a lecke: a szelídek osztoznak az ő erejében, ha mi gyengék vagyunk, ő lesz az erőnk.

11. Nincsenek külön részek

„A Titanic az élet metaforája – mondta James Cameron, az 1912-ben, 1513 emberrel a fedélzetén elsüllyedt hajóról szóló film rendezője. – Mindannyian a Titanicon utazunk.”³

Sok szempontból igaza van. A Titanicról azt mondták, elsüllyeszthetetlen, mert olyan újfajta technológiával készült, amely tizenhat vízzáró rekeszre osztotta a hajótestet. Az eredeti terv szerint akár négy ilyen rész is megrongálódhatott vagy megtelhetett vízzel anélkül, hogy a hajón utazók megéreztek volna.

Sok éven át azt hitték, a süllyedés azért következett be, mert a jégheggyel való ütközés során öt rekesz sérült meg. De 1985. szeptember 1-jén, amikor rátaláltak az óceán fenekére süllyedt, függőlegesen álló roncsra, nem találtak rajta hosszanti törést. Az ütközés során csak egy egység szakadt be, és az elég volt hozzá, hogy az egész hajó sorsát megpecsételje.

Régen én is azt hittem, külön részekre oszthatom az életem. Úgy gondoltam, amit az egyik részében teszek, az nem befolyásolja a többit. Klasszikus Titanic-típusú hiba.

Mert benne teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok... Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn.

KOL 1:15–17

Minden összefügg: a döntéseink és a reményeink, a találkozásaink és az angyalok, Jézus élete és a jövőnk, a sikereink és a kudarcaink. Isten nem különít el vízzáró rekeszeket: egyben akar minket. És ha az életünk minden részébe meghívjuk, akkor nekiláthat, hogy begyógyítsa a sebeket, elhárítsa a károkat, összekapcsolja a jó részeket, és valami csoda szépet hozzon ki a történeteinkből.

Hagyd, hogy a munkáját végezze, és meglátod, milyen az, amikor nekilát!

12. A kulcsok

Ha az embernek fáj valamije, adósságai vannak, vagy csak túl sok feladat vár rá, sokszor úgy érzi, elhagyja az ereje. De leselkedhet ránk bármilyen baj, mindig marad erőnk. Csak gyakran nem vesszük észre.

Nagyon szép történet, amikor Jézus azt mondja Péternek, hogy odaadta neki a királyság kulcsait, és ezért ő már ugyanazzal az erővel bír, mint Jézus maga. De ez az ígéret nem ért véget a tanítványnál. Az egész egyház hatalmas erőt és tekintélyt kapott akkor. Mint minden kulcs, ez is előnyökkel és felelősséggel jár.

Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.

MT 16:19

Amikor az ember gyenge és szorongással van tele, nehéz elhinnie, mekkora erő lakik benne. Nem arról van szó, hogy Istennél egyszerűen az ellenkezőjére fordul minden erővel és hatalommal kapcsolatos ismeretünk? Végül is ő küldte el a fiát, hogy egy fiatal, fáradt, nehéz helyzetben lévő pár gyerekeként, botrányos körülmények között szülessen meg, és így váltsa meg a Földet. Ha Istenről és az ő hatalmáról van szó, nem érvényesek a szokásos szabályok.

13. Térden állva, égre nézve

Amikor az ember végre céljára talál, az ellenfeleire is másképpen kezd nézni. Attól kezdve, hogy az agy ráhangolódik az előtte álló útra, és az ember az Isten meghatározta ritmusban mozog, a bíráló sem fáj már annyira. A szeretettel és hittel teli emberek századok óta tudják és megélik ezt. Nagyszerű történet szól erről: ahogyan Pál és Barnabás válaszol az Antiókiában átélt rossz élményekre.

*Az ÚR igéje pedig elterjedt az egész tartományban.
De a zsidók felfingerelték ellenük a tekintélyes*

istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba. A tanítványok azonban megteltek örömmel és Szentlélekkel.

APCSEL 13:49–52

A vége tetszik a legjobban. Ahelyett, hogy túl komolyan vették volna az ellenük fordulókat, túl hevesen reagáltak volna az eseményekre, vagy hagyták volna, hogy felkavarja őket, ami történt, ők csak lerázták a lábukról a port, és boldogan mentek tovább. Mindent a feje tetejére állítottak – és ez nagyon jellemző a szeretetben, hitben és fényben gazdag életekre. Nem abban találták meg a céljukat és a békéjüket, hogy másoknak próbáljanak imponálni vagy fontosnak tűnjenek. Nekik csak az számított, hogy letérdeljenek és felnézzenek az égre.

Az szabad igazán, aki mellett és akiben nap mint nap ott van Krisztus. Nagy ajándék ez, habozás nélkül éljük át, és élvezzük!

14. A siker mértéke

Az ember könnyen összekapcsolja a világi helyzetét és a fontosságát: aki gazdag, jó autója van, valamint tökéletes családja, ideális karrierje vagy filmsztárhoz illő teste, az nyilván sikeres is.

De az igazi siker másképp működik. Az okos ember hosszú távra készül, nem rövidre. Márpedig nincs annál rövidebb távú

gondolkodás, mint ha valaki csak ebben az életben keres az egójának és az önbecsülésének visszaigazolást. Az ego mindig boldogtalansághoz vezet, mert bármit érsz is el, úgysem lesz elég.

Isten arra buzdít, éljünk más értékek szerint, és a bajbajutottak szeretetével és az irántuk való gondoskodás hívóhöz méltó napi gyakorlatával készüljünk a hosszú távra. Krisztus a másoknak tett szolgálatokban és a mások iránti szeretetben méri a sikert. Ezek pont az ellenkezői a világi értékeknek, de az igaz élet és boldogság felé vezetnek. Velük válthat az ember igazán fontossá.

Egyikünk sem tökéletes, és az alábbi sorok mindannyiunkra komoly feladatot rónak, de akkor is tartsuk ezeket szem előtt. Tanuljuk meg, hogy csak a szívünkre hallgassunk, amikor másokról ítélünk, és eldöntjük, mennyi időt és energiát szánunk rájuk!

Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul.

RÓM 12:1

Aki elnyomja a nincstelent, gyalázza Alkotóját, aki pedig könnyörül a szegényen, az dicsőíti.

PÉLD 14:31

Ha e szavak válnak az iránytűnké és vezetőnké, akkor

hamarosan rákanyarodunk az igazi élet útjára.

15. A miért és a hogyan

Nagy erő lakozik egy céltudatos férfiban vagy nőben, csak éppen nehéz rátalálni az igazi célra. Az ember gyakran olyan vágyakat kerget, amelyek éppen ellentétes irányba vezetnek, mint amire teremtették; és megzavarják azok a fények, amelyek még a legjobbak számára is ellenállhatatlan csáberőt jelentenek. Az igazi, Istentől jövő életcél jóval többet ér, mint a megjelenésünk, a vagyonunk vagy a tulajdonunk. Hogy miből élünk, az sokkal kevesebbet számít ahhoz képest, hogy van miért élnünk.

Azt szokták mondani, az ember életének két legfontosabb napja, amikor megszületik, és amikor rájön, hogy miért. És amikor ez a *miért* megvan, akkor a hogyanra is fény derül.

Ez az a cél, amit az Úr a gyermekei elé állít, hogy egy szeretetben gazdag, elégedett élethez vezesse őket.

Élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

MIK 6:8

Igyekszem gyakran magam elé idézni ezt a mondatot. Így egyszerűek maradnak a szándékaim, célt és irányt kapok, és tudom, merre haladjak.

16. Az övé vagy

Amikor valaki félúton, egy szál kötélén lóg egy meredek hegyoldalon, könnyen rátörhet a félelem és maga alá gyűrheti. Sokszor átéltem már ezt. Emberek vagyunk. Az különbözteti meg az egyik embert a másiktól, hogy miképpen reagál a félelemre.

Pál is tudta ezt, ezért emlékeztet a leveleiben gyakran arra: Jézusnak hála mindenki magabiztos hívő lehet. Mindig újra felidézi számunkra, hogy Jézus – akinek az üldözésével töltötte élete nagy részét – kétségkívül Isten volt, hogy meghalt, eltemették és feltámadt. Egyértelművé akarja tenni, hogy a feltámadás története tényekben gyökerezik, az Írás rá a bizonyíték, és szemtanúk igazolják.

Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje... Miért vállalunk veszedelmet mi is minden pillanatban? ... romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

1KOR 15:20, 30, 52

Te és én más szemmel nézünk a világra. Ne feledd: segít legyőzni a félelmet, ha tudod, Jézus valóban az volt, akinek mondta magát. És ez azt jelenti, hogy az övé vagy: szívből szeret, megbocsát, megszabadít, erőt ad és elfogad. Ez az az igazság, amely oldja a félelmünket most és mindörökké.

17. Az első sorban

Ismerek egy nagyszerű olasz katolikus papot, Raniero Cantalamessát. Ő úgy írta le az életet, mint egy csatát „egy hármasszövetség ellen... amelynek a világ, a hús és az ördög a tagja; ők az ellenség körülöttünk, az ellenség bennünk és az ellenség felettünk”.⁴

Szavai Pálét visszhangozzák:

Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

EF 6:12

Jó dolog Istenben bízni, de ez nem jelenti azt, hogy passzívnak kellene lennünk. Álljunk készen a harcra, de ne hagyományos fegyvereket használjunk, hanem az alázatot, az imát, a szeretetet és a bátorságot. Rá támaszkodva, az ő jelenlétében, az ő hitében és ígéretében bízva küzdjünk a sötétség ellen. Soha nem fog cserben hagyni.

Az egyetlen olyan sereg katonái vagyunk, amelynek az első sorában állva érezhetjük magunkat a legnagyobb biztonságban – az ő szeretetében és kegyelmében megvetett lábbal, az ő karja védelmében.

18. Ragaszkodj a szeretethez!

Az évek során sok indulatos ember emlékezetes megváltozásáról hallottam: a szeretet szabadította meg őket. A harag elviselhetetlen teher, amely végül megfojtja az életet. Csak a szeretet ereje képes igazán megjavítani minket.

Ez az alapvető igazság Jézus történetének minden lapján ott szerepel. Jézus szavaiban benne van a mai világ legfontosabb kérdésére adható válasz. Hajthatunk hatalomra, elismerésre, pozícióra, de igazából a szeretetet üldözzük.

Vagy fordítva: a félelem az, amitől mindenki szabadulni próbál. Túl könnyen megtörténhet, hogy szeretet helyett félelemmel telik el az élet. De a félelem és a szeretet olyan, mint az olaj és a víz, taszítják egymást. Ahol megjelenik a szeretet, semmivé lesz a félelem.

A teljes szeretet kiűzi a félelmet.

1JN 1 4:18

És ne feledd:

Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.

1PT 5:7

19. A testté lett szó

„Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek

bizonyságot... és mégsem akartok hozzám jönni” (Jn 5:39–40). Ezek Jézus erős és elevenbe vágó szavai a farizeusokhoz. Az egyház vezetőinek olyan fontos volt a „vallás”, annyit keresték a történelmi, létező Írásban a megváltást és a megmentést, hogy nem vették észre, amikor az élő, testet öltött megmentő az orruk előtt állt.

Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!

JN 7:37

C. S. Lewis ezt így magyarázza: „Krisztus maga, és nem a Biblia Isten igaz szava. A Biblia, ha a megfelelő szellemben, jó tanárok vezetése mellett olvassuk, elvezethet hozzá. De nem szabad a Bibliát olyan enciklopédiaként használni, amelynek szövegeit fegyverként forgathatjuk.”⁵

Aki reményt, életet, megváltást és gyógyulást keres, annak nincs másra szüksége, csak Krisztusra. A Biblia mint könyv nem szent. Az emberek, meg a szeretet és a megbocsátás útjai szentek. A te szívből jövő, Krisztussal való kapcsolatod szent.

Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek.

JER 31:33

Ha védeni, tisztelni és becsülni szeretnél valamit, változtasd a szívedben Krisztussá.

20. Élet, nem vallás

A farizeusok mélyen vallásosak voltak, de romlott, a törvény betűjéhez ragaszkodó, merev emberekké váltak. Azt rótták fel Jézusnak, hogy egy harmincnyolc éve béna ember, akit meggyógyított, szombaton cipelte az ágyát. De Jézusnak a vallásnál fontosabb volt az élet és a gyógyulás:

Azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.

JN 10:10

Erőteljes szavak! Egy egyszerű, jó tanár biztosan másképpen beszélne. A jó tanárok nem állítják magukról, hogy istenek volnának. De ha ő Isten, akkor biztosan mind ilyen Istenre vágyunk: szerető, megbocsátó, megértő, és minden korláton áttör, hogy elérjen minket.

Nézzétek csak, mit mondanak róla a farizeusok: „Saját Atyjának is nevezte Istent, és így egyenlővé tette magát az Istennel” (Jn 5:18). Amikor erről vallatták, egyértelmű választ adott: „Bizony, bizony, mondom nektek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya, mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon” (Jn 5:19).

Az, hogy Jézus sabbath idején gyógyított meg egy férfit, megmutatja a természetét: széttörte a rögzült hagyományokat, hogy elérjen minket és meggyógyítson. Ugyanígy van ez ma is. Az ember néha az égben élő, távoli, nemtörődöm alakként képzei el Istent. De Jézus ennek az ellenkezője. Pontosan

elmondta, mi a célja:

Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

LK 19:10

Egyértelműen közölte, ki ő, és hogyan fog cselekedni. Azután valóra is váltotta, amit ígért.

Úgyhogy se neked, se nekem nem kell „vallásosnak” lennünk. Elég, ha csendben felnézünk, és hiszünk abban, amit Jézus ígért nekünk: életet, nem vallást.

21. A célunk

Néha az az érzés fogja el az embert, hogy mindenki bulizik, ő meg kimarad valamiből. Bárhova néz, mindenki boldogabb, sikeresebb, gazdagabb, egészségesebb, erősebb és magabiztosabb nála.

De aki egész életében valaki más szeretne lenni, az mindig egy halványabb másolata marad annak, amire teremtették. Az összehasonlítás biztosan elszomorít. Aki mindig másokhoz méri magát, egyirányú úton halad a szorongás és kudarc felé.

Szerencsére más út is létezik. Tekints magadra úgy, mint aki idegen a Földön, és céllal érkezett ide! Nem azért vagyunk itt, hogy a másokkal való hasonlóságunk miatt aggódjunk, hanem a biztos tudásért: szeretnek minket, és Krisztus fénye ott világít bennünk.

Feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban.

FIL 2:15

Élj önazonos, határozott, nyugodt, szeretettel teli életet! Az erődből adj a gyengének! Segíts a betegnek! Kötd be a sérültet! Hozd vissza azt, aki elkóborolt! Keresd azt, aki elveszett, mutass szeretetet mindenkinek! Így kell ma élnünk. Ez legyen a célod!

22. Figyelj!

A Bibliában számos történet olvasható arról, ahogy a zsidók bajba kerülnek. Rabszolgák lesznek, vagy szörnyű szegénység vár rájuk, esetleg gonosz ellenség támadja meg őket. Akármilyen történet is, az alapvető ok mindig ugyanaz: nem figyelnek oda Istenre.

Jézus azt hirdette, az élet kulcsa az, ha hallgatunk rá és hiszünk: „Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én ígéretet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (Jn 5:24).

A Biblia nem csak azt a történetet beszéli el, amikor nem figyelnek az emberek. Újra és újra megmutatja, hogyan lehet rendbe hozni, ami elromlott:

Izráel fiai segítségért kiáltottak az ÚRhoz.

BÍR 6:6

Mert neked és nekem általában ugyanaz jelenti a fordulópontot, mint több ezer évvel ezelőtt az izraelitáknak: beismerjük, hogy egyedül nem boldogulunk, és sietve visszatérünk hozzá. És akkor kérhetjük az áldását.

Nagyon hálás vagyok azért a sok alkalomért, amikor az Úr válaszolt a segélykiáltásomra, segített és felemelt.

Általában ugyanaz jelenti a
fordulópontot, mint több ezer évvel
ezelőtt az izraelitáknak: beismerjük,
hogy egyedül nem boldogulunk, és
sietve visszatérünk hozzá.

23. Jótettekre teremtve

Amikor egy utazás nem úgy sül el, ahogy terveztük, eltöprengünk: talán letértünk az eredeti útvonalról. Lehet, hogy rossz irányba tartunk?

Jó néha megállni és körülnézni, különösen, ha a hit útján járunk. Időről időre mindenkinek érdemes az eszébe idéznie: emberek vagyunk. Letérünk az útról, és a mélybe zuhanunk. De

az élethez ez is hozzátartozik – képesnek kell lennünk az alázatra. Tudomásul kell vennünk, ha elbukunk, hogy az Úr ereje és támogatása segítségével újra felállhassunk. Azután pedig, ahogy a cserkészek mondják, tegyünk meg mindent, ami tőlünk telik.

Aki így tesz, arra jó dolgok várnak.

Az Úr sosem erőlteti ránk magát. Ott tevékenykedik, ahol fogékonyt, nyitott szíveket érez. Nem erős, hanem fogékony szíveket keres: olyanokat, amelyek örömmel fogadják az érkezését, és azt, hogy az élet és a fény felé vezet.

Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

EF 2:10

Akkor tud vezetni minket, ha átadjuk neki a szívünket és megfogjuk a kezét. Ő mindig jó helyre visz – nem feltétlenül egyszerű, de mindig jó helyre. Ez a hit és a bizalom, és mindkettő sok erőt ad.

24. Hit nehéz időkben

Gondolkoztál már azon, vajon mennyit számít az életed? Miképpen tudnád jobbá tenni a világot? Ha úgy szeretnél élni, hogy tényleg fontos legyél, akkor jóban-rosszban hűnek kell maradnod a Krisztus szeretete és igazságai által kijelölt úthoz.

A Biblia szinte minden könyvében szerepel egy olyan történet, amely az ellenségek között megőrzött hitről szól. Például amikor Ábrahám attól fél, hogy utód nélkül marad, vagy az, amikor Józsefet elfogják, rabszolgasorba vetik és bebörtönzik. Ragaszkodtak a hitükhöz.

Mózes és Gedeon tudták, hogy alig készültek fel azokra a feladatokra, amelyek várnak rájuk. Jób története is arról szól, hogy egy férfi istenhite elképesztő próbákat áll ki. És mindannyian a helyes úton maradtak.

Péter, Pál és az Újszövetség sok más szereplője is belekóstolt a bukásba. Sokan bántották őket, de kitartottak Krisztus mellett – egészen a végsőig.

E történetek ismeretében a saját bajainkra is másképp nézhetünk, hiszen emlékeztetnek arra: nem kell mindig úgy tennünk, mintha minden rendben volna. Amikor nem jön be az élet, természetes, hogy elcsügged az ember. Csak nem kell hosszan dagonyázni az önsajnálatban. Felfelé nézz, ne befelé! Tudnod kell, hogy mindig van egy tágabb keret! Isten a nehéz perceinkben is velünk van, közvetlenül mellettünk áll, és erőt ad, ha kell.

Próbáljunk meg olyanok lenni, mint amilyen Pál volt:

Mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük és akiké mégis minden.

2KOR 6:10

Így működik a bolondok királya, és a kegyelem útja: Krisztus

mindent a feje tetejére állít, és mindent megjavít.

25. Egyedül kevés vagy

Nincs, akinek ne volnának olyan napjai, amikor úgy érzi, mindenki más jobb nála. Mind átélünk olyan időket, amikor nem tudjuk, mi legyen a következő lépésünk, és senki sem fogja úgy leélni az életét, hogy ne kellene félnie néha.

Gedeon is megismerte ezeket az érzéseket. Kevés volt az önbizalma, de Istenben eléggé bízott. Azért, hogy ne is keresse máshol a magabiztosságot, az Úr Gedeon seregét huszonkétezerről háromszáz főre apasztotta.

Ez különösen lényeges tanulság. Ha egész szívünket, bizalmunkat és magabiztosságunkat Isten kezébe helyezzük, nagy erővel mutatja meg általunk a létezését – ahogy megmutatta Gedeon által is. Az Úr nem nagy számokat akar, hanem befogadó szíveket. Ha ezt megkapja tőlünk, a legnagyobb erőt adja cserébe.

Az ÚR felruházta lelkével Gedeont.

BÍR 6:34

Akármit is tartogat számunkra a jelen, Isten fényére és szeretetére mindannyiunknak szüksége van, hogy gazdagabbá tegyen minket, a kapcsolatainkat és a találkozásainkat. Szükségünk van rá, hogy olyan erőt adjon, amellyel beteljesíthetjük a feladatot, amit ő rótt ránk. Egyedül kevesek

vagyunk, nem úgy terveztek minket. Maradj az erő közelében: mindenben, amit teszel, legyen kevesebb magányos, esendő kísérlet, és több az ő erejéből!

26. Az időzítés a lényeg

Várakozni tudni kell. Az elv ugyanaz egy forgalmi dugóban vagy egy mindentől távoli, dzsungel mélyi repülőtéren, ahol azért drukkolsz, hogy eloszoljanak a felhők. Légy nyugodt: amit nem tudsz befolyásolni, azt fogadd el, amire pedig képes vagy hatni, ahhoz állj pozitívan.

Ugyanez a helyzet az étellel, a hittel és Istennel is, habár ezekkel minden sokkal nehezebb, hiszen „az ÚR előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap” (2Pt 3:8). Számára az idő egyenlő az örökkévalósággal, nálunk azonban más a helyzet. Többnyire azt szeretnénk, ha valami elromlott, az már tegnapra javuljon meg. De az Úr tökéletesen időzít. Sosem érkezik túl korán, és nem késlekedik. Sosem siet, mégis mindig pontos. Akinek sikerül megtanulnia olyankor is nyugodtan bízni benne, amikor úgy érzi, időtlen idők óta várakozik, az sok vigaszt és erőt meríthet belőle.

Ő rám tette jobbát, és így szólt: Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó.

JEL 1:17

Legközelebb, amikor valaki arról panaszkodik, miért nincs már

vége ennek a kellemetlen évszaknak, jusson eszedbe: minden az ő kezében van. Ő jobban időzít nálunk, minden viharnek megvan a maga jótékony célja, és biztos a jövőnk.

27. Nagy öröm

Anna hosszú éveken át szeretett volna teherbe esni. A sok fájdalom és bánat mellett még a környezetében lévők gúnyolódását és kegyetlenkedését is el kellett viselnie. De hallgatott, nem vágott vissza, hagyta, hogy a belső bizonytalansága közelebb vigye Istenhez.

Amikor végül – csodásan – teherbe esett, nem az volt az első dolga, hogy beolvasson azoknak, akik bántották. De nem is bújt el ijedten, nem félt attól, hogy elromolhat, ami jó. Ehelyett, mint a Biblia írja, hálát mondott az Úrnak: „örömöt szerzett szívemnek az ÚR, felemelte arcomat az ÚR” (1Sám 2:0).

Nagyon örült annak, hogy terhes, de öröme végső forrása még a gyereknél is fontosabb volt: az Úr maga.

Örömöt szerzett szívemnek az ÚR... az ÚR megelevenít... Fölemeli a porból a szűkölködőt, és kiemeli a szemétből a szegényt, az előkelők közé ülteti.

1SÁM 2:1, 6, 8

Nem könnyű feladat, de ha mindent az Úrra bízunk – a reményt, az örömet, a hitet –, akkor azon kaphatjuk magunkat,

hogy egyre mélyebbre jutunk egy kapcsolatban, amelynél soha nem találunk jobbat. Abban a kapcsolatban, amelyre teremtettünk.

Ne feledjük – akár ünnepeünk, akár gyászolunk; akár örülünk, akár bánkódunk –, nincs értékesebb kincsünk, mint a Krisztussal való barátság. Olyan kapcsolat ez, amelytől minden más is jobbá válik az életünkben. Minél jobban megértjük a fontosságát, annál hatásosabb lesz ez az igazság.

28. Az áldásosztó gép

A célok a fontosak, és mindenki azokat hajszolja. Az ember tudni szeretné, van-e az életének több értelme, mint az életben maradás: túl az ételen, vízen, szálláson és szaporodáson. Krisztus gyermekeinek egytől egyig az a feladatuk, hogy terjesszék a jóságot és a fényt, megáldják az embereket. Egy barátom gyakran úgy emlegeti ezt: legyél „áldásosztó gép”. Ez nagyon találó!

De hogyan csináljuk? Először is: kapnunk kell ahhoz, hogy adhassunk. Minél szorosabban kapcsolódunk rá a szeretet kiapadhatatlan forrására, a fényre és az erőre, annál többet tudunk adni másoknak. Ha a saját életünk megtelik szeretettel, akkor változhatunk igazán jól működő áldásosztó géppé!

Ahogy Nicky Gumbel tiszteletes mondta: „Az Úr áldása az életeden lehetővé teszi, hogy segíts másokon. Ő minden áldás forrása. És nagyon szeret áldani.”⁶

Isten jót akar neked. Nem feltétlenül könnyíti meg az életed,

de a neked szánt isteni tervet nem tudod kijavítani. Régóta ismeri az életed bonyodalmaikat, és végül gyönyörűvé teszi majd. Azt ígérte, hogy mindig nyújt majd annyi energiát, ami ahhoz kell, hogy megáldj másokat.

Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést.

FIL 2:13

Táplálkozzunk ebből, soha ne fáradjunk bele abba, hogy szóban, tettben és viselkedésben jól cselekedjünk! Nap mint nap, mindannyian indítsuk be az áldásosztó gépet!

29. Nyugtalanság

Szent Ágoston azt írta: „[URam], magadnak teremtettél minket, s nyugtalan a szívünk, míg el nem pihen benned.”⁷

A zsoltárokból Dávid csodálattal eltelve mondja, hogy az emberi lények az Úr munkájának díszai – mesterművek –, amelyeket a saját képmására teremtett. Nemcsak szereti és óvja teremtményeit, hanem különleges jogokkal is felruházza őket.

ÚRrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél.

ZSOLT 8:7

Mi vagyunk az urai mindannak, amit Isten teremtett. Ez

hihetetlen kiváltság, de egyúttal súlyos felelősség is. Ennek tudatában kell az első sorban állnunk, ha védeni, őrizni, gondozni kell az Úr csodás teremtményeit. És ebbe beletartozik a Föld, az állatvilág és minden ember.

Hogy csináljuk? Kezdd azzal, hogy sosem felejtetted el, honnan származik az erőd: a Krisztushoz való közelségből, az ő erejétől, jóságától és békéjétől való függésből. Ha eltávolodsz tőle, mágnesként működő nyugtalanság lesz úrrá rajtad, amely az ő szárnyának árnyéka felé vonz.

Szárnyai alatt oltalmat találsz.

ZSOLT 91:4

30. Ideje van a pihenésnek

Néha annyira magukkal ragadnak a hétköznapi izgalmak, hogy már sem a pillanat élvezetére, sem a pihenésre vagy a minket körülvevő hatalmas erő átélésére nem jut időnk. Mindenkinek sok a dolga, és ez így van rendjén. De az örült forgatagban is időt kell szakítanunk magunkra, különben baj lesz.

Egy gyereket egyedül nevelő anyának vagy egy katonának ez nem könnyű feladat. Nehéz szünetet kérni, amikor mindenfelől határidők nyomasztanak. De Isten arra emlékeztet, hogy egészségünk – különösen a lelki egészségünk – érdekében időt kell szánunk a megnyugvásra. Ő is megpihent a hetedik napon. Ezért van hétvégénk (vagy legalább vasárnapunk). Szükség van rá, hogy újratöltődjünk, és újra kapcsolatba

lépjünk az életünkben szereplő jó dolgokkal. Néha ahhoz is idő kell, hogy újra rátaláljunk a hálára.

Ne csapjuk be magunkat, a világ nem fog megállni nélkülünk, nem igaz, hogy lehetetlen beiktatnunk egy kis szünetet, mert éppen túl sok a teendőnk. Mindig túl sok lesz. Lépj túl rajta, a világ elvan nélküled! Szánj időt a pihenésre, a felfrissülésre! Menj kirándulni, úszni, vagy aludj egy jót a fűben egy fa alatt. Ezek jó dolgok, Jézus is megtette mindet.

Ne feledd:

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

ZSID 13:8

„Te vetettél, URam, alapot a földnek kezdetben; és a te kezed alkotása az ég” (Zsid 1:10). Minden az ő kezében van. Rendszeresen pihenj kicsit! Másnap erősebb és hatékonyabb leszel. Az Úr jól tudja ezt, ő tervezett minket ilyenre. Hétfő, jöhetsz, felkészültünk rád!

ELSZÁNTSÁG

Rettentően izgultam, amikor először jelentkeztem a Brit Különleges Erők válogatására. De sosem fogom elfelejteni, hogy az első SAS-tiszt, akivel találkoztam, azzal fogadott: „Aki a válogatásra jelentkezik, annak rendben van a teste: két kar, két láb, egy fej és a tüdő. Azokat, akiknek sikerül, vagy akik kiesnek, ez különbözteti meg – és a mellkasára mutatott. – A szív... ebben mások igazán. Csak te tudhatod, hogy megvan-e benned, amit keresünk.”

Az egyetlen specialitás, amire szükségem volt, a mellkasomban dobogott. Amit úgy is hívhatunk: belső tűz, kurázi, keménység, szellem.

A következő hónapokban bőven volt rá alkalmam rájönni, nekem mennyi jutott ezekből. A válogatás egy sor intenzív erőnléti vizsgával kezdődött, hogy kiszórják azokat, akiknek eleve nem kellett volna jelentkezniük. Jöttek az éjjel-nappal tartó hosszú hegyi menetelések – súlyos hátizsákkal, fegyverrel, felszereléssel –, amelyeket az erőltetett tempó, az időjárás, a talaj és a saját kétségeink tettek még nehezebbé.

Jöttek a kétperces, mindent megengedő bokszmenetek, a végtelen húzózkodások és fekvőtámaszok; a tüdőgyötrő hegyi futások, nyakadban egy másik jelentkezővel – olyan keményen igyekeztünk, hogy gyakran hánytunk tőle.

Ami a legrosszabb volt, és amit soha nem fogok elfelejteni, az a hajnali „zsákos támadás”, ami gyors futást jelent hegyi

ösvényeken, teljes menetfelszerelésben, olyankor, amikor már egyébként is hullafáradtak és rettentő izzadtak voltunk, a talpunk vízhólyaggal teli.

Csak az volt biztonságban, aki százötven százalékra teljesített, az elsők között maradt, és soha nem adta fel.

És nem lett könnyebb. Aki meg akarta ütni a szintet, annak hétről hétre egyre keményebben kellett dolgoznia. Fokozatosan mégis megváltozott bennem valami, mert rájöttem, hogyan kell elviselnem a fájdalmat. Megértettem, mit jelent az elszántság. Megtanultam, hogy nem kell tudomást vennem az átmeneti bajokról, jobb, ha a hosszú távú nyereségre és célra koncentrálok.

Sok év telt el azóta, és ma már hálás vagyok ezekért a leckékért, sőt még mindig tanulok. A saját erő mindig véges és törékeny. Az volt a kitartásom kulcsa, hogy tudtam, van friss víztartalékom, amelyre mindig számíthatok; tudtam, lehetek fáradt vagy elhagyhat az önbizalmam, valami jelen van mellettem és bennem, ami továbblék, segít talpon maradnom és mozgásban tart.

Ez a jelenlét nem kér cserébe semmit. Erős, jó, és a szeretetben gyökerezik, olyan, mint a szülő a kisgyerekeknek, hiszen felvidít, vezet és védelmezi a lépteimet.

Mindig tudtam, hogy ez a jelenlét létezik, és soha nem is hagyott el. Van, aki Istennek hívja, más a szeretet egyetemes erejének. Jézus is ebben az erőben élt, és mindennap megosztotta másokkal. Azt mondta, ez az erő ő maga: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14:6), és számtalan kalandom során meggyőződtem róla, hogy amit az életünkkel és

a jövőnkkel kapcsolatban állít, az biztosan kiállja az igazság próbáját.

Minden azon múlik, miképpen válaszolunk Krisztusnak a velünk kapcsolatos ígéreteire. Nem kell sem vallásosan, sem feltűnősködve reagálni. Sőt, ellenkezőleg! Az igazi hit inkább nyers, őszinte, a küzdelmekben és bukásokban ragyog a legszebben, és soha nem hagy cserben.

Bizakodj! Most indul a hit útja, és a legnagyobb erő meg a legjobb barát kísér minket.

1. Gyerünk!

Életem során sok probléma származott abból, hogy irányítani akartam, pedig igazság szerint az tesz szert valódi erőre, aki feladja ezt a vágyát. Erre pedig akkor kerülhet sor, ha megérted, Isten jobban tudja nálad, mi jó neked meg az életednek – ehhez viszont bátorságra és hitre van szükség.

Kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre, és felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroszlán ordít.

JEL 10:2–3

A Biblia szerint az Úr újra és újra meghálálja a belé vetett bizalmat. Gondolj csak Máriára, amikor megtudta, hogy a Messiást fogja megszülni, vagy Dánielre az oroszlánok között! Jusson eszedbe a börtönbe vetett József vagy Mózes, amikor

kivezette a zsidókat Egyiptomból. Erős kéz tart minket.

Az erő abból származik, ha elengedjük a gyepelőt, és rábizzuk az életünket, a jövőnket és a napi kenyerünket. Szeret minket, és ha engedjük neki, elvezet a fénybe és az életbe.

2. A fény

Biztos vagyok benne, hogy életed során neked is volt már részed sötét időszakokban. Keresztelő Szent János beszél a „lélek sötét éjszakájáról”¹ – találó leírás, hiszen ezek a napok könnyen ijesztővé válhatnak és elszigetelhetnek minden mástól.

Az Ó- és az Újszövetség szereplőire is gyakran köszöntöttek sötét idők, és az egyház története bővelkedik olyan korszakokban, amikor úgy tűnt, nincs semmi remény.

Az evangélium fénye azonban sosem halványul el. Soha. Hiszen:

A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.

JN 1:5

Csodálatos, hogy a Szentlélek helyezte belénk ezt a fényt. Bárhová menjünk is, olyan fény kísér, amely erősebb a sötétségnél. Mennyi erő van ebben az igazságban!

Bárhová megyünk, szeretetet, szelídséget és áldást viszünk magunkkal. Mi vagyunk az áldásosztó gép.

3. Isten velünk van

Sok minden kell hozzá, hogy az ember kiálljon magáért: bátornak kell lennie és bírnia kell a kockázatot. Egy valamire nincs feltétlenül szükségünk, amikor önmagunk érdekében szólunk: szavakra.

Amikor Jézus Pilátus elé került, megmutatta, mit jelent a békés magabiztosság. Sokat bántották – volt része hazugságban, igazságtalanságban, gúnyban, megaláztatásban és kínzásban –, mégis nyugodt maradt.

Pilátus azt kérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?” (Mt 27:11), mire ő röviden válaszolt: „Te mondog” (Mt 27:11). De ez nem álszerénység volt, hanem igazi szerénység.

Hogyan volt rá képes? Bár Jézus egyedül nézett szembe vádlóival, soha nem maradt magára. Azt mondta: „Én és atya egy vagyunk” (Jn 10:30), és ez igen büszke válasz. És ha igaz, akkor mindent megváltoztat.

Jézus csendes bizonyossága végül is abból eredt, hogy tudta, ki ő.

Te meg én nem vagyunk istenek, de Isten ott van bennünk. Jézus többször hangoztatta, az ő fiai és lányai vagyunk, és azért jött, hogy helyettünk haljon meg, hogy fizessen a bűneinkért. Jézus neve tulajdonképpen azt jelenti: „aki megment”. Azért jött, hogy végül meghaljon, azért hagyta el a mennyet, hogy mi soha többé ne maradjunk egyedül. Minél inkább hiszünk az ő irántunk érzett nagy szeretetében, annál könnyebben nézünk ellenségeink szemébe.

Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

RÓM 8:31

Bármivel kerülsz is szembe, nem vagy egyedül! Isten mindig veled van. Ahogyan Ézsaiás jósolta: „Immánuélnak nevezi majd el” (Ézs 7:14). Ez a név szóról szóra fordítva azt jelenti: Isten velünk van.

4. Ne félj!

Minden utazásnak vannak olyan pillanatai, amikor elszáll az emberből a bátorság. Hiába érzi magát nagyszerűen, elfárad, szorong, megnő benne a félelem, és gyorsan elpárolog belőle az optimizmus.

A hit is ilyen. Néha megfélekedünk róla, hogy Isten velünk van, értünk van, bennünk van. Ezért érdemes odafigyelnünk Mózes tanácsára:

Ne ijedjete meg, és ne féljete tőlük! Istenetek, az ÚR, aki előttetek jár, harcolni fog értetek.

5MÓZ 1:29–30

Mert melyik nagy nemzethez vannak olyan közel az istenei, mint hozzánk a mi Istenünk, az ÚR, valahányszor kiáltunk hozzá?

5MÓZ 4:7

Amikor valamiért kezdenek elromlani a dolgok, sokszor kilátástalan küzdelmekbe bonyolódunk. Ne engedd, hogy a rosszakaróid eltérítsenek az eredeti céljaidtól! Ha ezzel próbálkoznak, az talán éppen azt jelzi, hogy jól csinálsz valamit.

Az életnek ezekben a csatáiban tudjuk megmutatni a működő hitet. Ha az ellenfeleid akcióba lépnek, ne hátrálj meg és ne félj! Koncentrálj az ő jelenlétére! Hiszen ő tényleg értünk van, mellettünk van, és bennünk van, hogy győzzön velünk.

5. Búvóhely

A hit nem véd meg a bajtól. Még annál is jobb: segít, hogy túless rajta. Tudom, nem könnyű, de próbálj nem gondolni a problémákra, hanem koncentrálj inkább arra, aki keresztülsegít rajtunk.

Ezért szeretem ennyire ezt a zsoltárt. Istenre figyel, derűlátó, és tele van az életet mozgató üzemanyaggal.

Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?

Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt!

Az ÚR védelmez téged, az ÚR a te oltalmad jobb kezed felől.

*Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.
Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi
életedet.
Megőriz az ÚR jártodban-keltesben, most és
mindenkor.*

121. ZSOLTÁR

Bármikor bármilyen bajjal kerülünk is szembe, mindig az ő szárnya alatt kell maradnunk. Ehhez olyan nyugodt bizalomra van szükség, amely minden dicsőséget neki tulajdonít, mert ha az ő szárnya alatt találunk védelemre, övé a dicsőség, de ő vállalja a felelősséget is.

Keress nála bűvőhelyet! Maradj a közelében, és hagyd, hogy vezessen, mert ő jó!

6. Vezessen a szeretet!

Életem végén remélem, elmondhatom majd, megtettem három dolgot: a harcomat megharcoltam, a pályámon végigfutottam, a hitemet megtartottam.

Egyik célkitűzés sem apróság, hiszen a családtól a barátokon át a munkáig az élet minden oldalára hat. A lehető legtöbb segítség kell hozzájuk.

Ezek a versek pont olyan üzemanyagot adnak, mint amire szükségünk van:

Az ÚR védelmez téged, az ÚR a te oltalmad jobb

*kezed felől.
Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi
életedet.
Megőriz az ÚR jártodban-keltesben, most és
mindenkor.*

ZSOLT 121:5, 7–8

Szegezd a szemed Krisztusra! Bízz abban, amit ígér, támaszkodj rá, meríts belőle erőt, nézz másokat az ő szemével, és a szeretet legyen a jeled! Így válsz igazán erőssé és céltudatosná.

Harcold meg a harcod, fuss végig a pályán, tartsd meg a hited!

7. Sántikálva, tövisek közt

Az Úr nem emberfelettinek teremtett minket. Azért engedi, hogy a gyengeségeinkkel együtt éljünk, mert éppen azokban mutathatja meg magát és az erejét.

Jákob elég laza alak volt, de miután megverekedett az Úrral – szó szerint –, sántikálva járt. Az újszövetségbeli Pál hasonlított rá. Háromszor kérte az Urat, gyógyítsa ki a pontosan meg nem nevezett betegségéből, amit úgy írt körül: „tövis adatott a testembe” (2Kor 12:7). Úgy tűnik, mindketten életük végéig

viselték a sebet.

Egy okos nőismerősöm egyszer azt mondta: „Nem bízom abban, aki nem sántikál.” Aki sántít, az valóságos és őszinte. De ne feledd, a gyengeségeink és a sebezhetőségünk nem akadályozza meg az Urat abban, hogy használjon minket. Sőt, gyakran pont fordított a helyzet. Isten legalább annyiszor használja a gyengeségünket, mint az erőnket. Pál értette ezt: „Az én erőm erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12:9).

Lehet, te is úgy érzed, hogy tövist szúrtak beléd. Talán te is húzod a lábad. Üdv a klubban! Egyik sem fog elválasztani az Úrtól. Talán éppen e sebek miatt járhatod tovább utadat a fényben.

Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

MT 5:4

8. Az út vége

Hallottam egyszer egy történetet egy egyéves kisfiúról, aki legurult a lépcsőn, és eltört a gerince. A gyerek- és kamaszkora nagy részét kórházakban töltötte. Mindenki szívszorító tragédiaként élte meg a sráccal megesett sorscsapást.

Egyszer interjút készítettek vele, és olyasmit mondott, amivel mindenkit sikerült meglepnie:

- Isten igazságos.
- Hány éves vagy? – kérdezett vissza a riporter.
- Tizenhét.

– Hány évet töltöttél kórházban?

– Tizenháromat.

– És ez szerinted igazságos? – kérdezte a riporter.

A srác hallgatott egy kicsit, azután elmosolyodott.

– Ott van Istennek az egész örökkévalóság, hogy kárpótoljon.

Ez a bátor fiatalember messzebbre látott a pillanatnyi szenvedésnél.

A szenvedés nem volt része az eredeti, teremtett rendnek. A világ kezdetén még nem volt fájdalom, és akkor sem lesz, amikor az Úr új eget és új földet teremt (Jel 21:1).

Letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

JEL 21:4

Aki ezt megéri, az csodás, új irányból tekint az életre és a hétköznapi bajokra. Ha tudjuk, hova megyünk, könnyebb átvészelnünk a nehéz napokat. Ez még nem az út vége, szedd össze magad, és megújulhatsz! Tervezz hosszú távra!

9. Jó a baj

Senki nem éli le úgy az életét, hogy közben nem éri baj. Ha hihetünk Dávid példájának, rögtön egyértelművé válik: aki magas rangot szerez, annak a szokásosnál is többre kell készülnie. Dávid arra is jó példa, hogy megtanuljuk, mit

tehetünk baj esetén. Komoly lelki, szellemi, testi próbákat kellett kiállnia, de az istenhitéhez mindig makacsul ragaszkodott. A 31. zsoltárból kiderül, bőven jutott neki fájdalom, bánat, szerencsétlenség, baj, keserv, szenvedés, betegség, ellenségek, megvetés, rettegés – mégis mindig Isten mellett döntött.

*De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy
Istenem!
Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és
üldözőim kezéből!*

ZSOLT 31:15–16

Nehéz időkben derül ki, mennyit ér az, amiben bízunk. Aki jobb akar lenni, annak – mint minden más képesség esetében – a gyakorlás segíthet a fejlődésben. Menj olyan helyre, ahol kénytelen vagy Istenben bízni! Kérj segítséget, és várj a válaszra! Hagyd, hogy az Úr próbák elé állítson! Isten szívesebben bukkan fel az életünkben, amikor segítséget várunk tőle, mint akkor, ha megmakacsoljuk magunkat és mindent egyedül akarunk megoldani.

Az igazi vezérek jó időkben és rossz időkben egyaránt tudják, hogyan kell letérdelniük.

10. Ne félj!

„Az élet egy nagy... valami, meg még sok minden más.” Talán

Mark Twain írta ezt, talán valaki más, de mindenképpen közel járt az igazsághoz. Mindannyian harcolunk. Mindig jön egy újabb küzdelem. Sosem esünk túl teljesen a nehéz időkön.

Raniero Cantalamessa az előzőeknél kicsit mélyebben elemezte, hogyan tekintsünk a bajra:

„A középkori csatákról szóló történetekben mindig eljön az a pillanat, amikor megtörik az újaszok, lovasok és a többiek rendezett sora, és a harc a király körül kavargó. Ott dől el a csata sorsa. Velünk is ugyanígy van ez, az igazi küzdelem a Király körül folyik: maga Jézus Krisztus körül.”²

Ha Isten felé fordulunk, végre jól fogunk látni, és meghallhatjuk a legfontosabb utasítást – azt, amelyet Mózes óta ad: „Ne félj!” (4Móz 21:34).

Isten nem mindig enyhít a nehézségeken, de keresztülsegít a küzdelmeken. Már nem kell félnünk, elég, ha kérünk, bízunk, türelmesek maradunk, mindig előrehaladunk, és tetteinket a szeretet kormányozza.

11. Kapaszkodj!

Amikor az élet legnagyobb viharával küzdünk, akkor is marad döntési lehetőségünk. Hagyhatjuk, hogy úrrá legyen rajtunk a félelem, vagy kereshetünk egy nálunk nagyobb erőt. Nem mindig könnyű. De sok bátor férfi és nő – köztük számos vezér és harcos is – találta már magát ilyen helyzetben.

*Az öröm közel, bár annyi a bánat,
És szívem kitárom neki.
A viharban a szivárvány sem várat,
S van ígéret, mely oltja a lázat:
Új nap jó, örömmel teli.³*

Ez a régi himnusz fontos igazságot fogalmaz meg: nem a kétség az utolsó szó.

A Bibliában is gyakran szóba kerül ez a téma: „Miért csüggedsz el, lelkem? – kérdezte Dávid király, és nem adta fel. – Istenem, terád gondolok... Örvény örvénynek kiált” (Zsolt 42:6–7). Gyakran előfordul, hogy a legnagyobb megpróbáltatások idején tudjuk a legmélyebre bocsátani a gyökereinket – vagyis „örvény örvénynek kiált”.

A legnehezebb időszakok hozhatják a legnagyobb pillanatokot, különösen akkor, ha elszánjuk magunkat, és mindent elkövetünk azért, hogy megőrizzük a hitünket.

Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

RÓM 8:28

Ha már majd összecsuklunk a félelem súlya alatt, akkor Isten karnyújtásnyira van. Valójában éppen akkor lép olyan közel, amikor azt hinni sem merjük. Ne felejtse el Jézus utolsó szavait:

Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

12. Szorongás

„A szorongás – ahogy Corrie ten Boom írta – nem szabadítja meg a holnapot a bánattól. A múlt fosztja meg a még benne lévő erőtől.”⁴ Aki aggodalmaskodik, annak minden sokkal nehezebbé válik. A megoldás nem az, ha megpróbálsz gond nélküli életet teremteni. Senkinek nem fog sikerülni problémák, csaták, félelmek nélkül leélni az életét. Inkább az a kérdés, mit kezd mindezzel.

Dávidnak sok bajt át kellett élnie, az 55. zsoltárban meg is írta őket. Például mikor egy közeli barát elárulta őt – egy olyan ember, akinek elmondta minden titkát, és akiben őszintén bízott. Dávidnak döntenie kellett. Szorongjon vagy forduljon Istenhez?

*Én pedig Istenhez kiáltok,
és az ÚR megsegít engem.
Bár reggel, délben, este gondban vagyok,
és sóhajtozom, ő meghallja hangomat.*

ZSOLT 55:17–18

Ha vitába keveredsz egy jóbaráttal vagy egy családtaggal, Istentől kérj bölcsességet, vigaszt és erőt! Amennyire tudsz, légy megbocsátó és jó szándékú! E két tulajdonság nagyon sok mindent megváltoztat, és elveszi a vita ártalmas erejét. Ha úgy

érezed, gyúlik benned az aggodalom, térdelj le, és oszd meg az Úrral! Van egy atyánk a mennyben, aki megóv minket.

Higgy ebben az ígéletben:

Vesd az ÚRra terhedet, és ő gondot visel rád!

ZSOLT 55:22

Ez a jó élet és belső béke egyik legfontosabb titka.

13. Vessző és bot

Az elszántság sok helyzetben nagyon sokat segít. De honnan szerezzünk elszántságot, amikor úgy érezzük, legyőzött az élet? Ha könnyű volna kitartónak lenni, akkor soha nem adná fel senki. Vagyis hol találhatunk igazi, mélyen gyökerező elszántságot és kitartást? A Biblia szerint van egy hatalmas erejű forrás, amely annyi erőt ad, amennyivel a legsötétebb völgyön és a legmagasabb hegyen is keresztüljuthatunk: az Isteni szellem ott van benned.

Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

ZSOLT 23:4

Ez már valami! Ő bennünk van. Ragaszkodj ehhez az igazsághoz! Ezt az ajándékot azért kapod Istentől, hogy erőre

lelj.

A vessző és a bot Krisztus, és ő talpon tart. Ő az a fegyver, amellyel megvédhetjük magunkat. Nincs mitől félnünk: ha Krisztus mellettünk jár, nyugodtan mehetünk tovább.

14. Az óceán nyugodt mélyén

Az életben újra és újra viharos vízre kerülhetünk – azután is így lesz ez, hogy a fény és a hit életét kezded élni. A kiválasztottakra konfliktusok várnak. A szeretetteli, szelíd, megbocsátó és bátor hit útja nem feltétlenül békés, a múlt sok nagy hőse mégis bebizonyította, hogy ez a helyes út.

Raniero Cantalamessa atya szerint: „A keresztény, akiben a Szentlélek lakozik, nincs felmentve a nehézségek, kísértések, helytelen vágyak, lázadó érzések alól.” De míg a felszínen e bajok gyötrik, „a lelke mélyén ott a béke. Mint az óceán mélyén lévő áramlat, amely egyenletes sebességgel mozog, és nem zavarja meg a fenti szél vagy hullám.”⁵

Azt hiszem, nem arra teremtettek minket, hogy egymagunkban éljük le az életünket.

Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom a jobbodat, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek!

ÉZS 41:13

Életed során ragaszkodj a békéhez, amelyet az Úr kínál!

Támaszkodj az ő erejére, menj tovább a fényben, és mindig a jó ügyért harcolj!

15. A csata

Pál apostol azt írta, „mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem... a gonoszság lelkei ellen” (Ef 6:12). Nem akarok senkit meghökkenteni, de jó, ha nem felejtjük el, hogy a Biblia szerint bekeveredtünk egy lelki csatába. Vagyis a szívünkért folyó harcba.

Tehát mindennap maradjunk éberek, és vigyázzunk, mert sötét erők próbálják felforgatni az életünket! Sok támadás ér minket az ambíciók, a személyes kapcsolatok és kísértések terén. A tudás hatalom – e területeket érdemes különös figyelemmel őrizni.

De a legfontosabb: Isten ereje mindig sokkal nagyobb benned, mint a sötét erőké. Máris győztesek vagyunk. Krisztustól a védelem és a megváltás nagy ígéretét kaptuk.

Ő a kereszten már régen megnyerte ezeket a csatákat: egyedül, elfelejtve, semmibe véve. Az ég elsötétült, és a súlyos függöny, amely a templom legszentebb részét elzárta az emberek elől, hirtelen kettéhasadt. Ez volt az ő csatája, amelyben értünk aratott diadalt.

Bármi vár is ránk, ha felé fordulunk, és azt kérjük, ne hagyjon el, védjen meg minket, akkor már is biztosak lehetünk a végső győzelemben. Alázattal, magabiztosan járj a fényében, mert a szeretet mindig győz!

Máris győztesek vagyunk. Krisztustól
a védelem és a megváltás nagy
ígéretét kaptuk.

16. Soha ne add fel!

Smith Wigglesworth a 19. század egyik legnagyobb prédikátora volt. Egy szegény yorkshire-i faluban töltött nehéz gyerekkor tapasztalataira támaszkodva fejtette ki egyszer: „a komoly hit a komoly küzdelmek eredménye. Az igazi próbatételből igazi bizonyágtétel lesz, nincs komoly diadal komoly nehézség nélkül.”⁶

Kemény, bukott világ a lakhelyünk, és egyáltalán nem nevezhető tökéletesnek. Mindenki találkozik gondokkal, sokféle küzdelmet kell megvívni az anyagiakért, az igazságért, az egészségért vagy a személyes kapcsolatokért. Sokan élnek olyan körülmények között, amelyek megnehezítik számukra a mindennapokat. A lényeg, hogy ragaszkodjunk ahhoz, ami a legértékesebb az életben. Krisztusban találhatunk igazi gyógyulást. Krisztusban találhatunk reményt, életet, célt, békét és jövőt.

Meríts abból bátorságot, hogy a Mindenható minden csatában veled van!

Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.

ÉZS 46:4

Mindig van egy kis fény az alagút végén, és általában a legsötétebb óra után jön a hajnal. Ne add fel! Krisztus sosem mond le rólad. Ne feledkezz meg erről, és te is ragaszkodj hozzá! Végeredményben az a lényeg, hogy sose add fel! Tarts ki – maradj hűséges! Jézus azt tanította:

Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.

MT 24:13

17. Hozd ki magadból a legjobbat!

Néha az ember nem bírja erővel. Elfárad, elbátortalanodik, és elege lesz. Ezekben az órákban nehéz visszatalálni az elszántsághoz. De ha van valami, ami segíthet a küzdelem során, az a tudat, hogy valaki melletted áll, biztat és bátorít. És Isten éppen ezt ajánlja a nehéz időszakokban.

*Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged!
Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.*

ÉZS 41:9–10

Amikor a Különleges Erők válogatásán vettem részt, sokat ismételtettem magamban: „megerősítelek, meg is segítelek”. Miközben hatalmas súllyal a hátamon próbáltam a lehető leggyorsabban keresztüljutni egy hegyen, ezek a szavak erőt adtak, és éreztem, ő mindig velem van.

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban” (Zsolt 46:2). Mellettünk áll, és ez mindent megváltoztat. Aki magára marad, az nehezen hozza ki magából a legjobbat.

De ha mellettünk áll az Úr, számtalan lehetőség nyílik meg előttünk.

18. Ne alkudj meg!

Sir Winston Churchillt (1874–1965) mindig úgy emlegetik, mint Nagy-Britannia történetének legnagyobb politikusát. Hosszú, bátor életet élt, és nagy tettekre vezette a nemzetét. De ő is jól ismerte a sikertelenséget. Az első világháborúban az ő rossz döntésének eredményeképpen fulladt kudarcba a Dardanellák ostroma, és ez a hiba nagyon sok szenvedést okozott és számtalan emberéletet követelt. Churchill kénytelen volt lemondani a miniszteri tisztségéről. De valami nagyon fontosat tanult közben, és ez egy életre szólt.

Egy anekdota szerint egyszer, amikor visszament a régi iskolájába beszédet tartani a diákoknak, mindenki bölcs szavakat várt tőle. A híres férfiú felállt, és a következőket mondta: „Sohase engedjete, sohase engedjete, soha, soha,

soha, soha – semmiben, se nagyban, se kicsiben, se fontosban, se jelentéktelenben – ne engedjeteK semmineK, csakis a becsület és a józan ész meggyőződésének!”⁷

Állítólag ennyi volt az egész szónoklat. Csak néhány másodpercig tartott, de aki jelen volt, soha nem felejtette el.

Jézus a megalkuvás nélküli élet igazi mestere és legnagyobb királya. Nincs az elszántságnak tökéletesebb példája, mint amikor földi élete utolsó hetében visszatér Jeruzsálembe. Tudta, hogy gúnyolni fogják és leköpdösik, tudta, hogy a kínhalál várja. Mégsem változott az elszántsága. Nem engedett, nem alkudott meg.

Galatában Pál arra biztatta az egyház tagjait:

A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.

GAL 6:9

Churchill, Jézus és még pár millió ember a történelem során tudta, hogy e szavak igazak. Ha biztosak vagyunk abban, helyesen cselekszünk, és nem hagyjuk magunkat eltántorítani, akkor – végül – győzelem vár ránk.

19. Türelem, gyermekem, türelem

Az internet, a ruhatári sor, a nagy áttörés, amelyben évek óta reménykedsz... nehéz türelmesnek maradni, amikor valami

lassabban megy, mint szeretnéd. De ha arra vársz, hogy Isten hajtsa végre a terveit, nem vagy egyedül. Ábrahám huszonöt évet várt, hogy Isten beteljesítse az ígérését, és belőle apa legyen. Józsefnek tizenhárom évbe telt, mire valóra vált az álma, és a fáraó elé kerülhetett. Mózes negyven évig tévelygett a sivatagban. És Jézus harminc évet várt, mielőtt kilépett az emberek elé. Ha Isten megvárakoztat, akkor jó társaságba kerülsz.

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

RÓM 8:28

Isten mindig érted dolgozik, de nem mindig láthatod, mit csinál. Mégis, minden lépésednél olyan hittel és türelemmel bízatsz benne, mint egy gyerek a szüleiben. Ha a kis dolgokban hűek maradunk, ő még jobban fog bízni bennünk.

20. Harcolj a gyengébbért!

William Booth tábornok (1829–1912), az Üdvhadsereg alapítója elszántságból is szép példát nyújtott. Eldöntötte, másokért fog harcolni, és sosem adta fel.

Egyszer azt mondta, „amíg lesz nő, aki sír, harcolni fogok; amíg lesz gyerek, aki éhes, harcolni fogok; amíg a férfiak újra és újra börtönbe kerülnek, amíg lesznek szegény, elveszett lányok

az utcán, harcolni fogok; amíg csak egy sötét lélek marad Isten fénye nélkül, harcolni fogok, harcolni fogok a végsőkéig!”⁸

Téged és engem ugyanabba a csatába szólítanak, ahol Booth is hadakozott. Az a dolgunk, hogy a jóságért, az igazságért küzdjünk, és azokért, akik nem tudnak tenni magukért. Sosem vagyunk egyedül: amikor csatába indulunk, a világ teremtője van mellettünk és bennünk. Az ő erejét használjuk, nem a sajátunkat.

Az ÚR jár előttem, és Izráel Istene lesz mögöttem.

ÉZS 52:12

Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!

1KOR 16:13

A szeretet és a kegyelem, a szelídség és a nagylelkűség, valamint a Szellem összes gyümölcse a fegyvere. Ez a világ egyetlen olyan hadserege, amelyben az első sor, a csata sűrűje, a teljes elszántság kínálja a legnagyobb biztonságot.

21. Mi ne legyél?

Aki a helyes élet mellett dönt, annak a Példabeszédek könyve írója tartogat néhány jótanácsot:

- *Ne légy lusta!* – az nem vezet semmire „Nem szánt

összel a rest, de ha majd aratni akar, nem lesz mit” (Péld 20:4).

- *Ne légy cinikus!* – manapság szokássá vált mások gúnyolása, de az csak meggyengíti a közösséget, és árt az emberi kapcsolatoknak. „Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonoszsággal együtt. Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban” (Ef 4:31–31).
- *Ne hazudj!* – a becstelenség csak bajt hoz. „Utálja az ÚR a hazug ajkat, de a helyesen élőket kedveli” (Péld 12:22).
- *Ne veszekedj!* – a túl sok veszekedés csak újabb gondokhoz vezet. „Távol maradni a perpatvartól: dicsőség, a bolond mind belekeveredik” (Péld 20:3).

Lehet, hogy ezek a tanácsok régmódinak tűnnek, de cáfolhatatlan, általános igazság van bennük. Ne hazudj, ne légy cinikus, ne veszekedj, ne légy lusta, inkább nap mint nap sugározz pozitív energiát, bátorságot, szeretetet és elszántságot!

Ha sikerül úgy viselkednünk, ahogy Isten szeretné, rájöhethetünk:

az ÚR fölegyenesíti a görnyedezőket.

ZSOLT 146:8

Kezdj minden napot alázattal Isten előtt, mert övé a legnagyobb erő!

22. Teher alatt nő a pálma

Jézus nem ajánlott gondtalan életet. Távolról sem. Sőt, határozottan próbálta felhívni mindenkinek a figyelmét, hogy aki az Istennek megfelelő szelídséget, szeretetet és kegyességet választja, az „sírni és jajgatni fog és szomorkodik” (Jn 16:20–21). Nem meglepő, hogy Jánost leszámítva, aki élete utolsó éveit rabságban töltötte, az összes apostol erőszakos halált halt a hitéért.

De Jézus nem csak sírást és jajgatást ígért a követőinek. Békét, önbizalmat, segítséget és megváltást is ígért.

Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.

JN 14:18

Ugyanezt az ígéretet te és én is megkaptuk. Ez az ígéret sok bátor férfit és nőt indított arra, hogy sötét helyekre is elvigyék Krisztus fényét. A fény mindig legyőzi a sötétséget, és a küzdelmes élet csodálatosan szép, ha a Mindenhatóhoz fűződő barátsággal és a fényes jövőbe vetett hittel párosul.

Legyetek erősek és bátrak, ne féljeteK és ne rettegjeteK tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened vonul majd veled, nem hagy cserben téged, és nem hagy el.

5MÓZ 31:6

És ne feledd: teher alatt nő a pálma.

23. Kezdd újra... újra

Életünk során előbb-utóbb mindannyian elkövetünk valamilyen hibát. Olyan is lesz, aki sokszor hibázik. Az a fontos, hogy ha bajt okoztunk, be tudjuk ismerni, elég alázatosak legyünk ahhoz, hogy bocsánatot kérjünk, és azután összeszedjük az újrakezdéshez szükséges erőt.

Dávid király, a zsoltárok szerzője sokszor nyakig ült a pácban. „De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban. Mert irigy lettem a kérkedőkre, látva a bűnösök jólétét” (Zsolt 73:2–3). Amikor hibát követett el, nem próbálta letagadni. De újra és újra leborult Isten előtt, és alázatosan bocsánatot kért. Ebben a helyzetben értette meg, milyen hihetetlenül áldott is ő:

De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet.

Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz.

ZSOLT 73:23–4

Semmi sem hasonlítható az Istennel való jó, a megbocsátásban gyökerező kapcsolathoz. Ha az ő vezetésére és erejére támaszkodunk, bennünk is elég erő lesz ahhoz, hogy legyőzzünk minden akadályt – beleértve a saját botlásainkat és büszkeségünket.

24. Figyelj, ha érteni akarsz

Mindannyian tudjuk, minden jó kapcsolat alapja a megfelelő kommunikáció, és ez fordítva is igaz. Azt azonban kevesebben értik, hogy a figyelem milyen nagy szerepet játszik a barátságban, a házasságban, a hitben, és mindazokban a csatákban, amelyeket ilyen-olyan okokból vívunk. A figyelemről nem írnak verset, pedig fegyvertárunk egyik leghatásosabb darabja... habár nem használjuk eleget.

George Marshall amerikai tábornok (1880–1959) egyszer azt mondta: „A másik emberrel való viszony kialakításának alapszabálya: hallgasd meg a történetét. Hallgasd meg az egész történetét. Kezdd azzal, hogy végighallgatsz az egész történetét.”⁹ Marshall értette: nem azért figyelünk, hogy válaszolni tudjunk, hanem azért, hogy megértsük a másikat.

A Bibliában egyértelműen benne van, mi történik, amikor az emberek nem figyelnek egymásra. A Királyok könyvében jó párszor szóba kerül ez a hiba és ennek következménye. „De ők nem hallgattak rájuk... nem engedelmeskedtek” (2Kir 17:14, 40). Izrael összes királyát úgy írják le, mint aki „azt tette, amit rossznak lát az ÚR” (2Kir 17:2), és ez vezetett a királyság idő előtti elpusztításához.

Júdea királyai jobbak voltak. Több olyan is akadt köztük, aki figyelt Istenre, és az ő uralmuk alatt virágzott az ország. Jézus még egyértelműbbé tette, miről van szó, és utasítását prédikációja legfontosabb részébe foglalta:

De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten

beszédét, és megtartják.

LK 11:28

A saját szavainkból nem tudunk tanulni. Aki másokra figyel, bölcsőbb lesz. A megfelelő figyelemhez erőfeszítésre, alázatra és türelemre van szükség, de mindez meghozza a maga gyümölcsét. És megéri az áldás, ami az eredménye lehet: azok, akiket szeretünk, még közelebb kerülnek; azok, akikkel vitánk volt, sokszor megbékülnek.

25. Megéri?

Hallottál már olimpiai aranyérmest arról panaszkodni, hogy nem érte meg a sok edzés? A verseny talán csak néhány másodpercig tart, de a sokévi kemény munka, az elszánt felkészülés még így sem túl nagy ár a győzelemhez képest.

Pál is jól tudta ezt: „Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant” (1Kor 1 9:24–25).

Ha a sportdicsőség elmúlik, mennyit eddzünk, mennyire dolgozzunk keményen az élet díjáért? Pál azt írta, „én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág” (1Kor 9:26).

De ha van egy hatalmas különbség a sportolók és köztünk,

Krisztus ismerői között, az az, hogy ezt a versenyt pusztán a saját erőnkől és képességeinkkel nem tudnánk megnyerni.

Isten az én erős menedékem, ő vezet útján a feddhetetlent.

2SÁM 22:33

Olyan verseny ez, amelyet már rég megnyertek. A mi feladatunk az, hogy kapaszkodjunk, utazzunk tovább a dicsőség vonatán, és soha ne adjuk fel!

26. Ki a mókuserékből!

Hiába érezzük néha úgy, az élet valójában nem verseny. Isten nem a győzelmeink alapján ítél rólunk, és nem kell, hogy a kudarcaink visszatartsanak bennünket. Az életnek nem kell versenynek lennie, hiszen sokkal több annál. A kapcsolataink lényegesebbek.

Krisztus is így gondolja, mert a benne való élet más, gazdagabb és jobb, mint amit a sikerért való küzdelemmel töltenek, tovább tart és jobban kiteljesít. Ő mindannyiunkat arra hív, hogy ismerjük meg. E mindenkire egyformán vonatkozó ajánlat egyszerre kiváltság és az életet alapjaiban megváltoztató lehetőség. Isten ránk bízta a képességeit és a tudását, és azt akarja, hogy használjuk is őket – vagy mondjunk le róluk.

Az a legvonzóbb ebben, hogy ha nagyon jól bánunk azzal,

amink már van, akkor Isten még többet fog adni. Azt fogja mondani:

Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz URad örömeiben!

MÁTÉ 25:21

A kommunikáció minden kapcsolat fenntartásának alapeleme. Meg kell szólalnunk, és figyelünk kell. Ez az ima. Az Istenre figyelő élet a folyamatos imával töltött élet. Jézus mindig azt mondta a tanítványainak, hogy „mindenkor imádkozniuk kell, és nem szabad belefáradniuk” (Lk 18:1). Tessék, itt van újra: soha ne add fel! És minél többet gyakoroljuk – kommunikálunk Krisztussal –, annál mélyebbre megyünk, annál eredményesebbé válunk, és annál boldogabbak leszünk.

27. A sebeink

Mindannyiunknak vannak sebei, és nem csak testiek. Mindünkön ott maradnak az évek során összeszedett érzelmi hegek. A sebhelyekkel úgy áll a helyzet – legyenek testiek vagy lelkiek –, hogy kezelni kell őket. Különben könnyen elfertőződnek, és annak az egész életünk látja kárát. Néhány sebem több ápolást igényelt, más kevesebbet, de a kezelésük egyformán zajlott.

Az ÚR meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi

sebeiket.

ZSOLT 147:3

A legjobb, amit tehetünk, ha Isten szeretetétől várjuk sebeink begyógyítását, ezért nap mint nap vissza kell térnünk hozzá. Támaszkodj rá, bízz benne, és adj neki az életedben elég időt meg teret, hogy úgy rakjon újra össze, ahogy lenned kell!

A szeretet mindent meggyógyít. Néha drámai gyorsasággal, máskor lassan és fájdalmasan. De mindig érdemes hagyni, hogy ő hozza helyre a károsodott területeket.

28. Keress!

Francis Collins orvos-genetikus, a Humán Genom Projekt vezetője több mint kétezer tudóssal együtt próbálta kiolvasni az emberi gén hárommilliárd betűjét – az emberi test DNS-kezelési útmutatóját.

Sok éven át tartó gondos, elszánt kutatómunka után a világ egyik legnevesebb tudósa meglepetésre jutott a földi élet eredetével kapcsolatban: „Nem látom, hogy a természet hogyan teremthette volna meg önmagát. Csak egy természetfölötti, időn és téren kívül létező tehette ezt meg.”¹⁰ Csodálatos, hogy a hosszas kutatás és a sok tudás segítségével látott meg a rengeteg adat mögött valami gyönyörű szépet. Valószínűleg nagy bátorságra volt szüksége, hogy ezt ki merje mondani, de egyúttal a hihetetlen tisztánlátását is bebizonyította.

*Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.
Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.*

ZSOLT 19:2–3

A hit soha ne legyen vak! Igaz, része olykor egy-egy bátor ugrás a sötétbe, de a Mindenhatóba vetett bizalomnak nem feltétele, hogy ne gondolkozzunk vagy ne kérdezzünk. Isten azt ajánlja, hogy nézzünk, keressünk, kérdezősködjünk – és közben új, meglepő helyeken találkozzunk Krisztussal.

A tudománynak nem kell a hit korlátjává válnia. Legyen inkább ablak! Az igazságvágy ne tartson vissza a kérdésektől! Úgy teremtettek minket, hogy vágyunk a felfedezésre, a kísérletezésre és a növekvő tudásra. Csodás és bátorító, ha ennek megfelelően cselekszünk; a levont következtetések majd úgyszólván visszavezetnek ahhoz, amit már régóta, ösztönösen tudunk. Számomra ez annyi, hogy Isten a szeretet, és Isten jó.

Isten azt ajánlja, hogy nézzünk,
keressünk, kérdezősködjünk – és
eközben új, meglepő helyeken
találkozzunk Krisztussal.

29. Légy alázatos!

Rögtön azután, hogy átadta Mózesnek a tízparancsolatot, Isten közölt néhány lényeges részletet a népével az előttük álló úttal kapcsolatban. Jó dolgokat ígért, és az egykori rabszolgák továbbmehettek az ígéret földje felé.

De Isten kristálytisztán elmondta, mit kíván:

Tudd meg tehát, hogy nem a magad igazságáért adja neked birtokul azt a jó földet Istened, az ÚR, hiszen te keménynyakú nép vagy!

5MÓZ 9:6

Ebben a fejezetben Isten háromszor ismétli el az üzenetét: a figyelmeztetés nem is lehetne egyértelműbb. Isten kegye nem a jóságukért cserébe szabadította meg őket. Ezt nem volt szabad elfelejteniük – és azt sem, hogy mindig maradjanak alázatosak.

Az alázat az ember egyik legvonzóbb, de ritka tulajdonsága. Aki találkozik vele, az gyönyörűnek találja. Aki alázatos marad, az tudja, hogy sokat megbocsátottak nekünk. Az hagy másokat ragyogni, és nem magát tartja a legfontosabbnak. Kevesebbet gondol magára, mint a körülötte lévőkre. Az ilyenfajta alázat a nagy emberek és az igazán jó vezetők jellemzője.

Isten legalább olyan egyértelmű utasításokat ad nekünk, mint amilyeneket Mózesnek adott.

Keressétek az URat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényeit! Törekedjete az

igazságra, törekedjete az alázatra!

ZOF 2:3

Igazság, helyes út és alázat. Ez csupa olyan útjelző, amely segít továbbhaladni a helyes irányba.

30. Aki vagy

Nagyon sok múlik azon, milyennek látjuk magunkat, amikor felgyúlnak a fények, elhallgat a zene és levesszük a rózsaszín szemüveget. Az ember gyakran tartja magát túl kevésnek vagy túl soknak. Mindkét változat eltorzítja az igazságot és rossz irányba visz. A siker kulcsa az, ha jól tudjuk, mennyit érünk és kik vagyunk. Ez a vers kristálytisza:

Téged választott ki az ÚR valamennyi nép közül.

5MÓZ 14:2

Erős szavak! Ahhoz biztosan elég erősek, hogy átalakítsák az életünket és másképpen lássuk magunkat. De az igazság ne tegyen nagyképűvé vagy fensőbbségessé, sőt az ellenkezője a helyes! Ha tudjuk, mennyit érünk, már nem kell felvágunk, nem kell másokat lenyűgöznünk.

Ehelyett élhetünk a mennyei forrással, nyugodtan és biztosan hihetünk abban, hogy Isten gyermekei vagyunk, hogy szerethetünk, hogy segíthetünk másokon. Így kellene élnünk!

Nagyon szeretem Jézusnak ezeket a szavait:

Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.

LK 14:11

Aki felmagasztalódik, az több lesz önmagánál. Ez az élet nagy utazása.

KAPCSOLATOK

Minden siker a megfelelő emberi viszonyokon múlik. Senki nem érheti el igazán azt, amire teremtett, ha nem állít az élete középpontjába erős kapcsolatokat.

Ezek olyan alapvető részei az egészséges, kielégítő életnek, hogy a minőségüket akár igazi gazdagságunk mértékegységéül is használhatjuk. Ha elfelejtjük a pénzt és a többi javakat, mi marad? Nem nevezheti magát igazán gazdagnak az, akinek van egymilliárdja a bankban, viszont nincsenek se barátai, se rokonai, akik szeretnék.

A jó kapcsolatok életünk minden területén megtalálhatók – a munkahelyen, otthon, játék közben. Sokat számítanak, és szinte mindenre hatással vannak. Nekem például a munkatársaim csapata (különösen a filmes stáb) a legerősebb motiváló tényező, amely arra készítet, hogy a tőlem telhető legjobbat nyújtsam. Olyan, mintha testvérek volnánk. Együtt nőttünk fel, egymás szeme előtt házasodtunk, neveltük a gyerekeinket, és próbáltuk megoldani az élet, a család, a munka és a veszély bonyolult játékait. Jól ismerjük egymás családját, és tudjuk, mi fáj a legjobban, legyen az az otthontól távol eltöltött hosszú idő, az ejtőernyős ugrástól való félelem, vagy egyszerűen az, hogy nehéz folytatni a munkát, amikor már régóta esőben dolgozunk. Szeretek úgy tekinteni magunkra, mint esendő harcosokra, akik mindig bízhatnak egymásban.

Azok a legjobb kapcsolatok – akár családban, barátok vagy

munkahelyi haverok közt –, amelyekben nem kell elrejtened a tökéletlenségeidet és a hibáidat. Nem azért szereted a társaidat, mert zseniálisak, hanem azért, amik, és azért, amin már együtt keresztülmentetek. Egy barátságot sokszor éppen a furcsa szokások és az apró gyarlóságok tesznek egyedivé.

De néha úgy érzem, társadalmi szinten a kapcsolataink jó részében elfeledkezünk az esendőség erejéről. Túlságosan fontossá vált, hogy megfelelően nézzünk ki, jó munkánk legyen, és általában úgy tűnőn, tökéletesen kormányozzuk az életünket. Emiatt pedig megfeledkezünk arról, hogy az esendőségünknek kellene egyesítenie és összekötnie bennünket. Kifelé mindenáron azt szeretnénk mutatni, hogy teljesen rendben vagyunk, és ez eltávolít a többi embertől.

Jó, őszinte, sérülékeny kapcsolatok nélkül az ember szorongani kezd. Ha nem engedjük, hogy a többiek a hibáinkkal együtt ismerjenek minket, akkor a tükörbe nézve csak a „színpad mögötti” verziókat látjuk majd, minden összevisszaságával együtt. Amikor viszont másokra nézünk, csak a „legjobb pillanatokból” összeállított bemutatkozó klippel találjuk szemben magunkat. Ez rombolja az önértékelést, és aláássa a kapcsolatok segítő erejét.

Isten másképp csinálja ezt. Vele olyan természetesek, szánalmasak és őszinték lehetünk, amennyire csak merünk. Ha Krisztus szeret és elfogad, másoknak már nem kell imponálnunk az életünkkel. Sebezhető, valóságosak lehetünk, és ez cserébe megerősíti a körülöttünk élőkhez kapcsoló kötelékeket. A hívő férfiak és nők azt is szeretni tudják a másokban, ami nem szerethető. Megbocsáthatunk, mert nekünk

is megbocsátottak. Védelmeszhetünk, adhatunk, segíthetünk és támogathatunk, mert a Mindenhatónál már rátaláltunk milderre, sőt sokkal többre is.

Rövidebben: a hit segít, hogy jobb kapcsolatokat teremtsünk, mert a kiapadhatatlan szeretet, megbocsátás és jóság forrásából merítünk. Isten szereti a kapcsolatokat. Meg akarja áldani a házasságunkat, a barátságainkat és a munkatársi kapcsolatainkat. Jézus ezt így foglalta ezt össze:

Szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket!

JN 15:12

1. A szavak ereje

A szavainknak ereje van. Egy pillanat alatt súlyos kárt okozhatnak, és a hatásuk néha életre szól. „A bűnösök szája erőszakot rejteget”, olvashatjuk a Példabeszédekben (Péld 10:11). „A sok beszédnél elkerülhetetlen a tévedés, de az eszes ember vigyáz a beszédre” (Péld 19).

Meg kell tanulnunk uralkodni a szavainkon, különösen a mai digitális korban, amikor messzebbre juthatnak, és sokkal nagyobb kárt okozhatnak, mint eddig bármikor. Ahogy Abraham Lincoln (1809–1865) gondolta: „Jobb némán hagyni, hogy bolondnak higgyenek, mint megszólalni, és bebizonyítani, hogy nem ismertek félre.”¹

De a szavaink nemcsak pusztítani, hanem építeni is képesek. Kedves, bátorító szavakkal megváltoztathatjuk valakinek a

napját – vagy akár az egész életét. A beszéd ereje áldást is hozhat.

Életnek forrása az igaz ember szája, de a bűnösök szája erőszakot rejteget... minden hűtlenséget eltakar a szeretet.

PÉLD 10:11–12

Mondj jót másokról és másoknak! Úgy használd a szavaidat, hogy jószót és szeretetet terjesszenek, és ha valakiről semmi jó nem jut eszedbe, akkor hallgass! Mindenki érteni fogja és nagyra értékeli majd a rokonszenves diszkréciót.

2. Isten barátja

A barátság gazdagabbá teszi az életünket, és erőt ad, ha baj van. Most képzeled el, hogy a világ mindenható teremtője a legjobb barátod: az, aki minden bajtól megvéd. Azt ígérte, bárki a barátja lehet. Ugyanaz az ígéret, amit Mózesnek tett – „az orcám megy veletek” (2Móz 33:14) –, ránk is vonatkozik. Teljes szívvel légy hálás ezért az ajándékért, és ne feledd el, hogy mekkora kegy!

Egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

1PT 1 5:5

Ha komolyan végiggondoljuk, hogy Isten a gyarlóságaink ellenére árasztja ránk a szeretetét és a kegyelmét, értelmet kap az alázat. Ami nem azt jelenti, hogy szégyellnünk kellene magunkat valamiért. Rick Warren lekipásztor így fogalmazott: „Az igazi alázat nem az, hogy kevesebbre tartod magad. Hanem az, hogy kevesebbet gondolsz magadra.”² Ha Isten szeretete vesz körül, már nem önmagunkra figyelünk, a szívünk szeretettel és hálával telik meg. Ezt nevezem én alázatnak.

3. Egymás mellett

Lord Radstock, a 19. század eleji oroszországi szellemi ébredésben fontos szerepet játszó hittérítő egyszer egy norvég hotelben szállt meg. Hallotta, hogy odalent a hallban valaki ügyetlenül zongorázik, és lement megnézni, ki az. Egy kislány püfölte a billentyűket, nem sejtve, hogy a ricsaj Radstock idegeire megy.

A misszionárius pont tanúja volt, amikor egy férfi is odalépett a zongorához, és leült a székre a kislány mellé. A gyerek továbbra is fals hangokat csiholt elő a hangszerből, de a férfi most közénk játszott az, ami eddig kimaradt. Radstock legnagyobb csodálatára a páros immár gyönyörűen zenélt. Csak később tudta meg, hogy a férfi a kislány apja, Alekszandr Borogyin orosz zeneszerző volt, többek között az *Igor herceg* című opera szerzője.³

A hitben, szeretetben eltöltött élet is gyakran ilyen: egy kapcsolat a lényege. A saját hamis hangjaink,

összevisszaságunk, jóra való törekvésünk csak akkor nyer értelmet, ha Krisztus mellénk áll és megérinti a szívünket. Rá van szükség, hogy a szeretet és a fény, a szelídség és a titkos jótettek felé induljunk, hogy életünket bátorra és nagyszerűvé tegyük. Ha ő megérintett, cserébe mi magunk is nekiláthatunk, hogy befolyással legyünk a körülöttünk lévők életére. Kéz a kézben, nap mint nap, sosem tekintve túlságosan előre vagy hátra, az ő jelenlétével megtámogatva boldogulhatunk.

És éppen úgy, mint ahogy az az apa odaült a kislánya mellé, Isten is mindig itt van a közelünkben.

Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön.

RÓM 8:26

4. Gyönyörű lábak

Shane Claiborne amerikai írótól sokszor megkérdezik, milyen ember volt Teréz anyja. *The Irresistible Revolution (Az ellenállhatatlan forradalom)* című könyvében⁴ arról ír, hogy miközben jó páran angyali ragyogást véltek felfedezni Teréz anyja körül, a valóság sokkal hétköznapiabb volt. Átlagos, szép, öreg nagyinak ábrázolja a hősét: alacsony, ráncos, és néha hajlamos a zsörtölődésre.

Azt írja, egyvalamit biztos nem fog elfelejteni vele kapcsolatban: az eltorzult lábfejét. Néha már arra gondolt, Teréz anyja talán elkapta a leprát. De egy nap rájött, mi az igazság: ahányszor csak cipőadományt kaptak, Teréz anyja –

hogy ne másnak jusson – mindig áttúrta a halmot, és kiválasztotta magának a legrosszabb állapotban lévő, legkopottabb cipőt. Hosszú éveken át megtartotta ezt a szokását – úgy szerette a felebarátait, mint önmagát –, és ez nem tett jót a lábfejének.

Ez a kegyelem. Ez az igazi önfeláldozó szeretet. Önzetlen, mindig másokra figyelő. Ez az alázat.

Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!

RÓM 10:15

Mi, hívő férfiak és nők ezzel válhatunk ki a többiek közül. Fontosabbnak tartunk magunknál másokat, és mert Krisztus velünk van, hajlandók vagyunk többet tenni értük. Megpróbálunk Krisztushoz hasonlítani. Teréz anya is ezt csinálta: ragyogott, és tettei segítségével osztotta meg mindenkivel Krisztus fényét és szeretetét. A lábfeje olyan volt, mint a szíve: belebetegedett abba, amit a szegényekért tett, de a jóság megszépítette.

Kérjük ma azt Krisztustól, hogy a szívünk és a lábunk egyformán legyen az életünket irányító szeretet és bátorság eszköze!

5. Életfogytig együtt

A legtöbben talán nem így gondolják, de az ember nem a saját

erejében bízva fog győzni a harcai során. Dávid királynak is kemény leckéket kellett kapnia, mire megtanulta: az egyetlen előrevezető út, ha Istenre bízta magát. Végül is, az emberi erő önmagában nem elég.

Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst. Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.

ZSOLT 33:16–17

Az Úr azoknak juttatja a győzelmet, akik bíznak benne.

De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak. Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.

ZSOLT 33:18–19

Az ember születésétől fogva önállóságot tanul, de az sosem lesz elég. Az igazi erő az erőről való lemondás, hogy utána rácsatlakozhassunk valamire, ami jóval nagyobb nálunk. Le kell hozzá térdelni, és fel kell rá nézni. Istenben minden megvan, amire szükségünk lehet, ezért bízz benne! Mint Dávid. Mint József. Mint Mózes és Józsué. Mint Keresztelő Szent János. Mint Péter. Mint Pál.

Ne a saját terveiddel törődj, és ne arra kérd Istent, hogy áldja meg őket, inkább engedd, hogy ő vezesse a szíved! Engedd, hogy ő kormányozza a lépteidet, ő adjon hozzájuk erőt, és áldását adja az utadra! Erre vágyik a legjobban: hogy életfogytig együtt

maradatok.

6. Kell a barátság

„Az ókorban a barátságot tartották a szeretet összes fajtája közül a legboldogabbnak és legemberibbnek, az élet koronájának, az erény iskolájának” – írta C. S. Lewis.⁵ Az igazi barátság – az a fajta, amit lelki rokonságnak is nevezhetünk – hihetetlen adomány. Növeli az örömet és csökkenti a bánatot. A Biblia tele van csodás, követésre méltó példákkal.

Dávid és Jonatán, Mózes és Áron, Noémi és Rut, Illés és Elizeus – mind kitartottak egymás mellett bajban és örömben.

Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, föl tudják segíteni egymást.

PRÉD 4:9–10

Ezt a csodás verset gyakran használják a barátság és a házasság fontosságának illusztrálására, de az eredeti szöveg inkább csak a barátságról szól.

Más szempontból a barátság még fontosabb, mint a házasság: a házasság időleges, a barátság örök.

Jézus nem véletlenül küldte útjukra a tanítványait párosával. Vannak olyan időszakok, amikor túl nehéz az élet, a munka, vagy sok az elvégzésre váró feladat, és rossz egyedül. Egészen más érzés, ha ott áll az ember mellett valaki, aki fontos a

számára.

Ezért légy hű a barátaidhoz, különösen akkor, amikor nincsenek veled! Légy olyan barát, akinek köszönhetően tovább tart a jókedv, és hamarabb elmúlik a bánat. Erősítsd a barátságot szóval és tettel, sms-sel és e-maillal! Építsétek egymást! Támogasd a barátaid, és dicsérd őket másoknak! Minden ilyen tett egy újabb, masszív téglá a barátság falában, amely örökké tart.

7. Alázat, szeretet, elfogadás

Jézus még rá sem bízta a tanítványaira a feladatot, hogy alapítsák meg az egyházát, még el sem hagyta a teste a földet, amikor ők már összevesztek. Sőt, Jézus még alig kezdte meg a munkáját, amikor megjelent köztük az egyet nem értés azzal kapcsolatban, melyikük lesz a legnagyobb.

Jézus ezért adott nekik (és nekünk) fontos leckét arról, hogy mitől marad erős a barátság.

Válaszd az alázatot

Az természetes, hogy az ember másokhoz hasonlítja magát, de az irigység és a versengés megmérgezi a kapcsolatainkat. Jézus is azt mondta a tanítványainak, hogy ne versengjenek egymással, legfeljebb azon, hogy kié lesz az utolsó hely. „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó és mindenki szolgája” (Márk 9:35).

Válaszd a szeretetet

Jézus felemelt egy gyereket, és azt mondta: „aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevemért, az engem fogad be” (Márk 9:37). Mindannyiunknak az a feladata, hogy mindenkit befogadjunk, különösen azokat, akik nincsenek a hasznunkra.

Válaszd az elfogadást

Megesik, hogy magunknak könnyedén megbocsátjuk a saját életünkben lévő rendetlenséget, de ha más hibázik, azt nem értjük meg. Jézus azt tanítja nekünk, hogy legyünk elnézők másokkal, de éles szemmel figyeljük és ne fogadjuk el a saját bűneinket. „És ha a szemed botránkoztat meg téged, vájd ki azt” (Mk 9:47, de sietve hozzáteszem: ez egy metafora!)

Ha ragaszkodunk ezekhez az elvekhez, olyan barátságokat építhetünk, amelyek életünk legfélelmetesebb viharában is megmaradnak.

8. Béke, béke, béke

A földön minden jónak a béke az alapja. Aki helyesen akar élni, annak ezen a három területen kell előresorolnia a békét:

Istennel

Ha jó kapcsolatban élünk Istennel, és tisztelettel fordulunk felé, a béke a biztos eredmény. „Ki az URat féli, annak erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz az. Az ÚRnak félelme az élet forrása” (Péld 14:26–27).

Másokkal

„Ha lehetséges, amennyire tőletek telik, éljetez minden emberrel békességben” (Róm 12:18). A türelem, a jóság és a nagylelkűség segít erősebbé tenni a kapcsolatainkat. Arról nem is beszélve, hogy „aki könyörül a szegényen, az dicsőíti alkotóját” (Péld 14:31).

Saját magával

Ez sokunknak nehezen megy. A fejünkben néha nagyon nincs béke. De mert Krisztus ott lakik a szívünkben, te is és én is ismerjük a tartós békét. „A szelíd szív élteti a testet” (Péld 14:30).

A düh, a meg nem bocsátás, az irigység és a féltékenység mind árt – nemcsak a környezetünknek és az emberi kapcsolatainknak, hanem az Istennel meglévő viszonyunknak is. Mindig a békére törekvés adja meg a választ. Béke. Béke. Béke. Ismerd fel a szívedben az ő megbékítő jelenlétét!

9. Itt van az Úr

Ha szerelmes vagy, mindennél jobban vágysz arra, hogy szerelmed tárgya veled legyen. Egy fotó is segít. Jólesik, ha hív, e-mail-ezik vagy sms-t küld. A levél sem rossz. A Skype és a Facetime nagyszerű. De semmi nem hasonlítható ahhoz, amikor igazán együtt vagytok.

Abban a pillanatban, amikor Ádám és Éva hátat fordított az Úrnak, elveszítették valami lényegeset: az eredeti, őszinte

kapcsolatukat vele.

Később a zsidók elsősorban nem az áldozathozatal helyének látták a templomot, hanem annak a helynek, ahol Isten jelen van. Amikor valamelyik ellenségük lerohanta és elűzte őket a földjükről, sokuk számára az volt a legrosszabb, hogy távol kerültek a jelen lévő Istentől.

Jézus feltámadása a halálból mindannyiunk számára megváltoztatott mindent. Hiszen eszerint igazat mondott, amikor azt állította magáról, hogy Isten. Ő nem egy régóta halott történelmi alak, hanem olyan valaki, aki valóra váltotta a sorsát.

Az Ószövetségben mindenütt ott vannak a Jézus felé mutató jelek: ebben a názáreti ácsban, aki istenként élt köztünk, az összes jóslat beteljesedett. Életének, halálának és feltámadásának köszönhetően átélhetjük a bennünk jelen lévő Istent. A szavak, amelyeket még a születése előtt írtak róla, ma is igazak:

Lelkem, mely rajtad nyugszik, és igéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból.

ÉZS 59:21

Nem igaz, hogy Isten nincs sehol. Isten most is itt van.

Nem igaz, hogy Isten nincs sehol.
Isten most is itt van.

10. Termékeny föld

Akivel jó kapcsolatot keresel, azt tisztelned kell, mindegy, hogy házastárs, szülő, gyerek vagy közeli barát az illető. A közelség és a bizalom csak ott ver gyökeret, ahol az emberek tapintatosak, kedvesek, őszinték és szeretet van bennük.

Ugyanez a helyzet az Istennel való viszonyunkban. Az, ahogy reagálunk rá, befolyásolja, milyen közel kerülhetünk hozzá. Megtehetjük, hogy tudomást sem veszünk róla, dönthetünk úgy, hogy nem tiszteljük. Egész életünkben távolodhatunk tőle, és úgy is fogjuk érezni, mintha egymillió kilométerre lennénk. (Egyébként az a legviccesebb, hogy ő ilyenkor is karnyújtásnyira áll tőlünk. A szívünk mégis sokszor magányosan sajog.)

De ha őszintén, alázattal és tisztelettel tekintünk rá, minden megváltozhat. Az életünk számos olyan szempontból is fellendül majd, amire talán nem is gondolnánk.

Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott.

LK 8:8

A hívő, szeretettel teli élet középpontjában egy csodálatos paradoxon áll. Nem vagyunk vele egyenlők, Isten mégis bevon minket a terveibe, hiszen szívbeli fiaiként és lányaiként tekint ránk. Egyedül is jól ellenne, de ő úgy döntött, inkább bevon

minket és közelebb hív magához. Teljes szabadságot ad, mégis övé a teljes irányítás.

Mindannyiunk életében vannak rossz dolgok, de ha hajlandók vagyunk feltételesen igent mondani az Úrnak, ő ott, ahol éppen vagyunk, dolgozni kezd rajtunk. A szívünk termékeny földdé változik, ő használ minket és megáld.

11. Vita megoldva

A vitatkozás egyszerűen az élet része. Nem mindig könnyű elviselni, néha hihetetlenül fájdalmas, de nagyon sok múlik azon, miképpen tekintünk rá.

Jézus a vita kezelésének mestere volt (és sosem tévesztette össze a vitát a gyalázkodással). Sosem tért ki, és mindig ragaszkodott egy kiindulóponthoz: a szeretethez.

Nikodémus nagy hatalmú ember volt. Erkölcsös, egyenes farizeus, a zsidó főtanács, a szanhedrin tagja. Jézus azonban nem ijedt meg a rangjától. Szeretettel szállt vitába vele, megmagyarázta neki, miszerint el kell hagynia a vallást, hogy rátalálhasson egy újra, maga mögött kell hagynia a régi sérelmeket, szokásokat és formákat. Jézus egyértelműen, szelíden mondta el az újjászületésről szóló szavait, nem volt benne semmi más, csak szeretet.

És hogy néz ki a szeretet?

A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga

hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.

1KOR 13:4–8

Mondj igazat szeretettel! Így vitázz, és ne azt nézd, kivel állsz szemben!

Egész életünkben tanulnunk kell a hatékony konfrontációt, de Jézus tökéletes mintát szolgáltat, akár a Nikodémusszal, akár a Poncius Pilátussal vagy a templombéli kufárokkal történeteket vizsgáljuk. Részben ez az oka, hogy az emberek, legyenek hívők vagy nem, régóta Jézust tekintik az igazi vezető, a tökéletes szeretet és a végtelen bölcsesség példájának.

12. Vetés és aratás

Jézust mindig egy sereg ember vette körül, így az életéről szóló történetek segítségével sokat tanulhatunk az emberi kapcsolatok kormányzásáról – főleg, amikor a tanítványairól van szó.

Aki a történelem leghosszabban megmaradó, legnagyobb hatású hitét akarná megteremteni, valószínűleg nem ezt a csapatot választaná. Nem voltak igazán rendben. Olyanok voltak, mint te vagy én. Gyakoribb volt köztük a félreértés, mint a megértés. Vitakoztak és veszekedtek, és sok mindent elfelejtettek abból, amit Jézus tanított nekik. De ő türelmes volt

és szelíd, hiszen tudta, a tanítványaiból lassacskán előkerülnek a jó tulajdonságaik, és ők lesznek azok, akik megteremtik az egyházát. Bennünk is úgy bízunk, ahogy bennük bízott.

Jézus tudta, hogy az emberi kapcsolatokban három alapigazság érvényesül:

- Ki mint vet, úgy arat.
- Később aratsz, mint vetsz.
- Többet aratsz, mint amennyit vetettél.

Ezek az igazságok a hívő életének minden részletére vonatkoznak. Ahogy Pál apostol írja:

Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.

2KOR 9:6

Aki teljes, gazdag, kielégítő életre vágyik, az adakozzon. Legyen az a célja, hogy mindenkinél nagylelkűbb emberré váljon. Ne spóroljon a szelídségével, lelkesedésével, optimizmusával, pénzével és tulajdonával, idejével és szeretetével.

Az élet tényleg nagyon egyszerű: annyit vehetünk ki belőle, amennyit befektetünk.

13. Hass a világra!

Szeretnéd, ha fontos volna az életed? Szeretnél hatással lenni a

világra? Lehetséges, még hozzá minden egyes nap. Csak annyit kell tenned, hogy engeded Istent rajtad keresztül cselekedni. „Az igaz gyümölcse életnek a fája, és a bölcs lelkeket nyer meg” (Péld 11:30).

Így van: ha az Örökkévalóval az oldalunkon élünk, hamar kiderül, hányféle jó származik ebből. Pál a galatákhöz írt levelében fel is sorolja: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás (5:22–23).

Aki szeretné maga körül megváltoztatni a világot, annak engednie kell, hogy Isten megváltoztassa őt, azután hagynia, hogy a jóság és a kegyelem továbbáradjon mindenkire, akivel találkozik.

Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.

2KOR 5:17–18

Ez nagy hatású és jó hír. Bárhová megyünk, az ő jelenléte segítségével és a Szentlélekből töltekezve valóban javíthatunk a világon. És ez a forrás sosem apad ki.

Az igaz gyümölcse életnek a fája.

PÉLD 11:30

14. Légy szelíd!

Bárkivel találkozz is, az valamilyen csatát vív éppen. Gondolj erre, amikor valakit különösen kötözködőnek vagy kerékkötőnek találsz! Valószínűleg az illető élete egy másik területén éppen nehéz időket él át, és azért olyan, amilyen. Ha ezt észben tartod, máris másképpen látsz mindenkit. Légy tehát mindig kedves, mert még Platón szerint is mindenki nagy csatát vív!

Ha szelídséget sugárzunk a körülöttünk lévő világba, az a jószág hullámait veti. Egészséges kapcsolatok születnek, a régiek új életre kapnak, és cserébe mindenki más is elkövet majd mindent, hogy továbbadja, amit kapott. A szelídség nemcsak másokat, hanem minket is megváltoztat. És akkor a leghatásosabb, ha olyankor érvényesül, amikor senki sem várja.

Nagyon szeretem Dávid és Mefibóset történetét. Mefibóset béna volt, és „döglött kutyának” nevezte magát. „Ne félj – mondta neki Dávid –, hiszen én hűséggel tartozom neked... visszaadom neked nagyapádnak ... minden földbirtokát, te pedig mindenkoron az én asztalomnál étkezel” (2Sám 9:7). Mefibóset élete hátralévő részét a jeruzsálemi palotában töltötte. Dávid szelídsége mindent megváltoztatott számára, és mi máig tanulhatunk ebből.

Szelídség. Szelídség. Szelídség. Vésd ezt a szívedbe! A szelídség a király.

Ha szelídséget sugárzunk a

körülöttünk lévő világba, az a jóság
hulláma veti.

15. Hatalmas hazugságok

Mindannyiunkat elfog néha a kísértés. Nem könnyű ragaszkodni a tisztességes emberi kapcsolatokhoz. Mindenfelől kísértés vesz körül, és könnyű elcsábulni, főleg ha szexről, pénzről, hatalomról van szó. Nincs ebben semmi új. A Bibliában rengeteg olyan történet van, amelyekben valakit vonzani kezd a lehetőség, hogy megcsalja a társát. És sokan közülük be is adják a derekukat. Sokan elhiszik az olyan hazugságokat, miszerint „a lopott víz édes, az eldugott kenyér kedves” (Péld 9:17).

Pedig ez átverés. A lopott víz sosem édes, a titokban evett ételtől nem lehet jóllakni. Az a szomorú valóság, hogy a bűnök megfosztanak a szabadságtól és a fénytől. Kérdezz csak meg valakit, aki kipróbálta a kábítószerket, a titkos kapcsolatokat vagy a hazugságot! A jó rész csak percekig tart, de a rossz érzés, hogy az embert az érzékei irányítják, szorongáshoz és szégyenhez vezet – és mindig a szégyen a legrosszabb az egészben.

*De nem tudják, hogy az árnyak vannak ott, és
vendégei a holtak hazájának mélyére kerülnek.*

PÉLD 9:18

Ezért olyan fontosak számunkra Péter szavai:

Mert aki szeretne örülni az életnek és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot; forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet.

1PT 3:10–11

Isten veled van. Jól tudja, milyen a kísértés és mennyire nehéz ellenállni neki. Azt ígéri: a csábítás sosem lesz erősebb, mint amennyit segíteni tud, hogy ellenálljunk. Figyelj az igazságra, a hosszú távra, a hűség értékére! Készülj olyan harcra, amelyben a kudarc sincs kizárva! Az ő megbocsátó karja sosem lankad, sosem hibázik, a bűnök azonban sok kárt okoznak bennünk.

Ha Isten megadta nekünk az ellenállás eszközeit és az erőt hozzá, akkor használjuk is őket, és ne adjuk fel! Minden kis győzelem újabb erőt ad. Ez is úgy működik, mint egy izom: minél többet állunk ellen és győzünk, annál erősebben tudunk majd szembefordulni a rosszal.

16. Sebhelyek

Ahogy telik az idő, mindannyian szerzünk néhány sebet és sérülést. Hozzá tartoznak az élethez, és legalább emlékeztetnek a régi kalandjainkra. Néhány közülük nem zavar, mások viszont nagyon. A lábfejem állapotát például cikinek tartom. Az egyik különösen göcsörtös és formátlan. (Pontosan emlékszem

az esésre, amelynek köszönhetem!) De igazából nem kellene szégyellnem sem ezt, sem a többi heget. Hiszen legalább felidézük, hogy csatában jártam – és életben maradtam. A deformált lábfej vagy egy forradás is lehet szép. A méltóság és a bátorság bizonyítéka.

Jézus nagyon jól tudta ezt. A sebeinek, a helyettünk viselt büntetésnek köszönhetően tud elérni minket. A sebhelyei a mi életre nyíló átjáróink.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

ÉZS 53:5

Nem kell a tökéletességre törekednünk (ilyesmi nem is létezik az életben), inkább fogadjuk el a torzságot és a sebhelyeket, mert életünk törött részeiből ragyog a legfényesebben Krisztus kegyelme és gyengédsége. Ilyen az ő természete. És a jelenléte mindig felemel, és mindig gyógyhatású.

17. Vigyázz a szádra!

Néha mindenkit elfog a düh, és mindannyian mondunk olyasmit, amit később megbánunk. De ne áltassa magát senki: a szavak, amelyeket kimondunk, súlyos károkat okozhatnak. Ezért légy óvatos velük!

*Az álnok ember viszályt támaszt, a rágalmozó
szétválasztja a barátokat is.*

PÉLD 16:28

(Ha, mondjuk, valaha elfog a kétség, hogy most pletykálsz-e vagy sem, tedd fel magadnak a kérdést: vajon az, akivel éppen beszélsz, jobb vagy rosszabb véleménynel lesz ezentúl a szóban forgó ismerősről? Ha a válasz „rosszabb”, akkor ez már pletyka, és jobb leállni vele.)

De a szavaink gyógyítani is tudnak: „A higgadt válasz elhárítja az indulatot” (Péld 15:1), „a szelíd nyelv olyan, mint az élet fája” (Péld 15:4). Ha szívből jövően buzdítunk másokat, akkor szavaink verőfényessé válnak, jobbá tehetnek egy egész napot, vagy akár megváltoztathatják valakinek az életét.

Végző soron az, hogyan beszélsz másokról, mindennél többet elmond rólad. (Ezt anyukámtól tanultam.) Ezért mindig vigyázz a szádra, és ne feledd, a szavak ereje építhet vagy pusztíthat is!

18. A hűség örök

A hűség különösen értékes tulajdonság. Bár a mai világban alábecsülik, mégis mindenkinek nagy szüksége van rá. Nélküle a család, a kereskedelem, a kis közösségek, a politika és az egész ország is összeomlana.

A hűség egy csodásan egyszerű elképzelésre épül: melletted maradok, akár igazad van, akár tévedsz; de szólni fogok, ha tévedsz, és segítek, hogy újra igazad legyen. Az így működő

barátságok nagyon szépek. Jó érzés, ha valaki vigyáz rám, és engedi, hogy vigyázzak rá. És jó érzés, hogy Jézus mindig vigyáz rám. Ha megbotlom, elesem, megingok vagy elbukom, az ő jelenléte és megbocsátó keze újra talpra segít, és bátorít, menjek tovább.

Az állhatatosság új értelmet nyer, ha egy nagy erő áll mögöttünk és jelenik meg bennünk. Krisztus mindig velünk van. Hívó életem minden napján segít ez a gondolat.

Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem?

Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

ZSOLT 121:1–2

Ha bízunk Istenben, és hozzá fordulunk, amikor jól jönne a segítség, minden a helyére kerül. Az élet elkezd úgy működni, ahogy működnie kell. Olyan erőhöz férünk hozzá, amelynek a létezéséről sem tudtunk azelőtt. Végre szabadon, könnyedén és hatékonyan élhetünk. Mindez a hűséggel kezdődik és végződik. A mi hűségünkkel, a hozzá való hűséggel. Jóban-rosszban, bőségben és szegénységben is együtt maradunk. Ez minden igazi kapcsolat alapja.

19. Mi az az istentisztelet?

Vannak templomok, amelyekben sok időt töltenek valamivel,

amit istentiszteletnek hívnak. Egy adott pillanatban rázendít a zenekar, mindenki feláll, elénekel néhány dalt, felemeli a karját, azután újra leül. Én ezt mindig furcsának találtam. (Pedig a Bibliában számos alkalommal emelgetik a szereplők a kezüket, hisz ez a szívből jövő odaadás testi kifejeződése. Az Isten szeretetéről és az iránta érzett háláról énekelni – az is nagyon bejön.) Félreértés ne essék, jó néha énekelni, és csodás dalaink meg szövegeink vannak hozzá! De ennyi volna egy istentisztelet?

Jago Wynne tiszteletes azt írja, „az istentisztelet az, amit a nyelvem mond. Meg az, amit látok... meg gondolok... ahova a lábam visz.”⁶ Az istentiszteletnek része lehet az éneklés, de valami többre van hozzá szükség. Az istentisztelet lényege az Úr iránti tiszteletünk kifejezése. Azzal, ahogy élünk. Minden kegyes tett, minden irgalmas mozdulat, minden alázatos pillanat, önzetlenség és nagylelkűség mosolyra készíti az Urat. Ez mind istentisztelet.

Ezért mondta Pál, figyeljünk, hogyan élünk – óvjuk a kapcsolatainkat. A tanácsa gyönyörű, és hasznos:

*A szentekkel vállalatok közösséget szücségeikben,
gyakoroljátok a vendégszeretetet. Áldjátok azokat,
akik üldöznek titeket; áldjátok és ne átkozzátok.
Örüljetek az örülőkkel, sírjátok a sírókkal.
Egymással egyetértésben legyetek.*

RÓM 12:13–16

Ez az igazi istentisztelet.

20. A szeretet nem ítélkezik

Kritizálni könnyű, főleg azokat, akik másképp látják a világot, mit mi. De a tanítás egyértelmű: ne ítélkezz, legfőképpen azokról ne, akiknek a hite különbözik a tiedtől. Hagyd az ítélkezést Istenre, te meg törődj a saját feladatoddal, amely a szeretet és a szelídség. Pál mindezt nagyon egyértelműen elmagyarázta:

A hitben erőtlent pedig fogadjátok be, de ne azért, hogy nézeteit bírálgassátok. Hiszen mindnyájan oda fogunk állni Isten ítélőszéke elé.

RÓM 14:1, 10

Mindnyájan – akármilyen hithez ragaszkodjunk is itt a Földön – ott fogunk állni egyszer a Mindenható előtt. A szeretet középpontjában mindig ott volt az elfogadás, és a mi szokásaink talán nem az egyetlen lehetséges szokások. A hit világában számtalan megosztó, nehéz kérdés merül fel. Ki tudja mindre a választ?

Annyit azért tudhatunk, és ebben bízhatunk, hogy a szeretet a megoldás – hiszen türelmes, tisztelettudó, elfogadó és szelíd. A szeretet számára a jó emberi kapcsolatok és az egyetértés fontosabb, mint hogy igaza legyen. Ne ítélj, ne kritizálj!

Jézus szavaival:

Ne ítéljetelek, hogy ne ítéltessetek! Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal fogtok megítéltetni; és

amilyen mértékkel mértek, nektek is olyannal mérnek majd. Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a saját szemedben pedig még a gerendát sem veszed észre?

MT 7:1–3

A szeretet minden hitnél erősebb, és mindig megmutatja, mi a jó.

21. Magány

Mai világunkban egyre gyakoribb a magány, az emberi történelem során valószínűleg sosem terjedt még el ennyire. Több generáció tagjai szenvednek tőle.

A fiatalok egyre kevesebb biztonsággal tudnak megküzdeni a kamaszkor problémáival, sok szülő küszködik azzal, hogy egyedül neveli a gyerekeit, az idősebbek elszigetelődnek és a társadalom peremére szorulnak. Így hát ahhoz fordulnak, ami remélhetőleg segít elviselni az egyedüllétet, de ezek a „megoldások” gyakran csak tovább nehezítik a helyzetet.

Nem társtalanságra születtünk. Isten közösségi életre teremtett minket – olyanra, amely szoros közösségben és kölcsönös függésben létezik, mint az emberi test részei. És a test sok szervéhez hasonlóan, mi is összetartozunk. Aki azt hiszi, egy vese kevésbé fontos, mint egy kar, az téved.

Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó tagjai

nagyon is szükségesek.

1KOR 1 12:22

Nagyon nagy szükségünk van egymásra – kibogozhatatlanul össze vagyunk kapcsolódva.

Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap.

ZSID 10:24–25

Ezért ha látod, hogy valaki magányos, egyedül van, küszködik, vidd magaddal a nyájba! Minden egyes ember ugyanannak a családnak a tagja: csodás módon úgy teremtettünk, hogy Istennel és egymással legyünk.

22. Címkék

Minél többféle ember él a világon, annál nagyobb szükség van rá, hogy hatékonyan együttműködjünk.

Ezért lenne már jó megszabadulni a címkéktől – ne nevezzük magunkat vagy másokat bizonyos fajta keresztényeknek. A címkék gyakran megosztottsághoz vezetnek.

Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az

tökéletesen összefog mindent.

KOL 3:14

Mint egy test részei: különbözünk egymástól, mégis összetartozunk. A világ cserkészeinek nagyköveteként kétszáz olyan különböző kultúrájú, kinézetű és nyelvű országot képviselvek, amelyet ugyanazok a pozitív értékek kötnek össze. És mindez azért működik nagyszerűen, mert a cserkészlet alapvető értéke a szeretet, a tisztelet és egymás elfogadása.

Így hát, ha a hit útján olyan valakivel találkozunk, aki más, mint mi, jusson eszünkbe, Isten minek látja őt: egyedi, értékes ékszerének. Értékeljük nagyra a különbözőséget, ünnepeljük a sokféleséget, foglalkozzunk azzal, ami összeköt, ne azzal, ami elválaszt; és a szeretet legyen a legfontosabb! Isten ilyennek akarja a családját: minden találkozás újabb alkalom, hogy megmutassuk és megosszuk az ő szeretetét.

23. Kezdd közel!

A szavaink, tetteink és viselkedésünk jobbra teheti mások életét. Embereket, közösségeket, akár nemzeteket gyógyíthat meg. Az életünket Jézus aranyszabályának (Máté 7:12) kellene irányítania.

Azt tedd meg másokkal, amit szeretnél, hogy ők tegyenek veled.

Wesley János lelkész (1703–1791) azt ajánlja, dolgozzunk keményen: „tegyél meg minden jót, minden eszközzel, minden módszerrel, mindenütt, mindenkivel, amíg csak erődből telik”.⁷

Hogy csináljuk? Lehetetlen feladatnak tűnik. De nem vagy egyedül. A teher nem csak a te válladon nyugszik. Ezért küldte el hozzánk Isten a segítőjét, a Szentlelket.

Nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.

TIT 3:5–7

Egyedül nem érhetünk el igazi eredményt. De ha elég alázat van bennünk ahhoz, hogy letérdeljünk a Mindenható előtt, akkor ő erőt ad hozzá, hogy jobbá tegyük a világot. Hol kezdjük? Mindig a hozzánk legközelebb eső helyen.

24. Kockázat és jutalom

Miként Rick Warren rámutatott, „a kritika az ismeretség ára. Amíg senkire sem vagy hatással, senki sem fog rólad beszélni.

De ahogy nő a hatásod... annál több kritikusod lesz.”⁸

Ez nem csak a vezetőkre és az egyértelmű befolyással rendelkezőkre igaz. Mindannyian hatunk másokra. A házasságunkban, a barátságainkban, a munkahelyünkön, még azokra is, akik nap mint nap szembejönnek. Bizonyos szempontból mindannyian fontos vezetők vagyunk.

A szociológusok szerint még a legbezárkózóbb ember is tízezer másikkal kerül kapcsolatba élete során. Ez azt jelenti, hogy mindannyiunkat érhet kritika, mindannyian sérülünk és veszteségeket szenvedünk el. Ez a sok kapcsolat és hatás ára.

Amikor Jézus találkozott egy gazdag ifjúval, és hívta, hogy tartson vele, azt mondta: „jöjj, és kövess engem!” (Mk 10:21). Nem befektetési tanácsokat adott neki – egy kapcsolatot kínált, a vele járó kockázatokkal. Ugyanazt az izgalmas, fájdalmas, lelkesítő, drága kapcsolatot, amelyet ma nekünk kínál.

A gazdag ifjúnak ez túl sok volt. Faképnél hagyta Jézust. Ha így döntünk, mi is mondhatunk nemet, és indulhatunk az ellenkező irányba. Pedig többet nyerhetnénk, mint amennyit veszítünk.

Mindenki, aki elhagyta házát vagy testvéreit, apját vagy anyját, gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, a százszorosát kapja, és megörökli az örök életet.

MT 19:29

Aki hívó, és másokat vezet, annak nehéz néha, de el kell viselnie a kritikát. Fogadd ezt el mint utad részét és árát! Sose téveszd

szem elől a díjat, és azt, aki adja.

25. 2800 méter magasan

A Hermon-hegy hatalmas. Mindenki láthatja, aki Észak-Izraelből észak felé néz. A hegy a szír-libanoni határon emelkedik, és 2800 méter magas, tehát az év nagy részében hó fedi a csúcsát. Az innen eredő patakok és folyók – köztük a Jordán – minden irányban sok kilométer távolságba szállítják az éltető nedvességet a földeknek.

Amikor a Biblia úgy írja le az egyetértést, mint „a Hermon harmatja” (Zsolt 133:2), igen erőteljes képet használ, és a hatását is könnyű elképzelni. Isten az egyetértést szereti. Házasságokban, családokban, csapatokban, közösségekben, sőt egész nemzeteknél is sokszor láttam már az egyetértés jótékony hatását.

*Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek
egyetértésben élnek!*

ZSOLT 133:1

A Hermon-hegy lejtőin gyűlő vízhez hasonlóan az egyetértés is fenntartja az életet. Ha a hozzád és hozzám hasonló emberek úgy döntenek, meghallgatják egymást (és egyszer-egyszer képesek feladni a büszkeségüket), megkapják Isten áldását. Az egyetértés kövezi ki az utat annak az erőnek, amely tőle származik, az egyik embertől a másikig ér, és megjavítja a rossz

kapcsolatokat.

Mi olyanok legyünk, akik összefognak, és nem szétválnak! És akkor miénk lesz Isten áldása.

*Istent soha senki nem látta: ha szeretjük egymást,
Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé
bennünk.*

1JN 4:12

26. Személyes ügy

A walesi felföldek mocsaraiban két lelkész találkozott egyszer egy pásztorfiúval, aki nagyothallott és nem tudott olvasni. A lelkészek gondosan elmagyarázták neki, hogy Jézus az ő pásztorja akar lenni, és majd mindig vigyáz rá, ugyanúgy, ahogy a fiú vigyáz a birkákra.

Öt egyszerű szót tanítottak meg a fiúnak: „Az ÚR az én pásztorom” (Zsolt 23:1). A jobb keze öt ujjának segítségével lassan, újra és újra elisméltették vele ezeket a szavakat. És mindig, amikor a negyedik szóhoz értek, megálltak, és újra elmondták a fiúnak, hogy személyesen neki szól a zsoltár.

Néhány évvel később az egyikük ismét eljutott ugyanabba a faluba, és a pásztorfiú után kérdezősködött. Azt a választ kapta, hogy az előző télen rettenetes viharok dúltak a környéken, és a fiú meghalt a hegyekben, amikor betemette egy hócsuszamlás. A falubeli, aki elmesélte mindezt, így fejezte be a történetet: „De volt valami, amit nem értettünk. Amikor rátaláltunk, magasra

emelte a jobb keze gyűrűsujját.”⁹

Sokan úgy gondolnak Istenre, mint valami hatalmas, személytelen erőre, de Jézus számukra is más. Ő személyes kapcsolatot ápol velünk. Pál azt írta, ő Isten fia, „aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2:20).

Ő az „én Istenem” (Fil 4:19), és ő a tiéd is. Ez az igazság olyan hatalmat, bizalmat és erőt hoz magával, amely nagyobb mindennél, mint amit eddig a világ ismert.

27. Erős kezdés, közös folytatás

Igyekszem minden napomat térden kezdeni. Törekszem rá, hogy a nap elején Krisztussal foglalkozzam – arra gondolok, hogy én vagyok a kesztyű, és ő a kéz –, megpróbálok csendben figyelni, azután kicsit a Bibliát olvasom, megköszönök minden jót, és segítséget kérek ahhoz, ami előttem áll. Tíz perc mindez, vagy kevesebb, de az egész napra, az összes előttem álló feladathoz üzemanyaggal tölti fel a lelkem.

Akármerre járok a világban, tudom, hogy Jim, az egyik legjobb barátom ugyanezt csinálja. Legalább olyan elfoglalt pasas, mint én vagyok, de egy napot sem hagy ki. Mindennap megcsináljuk ugyanezt, még karácsonykor sem lustálkodunk. És minden évben megfogadjuk, nem hagyjuk abba. Ugyanazt a szakaszt olvassuk, és e-mailben megosztjuk egymással a vele kapcsolatos gondolatainkat, problémáinkat és érzéseinket. Ez a testvériség sok erővel tölt fel mindkettőnket. Az, hogy számíthatunk egymásra, barátok vagyunk, és együtt fejlődünk,

szorosan összetartozik.

Mint a Példabeszédekben olvashatjuk:

Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.

PÉLD 27:17

Az ember úgy van összerakva, hogy ne akarjon magányosan élni. Olyan közösséget kell találnunk, amelyben szabadon áramlik a szeretet és a barátság, amelyben a béke követői napról napra erősítik és támogatják egymást. Ettől fejlődünk és teremtünk szilárd talapzatot az életünknek: szívből jövő barátság, megbízhatóság, sok erőpróba, közös bátorság és tartós odaadás segítségével. Köszönöm, Jim!

28. Nincs több határ

Apartheid. Rasszizmus. Diszkrimináció. Rég el kellett volna tűnniük. A nemeknek meg végképp nem volna szabad háborúzniuk. XVI. Benedek pápa szerint „a férfi és nő közötti kapcsolatot eltorzító versengés, ellenségeskedés és erőszak Krisztusban meghaladható, és rég meg is haladták”.¹⁰

Jézus kétezer évvel ezelőtt megmutatta nekünk, miképpen reagáljunk azokra a gyűlölet építette korlátokra, amelyek elválasztják egymástól az embereket. A szamaritánusokat választotta – azt a lenézett és gyenge kisebbséget, amelyet mindenki értéktelennek tartott. Azokban az időkben a „zsidók

nem érintkeztek a samáriaiakkal” (János 4:9).

Hogy még egyértelműbbé tegye a véleményét, Jézus egy samáriai nőt választott. Nemcsak úgy egy tetszőleges nőt, hanem egy olyat, akit a sikerületlen kapcsolatai miatt a saját népe is kivetett magából. Dél tájban, egyedül jött a nő vizet meríteni. Mikor találkozott vele, Jézus inni kért tőle. Semmi jele, hogy fölényeskedett vagy kioktatta volna, egyszerűen segítséget kért tőle. És a nő szégyenében vagy félelmében nem futott el, hanem ott maradt. És minden megváltozott, mert megértette, mire gondol Jézus: „aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz benne” (Jn 4:14). Jézus mindenkinek ugyanannyi életet hozott.

Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban.

GAL 3:28

Isten szeret minket, és nem törődik a színünkkel, a hitünkkel, a fajunkkal, a nemünkkel, a régi vagy a mostani életünkkel.

Ez a kegyelem.

29. Elég

Robbie Williams, a popsztár egy Los Angeles-i bevásárlórohama során kifizetett hét autót, köztük egy vadonatúj Ferrarit, egy

Porschét és egy Mercedest. Egy hét múlva már azt kívánta, bár egyiket se vette volna meg.

Feel című dalában énekel az úrról, amelyet magában érez – de ezt az úrt csak a szeretet töltheti be.

Robbie Williams kitárulkozása tiszteletre méltó. Kegyetlenül őszinte az alkoholizmusával, a kábítószerfüggésével, önmagával kapcsolatban. De nem ő az első ember, aki ugyanezt a sajnást érzi. Mindannyiunkban ott a vágy, és ott a fájdalom. Ez nem tervezési hiba vagy rendellenesség, hanem Isten műve, és ő ültette belénk. Az igazi szeretet iránti olthatatlan vágyat Isten teremtette. Olyanra tervezett, hogy legyen egy lyuk a lelkemben, és téged is ugyanezzel az ürességgel együtt hozott létre.

Ezt az úrt nem lehet autókkal, vagyonnal, sikerrel vagy kábítószerrel kitölteni. Ez a lyuk Isten alakú. Blaise Pascal, a 17. századi francia filozófus jól tudta ezt: „Minden ember szívében van egy Isten alakú úr, amelyet semmilyen teremtett tárgy nem tölthet be, csak a Teremtő Isten, és ezt Jézus Krisztustól tudjuk.”¹¹

Jézus közvetlenül megszólítja ezt a beépített sajnást.

Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!

JN 7:37

Jézus az élet, a szeretet, a szabadság és a kegyelem örök forrását kínálja, amely a keresztről, az ő nyitott tenyeréből ered, és minden férfi és nő szíve felé tart.

Sok mindent láttam már életemben, de egyedül ez a

Krisztusból eredő forrásvíz olyan, hogy valóban enyhíteni tudja mély fájdalmunkat. És mindannyian elérhetjük, bárkié lehet, mindennap a rendelkezésünkre áll.

30. Pihenj, ha kell

Még Isten legjobb emberei is elbátortalanodnak néha. Nézd csak Illést, a nagy vezért! Miután megölte Baal mind a négyszáz prófétáját, azt hinnénk, nincs semmi, ami megállíthatná. Egy darabig így is nézett ki, még Aháb király lovánál és harci kocsijánál is gyorsabban futott. De végül utolérte a fáradtság, ami utat nyitott a félelemnek meg a szorongásnak, és végül depresszióhoz vezetett.

Valamilyen komoly érzelmi, lelki, testi kockázat vállalását követően mindannyian feltöltődésre szorulunk. Illés is csak így szedhette össze magát. Alvásra, evésre, mozgásra, barátokra és Isten gyógyító, segítő jelenlétére volt szüksége. Tudnia kellett, hogy Isten ott van a közelében.

Isten... nincs messzire egyiküinktől sem.

APCSEL 17:27

Fáradt vagy? Lestrapált? Kimerült? Légy fegyelmezett, fordíts gondot rá, hogy rendesen kipihend magad! Tarts szünetet, és ne felejtse el: Isten közel van, készen áll, hogy a maga tökéletes módján felfrissítsen.

*Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható
árnyékában pihen, az ezt mondhatja az ÚRnak:
Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!*

ZSOLT 91:1–2

Kérd el, ami jár! Szívd magadba! Isten Illés mellett állt, és ott áll
melletted is.

JÖVŐKÉP

Néhány évvel ezelőtt nehéz helyzetbe került a vállalkozásom. Próbáltuk kitalálni, mit tehetnénk, hogyan kereshetnénk pénzt, miképpen csinálhatnánk valamit, ami igazán jó, és nem sérti a hitünket. De a *Bear Grylls – A túlélés törvényei* harmadik évada sok rossz kritikát kapott, és már majdnem leállították a műsor sugárzását. A Discovery Channel végül mégis úgy döntött, inkább többet fektet a gyártásába. A nehéz időszak után eljutottunk arra a pontra, ahol minden váratlanul felgyorsult.

Egy kiváló barátom – akit régóta tisztelek és sokat segített a hitemmel kapcsolatban is – egyszer azt mondta nekem, hogy az isteni üzenetnek mindig van születése, halála és feltámadása.

Néha az ember olyasmit csinál, ami fontos neki, és arra tart, amerre a képességei vezetik, mégis beüt a katasztrófa. Ilyenkor sokan azt hiszik, ezzel mindennek vége. Pedig éppen ez az a pillanat, amikor kell hogy legyen jövőképed, és ne add fel! Ilyenkor kell mélyre ásni, és bízni benne, Isten megáldja majd a terveket, amelyeket ő hozott mozgásba.

Könnyű olyankor derűlátóan tekinteni a jövőbe, amikor tiszta az ég és sima az út. Akkor van szükség határozott jövőképre, amikor lecsap a vihar, és a széltől meg a felkavart portól alig látni valamit. Olyankor tanulja meg az ember, hogy Istenben kell bíznia, és nem a maga erejében.

Egyébként akár érzi valaki, hogy az igazi földi feladataért tevékenykedik, akár nem, valójában csupán egyetlen jövőkép

számít: az, amelyik Krisztus kezébe helyezi az életünket. A földi feladatunk az itteni utunkat és azt a jó hatást határozza meg, amelyet remélhetőleg gyakorol – végül is mindannyian szeretnénk valami jót tenni, nem? Ez fontos, de nem számít olyan sokat, mint az az egyszerű jövőkép, amely Krisztushoz vezet.

A földi hivatásom szempontjából, remélem, a kollégáimmal együtt jó úton járok; igyekszünk tehetségesek lenni abban, amit csinálunk, és tévéműsorok, könyvek, effélék segítségével próbálunk másoknak is kedvet csinálni a kalandokhoz. De ha visszatekintek arra az időszakra, amikor olyan bizonytalanná vált a műsorunk jövője, akkor határozottan tudom, milyen jelentős fordulópontnál jártunk. Az volt az a pillanat, amikor elég bátornak kellett lennem hozzá, hogy kitartsak, ne essek pánikba, ne adjam fel, és legfőképp bízzak Istenben.

Akkor megértettem, a jövőképem melyik részét köszönhetem Istennek.

Az előretétekintés azt jelenti, hogy akkor sem bátortalanodik el az ember, amikor nem lát tisztán. És tovább csinálja, amibe belekezdett, még akkor is, amikor éppen homályosan érzékeli a világot.

1. Széles látókör

Amikor az ember amiatt aggódik, hogy túl sok akadály áll előtte, vagy a vihar, amelyen keresztülvág, sosem múlik el, akkor jusson eszébe: Isten nézőpontja más, mint a miénk.

Mi azt látjuk, ami most történik, és attól félünk, talán soha nem fog megváltozni, de Isten másképp tudja. Tudja, „csak egy pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme. Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás” (Zsolt 30:5). Nem szabad leragadnunk a félelemnél, és a homály is oszlani fog előttünk. Az egész életünket megváltoztató igazság az, hogy a Mindenható munkálkodik a jövőnkön.

Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –, jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.

JER 29:11

Ha viharban jársz, kapaszkodj ebbe az igazságba, és ne felejtse el, a sorsod az ő kezében van! A terve jószágosak, és nem remeg meg a keze.

2. Az igazi tisztesség

Dwight Eisenhower, az Egyesült Államok egykori elnöke, akit a második világháború idején ötcsillagos tábornokká neveztek ki, egyszer azt mondta: „A vezető legfontosabb tulajdonsága a megkérdőjelezhetetlen tisztesség. Enélkül elképzelhetetlen az igazi siker, mindegy, hol próbálja elérni, a futballpályán, a hadseregben vagy egy hivatalban.”¹

A tisztesség vagy az integritás a képmutatás ellentéte. A szó latin gyökere egésztest jelent, és egy egységes életet ír le, azt, hogy

a belső és külső élet összehangoltan zajlik.

Az emberek azt mondták Jézusnak, „tudjuk, hogy igaz ember vagy” (Mk 12:14). Ő volt az életre kelt igazság és szeretet.

A Krisztushoz való közelségnek hála könnyebben észrevesszük a hibáinkat, és azt, ha segítségre szorulunk. Sőt a közelség békét, bátorságot és örömet is hoz, és a tisztességes élet felé vezet. Felesleges bármit tettetnünk. Ez a szabadság.

Az igazi tisztességnek nyers ereje van, és az emberek mindig vonzódnak hozzá.

Norman Schwarzkopf tábornok, az iraki háborúban harcoló szövetséges erők parancsnoka így vélekedett: „a vezetés a stratégia és a jellem hathatós kombinációja. De ha le kell mondani az egyikről, akkor inkább a stratégiát engedd el”.²

3. Kétségek és kérdések

Időről időre mindenkit elfog a kétség. Jó, hogy vannak kérdéseink, bár itt a Földön némelyikükre sosem fogunk választ kapni. Aki hittel és szeretetben él, annak nem kell eltitkolna a kétségeit meg a kérdéseit, és nem kell úgy tennie, mintha nem is léteznének. Jézus tanítványai biztosan nem tettek ilyet.

Még az utolsó vacsora közben is, amikor utoljára ülhettek egy asztalnál Jézussal, és hallgatták a meggyilkolása előtti végső útmutatását, a fejüket vakarták. Tamás nem hitte el, hogy Jézus valóban visszatér az égbe (Jn 14:5–6), Fülöp pedig mintha nem értette volna meg Jézus szándékát (Jn 14:8–10).

Sok időt töltöttek együtt, látták cselekedni és tanítani,

mégsem értettek semmit. Jézus azonban türelmes és szelíd volt velük – mint mindenkivel, aki néha összezavarodik, eltéved és elbizonytalanodik.

Jézus a feltámadása után

Így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldaladra, és ne légy hitetlen, hanem hívő!

JN 20:27

Ez az élet: a kétségek és kérdések is hozzátartoznak. De közben függeszd a szemed Krisztusra, és őrizd meg őt a szívedben! Keresd a választ, és kérj segítséget azoktól, akiket tisztelsz!

Nem vagy egyedül, és nem te vagy az első, aki elbizonytalanodik. Jézus megért. Megvigasztal és erőt ad. A Biblián, a Szentlelken és másokon keresztül súgja a szívünkbe az igazságot.

Ahogy a nagyapám mondogatta, a kertben mindig szól a zene, csak a szívünknek kell néha elcsendesednie, hogy meghalljuk. Ahányszor bátran és hívőn visszatérünk hozzá, szilárdul a jellemünk, erősebbek és bölcsebbek leszünk. Ez a hit útja.

4. Miért én? (1. rész)

Mózes nagyszerű vezető volt. Előretekintett, bátor volt, és egy egész nemzetet vezetett a rabszolgaságból a szabadságba. De Mózes egyúttal bizonytalan is volt. Megijedt, meghátrált, és

rengeteg kifogással próbált kibújni az alól, hogy megtegye, amit Isten parancsolt neki.

Azt mondta Istennek, hogy hibázott, amikor őt választotta. „Ki vagyok én”, kérdezte (2Móz 3:11). Alkalmatlannak érezte magát, mintha se elég méltó, se elég bátor nem volna a feladatra. Isten válasza tökéletes:

Én veled leszek!

3MÓZ 3:12

Semmi más nem számít ezen kívül.

Életem során sokszor átéreztem Mózes félelmét az ismeretlentől meg a rá váró feladatoktól. Egészen természetes, hogy az embert pár pillanatra elfogja a kétség, és tartani kezd a bukástól. De Istenhez képest ezek a tévképzetek erőtlenek. Aki a jövőbe tekint, az hagyja, hogy ő vezessen és ő adjon erőt.

Nincs más dolgunk, mint a bizalom – azután indulhatunk tovább, a szívünkben hittel és szeretettel, a gerincünkben meg acéllal. Ő napról napra megadja majd, amire szükségünk lehet.

5. Miért én? (2. rész)

Amikor Isten elmondta a zsidók megszabadításáról szóló tervét, Mózes kiakadt. Rögtön azon kezdett tanakodni, mi lesz, ha az emberek kételkedni fognak benne. Isten addig nyugodtan és észszerűen érvelt, de ekkor más módszert választott. Néhány természetfölötti jelet küldött – olyanokat, amelyektől a

legtöbbünknek rögtön elállt volna a szava. De nem Mózesé. A botja kígyóvá változott, azután újra bot lett, a karja leprás lett, azután meggyógyult. Mózeset ez sem győzte meg: „Kérlek, URam, nem vagyok én a szavak embere... sőt inkább nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok” (2Móz 4:10).

Isten még mindig szelíd maradt, tovább bátorította Mózeset, és megígérte, mindig segíteni fog neki. De még ez sem volt elég. Végül Mózes a lényegre tért: szerinte van más, aki sokkal jobban elvégezné a feladatot, mint ő. „Kérlek, URam! Küldj mást, akit küldeni tudsz!” (2Mó 4:10).

Mit felelt erre az Úr?

ÉN megtanítalak benneteket arra, hogy mit cselekedjeteK.

MÓZES 2 4.15

Bármelyikünk találhat számtalan okot, miért épp minket ne használjon Isten. A legtöbbünknel a félelem volna a baj. De ő nagyon szeret erőt adni, hogy az oldalunkon vele keresztülgyalogolhassunk a riadalmainkon. Ez az ő egyik nagy ígérete.

Mózes történetének egyszerű a tanulsága: Isten mindig velünk van. Ő majd tanít. Mindannyiunk számára van terve. És ez jó. Néha nehéz lesz, de ha hiszünk benne és figyelünk rá, akkor győzni fogunk.

6. A jó befektetés

A minket körülvevő világ nagyon nagy becsben tartja a pénzt. De a történelem újra és újra igazolja, a pénz veszélyes, és ha nem akarjuk, hogy tönkretégye az emberi kapcsolatainkat, érdemes óvatosan bánni vele.

Persze hogy számít a pénz, mégsem szabad túlbecsülni az élet más fontos részletei rovására. Mire szánjuk az időnket, a figyelmünket, az energiánkat? Ha csak a jómód kiharcolására, akkor jó eséllyel kárt okozunk magunknak meg a körülöttünk élőknek, és üressé válik az életünk.

A pénz nem kárpótol egy elhidegült házasságért, a tönkrement barátságokért vagy az elvesztegetett évekért. Jean Paul Getty, aki az Egyesült Államok leggazdagabb embere volt, egyszer bevallotta: „egyetlen sikeres házasságért szívesen odaadnám az összes pénzem”.³ Akinek a kapcsolatai rendezettek, annak „vagyonja el nem fogy” (Péld 31:11).

Falun élőtől többet tanulhatunk a helyes emberi kapcsolatokról, mint a bankároktól. Ők bátran ültetnek, azután öntözik és védik a növényt. Aki óvatoskodik, a lehető legkevesebb magot veti el, szennyvizet és olcsó trágyát használ, az nem arat sokat. De a növényekre szánt gondoskodás, szeretet, idő és figyelem visszatérül.

*Aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet,
bőven is arat.*

2KOR 9:6

Istenhez fűződő kapcsolatunk is hasonló. Ha neki szenteljük az időnket, a tehetségünket, az ambícióinkat és az erőnket, ő

megsokszorozza őket. Bármit adunk neki, Krisztus megáldja és meg többszörözi, gyakran oly módon, ami nekünk eszünkbe sem jutna.

Ha igazi bőségre vágysz, a tartós értékekbe fektess be: a másokkal és Istennel való barátságba!

7. Híres, mint Isten

Egyszer azt olvastam, az ezredforduló táján születettek ötven százaléka számára fontos életcél, hogy híressé váljon.

Madonna azt nyilatkozta: „Nem leszek elégedett, míg nem leszek olyan híres, mint Isten”.⁴ A hírességre vagy celebségre hajtani igazi zsákutca. A nagyravágyók számára a hírnév olyan, mint a sós víz a szomjazónak: minél többet kapnak, annál többre vágynak.

Dávid király igazán híres ember volt, de nincs jele annak, hogy saját magának kereste volna a dicsőséget. Mindig Isten felé irányította az embereket, és bátorította őket, inkább az Örökkévalóért éljenek, mint önmagukért.

Lábam biztos talajon áll, áldom az URat a gyülekezetben.

ZSOLT 26:16

Dávid ragyogott, de a népével maradt. Királyként is fejet hajtott, és az volt az egyetlen célja, hogy Isten jóságáról és szeretetéről beszéljen. Mi is követhetjük a példáját: álljunk két lábbal a

földön, és függesszük a szemünket Istenre! (Végül is: akik csak magukkal foglalkoznak, nem kapnak túl sokat cserébe.) Aki az isteni királyságban akar király lenni, annak egyszerűen szolgává kell válnia.

Úgyhogy a sikereidet a lelked mélyén tulajdonítsd Istennek, és minél nagyobb sikert aratsz, próbálj annál szerényebb lenni. Nem a hírnév a megoldás. A hírnévtől önmagában még üres marad a szíved. De ha Krisztus erősíti meg az életed, úgy fogsz szárnyalni, mint a sas.

*Alázzátok meg magatokat az ÚR előtt, és ő
felmagasztal titeket.*

JK 4:10

8. Az öröm hajtóereje

Jézusnak nem volt könnyű élete. Menekültként született, és éppen hogy megúsza a betlehemi tömeges gyerekgyilkosságot. Felnőttkorában félreértették, hamisan vádolták és szövetkeztek ellene, míg végül brutálisan megkínozták és megölték. Mégsem tért le az előtte álló útról. És mégsem veszítette el a jókedvét.

A jókedv több forrásból eredt: Jézus közel volt Istenhez, sok időt töltött vele, jó kapcsolatban állt más emberekkel, és élvezte a világot, amelyet az Úr teremtett. (Senki nem érezte olyan jól magát egy buliban, mint Jézus!)

Ha hozzá hasonlóan élünk – élvezzük a meghittséget, a szabadságot és a barátságot, amelyet Krisztusban meg más

emberek szeretetében találunk –, megváltozunk. Másképpen tekintünk majd a nehéz időkre, a jövőbe vetett hitünkre, az életünkre, vagy a minket körülvevő világra gyakorolt hatásunkra – és ezek mind megváltoznak.

De minden azzal kezdődik, hogy a Forrásból táplálkozunk.

A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővelkedjete a reménységben a Szentlélek ereje által.

RÓM 15:13

Akkor kezdődik majd az élet, amelyre terveztek minket. Az örömünk nem részletkérdésektől függ, hanem attól, kik vagyunk. Krisztusban megtaláljuk magunkat – és ez több erőt, szabadságot, örömet hoz annál, mint amennyit a világ kínál.

9. Ugorj!

Nicky Gumbel tiszteletes egyszer elmesélt egy történetet, amely a második világháború idején játszódik, a villámháború borzasztó napjaiban, amikor a németek angol városokat bombáztak. Egy apa a kisfiát kézen fogva futott ki egy találatot kapott házból. Az előkertben bombatölcsér tátongott. A férfi a lehető leggyorsabban szeretett volna fedezékbe kerülni, ezért beleugrott a verembe, és kitérte a karját, hogy a fia is követhesse. De a fiú azt felelte: „Nem látlak!” Az apa kikiabált a gyereke sziluettjének: „De én látlak! Ugorj!”⁵ És a kicsi ugrott,

mert hitt az apjának. Más szavakkal: szerette, bízott benne, és nem kételkedett.

Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől. Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.

ZSOLT 91:3–4

Egész életedben bízz a mennyei Atya ígéreteiben! Hidd el neki, hogy vigyáz rád, irányítja az életedet, és általa biztonságos a jövőd. Ha elfogadod mindezt, az felbátorít, megnyugtat, önbizalmat és erőt ad.

10. Ebben az Istenben érdemes hinni

Ha körülnézünk, és látjuk, mennyi fájdalom, magány és igazságtalanság van a világon, természetesen felmerül a kérdés, miért nem tesz Isten valamit. A válasz az, hogy már tett. Elküldte az egyetlen fiát, Jézust, hogy segítsen rajtunk: mentsen meg, váltson meg és gyógyítsen meg. Az ígéret, amelyet Jézus hozott, azóta sem változott:

Aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.

JN 3:15

Az élet csatatér, de nem a vég.

A Föld sok fájdalmára, bánatára és kegyetlenségére abban a tényben találjuk a választ, hogy Jézus megérti a szenvedést. Szenvedett értünk, és szenved velünk.

Nagyon tetszik ez az Anthony Burgess brit írótól származó idézet: „Ha isten olyan, mint Jézus, akkor ebben az Istenben érdemes hinni.”⁶

A mi dolgunk a világon nagyjából ugyanaz, mint ami kétezer évvel ezelőtt Jézus egyik legjobb barátjáé, Keresztelő Szent Jánosé volt. „Közöttetek áll az, aki utánam jön – mondta János –, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam” (Jn 1:27). János feladata az volt, és a miénk sem más, hogy ne magunkkal törődjünk, hanem Krisztussal – a Teremtővel, a Világ Fényével, aki átalakít minden életet és tanúságot tesz Istenről.

Minden szenvedésre és a jövőnkre is benne találjuk a választ.

Az élet csatatér, de nem a vég.

11. Jézus útja

Volt egy olyan időszak, amikor Jézus híre egyre nőtt, és a farizeusok figyelték, hány embert keresztel meg. Amikor látták, hogy már többet, mint János, egyértelmű célt tűztek maguk elé: versenytársakat csinálnak belőlük.

De nem sikerült. Amint Jézus meghallotta, miket beszélnek, „elhagyta Júdeát, és elment ismét Galileába” (Jn 4:3). Jézust a versengés, a rivalizálás vagy a hírnév nem érdekelte. Nem emberi szabályok szerint játszott. Feladata volt, és azt akarta végrehajtani.

Jézus így felelt neki: Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

LK 19:9–10

Aki tisztán akar látni, olyan emberré akar válni, aki segít másoknak, hogy fényre és boldogságra találjanak, annak isteni segítségre van szüksége. Aki vezet, az nem feltétlenül van legfölül, inkább az a lényeg, hogy másokkal együtt haladjon az igazság felé. Az támogat másokat, aki először Krisztusból merít erőt, és alázatos marad öelőtte.

Az ÚR vezet majd szüntelen; kopár földön is jól tart téged, és csontjaidat megerősíti. Olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.

ÉZS 58:11

Isten más úton jár. Nem ijeszti el a sebezhetőségünk, nem esik kétségbe attól, hogy folyamatos irányításra szorulunk. Sőt pont fordítva: a gyengeségünk az erejévé válik bennünk. „Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem” (Jn 3:30).

12. Álruhás Jézusok

Lord Longford, a 20. században élt angol politikus ellentmondásos alak volt. Élete során számtalanszor látogatott rabokat, még gyilkosokat is. Bár sokan bírálták, kevesen kételkedtek az Isten és a börtönbe zárt emberek iránt érzett együttérzésében és hitében. Amikor meghalt, az egykori fegyencek több száz más gyászolóval együtt búcsúztak el a férfitől, aki az élete nagy részét azzal töltötte, hogy hívőként küzdött a társadalom kivetettjeiért.

A halálos ágyán azt kérdezte a feleségétől: „Tudod, melyik a legfontosabb mondat a Bibliában?”. Utolsó szavaival Jézust idézte: „Börtönben voltam, és eljöttetek hozzám” (Mt 25:36).⁷ Lord Longford megértette: amikor Jézus arra oktatta a tanítványait, szolgálják a szegényeket, az elnyomottakat és számkivetetteket, akkor ezt nagyon egyértelmű instrukciónak szánta.

*Valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is
az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.*

MT 25:40

Aki legközelebb azon töpreng, hogyan használja bölcsen a képességeit meg a tehetségét, annak jussanak eszébe Teréz anya szavai: „A haldoklók, akik nem kellenek senkinek, akiket nem szeret senki – mind Jézusok álruhában.” Ha így tekintünk a kiszolgáltatottakra, az alaposan átalakítja a módját, ahogy élni akarunk, ahogy az időnket, a szeretetünket és az energiánkat

igyeksünk használni.

Hétköznapijaink során is tartsuk nyitva a szívünket és a szemünket, hogy észrevegyük az álruhás Jézusokat, akik itt élnek körülöttünk!

13. Örök élet

Jézus csodálatos ígéretet tesz mindazoknak, akik úgy döntenek, meghallják a szavát: „Én örök életet adok nekik” (Jn 10:28). Az „örök” nem egyszerűen végtelenül hosszú jelent, hanem egy másfajta minőséget is. Krisztus a lelki éhségünkről és szomjúságunkról is gondoskodik, méghozzá oly módon, amelyben itt a Földön eleve hiábavaló volna reménykednünk.

Amikor teljes szívvel az ő fiává vagy lányává válunk és közel kerülünk hozzá, a lelkünk olyan mély és őszinte elégedettségre talál, amely egyszerűen nem létezik máshol. Krisztus azt mondja, a vele létrejött kapcsolat örökké tart, és most kezdődik. Ha egyszer mellé kerülünk, már nem veszíthetjük el, amit megnyertünk.

Azt ígéri:

Senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.

JN 10:28

Útközben sok küzdelem vár rád. Kísértés is akad majd. De ha Krisztusnak adod az életedet, az univerzum leghatalmasabb ereje véd meg. Lehet, hogy te meg én elveszítjük a munkánkat,

a pénzünket, a családjunkat, a szabadságunkat vagy akár az életünket, de az ő örök jelenlétének ajándékát soha nem veszíthetjük el. Élj mindig e hit magabiztosságával!

14. A belső egyház

Elég húsz év hozzá, és azok a divatok, mozgalmak és márkák, amelyeknek most annyi figyelmet szentelünk, már nem lesznek sehol. Szellemmé válnak, a múlt félig elfelejtett darabjaivá. De azok az emberi közösségek, amelyek a szívük mélyén, csendben ismerik és szeretik Krisztust, még itt lesznek.

Az ilyen közösségek vagy egyházak egy egyszerű ok miatt éltek túl hatalmas birodalmakat, filozófiai rendszereket és totalitárius hatalmakat: ez az egyház nem egy épület. Az egyház nem egy cég vagy egypár szabály. Az egyház bennünk van – férfiakban és nőkben, fiúkban és lányokban, akik alázatosan, hittel és szeretettel élnek. Sokféle viszony van benne, és Krisztus szabadságában gyökereznek.

Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, URam!... Te vagy dicsőük és erejük.

ZSOLT 89:16–18

Mindegy, mit gondolsz a templomokról és a bennük zajló szertartásokról, az legyen életedben a legfontosabb, hogy ebben a fajta kegyelemben élj! Ez a közösség, ez az egyház, ez a

templom! Nincs fala, nincsenek szigorú elvárásai, amelyeknek meg kell felelni, nincsenek határai, nem zár ki semmit, és sosem ér véget. Krisztus azért jött el a Földre, hogy ránk találjon és megnyerjen minket. Mindannyiunkat, minden sarokból, mindegy, milyen háttérrel vagy vallással rendelkezünk. Örökre az övéi vagyunk.

15. Isten tudja

Jó dolog előre tervezni mindaddig, míg erről az egyszerű igazságról nem feledkezünk meg: „azt sem tudjátok, mit hoz a holnap” (Jk 4:14). Sötétben tapogatózunk. Tervezgethetünk, képzelelgethetünk, jó szándékkal alakíthatjuk hosszú távra szóló elgondolásainkat, de valójában még a következő nap is kizárólag Istenen múlik, és ez jól is van így.

Az a kifejezés, hogy „Isten tudja”, pont megfelelő, amikor terveket és vágyakat fogalmazunk meg. Alázatot mutat, és azt, hogy elfogadjuk, nem mi rendezzük a műsort. Az „Isten tudja” emlékeztet rá, hol van a helyünk – egy tökéletes, szerető atyától függünk, aki pontosan és nálunk biztosan jobban tudja, mire van szükségünk.

Ezért kedvelem annyira, ahogy Dávid leírja az életcélját:

Egy dolgot kérek az ÚRtól, azért esedezem: hogy az ÚR házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az ÚR, és gyönyörködhessen templomában.

ZSOLT 27:4

Dávid nem akart semmi mást, mint közel lenni a teremtőjéhez. Tudta, ha Isten barátja, akkor a többi már magától fog menni. Igen, Dávid is megcsinálta, ami az ő dolga, hiszen hívő, keményen dolgozó, bölcs, elszánt és bátor volt, de ezen túl a jövőjét Isten jóságára bízta. Istenre bízta, hogy gondoskodik a terveiről és róla magáról.

Ha irányt keresel az életednek, az a legjobb, ha úgy viselkedsz, mint Dávid. Nem kell Istent beillesztened a terveid közé. Szóban, tettben, viselkedésben élj az ő feltételei szerint! Azután engedd, hogy Isten irányítsa a szívedet, és ő mondja meg, mit tegyél! Isten gyakran a vágyainkon keresztül ér el minket.

16. Békeesség, tökéletes békeesség

Nicholas Ridley-t, aki korábban London püspöke volt, 1555-ben Oxfordban máglyán égették el a hite miatt. A kivégzése előtti estén a testvére felajánlotta, vele marad a börtönben, ne kelljen az utolsó éjjelét egyedül töltenie. Nicholas azonban elküldte. Ahelyett, hogy egész éjjel virrasztott volna, rettegve attól, mit hoz a reggel, úgy tervezte, lefekszik, és alszik egy olyan jót, mint életében még soha.⁸

Isten békéjének hatalmas ereje van. A békét héberül salomnak mondják, amely görögül *eirene*, és sokkal többet jelent, mint a háború vagy ellenségeskedés hiányát. Isten békéje

teljességet, egészséget, jóllétet és a vele való egységet jelenti – mindenfajta áldást és kellemes dolgot. A világ körülöttünk igencsak rászorul erre a fajta békére. Jó időkben vagy a küzdelmeink közepette, nap mint nap szükségünk van rá. De ahhoz, hogy másokkal is megoszthassuk, először rá kell találnunk és meg kell őriznünk magunkban.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk.

ZSOLT 46:1–2

A félelem megfoszt a békétől, de Krisztusban nem kell semmitől sem félünk. A szeretete elúzi a félelmet, és helyére az ő jelenléte és az ő békéje kerül.

Légy már ma a béke embere! Kérd Istent, hogy ott töltsön el teljességgel, egészséggel és a vele való egységgel, ahol a legnagyobb szükséged van rá. Keresd a lehetőséget, hogy mással is megoszd ezt, és őrizd a szívedben!

17. Nincs többé vallás

Jézus azért jött, hogy elpusztítsa a vallást.

Vannak olyan egyházak, amelyek Isten kiváló közösségei. De vannak, amelyek nem azok. És ha félresiklik, akkor az egyház a legrosszabb készleteseinkből táplálkozik. Sok rossz történik az egyházak nevében: korrupció, megosztás, bántalmazás. Az egyház lehetővé teszi embereknek, hogy hatalommal, pénzzel,

ranggal, hírrel, tisztelettel vagy egyszerűen a tiszteletreméltóság hamis látszatával építsenek saját maguknak birodalmakat.

Élhetünk szabadabban, igazabban, több joggal – az egyházon kívül. Nem kell senkinek vallásosnak lennie: meghatározott szertartásokat végeznie, rendesen, higiénikusan élnie, mintha minden rendben volna, vagy azért járni templomba, mert azzal talán kiérdemeljük Isten megjelenését.

Mindez illúzió. Az igazi hit megengedi, hogy maximálisan egyszerűek, brutálisan őszinték és néha rosszak legyünk. Az igazi hit lehetővé teszi a csendes szelídséget, a szabadságot – hogy letérdelhessünk Krisztus előtt –, és mindig tisztában legyünk vele: minden lépésünkhöz nagy szükségünk van a segítségére és az erejére.

*Ha jön a kevelység, jön a szégyen is, a szerénységgel
pedig bölcsesség jár együtt.*

PÉLD 11:2

Végül is nem az a lényeg, kudarcnak látszik-e az életünk, vagy más emberek a miénknél hatalmasabb birodalmakat építettek-e. Ezek átmeneti dolgok. Csak az számít igazán, hogy alázattal, nyitottan, elszántan, szeretettel és bátran kerestük Istent. Ha ezt tettük, akkor ő biztosan megtalál.

18. Szükség esetén beszélj!

A közösségi média sok kényszert hoz magával, hiszen tökéletesnek kell benne látszani, és az ígéreteit is szigorúan megszerkesztik. Legtöbbjükről kiderül, hogy hazugság volt. Az embert gyakran becsapják azok a dolgok, amelyek kezdetben csodálatosnak tűnnek, pedig végül nem kínálnak mást, csak ürességet.

Simone Weil francia író, filozófus az élet egyik legfontosabb igazságát értette meg: „Az elképzelt gonosz romantikus és változatos; a valóságos gonosz nyomasztó, monoton, érdektelen és unalmas. Az elképzelt jó unalmas; a valóságos jó mindig új, csodálatos és részegítő.”⁹ Én azzal a fénnel szeretném betölteni az életem, amely a valóságos jóból táplálkozik, és menekülnék az üres illúziók elől, amelyek a sötét felé vonzanak.

Ez így sikerülhet:

Te azonban azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással, legyenek ... mértékletesek, tisztességesek ... a szeretetben és az állhatatosságban egészségesek ... szentekhez illően viselkedjenek ... józanok, tiszta életűek ... tanúsítsanak igazi, teljes megbízhatóságot, hogy a mi üdvözítő Istenünk tanításának dicsérete váljanak mindenben.

TIT 2:1–3, 5, 10

Ne tévesszen meg a világ csillogása és pompája! Bízz az ösztöneidben, mikor eldöntöd, mi jó és mi nem jó neked és a körülötted élőknek! A szívünkben többnyire működik egy

stabil, beépített erkölcsi iránytű. Figyelj oda rá!

E pozitív tulajdonságokkal szilárd, a világ értékítéletétől független életet élhetsz. Ha így élsz és így szeretsz, célod és becsületed van, akkor vonzani fogsz másokat – mindenki kíváncsi lesz rá, honnan származik a fény, amelyet meglátnak benned. Evangélista leszel.

19. Ne pazarolj!

Isten azt ígéri, örökké szeretni fog, és ő nem szegi meg a szavát. Azokon a jó dolgokon, amelyeket ő kínál mindannyiunknak, nincs lejáratási dátum.

Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánná. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?

3MÓZ 23:19

Amiatt, hogy Jézus az, aki, és megtette, amit tett, rád és rám száll az összes áldás, amit megígért a gyermekeinek. Szeretnek téged. Megbocsátanak neked. Áldott vagy. Erőt kapsz tőle.

Ne pazaroljuk el az életünket! Minden percből és minden lehetőségből hozzuk ki a legtöbbet! Legyünk bátrak, szelídek, határozottak, és ne féljünk a bukástól! Ott van benned a legnagyobb erőforrás – a Szentlélek –, nincs mit vesztened, és nem kell semmit bebizonyítanod. Egyedül jóságot kell adnod, örömmel megosztanod, amid van, és őrizned kell a benned égő

tüzet, amely nem engedi, hogy meghátrálj.

Így terem meg benned az erő.

Edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd!... Élvezd az életet!

PRÉD 9:7, 9

20. Ha az Úr nem építi...

Ha mindössze annyi a terved, hogy a saját dicsőségedért élj és dolgozz, és csupán a siker az egyetlen célod, az utad magányos lesz, a terhed pedig nehéz. De ha a terved Isten szolgálata, akkor az egy egészen másik történet. Mint Victor Hugo, a franciák nagy írója (1802–1885) összefoglalta: „Ha elvégezted a napi munkád, menj, aludj nyugodtan, Isten virraszt tovább.”¹⁰

Igyekszem én is így tekinteni a munkára, amit végzek: nem az én munkám, hanem Istené, aki engem is belevett. Nagyon felszabadító érzés. Az a dolgunk, hogy a tőlünk telhető legjobb minőségben elvégezzük a részünket, legyünk odaadók, tisztességesek és büszkék. De nem a munkánk az elsőrendű feladatunk ezen a Földön.

Az életem igazi célja, hogy közel legyek a fényhez és szeressem Krisztust. Nála található meg az igazi önazonosságomat, nem a munkában, a képességben vagy a kitüntetésekben.

Akinek Krisztus a célja, a vezetője és a támasza, annak

minden tekintetben átalakul az élethez való viszonya. Az élet már nem róla szól, sem arról, amit szerezhetsz vagy gyűjthetsz. Van ennél kielégítőbb út, és ott nem telnek feleslegesen a napjaink.

Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az ÚR nem őrzi a várost, hiába óvják azt az örök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn.

ZSOLT 127:1–2

Mindenképpen önmagunknál nagyobb célért dolgozzunk! Nem fog mindig sikerülni, és időről időre biztos elterelődik a figyelmünk. De nagy erő és szabadság van abban, amikor végre nem úgy gondolunk a munkánkra, hogy „a miénk”, és átadjuk Istennek az irányítást.

Tapasztalatból tudom, mindig jobb, ha ő a főnök. Mindent lát, mindent meg tud áldani, és segíteni is tud mindenben. A mi dolgunk az, hogy ne álljunk meg, hanem hívőn és alázatosan menjünk tovább előre.

Ti azonban legyetek erősek, ne lankadjatok el, mert tetteiteknek meglesz a jutalma!

2KRÓN 15:7

21. Az élet útja

A keskeny hegyi utakon azért helyeznek el figyelmeztető táblákat, hogy vigyázzunk magunkra. Törődésből és szeretetből

teszik ki őket. A Biblia is hasonló: a benne lévő figyelmeztető szavaknak az a céljuk, hogy az élet ösvényén tartsanak minket. Jézus azt mondta, „széles az út, amely a kárhozatba visz... és keskeny az az út, amely az életre visz” (Mt 7:13–14).

Isten azt akarja tőlünk, hogy az ő útján járjunk. Ezért a „helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak” (Zsolt 107:7). Nem akarja, hogy legyenek olyanok, akik a pusztában bolyonganak „úttalan utakon, nem találtak lakott várost. Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük” (Zsolt 107:4–5).

*A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke
és a bizalom erőt adna nektek!*

ÉZS 30:15

Amikor először megértettem, ez a vers zene volt a fülemnek és balzsam a lábamnak.

Isten mindig szeretne megáldani és velünk lenni, nekünk csak engednünk kell!

22. Önzetlenség

Sokunk számára logikusnak látszik, hogy a kezünkbe vegyük az irányítást, és erőnket megfeszítve próbáljuk elérni a terveink teljesülését. De akit túlságosan elragadnak a saját vagy a családja életével, esetleg a karrierjével kapcsolatos céljai, az befelé forduló szemmel él. És akinek befelé fordul a szeme, az nem lát előre.

A Biblia sokszor emlékeztet rá: az az átszellemült, értelmes élet, amelynek az Istenbe vetett hit, valamint a radikális szeretet áll a középpontjában. Mindenkinél ezt láthatjuk, akinek tartós történelmi, bibliai hatása volt: Noé és Ábrahám, Dániel és Eszter, Dávid és Keresztelő Szent János, Péter és Pál. Egymástól nagyon különbözően éltek, de a hit volt a valóságuk alapja, és bátran cselekedtek.

Isten azt akarja, vonjuk be életünk minden területébe – hogy megáldja mindet, és mi túllássunk önmagunkon. Ha szeretnénk, hogy a munkánknak tartós értéke legyen, akkor össze kell fognunk a fény, a szeretet és az erő forrásával – különben büszkén menetelhetünk egyedül, a rossz irányba.

Az ÚR javamra dönti el ügyemet.

ZSOLT 138:8

Így fog tenni. Krisztus a mi legfontosabb forrásunk, és fontos célja van az életünkkel. Higgy abban, amit ígért, kövesd őt, figyelj rá, mit súg, és cserébe semmi mással össze nem hasonlítható kalandra visz.

23. Hogyan légy jó vezető (1. rész)

Aki szeretné, hogy az élete hatással legyen másokéra, annak Jézus a legjobb követésre méltó példa. Van hat olyan tulajdonsága, amelyet mindannyiunknak meg kell próbálnunk a magunkévá tennünk, ez kettő közülük:

Légy önmagad

Amikor Jézus kemény szavakkal szólt az emberekhez, általában a főpapok álszentségét támadta. Utálta azt, ahogy a pozíciójukból eredő erőt használták, és ahelyett, hogy felemelték volna, a lelkiismeret-furdalás terhével nyomasztották az embereket. Ha önmagad vagy, akkor nem próbálsz más előtt jobbnak tűnni, és nem akarsz másokat elnyomni. Az számít, ami akkor vagy, amikor senki sem figyel. Jézus beszél is az Istennel töltött titkos életről (Mt 6:6). Törekedj hiteles, őszinte, csak kettőtök számára megmutatkozó életre Istennel!

Légy alázatos

Jézus figyelmeztet rá, hogy ne értékeld túl a címeket és az elismerést. Sokunknak nem tesz jót a magas rang és a nyilvános hízelgés – akit az emberek különlegesként kezelnek, az előbb-utóbb hinni kezd nekik. Jézus figyelmeztet is rá, hogy ne hagyjuk magunkat piedesztálra emelni.

Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

MT 23:12

Istent dicsérd, és ne önmagadat – ezt állítsd magad elé célnak!

24. Hogyan légy jó vezető (2. rész)

Ha Jézus életét tanulmányozzuk, kétségkívül minden idők legnagyobb befolyású vezetőjének képe rajzolódik ki előttünk. Segíthet, ha ezt a két tulajdonságát is beépíted a saját életedbe:

Tekints a jövőbe

Az igazi vezetőnek nagyratörő elképzelései vannak a jövővel kapcsolatban. A csillagokat veszi célba, nem kisstílű és nem gyáva. Jézus éppen ilyen okokból támadta kora vallási vezetőit, és „vak vezetőknek” (Mt 23:16) nevezte őket. Isten olyan, a jövőbe tekintő vágyakat ültet az emberbe, amelyekről elvárja, hogy valóra váltsa őket – de olyan merészeket, amelyeknek valóra váltásához rá is szükség van. Gondolj csak Noéra és a bárkára vagy Mózesre és a botjára!

Koncentrálj a lényegre

Vigyázz, hogy ne vessz el az apró részletekben, és ne szorulj mindenben más segítségére! Biztass másokat is arra, hogy szorosan tartsák a kormánykereket, és hagyd, hogy maguk végezzék a munkájukat! Azután támogasd őket, segíts nekik és bízz bennük!

Jézus amiatt is bírálta kora főpapjait, hogy apró hatalmi harcokba keveredtek, jogászkodtak és kicsinyessé váltak. Jézus arra biztat minket, hogy a lényeges dolgokat tartsuk szem előtt... „az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget” (Mt 23:23). A jó vezető arra figyel, ami igazán fontos – a teljes képre. Harcol az igazságtalanság ellen, segíti a szegényeket, és a családjával meg másokkal fenntartott kapcsolataiban is hűséget mutat.

25. Hogyan légy jó vezető (3. rész)

És jöjjön a jó vezetőről szóló utolsó két lecke, amelyet Jézus hihetetlen élete mutat nekünk. El tudod képzelni, mennyivel jobb lenne a világ, ha mindannyian így élnénk?

Légy könyörületes

Jézus végül megmutatta, mi az igazi, önzetlen könyörületesség, amikor hagyta, hogy megkínózzák és megöljék helyettünk a kereszten. De a történelem arra tanít, hogy az egész élete a könyörületesség és együttérzés példája, hisz ő minden erejével szolgálta és szerette a kiközösítetteket és azokat, akiket senki sem szeret. Azért is támadta a vallási előjárókat, mert akadályokat állítottak az egyszerű emberek útjába. „Bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt – mondta. – Ti magatok nem mentek be, és azokat sem engeditek be, akik be akarnak menni” (Mt 23:13). A jó vezető pont az ellenkezőjét teszi ennek: nyitott, befogadó, és mindenkin segíteni próbál – hogy mindenkit bátorítson, támogasson és tanítson. Az egyszerű szeretet csendes, észrevétlen pillanataival határozhatjuk meg magunkat. Ilyen a jó vezető.

Légy nagylelkű

A nagylelkűség a kapzsiság és az önmagunknak való könnyű megbocsátás ellentéte. Külső megjelenése annak a belső hálának, amelyet mindazért érzünk, amit kaptunk. Mindenben legyél nagylelkű: az időddel, a tehetségeddel, a kincseiddel. Minél többet adsz, annál többet kapsz. Az igazi vezetők értik ezt.

*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt,
hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti
mennyei Atyátokat.*

MT 5:16

Charles Spurgeon szerint „az igazi birtoklás az ajándékozás”. Az igazi vezetők mindig adnak a szeretetükből, az idejükből és önmagukból, hogy ezzel másokat szolgáljanak. Ez különbözteti meg Jézust a világ más nagy vezetőitől: ő egész más mértékben adott nekünk magából.

26. Ragaszkodj a reményhez!

Sok igazságtalanság van a világon. Rossz dolgok történnek jó emberekkel, a gonosz gyakran ellenőrizetlenül garázdálkodik, és rengeteg gyerek él át elképzelhetetlen borzalmakat. De nem ez a teljes történet. A mi reményünk azt hirdeti, hogy végül győzni fog a szeretet.

A remény erős, és több mint egy érzés vagy egy érzelem. Az igazi remény nem nő vagy csökken a körülményektől függően. Legerőteljesebb formájában azzal a tudással tölti el az embert, hogy bármivel néz is szembe éppen, nincs egyedül, és biztos a jövője.

„A reménynek vastag a bőre, és sok csapást kiáll – írta John Bunyan író, prédikátor. – Majd mindent elvisel, ha megfelelő fajta.”¹¹

De mi a „megfelelő fajta”? Lesslie Newbigin püspök így

magyarázta meg: „A keresztény ember láthatára az, hogy ’Krisztus újra eljön’ és ’várjuk az Úr eljövételét’. Legyen holnap, vagy bármikor máskor, mi idáig tekintünk. És ez alapvető számunkra, ez teszi lehetségessé a reményt, és jelentőségteljessé az életet.”¹²

A remény néhány örök igazságon alapul: hogy Krisztus élt, hogy jelen van, hogy hitet és békét hoz, és biztosít róla, a halandó életen túl még több remény és örök otthon vár ránk. A remény ereje mindent megváltoztat. Ezért:

*A reménység hitvallásához szilárdan
ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett.*

ZSID 10:23

27. A szeretet nem mindig furcsa

A szót, „szeretet”, sokszor halljuk, mégsem tudjuk könnyen megmagyarázni, mit jelent. Ha végiggondolom azokat a filmeket, amelyek komolyan hatottak rám, kiderül, szinte mindegyik a szeretetről szól.

A hős – akár férfi, akár nő – gyakran feláldoz valamit, ami az övé (egy munkahely nyugalmát, a személyes biztonságát, dicsőséget, pénzt stb.), hogy valakit megmentsen, segítsen vagy támogasson. (Néha egy családtagot ment meg, máskor a világot, és előfordul, hogy a győzelem dicsőségét végül átadja valakinek, aki jobban rászorul.) A hőskről szóló forgatókönyvek nem véletlenül ilyenek. A szeretet afelé mozdít és arra készlet, hogy

különleges, erőteljes fegyvertényeket hajtsunk végre.

Ez pedig azt bizonyítja, hogy a szeretet nem felszínes és nem giccses. A szeretet a Föld legnagyobb ereje. A szeretet magából ad másoknak – alázatosan, csendben –, és nem kér semmit cserébe.

Pál nagyon jól írja le:

A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni.

1KOR 13:4–8

Valaki egyszer azt javasolta, próbaképpen cseréljem ki az Írásban a szeretet szót a saját nevemmel, hogy lássam, lesz-e értelme. (Nem volt könnyű meló, az biztos!) De aki szeretetben bővelkedő, teljes életre vágyik, annak ezek a szavak a legjobb tájékozódási pontok: védelem, bizalom, remény, kitartás.

28. Menekülj Krisztushoz!

Jézusnak élete legelejétől kezdve Heródes királytól, sötét erőktől, templomi gyülekezetektől és főpapoktól kellett tartania. Végtelenül sok ember haragudott rá és gyűlölte, mert a tekintélyüket veszélyeztette – pedig ő a szeretet és könyörületesség üzenetét hirdette.

A társadalom felsőbb osztályaiból sokan szerették volna holtan látni őt. Jézus tisztában volt vele, mi vár rá. A Biblia megjósolta.

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

ZSOLT 2:1

Jézus mindig tudta, mi a válasz:

Mind boldog, aki hozzá menekül!

ZSOLT 2:12

Az élet elkerülhetetlen viharaival szembesülve az a legjobb, ha felnézünk az égre. Ne feledd, Jézusnak nehezebb sorsa volt! Ő tudja, min megyünk keresztül, és mindig mellettünk marad, hogy segítsen.

Bízz benne: győzni fog a jóság! Jézus valaha ugyanezeket a csatákat vívta meg értünk, és győzött. Ha rábízod az életedet és a jövődet, azzal egyértelműen megmutatod, miben hiszel – a hit, remény és szeretet sosem hagy cserben!

Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még

mielőtt kérnétek tőle.

MÁTÉ 6:8

29. Ne állj meg!

Sir Winston Churchillnek tulajdonítják a mondást: „A siker az a képesség, hogy az egyik kudarctól a másikig haladjunk, anélkül, hogy elveszítenénk a lelkesedésünket.”

Egész életünkben ragaszkodni bizonyos elvekhez kemény munka – és jó, hogy az. Szorgalmasnak és kitartónak kell lennünk, nem kedvetleníthet el az a sok nehézség és kudarc, amely biztosan vár ránk.

Mindegy, milyen erősnek vagy elszántanak hisszük magunkat, az semmi ahhoz az erőhöz és elszántsághoz képest, amelyet Krisztusból meríthetünk. Ez a Szentlélek feladata: közel tart Krisztushoz, segít továbbsmennünk, segít megőriznünk a szelídségünket és bátorságunkat – hogy mindig a szeretet vezessen.

Bármilyen küzdelem várjon is ránk – akár szellemi, akár testi –, Isten a győzelem igazi forrása, és ő a mi oldalunkon áll.

Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért!

ZSOLT 31:4

Aki Istenre támaszkodik, az hihetetlen magabiztosságot meríthet belőle. Nem kell úgy tennünk, mintha minden

tökéletes volna körülöttünk, vagy mindig egyformán sikeresek, erősek és boldogok volnánk. Ennél őszintébbek lehetünk – magunkkal, másokkal és Istennel.

Az élet néha nehéz, de bármivel kerüljünk is szembe, akármit érezzünk is, az ő szerető keze mindig ki van nyújtva felénk. Higgy benne, mert ő jó!

30. Fuss tovább, higgy tovább!

Élete vége felé Pál azt írta, „elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam” (2Tim 4:6–7). Olyan ember szavai ezek, aki megjárta a poklot, aki mindent kockára tett. Megkínózták, megverték, hajótörést szenvedett, magára maradt, éhezett. Valóban sokat szenvedett, és fáradhatatlanul dolgozott másokért. Messzire tekintő férfi volt, aki sosem takarékoskodott az erejével.

Remélem, amikor eljön az időm és visszanézek az életemre, én is elmondhatom majd, hogy futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Talán nem akkora hatással, mint Pál, hanem a magam kisebb lehetőségei szerint. Akivel találkoztam, az szelídséget, jóságot és szeretetet kapott tőlem. Ez jó cél.

Jó, ha észben tartjuk, ez a nagy utazás kis lépésekből áll.

Pál is azt írta:

Az ÚR mellém állt, és megerősített.

2TIM 4:17

Soha ne add fel! Jöhetnek jó vagy rossz idők, te ne add fel! Ha nehéz az előtted álló út, és úgy érzed, ez már túl sok neked, akkor se add fel! Akár a startvonalon állsz, akár a cél közelében jársz, ő melletted van, és te ne add fel!

Ha nehéz az előtted álló út, és úgy
érzed, ez már túl sok neked, akkor se
add fel!

BÖLCSESSÉG

Amikor tizenegy éves az ember, és egy haverja rábeszéli, hajtson végre valami laza, de veszélyes tettet, akkor még úgy is nehéz nemet mondani, ha közben belül tudja, hogy ez butaság, és érzi, mennyire rossz ötletéről van szó.

Én így keveredtem bele, hogy megpróbáljunk apálykor keresztülgyalogolni az otthonunk közelében lévő iszapos kikötőn. Még senkit nem láttam, aki megcsinálta volna, és elég volt hozzá tíz lépés, hogy megértsem, miért. A sűrű ragacs és sár úgy tapadt a lábamra, mint a cement. Minél tovább mentünk, annál rosszabb lett.

Azért persze nem álltunk meg. Úgy a táv kétharmadánál járhattunk, amikor beleragadtunk. De igazán beleragadtunk. Mellkasig merültünk a fekete, büdös, nyúlós sárba, és rám tört az a fajta szörnyű pánik, ami akkor fogja el az embert, amikor rájön, hogy már nem tudja irányítani az eseményeket.

Szerencsére két dolog is történt. Egyrészt rájöttem, hogy tekergetve, egyenként ki tudom szabadítani a lábamat, azután megpróbáltam a felszínen „úszni”. Csak egy egész kicsit tudtam előbbre kecmeregni, úgyhogy megfordultunk, és centiről centire haladva visszaküzdöttük magunkat.

Másrészt valaki észrevett minket a partról, és értesítette a vízi mentőket. Most már tényleg bajban voltunk – akár kijutunk, akár nem. Gyorsítottunk, és éppen másodpercekkel azelőtt vonszoltuk ki magunkat a partra, mielőtt elindult volna a

mentőcsónak. Két irányba rohantunk, mindketten hazafelé, és közben úgy néztünk ki, mint a vízi szörnyek.

Az anyám persze mindent megtudott, és átküldött a mentőcsónak kormányosához, hogy kérjek bocsánatot, valamint ajánljam fel, hogy kárpótlásul dolgozom nekik egy kicsit.

Jó lecke volt, sok olyan helyzetben bizonyult hasznosnak, amikor az életemről volt szó: a döntéseinknek következményei vannak, és stabil tartalék terv nélkül nem szabad belevágni a kalandba. Ne hagyd, hogy mások belerángassanak olyasmibe, ami ellen az ösztöneid tiltakoznak! Ezt hívják igazi bölcsességnek. Az okos ember tanul a nehéz szituációkból, de még jobb, ha a más kárából.

Sajnos nem ez volt az utolsó eset, amikor kellemetlen helyzetbe sodortam magam, vagy mocskosan kerültem haza. De hát ez az életünk: mindannyian csinálunk olyasmit, ami nem túl eszes, levonjuk a tanulságot, nagy nehezen hazajutunk, mert reméljük, ott rendbe hoznak, és elhatározzuk, hogy legközelebb sokkal okosabbak leszünk.

Amikor az emberben forrong a zabolátlan erő, az energia, és fogalma sincs, mit kezdjen vele, az olyan útra viheti, amelyen megreked vagy bajba kerül. Bárkit könnyen elfog a kísértés, hogy megteremtse a saját szabályait, és a saját étvágyának megfelelően habzsolja az életet, de igazából – furcsa módon – éppen ez az a biztos módszer, amely minden természetes energiát és erőt felemészt.

Ne értsetek félre, szerintem is helyes megkérdőjelezni mások tekintélyét, és kockázatot vállalni is kell néha, de aki nem

tanulja meg igába fogni és helyesen felhasználni a függetlenség iránti vágyát, az könnyen bajba kerülhet.

Fordítva: aki megzabolázza az energiáit és olyan útra irányítja, amely neki és másoknak is jó, az messzire jut, és sok mindent elérhet. Ezt nevezem bölcsességnek: a tapasztalataink, képességeink, tudásunk és ösztöneink együtt hoznak jó döntéseket, mit tegyünk, mondjunk és higgyünk. Ha a mindennapi döntéseink helyesek, azt az életünk is visszatükrözi majd, és bőven lesz mit aratnunk.

Szerencsére a Biblia még a legforrófejűbb akarnokok számára is sok-sok bölcsességet kínál. Megmutatja, hogyan koncentráljuk, hogyan irányítsuk a szenvedélyeinket, és mikor vállaljuk a legjobb fajta kockázatokat. És ami a legfontosabb: mindig visszavezet Krisztushoz és a szeretethez.

Ézsaiás azt írta:

Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.

ÉZS 11:2

A legnagyobb bölcsesség az Úrtól való félelemmel kezdődik: tiszteld a Mindenhatót és az ő igazságát! Mert ha szívből féljük az Istent (a szent tisztelet bibliai értelmében), akkor senki és semmi mástól nem kell félnünk.

Ja, és ne próbáljatok átkelni a kikötőöblön apálykor, ha eleve tudjátok, hogy hülyeség!

1. Működő bizalom

Az élet rövid – ahhoz biztosan túl rövid, hogy olyan dolgok miatt izgasd magad, amelyek valójában értéktelenek, hiszen nem hoznak beteljesülést, boldogságot és békét. Könnyű a pénz, a társadalmi helyzetünk vagy az egészségünk miatt aggódni; hogy szeretnek-e az emberek, jól nézünk-e ki vagy elég viccesek vagyunk-e. A szorongás teljesen érthető, de az energia, amely értalmassá teszi, kizárólag belőlünk származik.

Nem kell így lennie. Akkor is több lehetőségünk van, amikor a sokféle szorongás szinte már fojtogat. Dönthetünk úgy, hogy a tágabb horizontot nézzük. Dönthetünk úgy, hogy letérdelünk, és az aggodalmainkat ahhoz emeljük fel, aki a legjobban ismeri az életünket, és soha nem enged minket elbukni.

Csodálatos dolgok kezdődnek, ha lemondunk a félelmeinkről, és felemeljük őket Krisztushoz – a karjához, amelyet érted és értem tárt szét azon a kereszten. Attól kezdve nem kell attól félnünk, ami korábban úgy aggasztott, mert ő majd segít. Ő majd gondoskodik róla. Gondoskodik rólad. Bízz benne, és nyugodj meg! Végül is a nyugalom nem más, mint a működő bizalom.

Tanítványaihoz pedig így szólt: Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek.

LK 12:22

Félelmeid közepette is bízz tovább Krisztusban! Mindig helyezd

belé a bizalmad! Mindig figyelj rá és kövesd az iránymutatását! Soha nem fogsz csalódní benne. Bármivel kell is éppen szembenézned, nem szüükszerű, hogy az élet megpróbáltatásai legyőzzenek.

Mi döntjük el, miként válaszolunk a félelmeinkre. Mindannyian választhatjuk a jobb, világosabb utat.

Egyvalamit ne felejts el: a Mindenható fiai és lányai vagyunk. Minden rendben lesz.

2. Végtelen megértés

Az emberek gyakran nehéz kérdéseket tesznek fel nekem a hittel kapcsolatban: a szenvedésről vagy az igazságról, a mennyről és a poklóról, angyalokról és démonokról, válásról, szexualitásról meg sok minden másról. Gyakran nem tudom, mi a válasz. De ezt biztosan tudom:

- Isten a világ legjobb szívű emberénél is igazságosabb és kegyelmesebb. Rábízhatjuk az életünket.
- Ez az élet nem a vég. Egy nap minden rendbe jön.
- Vannak dolgok, amelyeket nem érünk fel ésszel. De minél többet derít ki a világról a tudomány, én annál erősebbnek érzem a hitem.
- A szeretet és a megbocsátás mindig erősebb a vallásnál és a szabályok szigorú betartásánál.

Jézusnak ez a mondata szokott megvigasztalni: „Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted” (Jn 13:7). Igen,

lesz olyasmi, amit még az életünkben megértünk. Másokat majd a mennyben. Így vagy úgy, annyi biztos, hogy Isten a szeretet, és én az övé vagyok.

A világ legokosabb emberei közül sokan ugyanerre a következtetésre jutottak, de ehhez gyakran egy életen át kellett kérdezniük, kísérletezniük és tanulniuk. És ha őket meggyőzték a megszerzett bizonyítékaik, akkor engem is meggyőznek.

Ezzel nem kikerülni akarom a problémát, csak azt mondom, van pár olyan téma, amelyhez úgy érzem, kevésbé értek, de abban biztos vagyok, hogy Isten a tökéletes igazság, megbocsát és jóságos.

3. Mozgás és kormányzás

Kétféleképpen lehet leélni az életet. Az egyik, ha elhatározzuk, hogy a saját életünk urai leszünk, és nem szorulunk senki másra, még Istenre sem. Istentől függetlenül készítünk terveket, és csak saját magunknak akarunk megfelelni. Sokan hisznek ebben a módszerben, pedig megvannak a maga hátulütői. A történelem sokszor bebizonyította már: ha valaki magáért, magában, a maga gazdajaként él, akkor azt kockáztatja, hogy sikertelenné, önzővé, szűk látókörűvé válik.

A másik lehetőség, hogy az ember felfelé nézve, a mennyre csatlakozva és onnan áldásban részesülve tölti napjait. Másokért él, Krisztussal él – aki vezet, erőt ad és mindig arra biztat és abban segít, hogy fejlődjünk és adjunk. Mindannyian hibázunk és elbukunk néha, de ő mindig újra talpra segít. És mi

megyünk tovább a fény felé. Ez a kegyelem útja. Bátorság és alázat kell hozzá, de így kerülhetünk közelebb Istenhez.

Akire dicsőség vár, az alázatos.

PÉLD 18:12

Ha valaki ezt a fajta életet választja, annak sem kell felhagynia a tervezgetéssel. Pál apostol stratégiai gondolkodó volt, és alaposan megtervezte az életét. De azt is megértette: miközben semmi baj a tervekkel, életfontosságú, hogy Isten vezesse a lépteinket.

Az embernek az értelme terveli ki útját, de az ÚR irányítja járását.

PÉLD 16:9

Alázatosan működj együtt az Úrral! Állj készen rá, hogy feladd az egódat, ha ellentmond annak a célnak, amelyet ő szeretettel kitűzött eléd. És soha ne felejtsd el: a mozgás ugyan belőlünk ered, de az erő, amely kormányozza, belőle!

4. Keresés

A Biblia tele van Istenről szóló történetekkel, de a Prédikátorok könyve komolyan különbözik a többitől. Salamon azt írja le benne, ahogy az emberiség Isten nélkül keresett jelentést és célt magának. Mi lett a vége?

Ezt gondoltam magamban: Megpróbálom, milyen az öröm, és élvezem a jót. De kitűnt, hogy ez is hiábavalóság.

PRÉD 2:1

Salamon mindent kipróbált:

Házakat építettem, szőlőket ültettem, kerteket és ligeteket létesítettem... Szereztem szolgálókat és szolgálóleányokat... Marhacsordám és juhnyájam is több volt... Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat is: királyok és tartományok kincsét. Szereztem énekeseket, énekesnőket, és ami a férfiakat gyönyörködteti: szép nőket. Naggyá lettem, és felülmúltam mindazokat, akik elődeim voltak Jeruzsálemben... Nem vontam meg szívemtől semmi örömet.

PRÉD 2:4–10

Övé lett az egész világ, de megértette, ez mennyit ér:

De amikor szemügyre vettem minden művemet, amelyet kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt.

PRÉD 2:11

„Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember...” – mondta ki végül Salamon (Préd 1:8).

Természetünknel fogva mindannyian kíváncsiak vagyunk, és éhezünk, hogy jelentése legyen az életünknek. De az étvágyunk sosem elégülhet ki egészen azzal, amit e világon vehetünk vagy építhetünk. Ahhoz fel kell néznünk. Mindannyiunkban sajog valami, és ezt nem enyhítheti sem tudás, sem hatalom, sőt a pénz vagy a szex sem. A magányos, Istentől elválasztott élet űrt hagy bennünk. Egy Isten alakú lyukat, amelyet csak a teremtőnkkel létrejövő barátság tömhet be. Szándékosan vagyunk ilyenek teremtve.

Azzal a szándékkal, hogy mindannyian hazataláljunk.

5. Légy te a jó hír!

A könyörületesség, szeretet és megbocsátás üzenete, amelyet Jézus hozott, a világ leghatásosabb üzenete. Jó hír. Életeket képes megváltoztatni. Városokat képes megváltoztatni. A világot is meg tudja változtatni. Egy napot se pazarolj el abból az értékes életből, amelyet Istentől kaptál! Akármilyen nehéz körülmények között élsz is, légy büszke arra, amit csinálnod kell, és örömmel végezd a feladatod!

Pál is így csinálta:

Bejárta a vidéket, számos beszédben bátorította őket.

APCSEL 20:2

Azért vagyunk itt a Földön, bárhol járunk is, hogy Pálhoz hasonlóan erőt öntsünk másokba. Így juttathatjuk el mindenkihez, akivel találkozunk, Krisztus fényét. Mindannyiunknak az a feladata, hogy szeretetet, szelídséget és könyörületet mutasson.

6. Óriások vállán

Sir Isaac Newton (1643–1727) nagy ember volt. Matematikus, fizikus, csillagász, teológus, valamint író, akit máig minden idők legjelentősebb tudósai között tartanak számon.

De Newton elég bölcs volt hozzá, hogy értse az eredményeivel kapcsolatos igazságot. Nagy tudós riválisához, Robert Hooke-hoz intézett levelében leírja: a tömegvonzás elméletének kidolgozását egyedül az előtte járók tudományos munkája tette lehetővé. „Azért láttam messzebb, mert óriások vállán álltam.”¹

Ezért a mondatáért még jobban becsülöm. És nagyon szép, hogy Jézus szavait ismétli vele:

Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok! Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

MT 23:11–12

De az alázat nem jelenti azt, hogy bárkinek szégyellnie kellene a tehetségét, vagy azt, hogy más, mint a többiek. Az alázat

egyszerűen a bölcs élet része:

Az alázatos lelkűt tisztelet övezi.

PÉLD 29:23

Végül pedig mindannyian a legeslegnagyobb óriás, a Mindenható Isten vállán állunk, aki mindig kész rá, hogy megáldjon minket, a gyermekeit. Micsoda képesség ez!

Bizony, gazdagon megáldalak, és nagyon megsokasítalak.

ZSID 6:14

7. A szorongás ellenszere

A stresszt, a szorongást és a félelmet biztosan nem a gazdagság, a siker, a ruhák és az ékkövek fogják megszüntetni. Bármilyen izgatottan keressük is a gyógymódokat, mindig kiderül, hogy ezek nem hatnak. Minél elszántabban küzdünk a materiális javakért, annál kevésbé elégítenek ki.

Viszont minél inkább átengedjük magunkat annak, hogy Isten szeretete formáljon minket, annál inkább át fogjuk élni a békéjét. Félelmeink mind eltűnnek a jelenlétében.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk.

ZSOLT 46:1–2

A bölcs és eredményes élethez nincs szükség méretes bankszámlára vagy hatalmas házra, de egyetemi fokozatra vagy a nevünk elé biggyeszthető betűkre sem. Ahhoz, hogy fejlődjön a jellemünk, a szeretetünk és a belső erőnk, elég, ha minden szép és jó forrásához, a világ teremtőjéhez fordulunk, aki létrehozott minket, és akinek olyan fontos az életünk, hogy eljött közénk, és meghalt értünk.

Jézus azért jött, hogy mi Isten jelenlétében gyógyulhassunk. Ha félredobjuk mindazt, ami zavar, a félelmeinket, önmagunkat, azzal szabaddá tesszük az utat a fénye számára, amely beragyog minket és belőlünk is világít. Ez az ő erejével felruházott élet lényege: engedjük, hogy Krisztus fénye és szeretete vezessen ki a félelmeink, a stressz és szorongások közül, az ő áldásaihoz.

8. Érzelmekre teremtve

A bölcsesség nem jelenti azt, hogy meg kellene szabadulnunk az összes szenvedélyünktől. Ellenkezőleg, az érzelmek minden kapcsolatban alapvető szerepet játszanak, és talán éppen az Istennel meglévő kapcsolatban a legfontosabbak. Az őszinteség jó, a nyers érzelmek kifejezése pedig természetes és egészséges. Időnként egy kis düh sem árt. Jézus is kiadta magából az igazságos haragot, amelyet az álszentség és romlottság miatt érzett. De ne feledjük Pál tanácsát:

Haragudhattok, de ne vétkezzetek: a nap ne menjen le haragotokkal, helyet se adjatok az ördögnek.

Nagyon jó tanács, sokat segíthet, amikor a hétköznapijaink során az érzelmeinkkel küzdünk. Amikor túl sok bennünk az érzés – akár düh vagy frusztráció, idegesség vagy bánat –, akkor arra van szükség, hogy elfogadjuk és ne elrejtjük őket. De ne veszítsük el teljesen az önuralmunkat, ne temessenek maguk alá, vagy ne vezessenek tévútra az érzelmeik!

Fejleszd ki magadban azt a bölcsességet, amellyel megkülönbözteted a pozitív és negatív érzelmeket. Utóbbiakat emeld fel Krisztushoz, és mondd le róluk! Hagyd, hogy ő simítsa ki, ő viselje el őket. A pozitív érzelmeket pedig fogadd el mint Isten adta benzint, amely belobbantja a benned élő tüzet.

Ő teremtett minket indulattal teli lényé, fogadd el, hogy az érzelmeid is te vagy! Van köztük, ami jó, van, ami kevésbé jó. Válaszd szét őket ügyesen! Az érzelmeid gazdagítsák az életed, és ne uralkodjanak fölötte!

9. Napi üzemanyag

Ha a nap elején nem kerül a testünkbe a megfelelő üzemanyag, később kárát látjuk. Ugyanezért jó egy kevés időt csendben Istennel tölteni. Az én napjaim mindig jobbak, ha reggel némán kapcsolatot keresek Krisztussal. (Megjegyzem, a jobb nem jelent könnyebbet. Inkább azt jelenti, hogy nyugodtabbnak, erősebbnek, szabadabbnak érzem magam, több az önbizalmam és tisztábban gondolkodom. És ez mindig jól jön.)

Nem az a cél, hogy figyelmetlenül elolvassak pár szakaszt, vagy elismételjek egy imát. Nem vallásról és nem ismételtetésről van szó. Hanem arról, hogy valódi üzemanyagot töltsék a lelkembe az előttem álló napra. Egy rövid részlet a Bibliából, egy kis ima és befelé figyelés minden bölcsesség forrása, Jézus közelébe visz. Nem kell hosszan tartania, de meghatározhatja a kezdődő nap hangulatát.

A szokás gyorsan beépül, és attól kezdve a nap folyamán, még a legsietősebb percekben is érzékelnünk fogjuk Jézus jelenlétét. Felismerjük a hangját, a bátorítását, az irányítását és a védelmét. Másképp szólva, a kezdeti „csendes pillanatok”, amikor néhány percen át Isten jelenlétére figyelünk, „mindiggé” alakulnak. Nagyszerű cél ez mindenki számára.

Pál szavaival:

*Hogy szívük felbátorodjék összeforrva szeretetben,
és eljussanak a teljes megértés egész gazdagságára:
Isten titkának, Krisztusnak ismeretére. Benne van a
bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve.*

2KOL 2:2–3

10. Napi gyakorlat

A jellem mindig fontosabb, mint a stratégia. Sőt, végső soron csak a jellem számít, semmi más. A Biblia újra és újra megerősíti ezt. Ha szeretnénk jó alapokon állni, hogy fejlődhessen az életünk, védenünk és fejlesztenünk kell a

jellemünket.

Jézus jelleménél nincs jobb példa, hiszen őt az alázat, a szolgálat, a bátorság, az együttérzés, az integritás és a kitartás írja le a legjobban.

*Mert akik jól szolgálnak, azok szép tisztességet
szereznek maguknak, és nagy bátorságot nyernek a
Jézus Krisztusba vetett hit hirdetésére.*

1TIM 3:13

Ezért született ez a könyv: hogy napról napra segítse jellemed fejlődését. Akár olvastál már ehhez hasonlókat korábban, akár ez az első alkalom, jó, ha tudod, nem vagy egyedül. Nekem nagyon sok bátorságot ad a tudat, hogy e könyv olvasói is egy közösséget alkotnak majd, és lesz egy másik csoport, amelyik más könyvet olvas.

*Mert a test sanyargatásának kevés a haszna, a
kegyesség viszont mindenre hasznos, mert megvan
benne a jelen és a jövő élet ígérete.*

1TIM 4:8

A jellem mindig fontosabb, mint a
stratégia.

11. Győz a szeretet

Miért van olyan sok kegyetlenség és bánat a világon? Miért olyan természetes a megosztottság? Miért van még a saját életünkben is annyi küszködés?

Sokan Albert Einsteinnek tulajdonítják a következő, nagyszerű idézetet: „Az atombomba robbanóerejétől nem félek. Viszont az emberi lélekben rejtőző gonosz robbanóerejétől annál inkább.”

A történelem tanúsága szerint nagyon kevés is elég hozzá, hogy valaki kegyetlenül bánjon az embertársaival. A gonosz ott tenyészik, ahol nincs szeretet. A jó és a rossz is a szívünkben születik, és növekedése attól függ, milyen életet választunk magunknak, mire törekszünk, mit tartunk nagyra. És nem ez az első alkalom, hogy ezért valaki az emberi természetet hibáztassa.

*Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek?
Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák
ezeket?*

JK 4:1

De a történet nem itt ér véget. A szavaink, a tetteink, a viselkedésünk megváltoztathatja a világot. És végül a jó fog győzni. Győz a szeretet.

*Álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.
Közeledjete Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok.*

Komoly igazság ez, érdemes kívülről megtanulni és naponta gyakorolni. Hagyd faképnél a rosszat, és közeledj a jóhoz, tartsd a szemed és a szíved Krisztuson! Ez a pozitív, szelíd, magabiztos élet elérésnek legtermészetesebb és leghatékonyabb módja.

12. Az Úr keze

Így szólt a legfelsőbb ÚR: majd én magam török le a magas cédrus hegyéről egy ágat, és elplántálom... egy magasba emelkedő hegyen.

EZ 17:22

Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek.

EZ 36:26

Ezékiel egyértelműen beszél: amikor meghallotta az Urat, fellelkesült, és ezt továbbadta másoknak, hogy bennük is erősödjön a szeretet és a hit. Ma sem más a feladatunk, és sokat tanulhatunk Ezékieltől. Csendben időzött Isten mellett, átérezte a jelenlétét és a segítőkészségét, bízott benne és engedelmeskedett neki. Szörnyű idők tanúja volt, mégis hű maradt hozzá.

Ezékiel kiváló példa arra, amiről a hittérítő D. L. Moody beszél: „A térdelő keresztény többet lát, mint a lábujjhegyen járó filozófus.”² Ezékielhez hasonlóan mi is átélhetjük ezt a

hihetetlen közelséget. „Az ÚR megragadott engem” (Ez 37:1). Egy ilyen helyzet nagy erőt sugároz.

A kisfiaim sokszor kérdezznek az önbizalomról. Azt szoktam válaszolni nekik, hogy az én összes önbizalmam ebből az igazságból származik. Ez nem önhittség. Jobb annál. Az Úr segítő keze önbizalmat ad; vezet és bátorít, ha jön a vihar. A mi dolgunk csupán annyi, hogy vigyázzunk a hű szívünkre és a fáradhatatlan lábunkra. Az útmutatás és az erő tőle származik. Ezékiel is jól tudta ezt, és amit elért az életben, az ebből fakadt.

13. Nem tudunk mindent, de épp eleget

Jósafátnak bőven volt oka a félelemre. Három hadsereg egyesült, hogy rátámadjon, és már csak néhány napi járőföldre voltak. De Jósafátnak helyén volt az esze. Éveken át dolgozott Júdea megerősítésén, szövetséget kötött északi szomszédaival, és gazdaggá tette népét. Jó király volt, és jó eszű ember.

De amikor az ellenséges seregek az országa felé meneteltek, Jósafát attól sem riadt vissza, hogy felálljon a templomban, és Istenhez forduljon: „Nem tudjuk, hogy mit tegyünk. Csak rád tekintünk!” (2Krón 20:12).

Az imához bátorság kell. A sebezhetőséghez bátorság kell. A térdre boruláshoz bátorság kell. De Isten válaszolt Jósafát imájára.

Ne félj és ne rettegj, Júda és Jeruzsálem! Holnap vonuljatok ellenük, mert veletek lesz az ÚR!

2KRÓN 20:17

Ez az ígéret ma is érvényes. Isten válaszol az imára, és mindig velünk van. Amikor nehéz küzdelem vár rád, szegezd a tekinteted arra az egyetlen hatalomra, amelyre igazán támaszkodhatsz. Charles Spurgeon szavaival: „Az ima az a vékony ideg, amely a végtelen hatalom izmait mozgatja.”³

Az imához bátorság kell. A
sebezhetőséghez bátorság kell. A
térdre boruláshoz bátorság kell.

14. Küzdelem és áldás

Egyik barátom hallott egyszer egy előadást, ahol a szónok azt mondta, a keresztény élet „küzdelem és áldás, küzdelem és áldás, küzdelem és áldás, küzdelem és áldás, küzdelem és áldás, küzdelem és áldás”.

Egyszerű és mély lecke ez. Az élet problémákkal van tele, és nehéz elhinni, hogy ez a sok harc egyszer véget ér. Amikor pedig minden rendben van, ott bujkál bennünk a kísértés, hogy elvárjuk: maradjon minden örökre ilyen tökéletes. De az élet nem ilyen. Az élet valóban küzdelmek és áldások sorozata.

A bölcsesség nem más, mint az a képesség, hogy sikeresen

manőverezzünk a küzdelmek és áldások között, miközben minden körülmények között megőrizzük a hitünket.

Most jöhet a jó hír: ha több bölcsességre van szükségünk, egyszerűen csak kérünk kell. A bölcsesség egyike azon dolgoknak, amelyeket az Úr mindig megad, ha hozzá fordulunk. Az az ajándék, amellyel – a megbocsátás és a saját jelenléte mellett – Isten mindig elhalmoz minket.

Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.

JK 1:5

Kérj, és megkapod, amire szükséged van. Isten szívesen megáldja gyermekeit bölcsességgel, és segít jó irányba kormányozni az életüket.

15. Ellenkultúra

Minél régebb óta élek, annál egyértelműbb számomra, milyen fontos a bölcsesség. Ezért szeretem annyira a Példabeszédek könyvének ezeket a verseit:

Támaszkodjék szavaimra szíved, tartsd meg parancsaimat, és élni fogsz! Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet, ne felejtse el szavaimat, és ne térj el tőlük!

PÉLD 4:4–5

E szavak arra figyelmeztetnek: a bölcsesség nem arra való, hogy okosnak látsszunk tőle, hanem arra, hogy teljesebben, mélyebben, gazdagabban éljük meg az életet. Az Istentől származó bölcsességnek ereje van, semmi sem hasonlít hozzá:

*A bölcsességnek ez a kezdete: Szerezz bölcsességet,
és minden szerzeményeden szerezz értelmet!*

PÉLD 4:7

A bölcsesség lényege nem az intelligencia, nem a jó vizsgaeredmény vagy az elismerés, hanem hogy tudod: szükség van megbocsátásra, alázatra szorulsz, hogy kérni tudj Istentől, és bátorság kell, hogy járd tovább a hit útját, melyen Krisztus szeretete az iránytű.

Ezért van az, hogy a nő, aki áttört a tömegben, csak hogy megérinthesse Jézus köntösét, és a lator, aki Jézus mellett szenvedett a kereszten, bölcsőbb volt, mint az okos szaduceusok, akik elítélték őt. Isten mindig az ellenkultúrát pártolja, és abból az irányból érkezik, ahonnan nem várnánk. „A bölcsesség az – ahogy Joyce Meyer lelki vezető mondta –, ha most csinálsz olyasmit, ami később tesz boldoggá.”⁴ Legyen ez életünk része! Ha eljutunk a bölcsesség és megértés e fokára, átalakul az életünk.

*[A bölcsesség] dicsőséget hoz rád. Ékes koszorút
tesz a fejedre, díszes koronát ajándékoz neked.*

16. Angyalok

A bölcsesség kezdete „az ÚRnak félelme”, amely „az ismeret kezdete” (Péld 1:7). A félelem szót tiszteletnek is fordíthatjuk. Nagyrabecsülést és Isten előtti főhajtást jelent. Azt jelenti, hogy nap mint nap Krisztussal a közepén építjük az életünket, és nem vagyunk egyedül. Nemcsak Isten lelke, hanem angyalok is irányítanak minket. Segítettek Jézusnak, és bár nem tudunk róla, folyamatosan segítenek nekünk is. Ez a sor pontosan elmondja, milyen jó az Isten, és milyen szerepet játszanak az angyalok:

Amikbe angyalok vágyakoznak beletekinteni.

1PT 1:12

A görög szó, amelyet a „beletekintésre” használnak, azt jelenti, hogy az ember lábujjhegyre áll, mintha a tömeg mögül szeretne nézni egy felvonulást. Mintha az angyalok annyira akarnák működés közben látni Isten szeretetét, hogy lábujjhegyen csodálják az életünk megváltására irányuló terve megvalósulását. Mintha el se tudnák hinni, hogy Isten ennyire szereti a bukott embereket és ennyire könyörületes velük.

De hát ez a kegyelem. A Biblia szerint az angyaloknak mindig az a dolga, hogy segítsenek nekünk, és mi közelebbről láthassuk Isten szeretetét.

17. Mit kezdj a sikerrel?

Dávid király szinte minden mértékkel mérve sikeres volt. Nagy úr volt, félelmetes harcos, tehetséges költő és képzett politikus. Negyven éven át uralkodott, és ezalatt Izrael a régió egyik legnagyobb nemzetévé vált. Igaz, hibázott is, de mindig megbánta, és erőt meg alázatot mutatva tért vissza Istenhez. A lehető legjobban kezelte a sikert és a kudarcot is.

URam, szeretem házadat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét. Lábam biztos talajon áll, áldom az URat a gyülekezetben.

ZSOLT 26:8, 12

Dávid tudta, mi fontos igazán, és nem magának kereste a hírnevet. Ehelyett minden dicsőségét és érdemét Istennek tulajdonította, meg is köszönte, és arra bátorított másokat, hogy cselekedjenek hozzá hasonlóan. Nem a saját fontosságának fényében fürdött, hanem a háláéban és Isten szeretetében. Népe mellett maradt, két lábbal állt a földön, de a szívét és a hangját felemelte a Mindenhatóhoz.

Az alázat és a hála nagyon lényeges része az életünknek. Mindegy, mi magunk kik vagyunk, ugyanazt az Istent szolgáljuk, akit Dávid király is. Hozzá hasonlóan maradjunk az egyszerű emberek között, élvezzük Isten szeretete és kegyelme fényét, osszuk meg másokkal a jószágot, köszönjük meg mindent a mennyei Atyának, mert az övé az érdem!

Az kezeli jól a sikert, aki elfogadja, hogy minden tőle ered.

Bármilyen jóban van részünk, azt neki köszönhetjük – ajándékba kapjuk tőle. Legyen alaptulajdonságunk az alázat és a hála, és sose higgyük, hogy a miénk a siker!

18. Ajtó egy kilinccsel

Mindennap emlékeztetnem kell magam, hogy a Krisztus központú spiritualitás olyan, mint egy ajtó, amelynek csak az egyik oldalán van kilincs. Jézus nem fog erőszakkal bejönni. Nekünk kell ajtót nyitnunk, hogy beengedjük őt az életünkbe.

Jézus megadja nekünk a döntés szabadságát, és a döntéseink nagyon fontosak. Meghatározzák az utunkat, a gondolatainkat és a vágyainkat. A gondolataink meghatározzák a tetteinket, a tetteink szokássá válnak, a szokások jellemmé alakulnak, és a jellemünk formálja az életünket. Az életünk általában millió apró döntés következménye. Ha helyesen akarunk élni, nem szabad elfelejtenünk, hogy minden a szívben kezdődik. Ezért kell Dávidhoz hasonlóan a legfontosabb kérdésekre figyelni.

De én rád tekintek, én URam!

ZSOLT 141:8

Ezért kaptunk örök időkre ilyen jó vezetőt.

Rajtunk múlik, kitárjuk-e a szívünk ajtaját Isten szeretete előtt. Mi döntjük el, Krisztusra szegezzük-e a tekintetünk, és akarjuk-e, hogy az ő erőt adó jelenléte életünk részévé váljon.

Nincsen sem szabály, sem elvárás – csak a szíven és a

szándékon múlik az egész. Mivel akarjuk telitölteni a szívünket? Honnan akarunk erőt meríteni?

Bárhogyan döntünk is, ugyanaz az igazság vonatkozik mindannyiunkra: Krisztus vár ránk. Ő mindig készen áll, és nem tud semmi mást adni, csak szeretetet, kegyelmet és jóságot.

19. Sóhajtozni és nyögdecselni épp elég

Amikor az élet szokatlanul súlyos kihívások elé állít, és növekszik bennünk a félelem, nehéz rátalálnunk a bölcsességre. A bajok sokszor olyan közel kerülnek, hogy elvakítanak, a pánik pedig elhomályosítja az ítélőképességünket és a jövőképünket.

Az ember gyakran úgy érzi, csapdába esett. Akkor van szükségünk arra a bölcsességre, hogy a szokásosnál is többet imádkozzunk. Akkor jön el az idő, hogy „a mozdíthatatlan trónust, és ne a mobiltelefont”⁵ válasszuk, mint Joyce Meyer írta. Az ima hatásos fegyver. A 16. században, miután John Knoxot, a skót lelkészt börtönbe vetették, Mária, a skót királynő állítólag azt mondta: „Jobban félek Knox imáitól, mint egy tízezres hadseregtől.”⁶

Az imának nagy és valóságos ereje van. Néha viszont nehéz imádkozni, és ezzel sincs semmi baj. Így természetes. De ha imádkozol, biztosan nem vagy egyedül.

*Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön.
Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy
kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk*

kimondhatatlan foháskodásokkal.

RÓM 8:26

Isten sosem az ékesszólása alapján pontozza az imáinkat (szerencsére!). Egyszerűen örül, ha elé járulunk, és nem számít, ki milyen állapotban van éppen. És elküldi a Szentlelket, hogy segítsen imádkoznunk, még akkor is, ha nekünk már csak sóhajtozni és nyögdécselni van erőnk.

Bármifajta bajba kerülsz is, imádkozz! Akkor is add ki magadból, ha nem találsz szavakat. De a legfontosabb, hogy készülj fel Isten válaszára! Azt ígérte, mindig a bajban lévők közelében marad.

20. Hajts térdet!

Ha túl sokat gondolunk magunkról, elkezdenek elromlani a dolgok. A saját életünkben, a kis közösségeinkben, az országunkban és az egész világon – ha úgy gondolkodunk és cselekszünk, mintha mások fölött állnánk –, közelebb kerül a jogtalanság, a szenvedés és a fájdalom.

Egy apát egyszer így fogalmazta meg az önteltség ellentétét: „Alázat az, amikor őszintén tekintünk az életünk valóságára, és elfogadjuk, hogy nem vagyunk fontosabbak másoknál.”⁷ Csodálatos és szabad élet vár arra, aki mindenki mást nagyobbak tart magánál.

„Jézus nevére minden térd meghajoljon!” (Fil 2:10, Jel 19:4,6)
Ha önként térdet hajtunk Krisztus előtt, és átadjuk neki az

életünk irányítását, már nem kell amiatt aggódnunk, ami másokat nyomaszt: az önértékelésünk, az önazonosságunk és a céljaink miatt. A Krisztussal való kapcsolat megválaszolja az összes ilyen kérdést.

Ahhoz, hogy így éljen az ember, és átadja Krisztusnak a hatalmat meg az élete gyepelőjét, alázatra és bizalomra van szükség. De aki tudja, Isten valóban érte van, annak mindez azonnal egyértelművé válik. És így tényleg megismerheti a szabadságot.

21. Vezetői bölcsesség

Nem sok embernek volt akkora hatása dolgozók és cégek napi irányítására, mint Ken Blanchardnak, az *Egyperces menedzsment* (One Minute Manager) című könyv⁸ írójának. Műve villámgyorsan olyan sikeres lett, hogy a szerzőnek már nehezebb esett elviselni a dicsőséget. Ezért kezdett Istenről gondolkodni. A Bibliát olvasgatta. Rögtön a négy evangéliummal kezdte, mert tudni akarta, mit csinált Jézus.

Lenyűgözte, ahogy Jézus tizenkét átlagos, nem túl érdekes, nem sok jót ígérő embert egy olyan mozgalom első vezetői generációjává változtatott, amely kétezer évvel később is befolyásolja a világ történelmét.

Minél tovább kutakodott, annál egyértelműbbé vált számára, hogy minden, amit a hatékony vezetéssel kapcsolatban előadott vagy leírt, azt Jézus már tökéletesen tudta. Mindazt a bölcsességet, amelyet Blanchard összeszedett, Jézus már

mesterként tanította.

Így értette meg Blanchard, mi kell ahhoz, hogy valaki igazán jó vezetővé váljon. Megtanulta, nem a rang számít, hanem hogy kik vagyunk. Alap a szelídség és a szerénység, kerülni kell a gőgöt és a hivalkodást, de szükség esetén vállalni kell a konfrontációt. A lelkiező fontosabb a világinál. És az ima – az Istennel töltött idő – mindig a legfontosabb!

Ezek egyike sem könnyű feladat, de jó vezetőnek lenni sem az. Ellenben mindig megéri.

22. A lényeg

Alekszandr Solzsenyicint, a 20. század második felének egyik legjelentősebb, Nobel-díjas íróját nyolc évre börtönbe zárták és megkínózták, mert kritizálni mertte Sztálint. Ő írta ezt: „A rossztól elválasztó vonal nem az államok, nem az osztályok, nem a pártok között húzódik, hanem ott húzódik minden ember szívében, valamennyi ember szívében.”⁹

Nagyon nagy igazság, és tökéletesen egybecseng a Biblia szavával. Az Istent, akinek szolgái vagyunk, nem érdeklik a szertartások vagy a vallásos látszatok. Nem egy kifinomult játék részei vagyunk, amelyben a jóság és szentség tettetése volna a lényeg.

A hívő élet egyszerűen azt jelenti, hogy ismered Istent, és ő is ismer téged. Otthonra és békére találtál nála; felkészültél, megerősödtél, és védelmet élvezel küzdelmeid során. És e küzdelmeket szeretettel, szelídséggel, megbocsátással harcolod

végig.

*Segíts rajtam! Mert te vagy az én sziklaváram.
Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek
nekem, mert te vagy az erősségem. Kezedre bízom
lelkemet, te váltasz meg engem, URam, igaz Isten!*

ZSOLT 31:4–6

A Mindenható kegyelme a legnagyobb ajándék, amelyet férfi vagy nő kaphat.

23. Honnan származik a bölcsesség?

A tudás az – mint sok ember észrevette már –, ha tisztában vagyunk vele, hogy a paradicsom egy gyümölcs. A bölcsesség meg az, ha mégsem tesszük bele a gyümölcssalátába. A tudás fontos, és sokat segíthet életünk során, de egymagában képtelen megmenteni minket. Bölcsességre is szükségünk van: arra az irányításra és ismeretre, amely attól az Egytől jön, aki a tágabb összefüggéseket is látja.

De honnan származik a bölcsesség? C. S. Lewis véleménye szerint „a bölcsességnél egy jobb dolog van, ha más bölcsek között élhetünk”.¹⁰ Isten azt ígéri, ha keressük, tőle mindig jut számunkra belőle. A Biblián, a tapasztalaton, a Szentléleken és rajtunk, embereken keresztül mutatja meg. Aki nyitott és figyelmes, rátalál, de ott van a szívünkben is. Isten adta nekünk azt az ösztönt, amely segít felismernünk, mi okos, helyes és igaz.

És az imában is találunk bölcsességet:

Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.

JK 1:5

Keresd a bölcsességet mindezekben a helyeken, és a segítségével nem szakadsz el Krisztustól, a szeretet vezet, és biztos lehetsz a kegyelmében!

24. Harc a kísértés ellen

Isten mindig beenged valamennyi kísértést az életünkbe, bár kevesebbet, mint amennyivel Jézus szembesült, amikor negyven napot töltött a pusztában. A kísértés még így is olyan erős lehet, hogy úgy érezzük: képtelenek vagyunk ellenállni neki, legyűr minket.

A kísértés minden nappal és éjszaka természetes része, és jobb, ha őszintén beszélünk róla. Legtöbbször a szex, a hatalom, a befolyás és a vágyak körül forog. De Isten tudja, a hitünket e próbákkal teheti erősebbé. Ahányszor csak ellenállunk, erősödünk – mint amikor egy izmot edzünk. Ha pedig elbukunk, akkor segít. Nem az esendő, emberi próbálkozásainkat akarja tökéletesre csiszolni, hanem a szívünkbe plántál jóságot.

Isten Jézuson keresztül gondoskodott a jóságról és a segítségről. A megbocsátás és a jobbá tétel Krisztustól származó

ajándékok, amelyekért ő fájdalmasan megfizetett, mégis ingyen adja őket.

Amíg itt vagyunk a földön, egy bukott világban élünk, és mindenfelől kísértés vesz körül. Ellenállunk neki, mert kizárólag azt akarjuk, ami Krisztus szeretetéhez és fényéhez visz közelebb.

Bármivel kelljen szembenéznünk, Jézus úgymint tudja, miről van szó. A sátán akkor próbálta vonzóvá tenni magát a számára, amikor ő éhezett és szomjazott. Az ördög azt ígérte, minden testi vágyát azonnal kielégíti.

De „nem csak kenyérrel él az ember” – felelte neki Jézus (Mt, 4:4). Mert a kizárólag az azonnali vágykielégítésre törekvő élet kiábrándultsághoz, ürességhez, kétségbeeséshez vezet. Aki viszont Isten jelenlétéből és igazságából merít energiát, az komoly örömet és célt talál.

Az ördög ezután Jézus önző ambícióival próbálkozott. Végtelen hatalmat és befolyást ígért cserébe azért, hogy Jézus őt imádja. De ő tudta, mi az igazság: az önzés a vég, és a sötétség győzelmét hozza.

Ezekben a kísértésekben, azokhoz hasonlóan, amelyekkel mi találkozunk, általában az étvágyunk, a bírvágyunk, az életünk uralása a lényeg. Az egó megpróbálja átvenni az irányítást az életünk fölött, de Isten azt szeretné, ha megismernénk a szabadságot, amelyet akkor él át az ember, ha a Szentlélek táplálja és vezeti.

25. Mindig van kiút

Minden viharban eljön a pillanat, amikor megértjük, már túlestünk a nehezen. Az ég kitisztult, a szél lecsendesült, és végre előbújhatunk az eresz alól, hogy továbbinduljunk. Az élet viharaival is ugyanez a helyzet: létezik egy pont, amikor megérezzük, hogy ideje talpra állnunk, leporolnunk magunkat és útra kelnünk.

Miután az ördögnek harmadszorra sem sikerült megkísértenie Jézust – amikor a hatalom ígéretével próbálta megrészegíteni őt –, a kiszemelt áldozat továbbállt. Elhagyta a pusztát, és megkezdte munkás életét.

Vajon úgy gondolta ekkor, hogy túl van a legrosszabbon? Nem kell többé azoktól a kísértésektől félnie, amelyekkel az ördög próbálkozott nála?

Nem. Még Jézus is – hiszen tetőtől talpig ember volt – naponta találkozott a kísértés erejével. Végül is Lukács azt írta, „mikor mindezek a kísértések véget értek, eltávozott tőle az ördög egy időre” (Lk 4:13). A bölcs ember mindig éber marad. Tudjuk, a kísértés pillanataiban Krisztus mindig velünk van, segít és bátorít, hogy azt a jó döntést hozzuk meg, amely a fény felé vezet, egyre távolabb a sötétségtől!

Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.

KOR 10:13

A bölcs ember mindig éber marad.

26. Csúcsok és völgyek

Amikor az ember feljut egy hegy csúcsára, az mindig különleges pillanat. Tapasztalatból tudom. Teljes erőből küzdöttünk, és cserébe csodálatos kilátás lett a jutalmunk.

Az élet ugyanilyen. Célokat tűzünk magunk elé, megteesszük, ami tőlünk telik, és néha feljutunk a csúcsra. De nem maradhatunk örökre ott. Lejjebb kell ereszkednünk, és kezdődik újra a völgyekben szokásos huzakodás és harc.

A tanítványok is jó leckét kaptak erről. Hihetetlen élményben volt részük, amikor Jézus felvitte őket egy hegyre (Mt 17:1–8, Mk 9:2–8, Lk 9:28–36), ahonnan aztán le kellett jönniük a tömegbe, az ellenségeik közé. Ráadásul Jézus a saját haláláról kezdett beszélni, és arról, mibe kerül ez a követőinek.

Később még nehéz helyzetek vártak rájuk – sok kudarc, a megértés hiánya, versengés. Jó lenne tudni, hányszor gondoltak vissza vágyakozva arra a hegycsúcsra, ahol Jézussal jártak!

A csúcsok fellelkesítik az embert, az élet völgyei viszont megérlelik. A fent átélt élmény segít, hogy másképp lássuk a lenti világot. A jó pillanatok energiát adnak azokra az időkre, amikor nehéz az élet, keményen munkához kell látnunk, és közben muszáj bepizkolnunk a kezünket.

Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta. Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

ZSOLT 121:1–3

Isten tudja, mit miért csinál velünk. Terve van az életünkkel. Azt adja, amire az adott pillanatban szükségünk lehet. Akár lenn járunk éppen a völgyben, akár fenn a csúcson, velünk van. Nem tudsz olyan helyre menni, ahol ne érne el a szeretete.

27. Nyereséges befektetés

Nagy a kísértés, hogy a belső erőnél vagy a bölcsességnél többre becsüljük a tárgyi javakat. Csakhogy Isten bölcsessége felbecsülhetetlen és örök, és mindig tovább, mélyebbre vezet az életbe és a fénybe, mint arra bármilyen vagyon valaha képes volna.

Gazdagság és megbecsülés van nálam, maradandó vagyon és igazság. Gyümölcsöm drágább az aranynál, a színaranynál is, és jövedelmem a színezüstnél.

PÉLD 8:18–19

Bölcsesség lakik bennünk. Istentől származó ösztön, amely

tudja, mi jó, mi rossz, de a bajaink vagy a félelmeink néha nem engedik szóhoz jutni. De olyankor is ott van, és ha gondozzuk, tápláljuk, egyre erősebbé válik.

Mivel Isten képére teremtettek minket, igazi bölcsességet csak benne találhatunk. Aki azt szeretné, hogy gyarapodjon a bölcsessége, annak a forráshoz kell fordulnia. Minél több időt tölt Isten jelenlétében, annál jobban visszatükröződik az életében az isteni szeretet és fény. Az lesz igazán gazdag, aki okosan fekteti be az idejét, és szívét-lelkét az ő igazságával táplálja. Ettől növekszik a bölcsesség. A napról napra meghozott, megfontolt döntések teremtenek olyan életet, amely egyszerre bőséges és szép.

28. A pozitív út

A szereteten kívüli állapotok rengeteg jótól fosztanak meg. A saját tapasztalataimból tudom, hogy amikor dühös, bosszúálló vagy kegyetlen vagyok, az végül leszívja belőlem az energiát. A negativitás súlyos teher.

De ha mindig mindent elkövetünk azért, hogy a szeretet irányítson, és Isten igazságát igyekszünk érvényesíteni az életünkben, akkor csiszolódik a jellemünk, és egyre szabadabbá válunk – kiélvezhetjük a világmindenség legnagyobb szeretet- és jóságforrásával való szövetségünk előnyeit. Az ilyen élet bátorságot, elszántságot, állhatatosságot és kitartást igényel – mint az életben minden, ami számít. Ezért kell mindennap pozitív üzemanyaggal feltölteni a szívünket és a lelkünket.

Legyünk hajlíthatatlanok, maradjunk azon az úton, amely az élethez vezet, és mindig legyünk éberek, hogy ellenállhassunk azoknak az erőknek, amelyek eltántorítanának ettől a kapcsolattól és igazságtól.

Fogadjátok azért a szívetekbe és lelketekbe ezeket az igéket, kössétek azokat jelként a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon. Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is: ezekről beszélj, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelysz!

5MÓZ 11:18–19

A negativitás súlyos teher.

29. Állj meg. Csendesedj el. Töltekezz fel

Egy barátom mesélte, hogy egy nyolcvanhat éves néni mellett ült a templomban. A hölgy kerekesszékekben érkezett, de hamar kiderült: bár a teste már gyenge, szellemileg nagyszerű állapotban maradt. Tele volt kérdésekkel, és egy-két bonyolult teológiai problémával is előrukkolt.

Amikor a barátom megkérdezte tőle, szerinte mi a megoldás arra a problémára, amit felvetett, egy pillanatra elhallgatott,

azután egy bibliai idézettel válaszolt: „A titkok az ÚRéi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden igéjét” (5Móz 29:28). Azután azzal folytatta, bár sok kérdésre tudjuk a választ, mindig maradnak olyan rejtélyek, amelyeket soha az életben nem fejthetünk meg.

Tetszik ez az őszinteség. Az idős hölgy ismerte azt az alapigazságot, hogy amikor Isten jelenlétének és szeretetének köszönhetően biztonságban érezzük magunkat, akkor azokat a titkokat is könnyebben elfogadjuk tőle, amelyek megoldása rejtve marad előlünk.

Azért szeretem az alábbi verset, mert hozzásegít, hogy az Úr közelében maradjak, és rábízom minden aggodalmamat, tisztázatlanságomat és félelmemet.

*Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok
az Isten!*

ZSOLT 46:11

Mindannyiunknak szüksége van rá, hogy néha, legalább a buszon ülve vagy éjszaka az ágyában elcsendesedjen. Ha megállunk egy pillanatra, ő megjelenik mellettünk. Legyen ez napi szokásunk! Állj meg! Csendesedj el! Töltekezz fel! Mert ha alázattal adjuk át a szívünket, és lépteink Krisztus útját követik, olyan irányba tartunk, amely az élet felé vezet.

30. Az élet szavai

Jézusnak nem volt diplomája, nem volt része hivatalos oktatásban. Nem járt teológiai főiskolára, de kívülről tudta a Szentírást. Amikor pedig a harmincas évei elején egy templomban prédikált, összegyűltek az emberek, hogy hallhassák. „Nappal a templomban tanított... Kora reggel az egész nép hozzá sietett, hogy hallgassa őt a templomban” (Lk 21:37–38).

Így beszélt:

Bizony mondom nektek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, és olyan lesz, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában. És aki befogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad be.

MT 18:2–5

Soha senki nem mondott ennél fontosabb szavakat. Sőt, sok más vallás hívei is elismerik és minden idők legfontosabb tanításaként emlegetik őket. Akármennyit fejlődhet a tudomány és a technika, az elmúlt kétezer évben senki sem tudta felülmúlni Krisztus szereteteli tanítását.

Jézus így válaszolt neki: Aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz

benne.

JN 4:13–14

Isten sem mondana mást: ezek az élet és a szeretet szavai. És ezek a szavak tartják bennem az erőt ma is.

HŰSÉG

Nagyon örülök annak, hogy még ma is azt a két barátomat hívnám el vőfélynak, aki eredetileg vállalta ezt a feladatot az esküvőmön. Az évek múlásával a barátságunk csak még szorosabb lett, és ez mindig eszembe juttatja, mit jelent a hűség ereje.

A hűség ódivatú szónak tűnhet, de közben óriási hatalommal bír. Olyan lassan dolgozik, mint a folyó, amely laposra csiszolja a köveket a medrében. De amíg naponta úgy döntünk, hogy szeretettel hűek maradunk a gyerekeinkhez, a társunkhoz, a jóbarátainkhoz, addig a tetteink is fontosak maradnak.

Nincs szebb a megvalósuló hűségnél. Legyen a példánk akár egy hetven éve házas férfi, aki még mindig a felesége kezét fogja, akár egy élethosszig tartó barátság – a hűség kortalan, és a belőle születő kapcsolatok hatása örökké tart.

De nem mindig könnyű. Minden kapcsolatban vannak nehéz időszakok, és nem volna a hűségben akkora erő, ha nem kellene fizetnünk is érte. Istennel való viszonyunkban is nagyon fontos, és néha nagyon nehéz hűnek maradnunk hozzá. Amikor felgyűlnek bennünk a kétségek, a félelmek meg a kudarcok, és azzal fenyegetnek, hogy maguk alá temetnek, akkor könnyen elfordulhat tőle a szívünk. Ilyenkor számít a legtöbbet a hűség.

Könnyebb elhinni, hogy Isten rajtunk kívül mindenki mást szeret, mint hogy minket is a szívébe zár. De a hűségnek vagy a hitnek része: bízunk abban, amit megígért. „Te, aki olyan

gondosan ügyelsz közülünk mindenkire, mintha csak arra az egyre volna gondod”¹ – írta Szent Ágoston. Ha te lennél az egyetlen ember a világon, Jézus ugyanúgy meghalna érted.

Isten minden körülmények között, diadalban és kudarcban is kitart mellettünk. Fogadd el a szeretetét, és mutasd meg a körülötted lévőknek a saját hűségedet! Ez különlegessé tesz, és segít kiragyni a tömegből.

1. A zöld gyep

A hűség nem csak az Istennel való kapcsolatunkat befolyásolja. Egyetlen olyan területe sincs az életnek, amelyen ne javíthatna a lojalitás, a kitartás és a szeretet – munka, barátságok, nagylelkűség, a helyi közösség támogatása – mind jól jár azzal, aki a hűség mellett teszi le a garast.

Előbb-utóbb mindenki hall történeteket, amikor valaki a szeretet vagy a szerelem szóval próbálja megmagyarázni a hűtlenségét. Meggyengült a régi társhoz fűző vonzalom, vagy elkezdődött egy új, izgalmas érzés. A baj csak az, hogy ha a szomszédban zöldebbnek tűnik a fű, akkor az valószínűleg műanyagból van! (Vagy mint egyszer hallottam: ha a fű máshol zöldebb, kezd el locsolni a sajátodat!)

Ha azt szeretnénk, hogy valami hosszú távon is életben maradjon, ahhoz folyamatos erő kifejtésre, bizalomra, odaadásra van szükség. Miként az ékkövek készülnek: sok időt és odafigyelést igényel a csiszolásuk. A hűség megéri azt a sok munkát, amely nélkül nem is létezne.

Ezért mondta Teréz anya: „nem sikeres akarok lenni, hanem hűséges”.² És ezért helyezte Jézus a hűséget az igazsággal és irgalmassággal egy szintre (Mt 23:23). Hiszen a Szentlélek gyümölcse (Gal 5:23), és a Biblia olyan nagyságok életében dicséri, mint Ábrahám, József, Mózes és Dániel.

Ti azonban legyetek erősek, ne lankadjatok el, mert tetteiteknek meglesz a jutalma!

2KRÓN 15:7

Légy hű: erről ismerzik meg az erős.

A hűség megéri azt a sok munkát,
amely nélkül nem is létezne.

2. Felfoghatatlan gazdagság

Akinek van otthona meg néhány barátja, járt iskolába és egészséges, az meg van áldva. Adj még ehhez állást, ételt, ruhát, Krisztus szavaihoz való hozzáférést, és azt a szabadságot, hogy találkozhatsz és beszélgethetsz másokkal, és máris azok közé tartozol, akik különösen sokat kaptak.

Isten az ajándékozásban is hatalmas, és nagyon szereti megjutalmazni a gyermekeit. Ha bölcsen használjuk azt a sok

adományt, tehetséget és társadalmi állást, amelyet tőle kaptunk, akkor azzal áld meg minket, hogy még többet ad. Ha nyitottan és őszintén élünk, követjük Krisztus szeretetét és igazságát, akkor a napjaink még jobban megtelnek a jóságával. Az élet mindig ilyen körkörös minták szerint működik. Learatjuk, amit elvetettünk.

A hűség néha nehéz feladat. De ha nem feledkezünk meg róla, milyen szerencsések vagyunk, akkor végül is hívő és hálás lesz a szívünk. Az elhatározáshoz, erőhöz és bátorsághoz, amely nem engedi, hogy megálljunk félúton, sokat kell próbálkozni, és közben biztosan botlik és bukik is az ember. De nem vagyunk egyedül. Isten velünk van, és arra hív, kerüljünk közelebb hozzá, menjünk tovább vele.

Bárhol vagy is éppen, bármivel küzdesz is, Isten közel van. Nincs más dolgod, mint hogy kitárt karral, tágra nyitott szívvel fordulj felé, és mondd azt:

Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem!

ZSOLT 43:3

Isten az ajándékozásban is hatalmas,
és nagyon szereti megjutalmazni a
gyermekét.

3. Hihetetlen örökség

Jézus előtt csak néhány különleges, kiválasztott ember találkozott Istennel, és nekik ehhez el kellett jutniuk egy kijelölt helyre: Mózesnek a hegyre, Dávid királynak pedig a templom belső, szent helyiségébe. Ha egy átlagember akarta Isten szavát hallani, akkor valamelyik prófétával kellett beszédbe elegyednie. Vagyis senkinek nem volt könnyű dolga, mert a saját emberi zűrzavarunk és esendőségünk nem érintkezhet könnyen Isten tökéletes szentségének és szépségének a megjelenésével.

Jézussal megváltozott mindez. Születése, halála és feltámadása – azután a Szentlélek leszállása – mindannyiunkat arra emlékeztet: Isten olyan bizalmas közelségből szeret bennünket, amely minden álmunkat felülmúlja. Isten azt akarja, hogy közeli, személyes kapcsolatba kerüljünk vele, és a kapcsolatunk legyen szoros, egyszerű és szabad.

Ez elképesztő megtiszteltetés és kiváltság. Mózes, Dávid, József, Dániel és mások közeli viszonyban álltak Istennel – de ez nem volt összehasonlítható azzal a bensőségességgel, amelyet mi Jézuson keresztül élvezhetünk. Állandó és végtelen barátság fűz minket a Mindenhatóhoz. Nincs már szükségünk áldozati bárányra ahhoz, hogy beléphessünk valami belső szentélybe, sem égő bokorra a hegyoldalban, hogy a jelenlétéről értesüljünk.

Jézus mindezt áthidalja a kedvünkért. Ő volt a bárány. Ő volt az áldozat. Átvette az esendőségünket, a hibáinkat. Ez az ő ajándéka számunkra, és ez teszi lehetővé, hogy a Mindenható

Isten közelébe kerülünk, és élvezzük az ezzel járó nagy szabadságot, örömet és erőt.

Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

RÓM 8:16–17

Krisztus betartja az ígéletét, és jelenvalóvá teszi számunkra Istent. Cserébe legyünk hűek hozzá: hűek abban, ahogy másokat szeretünk, hűek az elszántságunkban, ahogy mindennap őt követjük, és hűek abban, ahogy az ő megtartó szeretetében bízunk. Nagy árat fizetett értünk.

4. Nincs ítélet

Habár fiatalkorom óta járom a hit és a szeretet útját, újra és újra emlékeztetnem kell magam az alapokra. Különösen amikor a könnyű, szabad, Isten szeretetében bízó életről van szó. Ezért tetszik annyira Pálnak ez a mondata: „nincsen azért most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8:1). Nem ítéleznek rólunk, nem zárnak ki sehonnán. Csak szeretnek, szeretnek, szeretnek. A kegyelme elnémítja a félelmeinket, a büszkeségünket, a fájdalmunkat, a panaszkodásunkat. Szeretnek minket, nem kárhóztatnak.

Ez az Isten nagyon különbözik attól, amit gyerekkoromban a templomban megismertem: gyakran ijesztőnek, mogorvának, betarthatatlan szabályok kiagyalójának mutatták. Egy élet munkája volt megszabadulni ezektől a hazugságoktól.

Pál azzal a kijelentéssel zárja a gondolatát: „semmi ... nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban” (Róm 8:39). Hibáinktól függetlenül szeret minket, és semmi nem választhat el az ő hatalmas, megállíthatatlan erejétől. John Stott anglikán pap úgy írta le ennek a szakasznak az igazságát, mint „párna, amelyen fáradt fejünk nyugodhat”.³

Annak az igazságnak a felidézése, hogy Isten szeret és feltétel nélkül elfogad engem, megváltoztatja a szívem és a lelkiállapotom. Attól kezdve másképpen akarok élni. A hit attól gyönyörű, hogy az ember tudja: egy szerető apa biztatja és hívja egyre közelebb magához.

Akkor is hűek maradunk hozzá, amikor lecsap a vihar, mert mindig van célja, és hiszünk benne, ő jól irányítja a világot.

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

RÓM 8:28

Legyenek a körülményeink bármilyenek, történjen körülöttünk bármi, mi bízhatunk benne, hogy Isten hisz bennünk.

5. Az érzések nem határoznak meg minket

Az Istenbe vetett hit lényege, hogy bízunk a hozzánk való hűségében és jóságában. El fogjuk hinni, hogy Jézus az, akinek mutatta magát? El fogjuk hinni, hogy a szeretete elég? A hűség, mint C. S. Lewis írta: „annak a művészete, ahogy a változó hangulataink ellenére ragaszkodunk valamihez, amelyet a józan ész egyszer elfogadott. Az érzések fontosak, de nem határoznak meg minket.”⁴

Nehéz olyankor hinni Istenben, amikor látszólag minden rosszul sikerül. De a Bibliában sok történet szerepel olyan emberekről, akikkel pontosan ez történt, sőt, néha ennél is cudarabbul jártak. Mint Jób. Sok bánat érte és sokat szenvedett, számtalan oka lett volna rá, hogy elforduljon Istentől, de ő kitartó és hű maradt.

Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött.

JÓB 19:25

A hithez való hűség néha csak makacsság kérdése: nem szabad elhinnünk, hogy Isten már nem tartja magát ahhoz az ígéretéhez, amelyet az életünkkel kapcsolatban tett. Higgy magadban, mert Isten mindig hinni fog benned! Csodálatos és gyönyörű teremtés eredménye vagy, és Krisztus nagy árat fizetett érted a kereszten. Akkor is ragaszkodj az igazsághoz, amikor nehéz! A viharban is higgy!

Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet.

JÓB 10:12

Emlékszem egy rapre, amit abban a nyári táborban írt valaki, ahova azután mentem, hogy rátaláltam a hitre. „Az érzések jönnek, mennek, az érzések jól átvágnak, garanciám Isten szava, miért is hinnék bármi másnak?” Ezt soha nem felejtettem el.

Az érzéseink nem lényegesek, hiszen azok együtt változnak a széllel. Az az erős, alázatos, csendes elszántság számít, amellyel engeded, hogy Krisztus napról napra újra megváltson.

6. Nincs olyan mély verem

A hittel kapcsolatos beszélgetések során az első kérdések között mindig ott van: „Ha Isten úgy szeret minket, miért van annyi szenvedés a Földön?” Fontos, szükséges kérdés ez, és nem könnyű rá válaszolni. Nehéz Istenben bízni, miközben tudjuk, ártatlanok szenvednek, és nem tehetünk úgy, mintha ez nem volna igaz. Isten ennek ellenére képes rá, hogy küzdelmeink és szenvedéseink közepette ott legyen velünk.

Betsie ten Boom a ravensbrücki koncentrációs táborban haldoklott. A következő szavakkal fordult a húgához, Corrie-hoz: „Mondd el nekik, hogy nincs olyan mély verem, amelyben ő nincs ott velünk. Hinni fognak nekünk, Corrie, mert itt voltunk.”⁵

Elképesztő, hogy gyakran azoknak a legerősebb a hite, akik a legtöbbet szenvednek. Ők tudják igazán leírni, milyen közel érezték magukhoz Istent, aki a sok fájdalom közepette erőt adott és vigasztalta őket. Sokat segít ez az igazság! Ha a Betsie-hez hasonló, különleges emberek szépséget találnak a szörnyűségben, akkor nekem a magam kis bánatai közepette mindenképpen ki kell tartanom.

Szerintem ez az egyik legerőteljesebb ima, pedig nagyon egyszerű. Sokszor a tanúja voltam, milyen mélyen érinti azokat, akik szenvednek és szomorúak.

*Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön
rajtad! Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked
békességet!*

4MÓZ 6:24–26

Sok erő és szépség van abban, ha ezzel áldod meg a szeretteidet.

7. Minden egyes nap

Nagyapám minden napot ugyanúgy kezdett: reggel letérdelt az ágya mellé, és imádkozott. Majd kétméteres magasságával különleges látványt nyújtott. Ez az erő jele volt nála. A térdre borulással megadjuk Istennek a jogot, hogy belépjen az életünkbe, és rajtunk keresztül ragyogtassa fel a szeretetét.

Én is igyekszem így kezdeni a napjaimat. Emlékeztetem

magam, mi az igazán fontos az előttem álló huszonnégy óra során: hogy teljes szívemből szeressem az Urat, és másokat is úgy szeressek, mint önmagamot.

Emlékeztetem magam, hogy öltsem fel Isten páncélzatát.

Elnézést kérek, és köszönetet mondok.

Segítséget kérek Istentől: legyek nyugodt, szelíd, nagylelkű és szabad – és az övé.

És az eszembe vésem azt az igazságot, amely megváltoztatja az egész világot:

Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

LK 19:10

Arra is odafigyelek, hogy ne tiltakozzam, hanem engedjem, hadd végezze a munkáját: hazavigyen oda, ahol jelen van. Ha tisztában vagyok vele, Isten minket körülvevő szeretete nélkül eltévedek, és elég alázat van bennem elismerni, mekkora szükségem van rá, az segít, hogy mindig maradjak rácsatlakozva erre az erőforrásra.

A skót Proclaimers együttes *Sunshine on Leith* című száma nagyon szépen összefoglalja ezt:

A szívem, az úgy fáj...

Te láttad,

Te kérted,

Te fogtad,

És védted...

*Amíg csak lesz a Földön egy hely,
Én maradok veled.
Míg az Úrtól kapok, és napfény ragyog,
én köszönöm neki,
hogy te vagy, s vagyok...⁶*

Ez a dal a megváltás, az élet és a hála imája.

8. Mindent érted

Nem sok mindenben vagyok biztos az életben, de egyben igen: nagyon sokszor hibáztam és kavartam össze sok mindent. Add hozzá még ehhez, hogy az ember átérzi, mennyire kicsi, és máris érthetővé válik, miért tartja magát néha mindenki egy kicsit jelentéktelennek. Elég, ha felnézel az éjszakai égre.

A Biblia szerint Istenhez képest e világ szülöttei – még a nagy vezérek is – csak „sáskának látszanak” (Ézs 40:22). Ő a mindenség teremtője, benne a sok milliárd csillaggal (Ézs 40:26). „A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben” (Ézs 40:15).

De most jön a csavar: Isten mindezt nekünk teremtette. A világmindenség és a csillagok az ő gyermekei kedvéért vannak, és ő minden másnál jobban szeret minket.

A Mindenható Úr mellettünk áll: mindig közel van, mindig kész rá, hogy szükség esetén erőt adjon. Hamar megbocsát, és a megmentésünkre siet. Vagy mint a Bibliában olvasható:

Az ÚR türelme hosszú, szeretete nagy, megbocsátja

a bűnt és a hitszegést.

4MÓZ 14:18

Mindezt ajándékba kapjuk. Ez a Biblia alapvető, egész életre kiható, egész életet megváltoztató üzenete. Kicsik vagyunk, de Isten szeret minket. Vigasztaljon, hogy Krisztus az érzéseink és bukásaink ellenére is eljött érted és értem. Mindig velünk van, nem hagy magunkra minket.

Ha ezután felnézel a csillagokra, csodálkozva mosolyodj el! Mindez érted van ott.

9. A működő hit

Amikor Ábrahám elhagyta otthonát, ÚR városát, minden rendben ment. Az élet sosem volt jobb a városban, ő mégis hátat fordított a jólétnek: az Istenhez való hűség miatt.

A bátorság a működő hit. Ábrahámot nem zavarta, hogy nem tudta, hova megy. Csak az számított, hogy tudta, kivel. Ábrahám rájött, az Istenbe vetett vak bizalom sosem vak igazán. Isten mindent lát. A mi dolgunk követni őt. Nem Ábrahám volt az egyetlen, aki megtanulta a leckét.

Hit által kapott kijelentést Noé azokról a dolgokról, amelyeket még nem láthatott, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett.

ZSID 11:7

Aki hű akar maradni a szeretet Istenéhez – hogy átélje mindazt az áldást és meghittséget, ami együtt jár vele –, annak bíznia kell benne. A legtöbb kaland kezdetén belevetjük magunkat a sötétségbe, és nem tudjuk, hol vagyunk. Mégsem állunk meg.

A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.

ZSID 11:1

Azzal gyakorolhatjuk a hűséget, ha átadjuk neki a szívünket és az egész életünket. Bízz és higgy, mert amit ő megígér, az valóra is válik!

10. A szeretet győz

Örökké tart szeretete!

ZSOLT 136:1

Azért szeretem ezt a zsoltárt, mert a keresztény vallás egyik legfontosabb, örök és gyönyörű igazságára emlékeztet: a szeretet győz és kitart. A zsoltáráköltő huszonhat alkalommal ismétli az „Örökké tart szeretete!” sort. Mire a zsoltár végére érünk, már mindenki érti, miről van szó.

Isten szeretete nem öregszik, nem múlik el és nem hagy cserben. Biztosak lehetünk benne, hogy minden csatában győz.

A szeretet a megoldás. Minden helyzetben, minden kapcsolatban, minden viharban, minden félelemben: a szeretet győz, és megmarad. Bízz a szeretet forrásában! Krisztus értünk van.

Pajzsa ő a hozzá menekülőknek.

PÉLD 30:5

Minden nap újabb lehetőségeket kínál neked és nekem, hogy szelíden, szeretettel forduljunk azokhoz, akikkel találkozunk. A makacsul ismételt apróságok számítanak. Krisztus majd adja hozzá a szeretetet. Ez a forrás sosem szárad ki. Ez a Szentlélek feladata: mindig mellettünk van, ellát minket minden szükségessel, mindig segít, próbák elé állít, és vezet a fény felé.

Fogjunk össze mindannyian, folyamatosan adjunk, és bocsássunk meg! Mindig tekintsük a többiekét jobbnak magunknál! Mindig szolgáljunk! Jézus is így tette, és még most is így tesz, mert a szeretete örökké tart.

11. A hűség megvéd

Nagyon örülök, hogy a cserkészmozgalom egyik legfontosabb alapeszméje a lojalitás: a hűség egyik legerőteljesebb kifejeződése. Megtisztelő, hogy ezzel bátoríthatom és ünnepelem világszerte a fiatalokat.

A hűség a kemény szívet is megolvasztja, és minden kapcsolatot megerősít. És mindannyiunknak többre volna

belőle szüksége. A Biblia megmutatja, mi történik, ha nem becsülik eléggé a hűséget és a lojalitást. Ugyanaz a történet sokszor megismétlődik. Akkor kezdődött, amikor Isten megáldotta a népét.

Ők azonban engedetlené váltak, és föllázadtak ellened.

NEH 9:26

Még ma is megtörténik ugyanez. A hűtlenség, a hitetlenség minket és másokat is sért. Isten nem azért kér minket, hogy higgyünk benne, mert korlátozni akar. Azért szeretné, ha hűek maradnánk hozzá, mert meg akar védeni. Mert a hűségnek jólét az eredménye. Minél inkább megmutatjuk, értékeljük és védjük, annál erősebbé és szebbé válik az életünkben ez a hűség.

Sokszor kudarcot vallhatunk, de Isten nem hibázik. Ő mindig hű marad. Számtalanszor megköszönöm neki, hogy ő annyival hűségesebb hozzám, mint én hozzá. És ahányszor helyrehoz, mindig okosabbá és elszántabbá tesz, hogy cserébe hűséget és hitet mutassak neki.

Ezt az egyszerű igazságot tapasztalatból tudom: ha gazdag életre vágysz, légy hűséges.

12. Hattie May Wiatt

A hatéves Hattie May Wiatt az Egyesült Államokban, Philadelphiában a Kegyes Baptista Egyház temploma közelében

lakott. Olyan sok gyerek jelentkezett a vasárnapi iskolába, hogy jó néhányat el kellett küldeni közülük.

A lelkész azt mondta Hattie Maynek, egyszer majd akkora templomot építenek, amelybe mindenki befér. „Remélem, így lesz – felelte Hattie –, ilyen zsúfoltságba félek egyedül bemenni.”

„Ha elég pénzünk lesz, akkora házat építünk, hogy minden gyerek kényelmesen elférjen” – jött a válasz.

Két évvel később, 1886-ban Hattie May meghalt. A szívszaggatóan szomorú temetés után Hattie anyja sírva adott át a lelkésznek egy kis zsákot, amelyet a lánya párnája alatt talált. 57 centet gyűjtött benne össze, mellette egy papírdarabon ez állt: „Ez majd segít, hogy nagyobbat építsenek, és több gyerek járhatson vasárnapi iskolába.”

A pap komolyan vette az ajándékot, a pénzt egycentesekre váltotta, és felajánlotta őket megvásárlásra. Az 57 centért 250 dollárt kapott, ami ismét egycentesekké vált, és már az újonnan alakult Wiatt-fillér Társaság kezdte árusítani. Az aprópénz folyamatosan sokszorozódott.

Huszonhat évvel később *Az 57 cent története* című előadásában a lelkész beszámolt a kislány adományának eredményéről: egy több mint 5600 hívét kiszolgáló templom, egy kórház, amelyben több tízezer beteget kezeltek már, 80 000, egyetemre járó fiatal, 2000 ember, aki az evangéliumot hirdeti – és mindez Hattie May Wiatt 57 centes befektetéséből.⁷

Nincs abban semmi újdonság, ami Hattie pénzével történt. A sokszorozódás témája újra és újra felbukkan a Bibliában, különösen a korai egyházzól szóló történetekben.

Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkal adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkal ti mértek, olyan mértékkal mérnek viszonzásul nektek.

LK 6:38

Amit hittel adunk az Úrnak, azt ő megsokszorozza. Amit elültetünk, megnöveszti. Amit elvetünk, learatjuk. Aki jó hatással akar lenni az életre, az mindig adományozzon nagylelkűen. Mert ha a kis dolgokban hívők vagyunk, akkor áldottak leszünk a nagyobbakban.

Ha kétségeid vannak, vagy úgy érzed, kimerülnek a tartalékaid, nézz körül, mit tudnál elajándékozni! Aki ad, az kap is, mások pedig áldottak lesznek – mint a gyönyörű Hattie May Wiatt története is bizonyítja.

13. Hordozd a fényt!

Jézus hatszor mondta az embereknek: ha az igazságot keresik, Isten válaszolni fog nekik. Miért hatszor? Talán tudta, hogy hajlamosak vagyunk a kételkedésre. Sokszor nem hisszük el könnyen, hogy Isten igenis szeret minket, jó életet szán nekünk, és segíteni akar. De ha hinni kezdünk ezekben az igazságokban, és elég bátrak vagyunk hozzá, hogy kérjük életünkben az isteni jelenlétet, megbocsátást, bölcsességet és erőt, akkor soha többé nem hagy cserben. Attól kezdve fokozatosan átalakul az életünk, és már nem magunkat tekintjük majd a

középpontjának, hanem másokat.

De mit jelent ez pontosan? Wesley János nagyon jó tanáccsal segíti ezt az átformálódott életet: „Tegyél meg minden jót, ami telik tőled, minden erőddel, minden módon, mindenütt, mindig, mindenkivel, addig, amíg bírod.”⁸ Aki így él, azt kevésbé gyötrik a kétségek és a félelmek. Az a lényeg, hogy odafenn és magadon kívül keresd az erőt, és mindenkinek juttass a fényből, akivel találkozol. Így kell élni!

Akik szeretnek, legyenek olyanok, mint a felkelő nap ereje teljében!

BÍR 5:31

14. Újult erővel

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi... De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul.

ÉZS 40:29, 31

Hányszor emlékeztettem magam ezekre a szavakra a vadon mélyén, veszélyes hegyoldalban, és egyszerűen azokban a helyzetekben, amikor túl nehéznek éreztem az életet. Az élet mindannyiunkat térdre kényszerít néha.

De a nagy igazságot soha nem felejttem el: az ember akkor a legmagasabb, amikor Isten előtt térdel. És az, aki Isten előtt térdel, képes keményen megvetni a lábát. Hűségesen, csendesen

fordulj Isten felé! Engedd, hogy meggyógyítson, új energiával töltsön fel, és erőt adjon ahhoz, hogy megküzdhess mindazzal, amivel kell.

Örökké tart a gyönyörűség jobboldon.

ZSOLT 16:11

A hit mindent megváltoztat. A reménytelen véget végtelen reménnyé változtatja.

15. Az első vonalban

A hűséghez hit kell (nem véletlenül alliteráló szavak ezek!), és a hit eleve kockázattal jár. A hit mindig izgalmas, és bátorság nélkül nem létezik. A hívő az ismeretlenbe lép be. De az ilyen fajta kockázat nagyszerű.

Jézus azonban ezt mondta neki: Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?

JN 11:40

Az pedig biztos jó!

Szent Ágoston szavaival: „Hit az, amikor hiszed, amit nem láatsz; és e hit jutalma, hogy meglátod, amiben hittél.”⁹ Sokat segít, ha tudjuk: minél erősebben bízunk Istenben, annál izgalmasabbá válik az élet. Így működik a kockázat. Csakhogy az a

különlegessége, hogy az ismeretlenbe való belépéssel a teljes biztonság és védettség területére érkezünk.

Mind boldog, aki hozzá menekül.

ZSOLT 2:12

Változtassuk meg a lehető legtöbb ember életét azzal, hogy a szelídséget és a megbocsátást terjesztjük, nem ítélkezünk, viszont igenelünk, bátorítunk és nagylelkűek vagyunk! És sosem kell egyedül dolgoznunk: Ő mindig velünk van, és ellát mindennel, amire a következő nap szükségünk lehet.

16. Menj tovább, légy alázatos

A Biblia sokat beszél arról, milyen érzés Isten nyomában járni, és utat mutat, miként cselekedjünk napról napra hűen, hívőn. Az ilyen közelségnek van néhány elmaradhatatlan feltétele. Először és utoljára, mindig alázat meg bátorság kell ahhoz, hogy az ember meghajtsa a fejét, és kérje az Úr közelségét. Aki így tesz, attól ő sosem marad távol. Ha kérjük, mindig mellettünk jár majd. Ez a rész ajándék. A bűneidet megbocsátja, és mivel a gyermeke vagy, megfürdet a szeretetben és a fényben. Szívd magadba!

De mit kell tennünk ahhoz, hogy Isten nap mint nap az oldalunkon járjon? „Élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben” (Mik 6:8). Ez elég egyértelmű válsz. És kevés embernek sikerül igazán.

Énók és Noé is „Istennel járt” (1Móz 5:24, 6:9). De nem tétlenül várták, hogy történjen velük valami. Felkeltek, és elindultak – nemcsak fizikailag, hanem érzelmileg is –, engedték, hogy Isten irányítsa és formálja az életüket.

C. S. Lewis szerint „az ő szándékától eltávolodni, az séta a semmibe”.¹⁰ Aki viszont Istennel jár, az megtudja, mik az Úr szándékai az életével, és végül célba ér.

Ha Istennel időzünk, az válik a legfontosabbá, hogy közel kerüljünk hozzá. Fénye visszaverődik rólunk. Sugárzik a szeretete. Kérdezz csak meg bárkit, aki találkozott Teréz anyával vagy a pápával! Vagy azzal a szép, idős hölgyel, aki a hátsó sorban ül a templomban, alig szólal meg, de ragyogóan mosolyog a kisgyerekekre.

Időnként botlik az ember, talán mindennap. De tőle szinte azelőtt kapunk segítséget, mielőtt elestünk volna. Krisztus a kezében tartja az életünket és a szívünket. És egy nap az oldalán sétálunk majd „fehér ruhában” (Jel 3:4).

Menj tovább!

17. Gondolatok. Szavak. Tettek

A hívő, hűséges élet valójában apró lépésekből áll, azokból a döntésekből, amelyeket nap mint nap hozunk. És ez a három terület különösen szükséges hozzá:

Amin gondolkodunk

A gondolataink mindig visszatérnek, ügyelni kell rá, hogy

pozitívak legyenek, és erőt adjanak. Határozz így, de ne csak válaszképpen valamire! Válaszd a pozitivitást elég hosszan meg elég következetesen, és idővel a részeddé válik!

*Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet,
mert onnan indul ki az élet!*

PÉLD 4:23

Amit mondunk

Beszélg őszintén, tisztelettel, szelíden! Ápold e jó tulajdonságaidat! A kevesebb mindig több. (Ne feledd: egy száj, két fül. Használd őket arányosan!)

Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon.

ZSOLT 17:3

Ahova megyünk

Tartsd magad távol a kísértéstől! Légy bölcs, vigyázz, milyen helyzetbe kerülsz! Ne evez közel a vízeséshez! Más szavakkal: légy óvatos az olyan helyekkel és helyzetekkel, amelyekben a gyengeségeid válnak fontossá. Mindig légy éber!

Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim.

ZSOLT 17:5

Ez a tanács Dávid királytól jön, attól az embertől, aki súlyosan

megfizetett mindazért, amit megtanult. Sok csatában vett részt, rengeteg hibát követett el, de Isten megáldotta. És végül ki tudta mondani: „Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam” (Zsolt 18:19).

Csak Isten szeretete segíthet rajunk – sem az eszünk, sem az erőnk, sem a képességeink. De e tulajdonságaink segítségével sikerülhet elkerülnünk, hogy rosszat okozzunk magunknak, másoknak, vagy az Isten oldalán való sétánknak. Ezt nevezem hűségnek.

18. Az élet kenyere

Amikor valaki megkérdezte Jézust, mit kell tennie, hogy kivívja Isten tetszését, egyszerű választ kapott.

Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.

JN 6:29

Egyetlen, egyszerű okból vagyunk itt a Földön: engedjük meg atyánknak, hogy hazavigyen minket! Lehetőséget kaptunk a személyes, őszinte, közvetlen kapcsolatra Krisztussal. Ezt az ajándékot nem lehet kiérdemelni.

Mégis sokan élnek közülünk csendes kétségbeesésben. A sajjást gyors autókkal, csillogó otthonokkal próbálják megszüntetni, de az mégis megmarad. A történelem és a tapasztalat is azt mutatja, hogy csak egyvalami lakatja jól a lelki

éhségünket: a kapcsolat Istennel.

Jézus az mondta: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg” (Jn 6:35).

Krisztusban szabadság, fény és szeretet vár. Mindannyiunknak az a dolga, hogy bátrak, szelídek, megbocsátók és alázatosak legyünk. Hadd ragyogjanak ezek az egyetemes, gyönyörű tulajdonságok, és a Krisztussal való kapcsolatunkban mindet megtaláljuk. Az az élet és a hála forrása.

19. Keresés és mentés

A hűségnek és a szeretetnek csak jó következményei vannak. De a hibáink és a helytelen döntéseink sem maradnak következmények nélkül. A világ így működik. Ezért, hacsak nem fedezzük fel először saját hibáinkat, nehéz megérteni a jelentőségét annak, hogy Isten egy római kínzóeszközön hal meg. Miképp lehet megjavítani valamit, amíg nem látjuk, hol tört el?

Én többnyire tudok róla, ha hibázom. Olyan gyakran előfordul velem, hogy már kellemetlenül ismerős az érzés. A szívem mélyéről ered, olyasmi, mintha rosszul lennék. Az önzőség, nagyképűség, hazugság, irigység és büszkeség pillanatai okozzák.

Az egész világon felfedezhetjük e tulajdonságokat, és rossz látni őket. Ki ne szenvedne maga is, amikor minden határon túllépő kegyetlenséget, súlyos igazságtalanságot, keserű

gyűlöletet és jéghideg gonoszságot lát? Ezek mind a szeretet szöges ellentétei.

Ezért tudta Jézus mindig, hova vezet az élete: végül elfoglalja helyét, és megfizet a világ bűneiért, minden kárért és fájdalomért, amit okozunk.

Istent magát kínozták és ölték meg a kereszten, mint egy közönséges bűnözőt. A tökéletes fizetett azok helyett, akik hibával vannak tele. Meghalt érted és értem, közben egyszer és mindenkorra elbánt a halállal. Isten segítsége Krisztus kárára: kegyelem. Előre elrendelt és tökéletesen megtervezett az idők kezdete óta. Ha ezen az optikán keresztül pillantunk az életre, nem tehetünk mást, mint hálásan letérdelünk, amiért így szereti a gyermekeit. Megköszönjük, hogy megbocsát, megment, és végül hazavisz.

Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.

LK 19:10

Most már értem, miért mondta ezt Jézus, amikor a földi céljáról kérdezték. Az ő feladata nem az volt, hogy ítéljen, elítéljen, vallást alapítson vagy törvényeket hozzon. Az ő célja egyszerűbb és sokkal szebb volt: megkeresni és megmenteni téged és engem.

20. A titkos csapat

Mózes öt bátor nőnek köszönhette az életét. Először volt Sifrá és Púá, a két zsidó bába, akik a születésénél segédkeztek, és nem engedelmeskedtek a fáraó parancsának, ezzel fiú újszülöttek százainak az életét mentve meg. Azután jön Mózes nővére, Mirjám, aki gyors eszű volt és bátor, amikor Mózes saját anyját ajánlotta szoptatós dajkának; majd Mózes anyja, aki igazi hitre nevelte három gyermekét, Mózes, Áront és Mirjámot. Végül, és mind közül a legváratlanabb módon, ott volt a fáraó lánya, akiben együttérzés ébredt Mózes iránt: ő volt az, aki megmentette, és a saját gyerekeként nevelte.

Mózesnek fogalma sem volt mindarról, ami a színfalak mögött zajlott azért, hogy ő megmeneküljön. Mégis megtörtént. Isten mindig azoknak a készséges kezével segít, akik követik őt.

A mi életünk is hasonló. Lehet, hogy elképzelni sem tudjuk, mi történik a színfalak mögött; hogy a szavaink, tetteink vagy művünk miképpen illik Isten tervébe; vagy ami most éppen annyira fáj, az miképpen szolgálja egy boldogabb jövő céljait. De ne feledjük az ígéretét, higgyünk benne:

Az ÚR védelmez téged!

ZSOLT 121:5

Ő az, aki átlátja a helyzetet. A mi dolgunk bízni benne, és olyan nyugodtnak maradni, hogy meghalljuk a hangját, akár a szívünkéből, akár az ígéreteiből, akár máshonnan érkezik. Abban mindig bízhatunk, hogy Krisztus az ő céljai szerint teszi jobbá az életünket.

Maradj hű, higgy benne, és a jósága felragyog az életedben!

Bízz benne, hogy a színfalak mögött érted dolgozik!

21. Próbák során egyre jobban

Néha mindenki nehéznek érzi az életét. Ilyenkor lehetetlen gondolatnak tűnik megőrizni a hitünket. Talán úgy érezzük, egyik próbatétel után a másikkal kerülünk szembe, felgyűlnek a gondok, és mintha egyre kevesebb és kevesebb jó dolog történe. Isten sokszor ezekben a helyzetekben dolgozik a legnagyobb erővel.

*Mert megpróbáltál minket, Istenünk,
megtisztítottál, mint az ezüstöt.*

*Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a
hátunkra.*

*Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe
jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk.*

ZSOLT 66:10–12

Ezek az időszakok talán csak edzésül szolgálnak. Mint a katonai kiképzésen, egyre keményebb, egyre nehezebb feladatokat kapunk, hiszen komoly próbák előtt állunk. A harcban megizmosodik az ember, és a hit sem működik másképp. Aki megtanulja, hogy erősen kapaszkodjon Isten ígéreteibe, még akkor is, amikor sötétség veszi körül, annak valósággá válik a hite. Hű marad a viharban. Ez a fejlődés kulcsa.

Mindig bízhat az Istenben – nemcsak akkor, amikor minden

rendben van, hanem a nehéz időkben is! Isten, a soha nem változó, mindig szerető apa pontosan tudja, mit miért tesz. Ahogy Nicky Gumbel barátom szokta mondani: „A megbánás hátrafelé néz. A félelem körülnéz. A szorongás befelé néz. A hit felnéz.”

22. Kicsiny kezdet

Minden nagy valami kicsivel kezdődik. Bár azt úgysem tudjuk, Isten időn és téren kívüli nézőpontjából mi tűnik aprónak vagy jelentéktelennek. Jézus azt mondta, a mustármag méretű hit is elég hozzá, hogy megmozgasson egy hegyet (Mt 17:20).

Talán úgy tűnik, mások sikeresebbek nálunk, gyengének és esendőnek érezzük magunkat, de Isten egészen másképpen lát minket. Az ő szempontjából nem a siker számít. Mindig a szeretet a lényeg, és hogy maga felé, hazafelé mozdítson minket – erősebben, közelebb.

*Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján,
azok is örülni fognak.*

ZAK 4:10

Ha valamit szeretettel teszel Istenért, az biztosan nem marad észrevétlen vagy jutalom nélkül. Lehet, hogy ma, holnap, vagy akár ebben az életben még nem látod a gyümölcseit, de ha Krisztus közelében jársz, figyelsz rá és szereted őt, akkor Isten veled kapcsolatos tervét teljesíted be.

Soha ne add fel az álmaidat, amelyeket tőle kaptál! Azok is ajándékok. Küzdj meg értük, és ne hagyd, hogy a nehéz kezdetek vagy a sok kudarc elkedvetlenítsenek! Ezek a gonosztevők gyakran csak azt jelzik, hogy valamit helyesen csinálsz, és az ő keze vezet.

23. Vallás előtt szeretet

Teréz anya azt vallotta: „Minden egyes emberben hiszek. Nekem minden ember Krisztus, és mert csak egy Jézus van, abban a pillanatban számomra az az ember az egyetlen az egész világon.”¹¹ Gyönyörű és hasznos gondolat. A történelem során mindig így volt, különösen Jézus élete során.

A szigorú törvények még azt is megtiltották egy rabbinak, hogy nyilvánosan köszöntsön egy nőt, nemhogy hosszan beszélgesse vele. De Jézust nem érdekelték a megkötések (főleg azok nem, amelyek a megváltást nehezítették), úgy döntött, megáll és segít egy samáriai asszonynak (lásd Ján 4:1–42).

És ezzel nem a régi törvényt akarta aláásni, hanem az újat betartani, azt, amelyik a szabálynál és a vallásnál fontosabbnak tartja a kegyelmet és a szelídséget. Jézus időt szánt rá, hogy mindenki szeme láttára beszélgesse az asszonnyal. Meghallgatta, kérdezgette, méltósággal és tisztelettel kezelte.

Ennek hatalmas hatása volt. A helybélieknek felnyílt a szeme.

Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ

üdvözítője.

JN 4:42

A hatás még tovább működött. Mert a beszélgetés során Jézus megkérdőjelezte a társadalom előítéletes véleményét a nőkről. Mint John Stott írja: „Jézus minden felhajtás vagy reklám nélkül véget vetett a bűnbeesés átkának, helyreállította a nő részben elveszett nemességét, és új királysága lakói számára visszakövetelte a nemek közötti egyenlőségnek az eredeti teremtésből származó áldását.”¹²

Amikor megszűnik az embereket elválasztó megosztottság, akkor hamarosan az egyes életek is elkezdenek jobbra válni. A társadalom azután alakul át, hogy lebontják a határokat. És mindez egy kockázatos, egyszerű, őszinte és szeretettel teli beszélgetés eredménye a legközelebb álló emberrel.

Ez nagyon jellemző Jézusra – minden porcikájára.

24. Utam, utad

Brit temetéseken Frank Sinatra *My Way* című dalát játsszák a leggyakrabban. Nincs dal, amelyet ilyen sokszor feldolgoztak volna, de ha egy karaokebárban ülsz a Fülöp-szigeteken, és ezt játsszák, légy óvatos! A *My Way* miatt gyakran történik „baleset”, mert az általa kiváltott viták többnyire erőszakba torkollnak.¹³ Az az érdekes ebben, hogy a dal üzenete pontosan az ellenkezője annak, mint ahogy Jézus magyarázta a hívő, áldott életet.

Izgalmas különbség van aközött, ami az édenkertben és ami a Getsemáne-kertben történt. *I'll do it my way – Úgy csinálom, ahogy én akarom*: ez nagyjából Ádám és Éva válasza Istennek a paradicsomban.

Én vagyok az első.

De a második kertben, azon az éjszakán, amikor Jézust elárulták, ő az ellenkező utat választotta.

Ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.

MT 26:39

A szeretet az első.

Jézus úgy csinálta, ahogy Isten akarta, és ez szenvedéshez és halálhoz vezetett. És a világ megváltásához is.

Aki hívő életre vágyik, annak el kell fogadnia, hogy nem könnyű Isten útját járni. De nagy öröm és áldás vár rajta.

Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig.

PÉLD 4:18

Az emberiség és a történelem eseményeit sokszor befolyásolta a „rövid távon veszteség, hosszú távon nyereség” elve. Ne feledkezzünk meg az élethez vezető útról: ezen az embernek jobban kell szeretnie másokat, mint önmagát. Ez forradalmi gondolat volt (és még ma is az), de ez Krisztus és az áldás útja.

25. Hit és hatás

Jézus szerint két titka van annak, hogy hittel teli, hatékony életet élhessünk. Az első a metszés.

Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi, ... hogy még több gyümölcsöt teremjen.

JN 15:2

Minden kertész tudja, akkor lesz jó a termés, ha idejében metsz és gazol. Velünk is ez a helyzet. A fájdalom, a bánat, a betegség és a szenvedés, a veszteség, egy közeli hozzátartozó elhunytja, a kudarc, a csalódás, a hiábavaló igyekezet – mind sebet okoz. De ezek talán a legerősebb eszközei Istennek, hogy alakítsa, megáldja és gazdagítsa az életünket. Ne próbáld megúszni a metszést; ismerd fel és fogadd el! Higgy benne, a viharban is maradj hű, és koncentrálj a hosszú távra!

A másik titok a Krisztushoz való közelség.

Aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

JN 15:5

Egyedül sem te, sem én nem bírunk az óriásokkal. De ha Krisztus közel van hozzánk, mindenre képesek vagyunk, és mindent kibírunk. Ez a hitben gazdag, hatékony élet.

26. Tarts ki!

Egyikünk sem ússza meg azokat a helyzeteket, amikor nehéz továbbmenni. Ilyenkor különösen nehéz hívőnek maradni, és a korábban meghozott döntéseinkhez ragaszkodni. Az ember úgy érzi, felsorakozott vele szemben az ellenség, és megindult az ostrom. Meddig lehet így kitartani?

Aki mindebben magára ismer, az nincs egyedül, és nem ő az első, aki ugyanígy érez. De a viharban is hinned kell, hogy Isten megadja, amire szükséged van! Megvéd, megvált, vezet és erőt ad.

- Isten a védelmeződ és a megváltód. Ő őrzi az életed: „megőrzi ő híveinek életét” (Zsolt 97:10).
- Isten a vezetőd. Megmutatja a helyes utat, megvilágítja az előtted nyújtózó ösvényt: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem” (Zsolt 32:8).
- Isten boldoggá tesz, megerősíti a szíved – mélyen gyökerező, csendes, biztos örömet ad, és tartós, makacs erőt: „mikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél” (Zsolt 138:3).
- Fáradt vagy, sebekkel teli, mindenütt a bajt látod, de nem vagy egyedül. Menj tovább, és soha ne add fel, mert Isten ebben a pillanatban is kinyújtja feléd segítő kezét!

27. Van kire támaszkodnod

Attól kezdve, hogy a közelben új országút épült, a forgalom elkerülte Sanders ezredes éttermét, és egyre rosszabbul ment a bolt. A jövő sivárnak látszott. Egyetlen értéke maradt, egy különlegesen finom csirkeétel receptje. Az jutott eszébe, hogy eladhatná a receptet más éttermeknek, és minden eladott csirkemenü után kérne egy kis százalékot. Milyen bonyolult lehet ez?

A válasz: nagyon.

Első nap, amikor étterem-tulajdonosokkal találkozott, mindenki nemet mondott neki. És a második napon is. És a harmadikon is. A helyzet az, hogy Sanders ezredes 1009 ajtón kopogtatott, mire valaki elfogadta az ajánlatát, és végül megszületett az a legenda és az az üzletbirodalom, amelyet Kentucky Fried Chicken néven ismerünk.¹⁴

A hűség nem könnyű feladat. Az akadályok néha legyűrhetetlennek tűnnek, és bárkit elfoghat a kísértés, hogy megváltoztassa az eredeti elképzeléseit. De amikor a legnehezebb, nézz fel az égre, és ne add fel:

Nektek adok minden helyet, amelyre lábatokkal léptek, ahogyan megígértem Mózesnek... Senki sem állhat ellened egész életedben. Veled leszek, ahogyan Mózesrel is velem voltam. Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el.

JÓZS 1:3, 5

Micsoda ígéret ez! Az élet csatái közepette megadja a csendes biztonságtudatot: ha Istenre támaszkodunk, ő erővel tölt el. Krisztus maga és az angyalok légiói biztatnak, miközben mi a nehézségekkel küzdünk. Mindig mellettünk állnak, mindig vigaszt hoznak, és erőt adnak, ha kérjük, hogy újra továbbléphessünk célunk felé.

Állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére.

ZSID 12:1–2

Néha göröngyös az út. A hithez és magához az élethez is az kell, hogy nap mint nap bátran, elszántan haladjunk előre. De a hűség mindig elnyeri jutalmát, és Krisztusban sosem vagyunk egyedül.

28. Nehezebb út az élethez

Sok olyan emberrel találkoztam már, aki azt mondta, bármire hajlandó lenne, hogy megnyerjen egy versenyt vagy feljusson egy magas hegy csúcsára. De az akarat nem elég. Sőt, igazából semmit sem jelent, ha nem társul kitartó edzéssel és a kemény munkára való hajlandósággal.

Egyik kedvenc történetem hőse Daley Thompson, a brit tízpróbázó, aki két olimpián is aranyérmet nyert. Az újságok megírták, karácsony napján szeret a legjobban edzeni. Tudta, ez

az egyetlen olyan nap, amikor a versenytársai inkább pihennek. Ez már igazi elszántság, és a győzelem egyik oka – megtalálta a módját, hogy 1/365-del gyorsabb legyen, mint a többiek!¹⁵

Daley a sikerhez vezető nehezebb utat választotta, és talán minden ezen múlt.

Az Istenhez való hűségnek is része, hogy meg kell hoznunk azokat a nehéz döntéseket, amelyek végül közelebb visznek a fény, a szeretet, a jószág forrásához. Amikor például az ember a hűséget választja a megcsalás helyett, a szeretetet választja a féltékenység helyett, ha a bizalmat választja a félelem, és a szelídséget az önzőség helyett. Nem mindig könnyű, de megéri. Krisztus mindig ott van mellettünk, és segít.

A megpróbáltatás szüli az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet.

RÓM 5:3-4

29. Vak voltam, most látok

Nagyon szeretem a vak Bartimeus és Jézus találkozásáról szóló történetet (Mk 10:46-52). Rengeteget elárul arról, mire van szükségünk, és mit tud Jézus adni.

Jézus korában egy vak koldus biztosan rettentő helyzetben volt. (Finoman szólva, nem létezett még a szociálisan gondoskodó állam.) Nem tehetett mást, megpróbált kétségbeesett siránkozással annyi pénzt és élelmet

összegyűjteni, amennyi aznap életben tartja, mert különben biztos halál vár rá.

Ott ült az út szélén a vak Bartimeus és kéregetett, amikor meghallotta, hogy Jézus közeledik. Valami furcsa okból először nem kért tőle sem pénzt, sem ennivalót, még azt sem, hogy gyógyítsa meg. Csak könyörületért rimázkodott. Milyen felkavaró jelenet lehetett! A vak Bartimeus éppen azt az egyet kérte Istentől magától, amit sosem tagad meg senkitől. És Bartimeus hamarosan felnyitotta a szemét, és Jézus arcát látta maga előtt.

Biztosra veszem, hogy ezt a találkozást rég megtervezték a mennyei birodalomban. És abban is biztos vagyok, hogy Bartimeus ma is Krisztussal van.

Sokan vagyunk olyanok, mint ez a vak koldus. Sebeink vannak, baj van velünk, segítségre szorulunk. De vele ellentétben sokszor nem azt kérjük, amit kellene. Tulajdonra, pozícióra, hatalomra vágyunk, pedig inkább arra lenne szükségünk, hogy Jézus arcába nézzünk, és elfogadjuk, amit kapunk tőle. Könyörületet. Azzal, hogy Bartimeus csak ennyit kért, bebizonyította, milyen nyers, szívből jövő, gyönyörű vágy él benne Jézus után. Egyetlen lehetősége volt, és élt vele – el is találta a céltábla közepét. Bartimeus ösztönösen bízott Jézusban, és az eredmény megváltoztatta az életét.

Jézus pedig így szólt hozzá: Menj el, a te hited megtartott téged.

MK 10:52

A vak Bartimeus többet nyert, mint amit el tudott képzelni. Meggyógyult, és szabad lett. Mindig ez történik azzal, aki őszinte szükségben kér segítséget Krisztustól.

30. Hagyd a szorongást!

Mindannyian szoktunk szorongani. Az határozza meg az életünket, hogyan kezeljük a bajt.

Oliver James pszichológus *Affluenza* című könyvében írja: „Anglia lakosságának majdnem a negyede küzd valamilyen érzelmi problémával, például depresszióval vagy szorongással, egy másik negyed pedig a határon egyensúlyozik”.¹⁶

Az emberek sokszor azt hiszik, a depresszióra és más érzelmi bajra a jólét a megoldás. Akinek több pénze van, az talán nem szorong tovább? Oliver James így folytatja: „Egy közelmúltbeli kutatás szerint, az 50 000 £-nál többet keresők között gyakoribb a depresszió és szorongás, mint a kevesebből élőknel.”¹⁷

Ezek szerint pénzen nemcsak nem lehet boldogságot vásárolni, de még békét vagy stressztől való megszabadulást sem adnak érte. Akkor hova forduljunk? Hogyan éljünk szabadon, örömmel, könnyedén? Miként szabaduljunk meg a szorongásainktól?

Dávid azt tanácsolta, „vesd az ÚRra terhedet, és ő gondot visel rád!” (Zsolt 55:22).

Később Pál is hasonlóan vélekedett: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok” (Pt 1 5:7).

De ne csak egyszer add át a terhet, hanem mindennap!

Minden egyes nap dönthetsz, és dönthetek: vagy magunk próbáljuk cipelni az egyre súlyosabb terheket, vagy átadjuk a félelmeinket, az aggályainkat, a bizonytalanságunkat Krisztusnak. Mindent nyugodtan rábízhatunk. Meg akar szabadítani a szorongás és az aggodalom bilincseitől. Azért tárja szélesre a karját a kereszten, hogy vinni tudja a terhet.

Krisztus mindent tud, mindent lát, és mindent meg tud gyógyítani. Az életed és a jövőd biztonságban van. Jézus azt akarja, hogy könnyedén, szabadon, bizalommal, gyermeki módon, szorongások nélkül éljünk a pillanatban.

Mint a tanítványainak mondta a hegyen:

Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?

MT 6:26

BÁTORSÁG

Rettenetes volt a vihar. Éjszaka, Grönland partjaitól több mint hatszáz kilométerre, jéghidegben, 8-as erősségű orkánban, miközben ház nagyságú hullámok csapkodtak körülöttünk. Egy kicsi, nyitott, merev testű gumicsónakban, ötfős legénységgel próbáltuk átszelni a fagyos Atlanti-óceánt, és nagyon szenvedtünk.

Úgy tűnt, csak idő kérdése, hogy az üvöltő, fehér vízfal, amely folyamatosan hányt-vetett minket, felborítsa a hajónkat: az óceánnak ezen a táján, mindenféle mentési lehetőségtől távol, ez a biztos halált jelentette volna.

Mind az öten holtra rémültünk. Sosem fogom elfelejteni azt az émelyítő érzést, amikor az ember rájön, hogy igazán elrontott valamit – és ebbe bele fog halni. A szörnyű vég előérzete természetes reakció volt az adott helyzetben.

Tartottuk magunkat az előre megbeszélt tervhez: felváltva álltunk a kormány mögé, kétségbeesetten próbáltuk átvészelni a vihart, és túlélni az éjszakát. De kimerültek voltunk, alig maradt üzemanyagunk, és több száz kilométerre jártunk bármifajta emberlakta helytől.

Tudtam, akkor vagyunk a legsebezhetőbbek, amikor felváltjuk egymást a kormánykeréknél. Azok voltak a legveszélyesebb percek, amikor az új kormányos új harcba kezdett, hogy a koromsötétben ráérezzen a hatalmas hullámok ritmusára. Ha egyszer valaki lassan reagál, mindannyiunknak

végünk.

Az átadás kritikus pillanataiban kétszer is egészen közel kerültünk a felboruláshoz, és az ösztöneim azt súgták, hogy harmadszorra már nem leszünk ilyen szerencsések. Úgy döntöttem, nem adom át a szolgálatot, és egyedül kormányozom tovább a hajót: elkeseredett próbálkozás volt ez, hogy túléljük a vihart. Nem volt könnyű elmagyaráznom, de egy hang azt sugallta, maradjak mindvégig szolgálatban.

A félelem teljesen meg tudja törni az embert, de nem kell, hogy ez legyen a végső válasz. A bátorság néha cserben hagy, de akkor is kell találnunk magunkban egy kis tartalékot. A bátorság nem a félelem hiánya. Ellenkezőleg, félelem nélkül senki nem lehet igazán bátor. Ahhoz, hogy valaki bátor legyen, először félnie kell.

Élénken emlékszem, Jézust kértem abban a viharban, maradjon mellettem, acélozzon, tartson, erősítsen és szabadítson meg. És ő ott volt, de annyira, hogy a legénység egyik tagja, Nigel Thompson, aki addig soha életében nem volt hívő, esküszik rá: látott egy angyalt, aki a vihar idején végig nyugodtan ült a hajónk orrában.

A szél és a hullámok tovább harsogtak – ha volt is változás, minden csak rosszabb lett. Ez volt életem egyik leghosszabb, legkockázatosabb éjszakája, de egy pillanatra sem éreztem magam egyedül. Krisztus azt ígéri, sosem hagy minket cserben. Mire megjött a hajnal, a vihar is lecsendesedett, és a távolban végre megpillantottuk Izland partvonalát. Megacéloztak és megszabadítottak minket.

Amikor a legnagyobb szükségünk van rá, csak kérnünk kell,

és Isten bátorságot ad. A félelem vagy a szorongás talán hangosabb, de Isten már csak ilyen: ő halkán, a nyugalom csendes hangján válaszol. Ha kérjük, Krisztus mindig mellettünk lesz, szükség estén az angyalaival. Teológiai kérdésekben nem vagyok igazán jártas, de ismerem azt a bátorságot, amelyet a legnehezebb percekben is mellettem álló Isten adott.

És nekem ennyi éppen elég.

1. Előre nézz!

Henry Fordnak igaza volt: „Amikor úgy érzed, a világ szembefordult veled, jusson eszedbe, hogy a repülőgép is széllel szemben száll fel; a hátszél nem segít neki.”¹

A küzdelem az élet része, és időről időre mindenkinek szüksége van az addiginál több bátorságra. Ezért megnyugtató e szavakat olvasni egy olyan nagy embertől, mint Dávid király: „Bajban vagyok. Szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem” (Zsoltárok 31:9). Senki sem ússza meg az életet efféle helyzetek nélkül. De ha tovább olvasunk, egy következő alaptételre bukkanunk: nehéz időkben tudjuk meg a legtöbbet arról, hol rejtőzik az igazság.

De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy Istenem!

ZSOLT 31:15

Amikor jönnek a nehéz idők, nagy a kísértés, hogy az ember folyton csak hátrafelé nézzen, és arra vágyjon, inkább minden legyen úgy, ahogy volt. De az a dolgunk, hogy előre tekintsünk, és ne vissza. Isten arrafelé vezet minket. Felfelé nézz, ne le – előre, ne hátra! Onnan jön a segítség, ott áll helyre és újul meg a régi bátorság.

2. Felrészre, átformálva

A Biblia lapjai tele vannak olyan kiváló nőkről és férfiakról szóló történetekkel, akik küzdöttek és komoly árat fizettek (lehet másképp?), hogy megtanulják: Isten az ő oldalukon áll. Már nem is számolom, hányszor rémültem halálra, vagy kerültem nagyon nehéz helyzetbe – számtalan olyan pillanat akadt életem során, amikor kétségbeesetten azt mormoltam: „Csak ezt az egyet segíts még, kérlek, megúsznom!” De minden viharban felidézhetjük Pál bátorító szavait:

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

RÓM 8:28

Isten mindent arra használ, hogy közelebb vonjon minket magához, de legfőképp a nehéz időket. Mint az ötvös tüze, a forráság minket is alakít. Aki bátorságra vágyik, annak muszáj megpróbáltatásokkal szembenéznie. A bátorság azt jelenti, hogy

az ember nem fut el a csatából, nem bújik el a küzdelem elől. Azt jelenti, hogy Krisztussal az oldalán szembenéz vele. Azt jelenti, hogy hisz benne: ami ma megráz, az holnap átformál, és minden vihar egy újabb iskola. Minden próbatétel újabb vizsga. Minden tapasztalat új nevelődés. Minden nehézség további fejlődés.

Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az ÚR megígért az őt szeretőknek.

JK 1:12

3. Az elsöprő erővel szemben

Mindannyian sokat tanulhatunk az egykori dél-afrikai rabból a világ egyik legjelentősebb politikusává vált Nelson Mandelától. „Megtanultam, hogy a bátorság nem a félelem hiánya, hanem a legyőzése – írta. – Nem az a bátor, aki nem fél, hanem az, aki le tudja gyűrni a félelmet.”²

Jézus sokféle szempontból nevezhető a bátorság tökéletes példájának. Többek között állta, ahogy az írástudók és a farizeusok folyamatosan ellenőrizték őt – azok az emberek, akik gyanakodtak rá, és nem érezték a céljait, akik minden mozdulatát figyelték, és készen álltak, hogy elbánjanak vele.

Biztosan szeretett volna csak azokkal lenni, akik szeretik. De ő nem ilyen volt. Nem hátrált el a nehéz feladatok elől. A bátorsága olyan volt, mint az együttérzése, és gyakran

mindkettőt egyszerre mutatta meg. Meggyógyított egy ördögöt, és nem ijedt meg azoktól, akik megrágalmazták érte.

A bátorságnak mindig van célja: akár az igazság helyreállítása vagy a gyengék védelme, akár az igazság terjesztése vagy az Istenbe vetett bizalom olyankor, amikor nehéz helyzetbe kerültünk.

Jézusra végül kínzás, gyűlölet, gúny, igazságtalanság, a barátoktól való elhagyatottság, az Istentől való elzártság és halál várt. És ő végig szeretettel és megbocsátással haladt a célja felé. Ez a bátorság.

Jézussal ellentétben, és Jézus miatt már soha nem leszünk úgy elzárva Istentől, mint ő.

Legyetek erősek és bátrak, ne féljeteK és ne rettegjeteK tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened vonul majd veled, nem hagy cserben téged, és nem hagy el.

5MÓZ 31:6

A Biblia újra és újra és újra megismétli ezt a parancsot: bátorság, bátorság, bátorság!

Legyetek férfiak, legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!

1KOR 16:13-14

4. Viharok, hajók, imák

A viharokat, a hajókat és az imákat egymásnak teremtették.

Emlékeztek a tanítványokra, amikor együtt szálltak vízre Jézussal? „Küszködtek az evezéssel, mert szembe fújt a szél” (Mk 6:48). „Megrettentek” (Mk 6:50). És Jézus odament, és beszélt a viharral.

Jézus nem egyformán reagál a saját viharainkra. Néha lecsendesíti őket, éppúgy, ahogy a tanítványain segített. Máskor hagyja, hogy tovább dühöngjön a szél és verjen hullámokat a víz, aztán inkább minket csendesít le. Ezért az igazságért én is nagy árat fizettem. Amikor az élet sok nehézséget sodor elénk, nem tudhatjuk, egyik pillanatról a másikra megszabadulunk-e majd tőlük, vagy hosszú távra kell beásnunk magunkat. De akár így, akár úgy történik, az, amit Jézus a tanítványainak mondott, mindenképpen igaz.

Bízzatok, én vagyok, ne féljete!

MK 6:50

Ha rátalálunk a bátorságra és ki is mutatjuk, akkor Jézus parancsának engedelmeskedünk. Úgy éljük az életet, ahogy azt kell, és ő soha nem fogja hagyni, hogy elsüllyedjünk.

5. Krisztus imái

A 19. században a skót egyház egy Robert Murray M'Cheyne nevű lelkésze a következőket írta: „Ha hallhatnám, ahogy a szomszéd szobában Krisztus imádkozik értem, egymillió

ellenségtől sem félnék. De a távolság semmin sem változtat. Most is értem imádkozik.”³

Jézus éppen ebben a pillanatban is imádkozik érted és értem, és ennek komoly következményei vannak. A Mindenható Isten mindig mellettünk áll, mindig vigyáz ránk, szeret minket, imádkozik értünk. Ez pedig hatalmas, e világon túli bátorságot ad.

*Akik az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye,
amely nem inog, hanem örökre megáll.*

ZSOLT 125:1

Ezt a himnuszt egy haldokló pap írta valaha, szavai az időn keresztül visszhangoznak, és épp olyan igazak ma, mint akkor voltak:

*Maradj tovább: leszáll az est korán.
Mély sötét jó, Uram, kérlek, maradj tovább.
Ha nincs segítség, és vigasz sem terem,
Segíts rajtam, kérlek, ó, még maradj velem.*

*Nem félek én, míg itt vagy, áldalak.
Bárhogy sújt a sors, és bárhogy bántanak.
Sírom, legyőzől-e? Halál, hát learatsz?
Győztes vagyok, mégis, ha te velem maradsz.⁴*

Gyönyörű. Szívből jövő. Erős.

6. Élet Jézussal

A mai gondolkodnivalót egy figyelemre méltó fiatal srác, a barátom, Jonathan Bryan írta. Jonathan a szerzője az *Eye can Write* című könyvnek.⁵ Ha van egypár szabad perced, olvass utána a www.eyecantalk.net-en. Jonathan nagyon jól ismeri Krisztust, és ez fordítva is igaz.

Jonathan írásaiból idézek:

Amikor úgy döntött, hogy emberré lesz, Isten Jézusban a sebezhetőség megtestesülésévé vált.

Aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és emberként élt (Fil 2:6–7).

Mozgássérült vagyok, jól tudom, milyen másoktól függeni, és kis részben átélem azt az áldozatot, amelyet Isten kegyelme fizetett értünk.

Nemrég megkérdeztek, mit gondolok, miért döntött úgy az Isten, hogy oxigénhiányos agyi bénulásom legyen. Nagyon rossz a kérdés. Miért hiszik az emberek, hogy Isten dönt a betegségekről?

Isten jó, és a betegség egyáltalán nem része a tervének. De a betegség sem akadályozza meg Istent, hogy terve legyen az ember számára. Isten kegyelme által úgy fogadnak el, ahogy vagyok, és Isten úgy szeret, ahogy vagyok. Nem azért hívom meg Jézust az életembe, amit

tenni tudok, hanem azért, mert ő az, aki; és ezért fontos számomra a Korinthusiakhoz írott 2. levél 12:9 része: „Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

Jézussal gazdagabb az élet, mélyebb az élet, teljesebb az élet.

Köszönöm, Jonathan! Szeretünk, és nagyon nagyra tartunk: B. G.

7. Soha ne hagyj cserben!

Amikor a vadont járom, mindig figyelem az eget. Az időjárás néhány másodperc alatt teljesen megváltozhat, és egy jó helyzet váratlanul rosszra fordulhat. De ez persze fordítva is igaz. A vihar éppolyan gyorsan véget érhet, ahogy elkezdődött. Ami kilátástalannak látszik az egyik percben, átalakulhat a következőben.

Amikor az ember úgy érzi, hogy egy helyzet megoldása nem rajta múlik, és nincs ereje befolyásolni az eseményeket, gyakran félni kezd. Nézd csak meg, hogy megijedtek-e a tanítványok, amikor azt hitték, vízbe fulladnak a viharban!

Felébresztették, és így szóltak hozzá: Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?

MK 4:38

De nem kell elvesznünk, hiszen Krisztus mindig mutat egy biztos helyet, ahova visszahúzódhatunk.

Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: Hallgass el, némulj meg! És elült a vihar, és nagy csendesség lett. Akkor ezt mondta nekik: Miért féltetek ennyire? Még mindig nincs hitetek?

MK 4:39–40

A félelem természetes, a lényeg az, legyen kihez fordulunk ilyenkor. A Krisztussal töltött élet megváltoztatja az ijesztő helyzetekre adott válaszainkat. Fordulj hittel az Egyetlenhez, aki soha nem hagy cserben!

8. Azzá válsz, akit követsz

Akit követünk vagy szeretünk (akár könyvben, filmben vagy a közösségi médián), gyakran megmutatja, milyen fajta jellem fejlődik bennünk. Az emberi természet része, hogy a felé hajlik, akit szeret és tisztel. Akkor hát kire akarod rábízni a jellemed és az életed? Mit szeretnél, ki befolyásoljon?

Aki az ÚRban bíz, az gyarapodik... Aki bölcsen él, az megmenekül.

PÉLD 28:25–26

Nagy bizalom kell ahhoz, hogy Krisztusra bízzuk az életünket és a jövőnket, de ő példa a tökéletes jellemre. Ha követjük az igazságát és hiszünk benne, akkor jól élhetünk, biztonságban leszünk. Ez két elég erős és meggyőző érv amellelt, hogy az ő útján, az ő fényében járjunk. És ha így teszünk, akkor mások számára is alkalmat adunk, hogy követhessenek – legyenek akár a barátaink, a családjaink vagy a kollégáink. Albert Schweitzer német teológus, filozófus és orvos (1875–1965) ezt így látta: „A személyes példa nem a fő dolog, ami másokat befolyásol – hanem az egyetlen dolog.”⁶

A bátorság, az önazonosság és a céltudatosság tökéletes példájáért mindig tekints Krisztusra, mert ez a helyes élet kulcsa.

9. A fájdalom íze

A keresztre feszítés technikáját gondosan úgy alakították ki, hogy az elítélt a lehető legfájdalmasabb, legbrutálisabb módon haljon meg: lassan, nyilvánosan, kétségbeesetten, véresen. Szögeket vertek át a csuklóján és bokaízületén, hogy a csont a fémen és az idegeken függjön, majd a lassú kiszáradás és fulladás hozza végül a halált – mindezt a kiabáló, dühödt tömeg előtt, amelyet római katonák tartottak vissza, habár közben maguk is mindent elkövettek, hogy növeljék áldozatuk megaláztatását és szenvedését. Ez volt a kínzás és a kivégzés legmodernebb módszere, amelyet a világ legcivilizáltabb népe fejlesztett ki. A rómaiak ezzel félelmet és rettegést akartak

kiváltani mindenütt a birodalomban és az ellenségeik között.

De milyen elképesztően különös, hogy Jézus előtt évszázadokkal pontosan leírták azt, ami történt vele.

Kificamodtak a csontjaim... Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt... Gonoszok bandája kerített be, átlukasztották kezemet, lábamat. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám. Megosztóznak ruháimon, köntösömrre sorsot vetnek.

ZSOLT 22:14–18

Hihetetlenül pontosan jósolja meg Jézus szenvedését. Ahogy John Stott író magyarázza, miért fontos ez: „Ha a keresztt nem volna, biztosan nem hinnék Istenben... a fájdalom valóságos világában hogyan imádkozhatnánk azt az istent, akire nem hat a fájdalom?”⁷

Amikor a legnagyobb szükségünk van bátorságra, Jézus mellettünk áll. Nagyon jól tudja, milyen az igazi fájdalom, és soha nem hagy cserben minket.

10. A halál völgye

Előbb-utóbb mindannyian közeli ismeretségbe kerülünk a halállal: akár egy barát vagy egy családtag távozik el, akár a saját halandóságunkkal kell szembenéznünk. Az élet nehéz valósága az, hogy egyszer mindannyiunknak végig kell menni

„a halál árnyéka völgyén” (Zsolt 23:4).

Amikor eljön az a nap, nem kell hagynunk, hogy legyűrjön a félelem. Kölcsönvehetjük Dávid szavait, és a saját imánkká tehetjük őket: „Te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem” (Zsolt 23:4). Az a fajta Istenbe vetett bizalom, amit a 23. zsoltár ír le, nem csak azokban a legsötétebb napokban segít, amikor elengedjük magunktól az életet. Legalább ennyire beszél arról is, miképpen válhat itt és most teljessé az életünk: közel a Forráshoz, az ő jelenlétével és szeretetével gazdagítva.

Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.

ZSOLT 23:6

A hívő számára legalább olyan fontos az élet, mint az, amikor szembe kell néznie a halállal. Ezek kéz a kézben járnak. De történjék bármi, az igazság mindig ugyanaz:

*Csendes vizekhez vezet engem.
Lelkemet felüdíti...
Az ÚR házában lakom egész életemben.*

ZSOLT 23:2-3, 6

Ebből meríts erőt! Én mindennap ezt teszem.

11. A kötél

Amikor kisfiú koromban az apámmal mentem sziklát mászni, néha felnéztem a kő sima felületére, és úgy tűnt, a lehetetlenre vállalkozunk. Gyakran éreztem magam nyomoréknak, és megbénított a félelem. De attól kezdve, hogy a kötél összekötött minket, minden megváltozott. A lehetetlen hirtelen lehetségessé vált, és a félelemből önbizalom lett.

Mivel mind az Ő gyermekei vagyunk, az Istenhez való közelségnek is hasonló a hatása. Mindannyian megijedünk ettől-attól. Én a lelkem mélyén kicsit introvertált vagyok, ezért a viharos tengertől vagy egy néptelen hegycsúcstól kevésbé riadok meg, mint egy koccintgató emberekkel teli bálteremtől. De bármitől fél is az ember, a válasz ugyanaz: „Az állhatatosokat megtartja az ÚR!” (Zsolt 31:23).

Akkor is mindig nézz fel az égre, amikor nehéz az élet! Kérj Atyánktól segítséget! Figyelj az ő nyugodt szavára: „Legyetek erősek és bátor szívűek!” (Zsolt 31:24). Krisztus a mi oldalunkon áll. Megvéd (Zsolt 31:20) és meghallja, ha segítségért fordulunk hozzá (Zsolt 31:22). És mindig jó a végeredmény.

Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz!

ZSOLT 31:19

12. Le tudjuk győzni őket

A zsidók nem voltak derűlátók, amikor visszatértek kánaáni felderítőútjukról. A föld termékeny volt, de a városok és a

bennük készülődő katonák komoly gondot jelentettek. Úgy látták, ezt a feladatot nem tudják megoldani. A felderítők félelmükben álhíreket kezdtek terjeszteni, felnagyították a kockázatot, és mindenkinek azt mesélték, hogy az országot óriások őrzik.

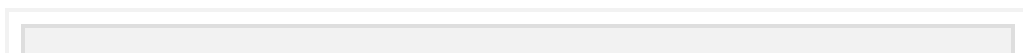
Ezt teszi az emberrel a félelem. Fog egy normális méretű problémát, és kikerülhetetlen, leküzdhetetlen, verhetetlen óriást növeszt belőle. Igaza volt Joyce Meyernek, amikor azt mondta: „sajnos gyakran az óriás méretű bajainkat nézzük ahelyett, hogy Istenre figyeljünk”.⁸

Káléb egyike volt azoknak a keveseknek, akik megőrizték helyes látásmódjukat. Tudta, hogy ez a föld Izráel fiainak igazi otthonává válhat, még akkor is, ha csak bátorsággal és fegyelemmel lehet megszerezni. De az volt a legfontosabb, hogy bízott Istenben.

Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert le tudjuk győzni őket!

4MÓZ 13:30

Káléb tudta, Isten nagyobb, mint az előttük álló nehézségek. És Isten ma is erősebb bármilyen bajnál, ami megnehezítheti az életünket. A merészség és a becsvágy kiváló tulajdonság, ha szeretettel és mások szolgálatában működik. A győzelemhez nem kell más, mint felismerni, mikor van szükség az erőnkre, és mikor kell elcsendesíteni a szívünket, hogy odabenn meghalljuk Krisztus suttogását.

„Le tudjuk győzni őket! Le tudjuk
győzni őket! Le tudjuk győzni őket!”

13. Aktív nyugalom

A félelem normális. Sőt, sokszor szükséges is. A félelem ugrásra készen tart, és kiélezi az érzékeinket. De ha nem tartjuk kordában, pánikba fordulhat át. És olyankor úgy párolog el a bátorság, mint a hajnali harmat.

A 37. zsoltár bővelkedik nagyszerű tanácsokban. „Ne indulj haragra”, ajánlja Dávid, nem is egyszer vagy kétszer, hanem háromszor (Zsolt 37:1, 7, 8). Azt javasolja, „bízunk az ÚRban, és tegyünk jót” (Zsolt 37:3).

Ezek szerint a félelemre és a szorongásra az odafordulás és a bizalom a helyes válasz. Ha nem hagyjuk, hogy eluralkodjon rajtunk a félelem, akár be is indíthatja a megnyugvást. A Krisztusba vetett bizalom tevőleges döntés. Részbe, hogy úgy határozunk, lecsendesítjük a gondolatainkat, lelassítjuk a légzésünket, és felnézünk rá. A bizalomhoz bátorságra van szükség, de ez a félelem és a pánik ellentéte.

„Légy csendben – írja Dávid –, és várj az ÚRra!” (Zsolt 37:7).

Az aktív nyugalom nagyon menő dolog. Isten jelenléte békességet hoz, és eltakarítja a félelmet. A jó elnyomja a rosszat, a fény szétoszlatja a sötétséget, a csendes magabiztosság elfoglalja a kétségbeesett félelem helyét.

Ez az út vezet keresztül a félelmen.

14. Félős generáció

Jó oka van annak, hogy az ezredforduló körül születetteket néhányan „félős generációnak” nevezik. Sőt, több oka is van, de az egyik közülük a közösségi médiumok hirtelen és minden mást felzabáló felemelkedése. Az online világ kegyetlen, veszélyes és soha meg nem bocsátó is lehet, és súlyos szorongást válthat ki.

A Biblia tele van riadt emberekkel. Nagyon egyértelműen le van írva benne az a bénító hatású, dermesztő érzés, amely bárkit megfoszt a lelki békéjétől. De az Írás világosan megmutatja, mi lehet erre a válasz: az Istennek az életünkkel kapcsolatos ígéreteibe vetett bizalom. Igazi megerősítés, igazi erő és igaz vigasz származik abból, ha Isten megtalálja, megismeri és szereti az embert.

Ha máshol keresünk értelmet és célt, akkor végül félelem és szorongás vár, valamint a rettegés, hogy lemaradunk valamiről (ez a FOMO, az angol *Fear of Missing Out* rövidítése). Így közli a természet, hogy rossz helyen keresünk. Inkább nézzünk fel! Ezt a leckét nekem is sokszor újra kellett tanulnom, pedig tudom, hogy használ: félelmeink közepette az a legjobb, ha megbízunk Krisztus ígéreteiben. Szeret minket. Megbocsát. Megtart, erőt és békét ad az élet viharai közepette. Biztonságban vagyunk, ő majd hazavezet. A szeretet mindig győz.

Ha így élünk, átítat a hit. Nem vagyunk elveszve többet.

Isten... megerősít és felken, el is jegyzett minket, és a Lélek zálogát adta szívünkbe.

2KOR 1:21–22

15. Egy pár bakancs

Egy jóbarátom egyszer azt mesélte, a leghatásosabb szavak, amelyeket életében hallott, egy egyszerű, mindössze hétperces igehirdetésből származnak, amelyet egy bevonulására készülő srác tartott. A beszélő nem volt különösebben jó szónok, sem túl művelt. Egyszerűen kiállt, és az egyik kezében egy pár katonai bakancsot tartott. Ez mindenkiben felébresztette a kíváncsiságot.

„Ezt úgy hívják, Bizalom, mondta – és a bal lábra valót nagy puffanással a földre dobta. – Ezt meg – és a jobbat is ledobta – Engedelmességnek. A Bizalom és az Engedelmesség ugyanúgy a hívő élet alapfelszereléséhez tartozik, mint a katonának a bakancs.”

A félelem és a szorongás sokat veszít az erejéből, ha eldöntöttük, bízunk Istenben és engedelmeskedünk neki. Ez nagy erejű, mindig érvényes igazság. Bízhatunk és engedelmeskedhetünk, mert véd minket, és mert jó hozzánk.

Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked.

1MÓZ 28:15

Kemény szavak egy kemény élethez. Biztos alapot jelentenek.

A félelem és a szorongás sokat veszít
az erejéből, ha eldöntöttük, bízunk
Istenben és engedelmeskedünk neki.

16. Légy bátor és merész!

„Egy hegedűhúr fekszik az asztalomon – írta Rabindranáth Tagore indiai költő (1861–1941). – Olyan irányba mozdítom el, amilyenbe akarom. Ha megcsavarom az egyik végét, reagál: szabad. De hangot nem ad. Ezért fogom, és befűzöm a hegedűmbe. Megfeszítem, és ha megvagyok vele, akkor megszólal végre.”⁹

Ugyanúgy, ahogy a húr életre kel, amikor feszesre húzzák a hegedűn, mi is életre kelünk Krisztusban. Jézus mindig az emberek nagy felszabadítója volt. Nézd csak meg, hogyan viselkedett mindenkivel, akivel találkozott a Földön! Akár a szamaritánus asszonyra, az adószedőre vagy a halászra hasonlítunk, amikor szorosan Jézushoz kötnek minket, szabaddá válunk.

Ezért kérdezte meg Jézus sok embertől, hogy szerintük ki ő.

Nem egyszerűen kíváncsi volt, hogy felismerik-e vagy nem. A kérdéssel egyenesen a lényegre tért. Vajon hajlandók rá, hogy a szabadságukért cserébe hozzá kötözzék magukat?

„Jöjjetek utánam” – mondta Jézus (Mt 4:19). Most is ugyanezt kéri tőlünk: szorosán kötözzük magunkat hozzá.

Bátorság kell ahhoz, hogy az ember elfogadja: nem a tettein és nem a kinézetén múlik az értéke, és azon sem, mások mit gondolnak róla. De itt kezdődik a megvilágosodás.

Pál azt mondta, a Jézus irányába fordított élet kockázattal jár, de megéri.

Vigyázzatok, álljatok meg a hitben... legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!

1KOR 16:13–14

Az igazi szabadságra csak Jézus oldalán találhat rá az ember.

17. Megszemélyesített bátorság

Ha ki kellene választanom egyetlen esetet, amikor a legteljesebben megmutatkozott Jézus isteni és emberi volta, akkor az a következő lenne. Habár a tanítványai közel voltak, már nem tudtak ébren maradni, Jézus pedig felkészült rá, hogy hamarosan megkínozzák és keresztre feszítik. Olyan borzalmas események vártak rá, hogy vért izzadt.

Akkora fájdalom várt rá, amekkorát emberi élete során még nem tapasztalt, de jobban megviselte a tudat, hogy el fogják

szakítani isteni apjától. Meg kell tapasztalnia a teljes sötétséget és magányt, de olyan fokon, amit mi el sem tudunk képzelni.

A rá váró rettenet ellenére Jézus egyértelmű döntést hozott: letérdelt és imádkozott. „Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied” (Lk 22:42).

Mindvégig alázatos maradt, hívő és bátor.

Te és én soha nem fogunk megtapasztalni a kereszthalálhoz hasonló szenvedést. Hogyan bíránk el az emberiség minden bűnének a súlyát? De egész biztosan lesz olyan alkalom az életünkben, amikor szükségünk lesz Isten segítségére. És amikor eljön ez a pillanat, Krisztus ott lesz, hogy erőt adjon.

18. Védelem

Egy kaland után sokszor egy kis pihenésre van a legnagyobb szükségünk. Az élet is ilyen: a nehezebb időszakokat követően – amikor folyamatosan rugalmasnak és kitartónak kellett lennünk – általában elhasználtak és fáradtnak érezzük magunkat. És ilyenkor minden probléma súlyosabbnak érződik.

A 21. zsoltár az összes fáradt embernek szól, a szorongóknak, és azoknak, akiket a feszültség tartott sokáig mozgásban. Gyönyörű zsoltár, amely arról szól, hogy az Úr megvéd minket.

Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt!

Az ÚR védelmez téged, az ÚR a te oltalmad jobb kezed felől.

Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.

Az ÚR megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

Megőriz az ÚR jártodban-keltedben, most és mindenkor.

ZSOLT 121:3–8

Eláruljam, mi tetszik benne annyira? Azzal kezdődik, hogy a költője választ szeretne kapni. Az ereje cserben hagyta, az égen keres valamit, és azon tűnődik, vajon „honnan jön segítségem?” (Zsolt 121:1). Bátorság kell ahhoz, hogy az ember be tudja ismerni, segítségre szorul, de nagyon fontos az élethez.

Ha már elismerte, kell a segítség, a zsoltár költője továbbléphet, és emlékeztetheti magát a válaszra.

Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.

Bizony nem szunnyad...

ZSOLT 121:2–4

Ha legközelebb úgy érzed, túl régóta tart a vihar, olvasd el ezt a zsoltárt. Nem szégyen, ha támogatásra szorul az ember. Nem szégyen, ha félrevonul, és nagyszerű, ha fel tud nézni. Krisztus mindig velünk lesz, és mindig megvéd minket.

19. Vigyázz, kész...

Nézd meg a legsikeresebb sportolókat, mondjuk Roger Federert vagy Usain Boltot. Amikor igazán szükség van rá, ők még intenzívebbé tudják tenni a játékukat. Amikor a legtöbb a néző, amikor a legnagyobb a nyomás, amikor minden egy pillanaton múlik, a bajnokok elérik az elvárt eredményt. Akkor nehezebb igazán jónak lenniük, amikor nem olyan nagy a tét.

A hit kalandja kétségkívül a legmozgalmasabb, legkockázatosabb vállalkozás, amellyel ember valaha próbálkozhat. Egyedül biztos a kudarc, de ha velünk van az Úr Lelke, minden lehetségessé válik.

Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessek az ÚR kedves esztendejét.

LK 4:18–19

Ez a legnagyobb kaland, és mindenki bezállhat. Az ő lelke segít, hogy jó legyen a játék, és a lehető legtöbbet hozzuk ki belőle. Minden szükségessel felszerelt hozzám minket, már csak a segítségét kell kérnünk. És e kaland során a gyengeségeink sem számítanak hátránynak. Sőt, az a lényeg, hogy csak az ő erejére támaszkodjunk, ne a sajátunkra.

Mindenki a rajtvonalra! Felkészülni... rajt!

20. Mindenünk megvan

Egy-egy nagy kaland során az ember szokatlanul sok életerővel telik meg. Ne hitegesd magad: annak, aki Krisztussal él, egészen más: jobb és bonyolultabb az élete. Krisztus kalandot, sok nehézséget és díjat ígér, olyat, amelyet most el sem tudunk képzelni.

Luther Márton (1483–1546), az egyház megreformálója azt írta: „Úgy élek, mintha Jézus Krisztust tegnap feszítették volna meg, ma reggel támadt volna fel, és holnap térne vissza a Földre.”¹⁰ Luther a pillanatban élt, és értette e szavak igazát:

Az ÚR védelmez téged, az ÚR a te oltalmad jobb kezed felől.

Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.

Az ÚR megőríz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

Megőríz az ÚR jártodban-keltesben, most és mindenkor.

ZSOLT 121: 5–8

Ígéretet kaptunk, hogy a hit kalandja során Isten a szívünkben lakik, ő tartja meg az erőnket, és az ő békéje vesz körül – így mindenünk megvan, indulhat a menet!

Krisztus kalandot, sok nehézséget és díjat ígér, de olyat, amelyet most el

sem tudunk képzelni.

21. Szabadon és könnyedén

Rossz kezekben a vallás mérgezővé válik. Félelmet csöpögtet belénk, kizár és elnyom – mindez Krisztus jellemének tragikus félreértéséből következik. Ha Isten szeretetének egész életünket megváltoztatni képes erejét szabályokra és hatalmi játszmákra szűkítik, akkor az a legjobb esetben unalmas, a legrosszabb esetben visszataszító lesz. Szerencsére nincs ebben semmi új. Jézus olyan emberekhez szólt, akik ugyanezt érezték:

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.

MT 11:28

Sokan úgy érezték, belefáradtak a vallásba, túl nagy terhet rak rájuk. De Jézus nem hagyta ezt annyiban. Meggyőző szavakkal folytatta, olyanokkal, amelyek segítenek élni:

Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.

Nagy bátorság és egy jó adag alázat kell hozzá, hogy beismerjük: csak a hit teheti jelentőssé az életünket. Meg kell szabadulnunk néhány félelemtől, a vallásos sérelmeinktől, és félre kell tennünk a hamis igyekezetet, hogy hit nélkül éljünk teljes életet.

Meg kell tanulnunk nem a saját dobszavunkra menetelni, hanem a Mindenható ritmusára lépni. Sokat fogunk botladozni. De az a lényeg, hogy vágjunk neki, és soha ne adjuk fel. Mert ha menet közben Isten szeretete ragyog bennünk, „szabadon és könnyedén” fogunk élni – teljes élet vár.

22. Nincs hasonló

Pál sokat szenvedett élete során. A korinthuszi hívőknek küldött levele szerint megpróbáltatásai listája hosszú és keserves volt.

Ötször kegyetlenül megkorbácsolták. Háromszor verték bottal, kővel dobálták. Háromszor szenvedett hajótörést, éjszaka és nappal is sodródott a nyílt tengeren. Sokat utazott, és végtelen mennyiségű veszéllyel nézett szembe: folyókat, banditákat, éhséget és szomjúságot élt túl (2Kor 11:23–7). De azt mondta, e szenvedések meg sem közelítik a dicsőséget, amelyet meglátunk majd egyszer.

Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.

Na, ez az igazi bátorság és jövőbe vetett tekintet: előre néz, Istenben bíz, soha nem panaszkodik, és soha nem adja fel.

23. A csatatéren

Wellington hercege egyszer a következőket mondta Napóleonnak: „Azt mondogattam róla, hogy ha ott volt a csatatéren, az negyvenezer emberrel ért fel.”¹¹ Ha egy erős, karizmatikus vezető mellett harcolunk, annak komoly következményei vannak. Mennyivel nagyobb a hatása annak, ha tudjuk, Isten jelenlétének hihetetlen erejében bízhatunk?

Mekkora hatása van az életünkre annak, ha megértjük, milyen a totális jószág, szeretet, erő és szelídség oldalán – Isten oldalán – állni? Pál emiatt kezdett egészen más szemmel nézni a világra.

Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.

FIL 4:13

Isten jelenléte alapvetően átalakítja az életünket, és mindenki másét is. Soha ne vedd ezt a jelenlétet magától értetődőnek! Ez a legszebb képességünk. Az Úr mindig velünk van. A hibáink, a kétségeink ellenére sem térhetünk ki e jelenlét elől. Élj ebben az igazságban, és erősebb leszel tőle!

24. A gyengék ereje

„Nagy rettegés között jelentem meg nálatok” – írta Pál apostol (1Kor 2:3).

Pál mindenkinek megpróbálta elmondani Jézusról az igazat, de megrémült a feladattól, úgy érezte, alkalmatlan rá. Viszont bízott Istenben: „beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével” (1Kor 2:4). Ez gyakran megtörténik. Isten e világ gyenge, megtört, bukott lakóit használja arra, hogy szeretetet és fényt hozzon az embereknek. Ez van Jézus DNS-ében.

Nézd csak meg a keresztet, amelyen Jézus úgy halt meg, mint valami köztörvényes bűnöző! Ezt a kivégzőeszközt a rómaiak akkoriban a legelfajzottabbak és leglenézettebbek számára tartották fenn. De idővel a kereszt (a gyengeség, megaláztatás és kudarc szimbóluma) a kereszténység legfontosabb jelképévé vált.

Ez a kegyelem kanyargós útja. Ez ragyog Jézus életéből. Úgy döntött, hogy nők – a férfiaknál hamarabb – fedezzék fel az üres sírt, egy szamaritánust jelölt ki, hogy megmutassa az örök élethez vezető utat, és egy lenézett adószedőt választott az egyik legjobb barátjának.

Kockáztatsz és félsz? Légy bátor! Nagy valószínűséggel éppen ott vagy, ahova Isten szánt. Isten gyakrabban használ esendőket, mint tökéleteseket. Aki tökéletes, az nem hiszi, hogy szüksége volna Istenre, az esendő titokban a segítségére vágyik.

Az én erőm erőtlenség által ér célhoz.

2KOR 12:9

Az az erő, amely életre keltette Jézust a halálból, a vizünket borrá változtatja, és látóvá teszi a vakot. Jézusnak mindig ez volt a módszere, és ma is milliók életével tesz ugyanígy. A gyengét erőssé teszi, a beteget meggyógyítja, az elbukottat felemeli. Ezt első kézből tudom.

25. Győzedelmes élet

Amikor hegyet mászni vagy ejtőernyőzni tanul az ember, be kell tartania néhány szabályt. Ha új képességekre és hosszú távon tartós eredményre vágyik, akkor a nehéz, kellemetlen és ismeretlen részeket is keresztül kell vágnia magát.

Aki erős és egészséges szeretne lenni, annak szintén kemény tréningre van szüksége. Olyan folyamat ez, mint a vetés és aratás – ok és okozat.

A Bibliában jó pár történet szól nagy vezetőkről, akiknek végül sokat segítettek a küzdelmes kezdetek. József és Dániel is fogságba esett, távoli országba került, és ez komoly, életfontosságú lecke volt számukra, amely bátrabbá tette őket, és csak az istenhitüket erősítette. Az pedig egész életükre szólt, és segített nekik, hogy halálukig bölcsen cselekedjenek.

Vagy nézzük Jézust! Már születésekor menekülnie kellett. A kegyetlen és romlott római hódoltság idején élt, de úgy nőtt fel, hogy hitt Istenben.

Állhatatosságotokkal nyeritek meg majd a lelketeket.

LK 21:19

Néha nehéz a napi küzdelmeknél messzebbre tekinteni, de nem vagyunk egyedül. Vesd meg a lábad, bízz, néz felfelé, és higgy! A régi hősök példájából meríts erőt, kövesd őket! Eljön a hajnal, és mi erősek leszünk. Míg Krisztus bennünk van, nem gyengülünk el, és a viharban is megőrizzük a hitünket.

26. Veled vagyok

Kíváncsi volnék, véletlen-e, hogy miközben mai világunkból egyre fogy a hit és az Isten iránti tisztelet, félelemből egyre több van. Ritkán lehet őszinte, csendes hittel találkozni, a vallási közösségek elaprózódnak, és a címlapra és reflektorfényre áhítozók kiáltozásától nem hallatszik azoknak a szava, akik áhítattal és alázattal térdelnek le Alkotójuk előtt.

Világunkat mégis több szorongás és magány kínozza, mint az emberi történelem során bármikor. Még a hívő élete is nehéz. És látom, hogy a hit nélküli emberek összegörnyednek a szorongás és a kétségek súlya alatt. Az ember nem tud magányosan élni, ha sem a célját, sem az irányát nem ismeri.

Régi baj ez.

Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak.

1MÓZ 26:24

A „Ne félj” az egyik leggyakrabban ismételt parancs a Bibliában. Akinek az a célja, hogy Isten útját járja, lassacskán megérti a legfőbb igazságot: védenek, szeretetnek, és minden baj közepette is vezetnek minket. Ez megváltoztatja és hittel tölti el az életet.

Isten irányít, és szívből szeret – olyan nagyon, hogy „nektek pedig még a hajatok szála is mind számon van tartva” (Mt 10:30).

Ha eldöntjük, Krisztusnak szenteljük a napunkat, és összeszedjük az erőnket hozzá, hogy higgyünk mindabban, amit az életünkkel kapcsolatban ígért, akkor már nem kell félnünk semmitől és senkitől.

27. Megpecsételt élet

Az antik világban, amikor útjára eresztettek egy csomagot, viaszpecsétet nyomtak rá, amelybe beírták, honnan küldték és kinek szánják. Amikor Pál azt írta, „akik... hívókké lettetek, eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel” (Ef 1:13), gondosan fogalmazott: tudatni akarta, milyen fontos esemény a Szentlélek eljövetele és belénk költözése. Eltéphetetlen kötelék jön létre. A Szentlélekkel vagyunk lepecsételve, és Istenhez tartozunk.

Ezek súlyos kijelentések – olyan hatalmasak, hogy az élet minden területét lefedik, az elejétől a végéig.

Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem

szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.

ZSOLT 139:16

Isten szemében te is értékes vagy. Minden földi napodat tökéletesen megtervezte – talán e tervet nem feltétlenül könnyű végrehajtani, de az biztos, hogy a tiéd, és mindig megvan a maga célja. Az a dolgunk, hogy megismerjük őt, és ő megismerjen minket. Szívd magadba ezt az igazságot, és engedd, hogy irányítsa a napod!

A Szentlélekkel vagyunk lepecsételve,
és Istenhez tartozunk.

28. Tudd, hogy ki vagy!

Mózesre általában úgy gondolunk, mint tekintélyes vezetőre, erős és bátor emberre. Pedig a valóság egészen más volt. Mózes nagyon félt. Semmi kedve nem volt a főnökséghez. Esendő volt, gyötörte az érzés, hogy nem alkalmas a feladatra, sőt, dührohamában egyszer megölt egy embert. De mindemellet barátként tekintett Istenre.

Mózes különleges kapcsolatot ápolt Istennel. „Az ÚR pedig színről színre beszélt Mózessel, ahogy az egyik ember beszél a másikkal” (2Móz 33:11). Mózes hasonlít ránk. Mi is annyi

mindent elkövettünk, ami méltatlanná tehetne minket arra, hogy közel kerüljünk Istenhez, és ő ennek ellenére mégis hív, legyünk vele. Ugyanazt az ígéretet, amelyet Mózes kapott – „az orcám megy veletek” (2Móz 33:14) –, mi is megkapjuk ma. És ezt a meghívást Jézus mindenkinek kézbesíti.

Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.

JN 15:15

Jézus nem akarja, hogy a követőiként gondoljunk magunkra. Azt szeretné, ha a legjobb barátai lennénk, a testvérei. Rajta keresztül hívhatjuk Istent „Abbá atyának”, pedig ez a gyerekek legbizalmasabb szava – az apánál és az apunál is kedvesebb.

Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: „Abbá, Atyám!”.

RÓM 8:15

Olyan elszakíthatatlan köteléket kapunk Krisztustól, amely nem a tetteinken múlik, hanem csak azon, kik vagyunk. Mind az övéi vagyunk.

29. Senkik és valakik

A templomnak nem az a dolga, hogy csupa tökéletes ember gyűljön össze benne. Nem! A templomban a tökéletleneknek kell összegyűlniük: öregeknek, fiataloknak, mindenféle életnek és fajnak; sebhelyekkel, sántikálva, a saját küzdelmeikkel és hibáikkal együtt.

A korai egyház tagjai közül kevesen származtak befolyásos vagy elegáns családból. Mindennapi senkik tarkabarka társasága voltak, átlagos emberek átlagos bajokkal. „Nem sokan vannak köztetek, akik emberi megítélés szerint bölcsek, hatalmasok vagy előkelők” – írta Pál a korinthuszi templomnak írt első levelében (1Kor 1:26). Figyelemre méltó ez a vers: ezek szerint mindannyian reménykedhetünk. De Pál pontosan tudta, miért szereti Isten a senkiket jobban a valakiknél.

Azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében bolondok, hogy megszegyenítse a bölcseket, és azokat választotta ki Isten, akik a világ szemében erőtlenek, hogy megszegyenítse az erőseket.

1KOR 1:27

Ha néha úgy érzed, hogy az Isten követésével kapcsolatos üzenet túl egyszerű, hát ne félj, mert tényleg az. Más emberek számára sok minden furcsának tűnhet a hit útjával kapcsolatban. Az ő szemükben a megbocsátás például bolondság lehet – amíg rá nem jönnek, hogy nekik is mindent megbocsátottak.

Krisztus szeretetről szóló üzenetét nem kell szépen becsomagolnunk, és soha nem kell úgy tennünk, mintha jók és

vallásosak volnánk. (Az első nem létezik, a másik életidegen.)
Ehelyett maradjunk Pál nyomában.

*Mert úgy határoztam, hogy nem tudok közöttek
másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a
megfeszítetttről.*

1KOR 2:2

Ha megéljük Krisztust és osztozunk rajta, akkor a szeretetet, a szabadságot, az alázatot, a megváltást és a szelídséget éljük és osztjuk meg.

Csak egyszerűen!

30. A láthatatlan kéz

Júdeában minden reménytelennek látszott. A királyt elkergették a trónról, a népet Babilonba száműzték – hazájuktól távol, rabszolgasorban éltek. De újra összegyűltek, megküzdöttek az életben maradásért, és nekiláttak, hogy másodszor is felépítsék, amit a hódítók elpusztítottak. Mint már korábban is, Isten talált valakit, aki biztonságba terelheti a népét. És Ezsdrás pontosan tudta, milyen fontos a feltétlen hit Istenben:

*Én megerősödtem, mert Istenemnek, az ÚRnak a
hatalma volt velem.*

EZSD 7:28

Isten láthatatlan és felfoghatatlan keze feléd is kinyúlik. Valószínűleg nem kell egy egész népet vezetned a szabadság felé, de neked is van dolgod, és annak az is része, hogy vezess, irányíts, bátoríts, védj, erősíts másokat, és oszd meg velük a szeretetet és a fényt.

Amikor Jézus eljött a Földre, nemcsak egy népet vezetett ki a rabszolgaságból, hanem minden eljövendő kor minden emberét – a rabságból az életbe –, köztük téged és engem. És még ma is velünk van, ereje teljében, és láthatatlan keze az életünkig ér. Először engedd, hogy a jelenléte bátorítson, gyógyítson és felfrissítsen, azután add ezt tovább másoknak! Krisztusban ott a kút, amelyből minden fontos ered, és soha nem szárad ki.

Isten láthatatlan és felfoghatatlan
keze feléd is kinyúlik.

MEGBOCSÁTÁS

Ha jól belegondolok, tényleg akadt az elmúlt pár évben néhány ember, aki így vagy úgy megsértett engem és a családomat. Mind találkoztunk olyanokkal, akik lehúztak, sértegettek, megbántottak vagy elárultak minket – egyszerűen ez is része az életnek.

Valójában minél láthatóbbá válunk, annál jobban vonzzuk a kritikát. Ha valaki veszi a bátorságot, és másképpen él, mint az átlag, esetleg pozitív hatást próbál gyakorolni a világra, akkor szinte elkerülhetetlen a bíráló. Elvégre nem túl sokan szeretik a változást (kivéve a kisbabákat, amikor piszkos a pelenkájuk).

De az igazságtalanság kétirányú lehet, és ha eszembe jut, hogy szándékosan vagy véletlenül én is okoztam fájdalmat másoknak, összerándul az arcom. Megeshet, hogy mondtam vagy tettem valamit. Vagy esetleg úgy okoztam kárt valakinek, akit szeretek, hogy észre sem vettem. Semmi kétség, sértettem már meg másokat.

Nagy a kísértés, hogy az ember megpróbálja mélyen eltemetni magában a szégyent és a fájdalmat – úgy tenni, mintha nem történt volna semmi. De a megúsztatlan az igazság: mindannyiunknak szükségünk van megbocsátásra, és mindannyiunknak gyakorolnunk is kell a megbocsátást. Az egyik legerősebb érv amellet, hogy bocsássunk meg másoknak (és ugyanígy bocsánatot kérjünk másoktól), az a rossz másik út. Ha nem bocsátunk meg, vagy ellenkezőleg, nem engedjük el a

saját bűntudatunkat, az bennünk okoz újabb sebeket. Mi leszünk azok, akik belülről perzselődnek. Mi leszünk azok, akik szenvednek.

Akármilyen nehéz megbocsátani vagy elfogadni ugyanezt mástól (nem akarom alábecsülni az ember sok fájdalmának erejét és hatalmát), meg kell találnunk rá a módot. Istentől kérjünk segítséget. Nyugodj meg, vegyél nagy levegőt, kérd a jelenlétét, hogy olvassza el a fájdalmakat, és újra és újra kérd a támogatását! Meg fogod kapni. És soha ne felejtse el, milyen sok megbocsátásban volt részed! Az egyik segít a másiknak.

Ha tanultam valamit azoktól az emberektől, akik játszva bocsátanak meg és gyorsan kérnek elnézést, akkor az annyi, hogy ők könnyedén élnek. Szabadok. Tudják, hogy hibáztak és mások hibái ártottak nekik, de nem törődnek ezzel. És ettől jobbak és gazdagabbak.

A meg nem bocsátás olyan, mint egy folyó. Ha gátak közé szorítjuk, visszafogjuk vagy megállítjuk a mozgását, akkor megreked. Bebüdösödik, ahogy mi is, amikor nem tudunk megszabadulni egy rossz érzéstől. A fájdalom, a szégyen, a düh, a keserűség és a bosszúvágy végül úgyis elbukik.

A megbocsátás pont a fordítottja: felszabadít, elszabadít, kiszabadít. Amikor felmerül, milyen a hitében erős élet, amelyre igazán szükségünk van, Jézus ezt állítja a középpontba. Bontsd le a folyó elől a gátat! Élj gát nélkül!

A szívben dől el. Megbocsátás és bocsánatkérés nélkül nem jutunk messzire.

1. Régi bajok

Szeretem Ezékiás történetét (lásd 2Kir 18–20). Jó fej volt. Hívó, alázatos, bátor királyként uralkodott, és bízott Istenben. Mégis – ahogy bárkivel megtörténhetett volna közülünk – nagy bajt csinált. De Ezékiás rögtön bocsánatot tudott kérni, a büszkesége nem akadályozta meg benne. Még akkor is hívó maradt, amikor úgy érezte, Isten nincs jelen.

Érdekes, hogy az idők változnak, de a problémák ugyanazok maradnak. Az életnek ma is része a sok küzdelem, a kapcsolatainkkal összefüggő próbatételek, a kísértések, a nehézségek és a csaták. Sok múlik azon, hogyan reagálunk. És újra: azt látjuk, hogy az eredményes, hitben gazdag élethez vezető út ugyanaz marad: „Kegyelmes és irgalmas az ÚR, türelme hosszú, szeretete nagy” (Zsolt 145:8). És soha ne feledd:

Istenünk, az ÚR, aki megsegít bennünket, és együtt harcol velünk a harcainkban.

2KRÓN 32:8

Ha minden sötét körülötted, akkor kapaszkodj ebbe a súlyos igazságba – és ami fő, soha ne add fel!

2. A megbocsátás lényege

A családon belüli viták, a csoportok közötti ellentétek és más kapcsolati bajok gyakran ugyanabból az okból kezdődnek: a

meg nem bocsátás miatt. Ez teszi tönkre a legfontosabb kötelékeket, és pusztító útra vezet.

Megbocsátani nehéz, és C. S. Lewisnak igaz volt, amikor azt írta, „mindenki azt vallja, hogy a megbocsátás szép gondolat, egészen addig, amíg alkalmaznia nem kell, ahogy nekünk kellett a háború alatt”.¹

Ha megbocsátasz valakinek, az még nem jelenti azt, egyetértesz azzal, amit tett. Nem jelenti azt, hogy elnézed, letagadod, vagy úgy teszel, mintha nem esett volna rosszul. A megbocsátás azt jelenti, tudatában vagy a sebnek, amelyet a másik ember okozott, mégis úgy döntesz, nem törődsz vele. Azt jelenti, hogy félreteszted a rosszhiszeműséget, a bosszúvágyat, a visszavágást, és helyette szívből jövő megbékéléssel válaszolsz.

Nagyon hálás vagyok érte, hogy Isten nem tartja számon, hányszor bocsát meg nekem. De ha megsért valaki, mégis nagyon könnyű azt gondolni: egyszer vagy esetleg kétszer elnéző vagyok, de még egy ilyen, és végeztünk! Ilyenkor az eszembe idézem a kereszten függő Jézust: ez az igazi megbocsátás felülmúlhatatlan példája. Mindent feláldozott, de megnyitotta számunkra az Istenhez visszavezető utat, és elbánt minden bajunkkal, bántalmunkkal és büszkeségünkkel – nemcsak egy alkalommal, hanem örökre.

Minden keserűség, indulat, harag, kiabálás és istenkáromlás legyen távol tőletek minden gonossággal együtt. Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek

Krisztusban.

EF 4:31–32

Ápoljuk a szívünkben ugyanazt a viselkedést, amelyet Isten mutat nekünk: könyörület és jóindulat, szeretet és megbocsátás. Enélkül soha nem lehetünk igazán szabadok.

3. Teljes mosás

Szeretem azt a bölcsességet, hogy „az ember akkor a legmagasabb, amikor Isten előtt térdel. És aki Isten előtt térdel, képes keményen megvetni a lábát.” Igazi paradoxon. És nemcsak korunk úgynevezett bölcsességének mond ellent, hanem arra is nagyon pontosan rámutat, hol bujkál az igazi erő és alázat. Az erő abból származik, ha tudjuk, hol a helyünk Isten előtt, tudjuk, hogy megbocsátásra van szükségünk, és bízunk azokban az ígéretekben, amelyeket az életünkkel kapcsolatban tett. Az alázat pedig abból származik, ha nem felejtjük el, mekkora szükségünk van rá, hogy az Istennel való barátság gyógyítson meg.

Péter szépen beszélgetett erről Jézussal az utolsó vacsora alatt: „URam, te mosod meg az én lábamat?” (Jn 13:6). A mindig lobbanékony Pétert elborzasztotta, hogy Jézus egy szolga feladatát akarja elvégezni. De Istennek nem ez volt a célja. Az egész emberiségnek meg akarta mutatni, rászorul, hogy Jézus kívül-belül megmosdassa: te is, én is, mindenki.

Amikor Péter végre megértette – hagynia kellett, hogy Jézus

mossa meg a piszkos lábát –, akkor már nem szerénykedett, hanem azt kérte, hogy a megváltó tetőtől talpig mossa meg őt (Jn 13:9). Ez nagyon tetszik! Én is így reagálnék. Amikor megértjük, hogy Isten szeretne meggyógyítani és felfrissíteni, sőt, haza akar vinni, és örökre maga mellett tartani, az megváltoztatja heves, makacs szívünket.

Szerintem Jézus ezért szerette ennyire Pétert. És szerintem ezért szeret téged és engem.

4. A tékozló fiú (1. rész)

Korának vallási vezetői megrémültek Jézustól. A szavait és a tetteit olyan sértőnek találták, hogy folyton háborogtak és terveket szőttek ellene. Miért történik, hogy ez a fickó bűnösöket fogad maga mellé, együtt eszik velük, és a múltjuk ismeretében is régi barátként kezeli őket?

Jézus hihetetlen válasszal szolgált. Valószínűleg minden idők legfontosabb novellája az, amelyben előadja, milyen valójában Isten: bámulatos apa, tele szeretettel, együttérzéssel és kegyelettel, és úgy adakozik, ahogy el sem tudjuk képzelni.

A tékozló fiúról szóló példabeszéd (bár Jézus soha nem nevezte így – szerintem pontosabb volna, ha a tékozló apa kerülne a címbe, hamarosan meglátjuk, miért) olyasmivel kezdődik, amit a hallgatóság valószínűleg felháborítónak tartott. Mindenkit meghökkenített volna, ha a fiatalabb fiú még egészséges apja életében ki merné kérni az örökségét. A hagyományos közel-keleti kultúrában ez nem kevesebbet

jelentett, mint hogy „atyám, azt akarom, hogy meghalj!”. A hagyományos világban erre minden apa kidobta volna a házából a fiát.

De ez az apa a nagylelkűség szokatlan gesztusával megtörte a hagyományt. Feltétel nélkül megengedte a fiának, hogy eladja a birtok rá eső részét – pedig ezzel az egész családra szégyent hozott. Sokak szerint az apa volt teljesen bolond, felelőtlenül tékozló, és nem lett volna szabad a fiára bízni a vagyonát. Ezek után a fiú nyilván visszaélt a lehetőséggel. A sok készpénzzel a zsebében a lehető leghamarabb elutazott otthonról.

A fiú kérése valóban meghökkentő volt. De az apa ajándéka még inkább: tökéletes önfeláldozás a saját kárára. Jézus tudta, miről beszél, amikor elmesélte a történet első felét. És azt is pontosan tudta, mindez hogyan függ össze a saját életével.

Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.

RÓM 5:8

Gyerekkoromban ösztönösen úgy képzeltem, hogy Isten olyan gyorsan ítélő, szigorú, barátságtalan és követelőző, mint egy mogorva öregember. De az idő átalakít minket, így Isten atyánkkal kapcsolatos összes elképzelésemet is szétfoszlatta.

5. A tékozló fiú (2. rész)

Manapság sok ember (engem is beleérte) megtapasztalja valamennyire, mit érezhetett az apjától távol kerülő tékozló fiú, amikor szabadon élhetett: először élvezte a függetlenséget, azután egyre fogytak az illúziói, végül kétségbeesett.

Miután felesleges dolgokra verte el az örökségét, rájött, hogy elpazarolja az életét. Csapdába esett, üresnek érezte magát. Egyedül maradt, a tervei nem váltak valóra. Elcsüggedt, és tudta, nagy bajban van. Nem maradt más lehetősége, haza kellett mennie. Még az apja szolgái is jobban éltek, mint ő: csak disznókra vigyázhatott, de még a moslékból sem ehetett.

A bocsánatkérést előre megtervezte, de nem volt benne biztos, hatni fog-e. Arra egyáltalán nem számított, hogy szívesen fogadják majd, csupán abban reménykedett, dolgozhat majd az apja birtokán, és az elég lesz az életben maradáshoz.

Jézus idejében az egész falu megbüntette volna azt a zsidó fiatalembert, aki idegeneknek játszotta át az örökségét – így fejezve ki együttérzését a megbántott apával. Ezentúl a közösséget nem is érdekelte volna az elkövető. A történet hallgatói ezt mind jól tudták. Ezért olyan különleges az, ahogy az apa reagált.

És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.

LK 15:20

Ez a történet lüktető lényege: „még távol volt”, vagyis az apa a birtoka határán állva nap mint nap várta a fiát, reménykedett

és kereste őt. Jézus az isteni atya igazi természetét mutatja meg: reménykedik, keres és izgatottan várakozik.

Azután az apa meglátta a fiát, és vadul verni kezdett a szíve, alig bírta fékezni az örömét: „elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt”. A történet hallgatósága számára már az is meghökkentő lehetett, hogy a megkárosított apa a fiához fut. De a lázadó fiú ölelgetése-csókolgatása a józan észnek ellentmondó vad túlzásnak és értelmetlenül elnéző magatartásnak tűnhetett.

Éppen ezért mondta Jézus el mindezt. Bepillantást engedett abba, miként lát minket mennyei Atyánk minden önzőségünk és zűrzavarunk ellenére. Fékezhetetlen az öröme, amikor felnézünk az égre, és az otthonunkat keressük.

6. A tékozló fiú (3. rész)

A tékozló fiú szeretne volna előadni a beszédet, amire felkészült. De kimerült volt, összetört és kétségbeesett. És az apja közbevágott, még mielőtt belekezdett volna.

Mintha a drága fiát megölelő apa áradó szeretete és könnyei fojtották volna az érkezőbe a szót, mintha az apai ölelés fojtotta volna el a fiúból feltörő sírást.

Az öreg még csak nem is figyelt – túlságosan izgatott és boldog volt! Gyorsan kiáltott a szolgálóiért, tiszta ruhát, ajándékokat hozatott, másoknak pedig azt parancsolta, készítsék elő a nagy ünnepséget. A családi gyűrűt a fia ujjára húzta, a saruját a lábára adta (ez már önmagában is felfoghatatlan kegy, amely a hallgatóság számára a családi

viszonyok teljes helyreállítását szimbolizálta), majd ünnepélyes szónoklatot tartott a rokonok előtt.

A te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.

LK 15:32

Nagyon sok fontos élet története ez: John Newtoné, aki rabszolgatartóból lett az egyenjogúság éharcosa, Luther Mártoné, a nagy reformátoré, és még sok millió más emberé. Halottak voltak és féltek, de újra életre keltek, és biztonságban érezhették magukat. Ahogy a *Csodás kegyelem* című himnusz szövegében oly szépen áll: „Úgy zeng a hang, s a kegy ragyog, mely koldust is szeret, elvesztem én, s lám itt vagyok, vak voltam, s lát szemem.”

Ez a történet rólunk is szól. Jézus számára természetes, hogy megkeresi az elveszetteket és hazatereli őket. A mi dolgunk nem más, mint az elfogadás; engedünk kell, hogy Krisztus újra Isten gyermekévé fogadjon minket. Ez a legnagyobb ajándék, és nem tudjuk kiérdemelni.

Ézsaiás prófétai szavai hatalmas erővel fejezik ki ezt az igazságot:

Mivel drágának tartalak és becsesnek, és mivel szeretlek, embereket adok helyetted, életedért cserébe nemzeteket.

ÉZS 43:4

7. Tedd meg, ami tőled telik!

Ha hibát követek el (és ez gyakran előfordul), nem tehetek róla, távol érzem magam Istentől. Nem arról van szó, hogy Isten visszahúzódná, inkább az én botlásom vonja ködbe előlem a jelenlétét – mintha a jóság és a rosszaság nem tudna elkeveredni. Ezért figyelmeztet Isten arra is, hogy tartsuk távol magunkat mindattól, ami fájdalmat okoz.

A következő szabályokat ajánlja figyelmünkbe:

Szeressétek egymást! Bocsássatok meg egymásnak! Tegyetek meg egymásért mindent! Szeressétek az igazságot és a kegyelmet! Legyetek szelídek!

Azon egyszerű okból kaptuk a fenti utasításokat, hogy megvédjenek minket, és közel maradjunk Istenhez.

Az ezeknek megfelelő élet áldást hoz. A Bibliában jó pár történetet olvashatunk arról, amikor férfiak és nők Isten jelenlétében – azután nélküle – élnek.

Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, a te Istenednek szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma

*parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé
emel téged Istened, az ÚR.*

5MÓZ 28:1

Szeretném, ha a szeretet parancsának való engedelmesség az alaptermészetemmé válna, mert tudom, amióta világ a világ, Isten bőségesen megáldja azokat, akik életüket a neki szentelt hűségeire áldozzák. Sokszor elbukunk, de Isten szereti, amikor mindent elkövetünk, ami tőlünk telik. Ezt szeretem ebben a versben is:

*Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk
véghez.*

ZSOLT 60:11

Ott visszhangzik ez a brit cserkészek fogadalmában is: „Tedd meg, ami tőled telik!”. Lehet, hogy a cserkészlet alapítója, Lord Baden Powell is a zsoltárokból merített ihletet. Hiszen ez okos és jó gondolat.

Néha elcsodálkozom azon, hány kiváló szervezet működik, amely igazából csak Isten és a szeretet útjának a visszatükröződése. Jó, hogy így van. Válasszuk mi is az életnek ezt az útját, és maradjunk hűségesek Krisztus szerető szavaihoz!

8. Az áldozat

Egy kislány ritka és súlyos betegségben szenvedett. Ötéves bátyja a csodának köszönhetően, hogy túlélte ugyanezt a betegséget, és a szervezetében kialakultak azok az antitestek, amelyekre a húgának is nagy szüksége lett volna. A betegnek egyetlen esélye maradt az életre: a vérátömlesztés.

Az orvosok elmagyarázták a fiúnak a helyzetet, és megkérdezték, adna-e vért a húgának. Ő habozott egy pillanatig, azután vett egy nagy levegőt, és azt mondta: „Igen, ha ezzel megmentem.”

A művelet során a testvérek két ágyon feküdtek egymás mellett. Amikor a kislány arcába kezdett visszatérni a szín, a fiú először mosolygott. De hamarosan már a homlokát ráncolta. Felnézett az orvosra, és remegő hangon megkérdezte: „Most rögtön meg fogok halni?”

Félreértette az orvost. Azt hitte, az összes vérét oda kell adnia, hogy megmentse a testvérét. Nagyon szerette a húgát, az ő élete kedvéért meghalni is kész lett volna. Szívesen helyet cserélt vele.

Isten szeret minket: ez a Biblia alapvető és az egész életünkre kiható üzenete. Jézus Krisztus azért jött el a Földre, hogy helyettünk haljon meg.

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljon, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.

MK 10:45

Megérteni, azután elhinni ezt az igazságot életre szóló feladat,

de attól kezdve, hogy megsejtjük, minden megváltozik. És az ígéret szerint ő vezet minket az úton, ha egyszerűen hagyjuk neki.

9. Kezdjük a lényeggel!

Dávid király a Biblia egyik hőse. Nem egyszer, hanem kétszer írják le úgy, hogy „az ÚR szíve szerint való” (1Sám 13:14, ApCsel 13:22). Ő az egyik igazán jó arc, hát nem? Habár közben hazudott, csalt és gyilkolt. Nagyokat bukott és hibázott. Egészséges emlékeztetőül szolgál: bármekkora hősnek és jó embernek látszik valaki, attól még nem lesz az. Együnk sem az. Dávidhoz hasonlóan mindannyiunknak ugyanarra van mindennél nagyobb szükségünk: megbocsátásra.

Az ember hajlamos rá, hogy a betegségek gyógyítását vagy a halott Lázár feltámasztását tartsa Jézus legcsodálatosabb tettének. Hát, tényleg nem akármik (én mondjuk, nagyon szeretnék a vízen járni), de Jézus sokszor jelezte, a megbocsátás minden más tettét felülmúlja.

Ezért van az, hogy amikor találkozott a bérézével, akit a barátai a tetőről engedtek le, Jézus azzal kezdte: „Fiam, megbocsáttattak a te bűneid” (Mk 2:5). A megbocsátás volt a legfontosabb. Amikor azzal megvoltak, jöhetett a gyógyítás.

Ugyanígy van az Ószövetségben is. Józsué bűnbánatra szólította fel az embereket, és arra, hogy „távolítsátok el az idegen isteneket” (Józs 24:23). Először szabaduljanak meg minden rossztól, és csináljanak helyet Istennek.

Akárki is vagy, bármit is tettél, bármilyen rosszat, lehetőség van rá, hogy mindent rendbe hozz a Teremtőnkkel. Ezt ő akarja így, és ezért jött el Jézus. Ez a leglényegesebb. Emiatt mondhatjuk, hogy sajnáljuk, milyen hibásak, milyen sok bűnnel terheltek vagyunk, és emiatt bízhatunk benne, lesz megoldás. Ha ez megvolt, folytathatjuk utunkat a fény felé – mint a történelem során annyi kiváló férfi és nő.

10. Vad szív

Ha valakinek vad volt a szíve, hát az Sámson. Különösen erős, ügyes férfi lehetett. És elkövetett néhány különösen nagy hibát. De amikor az Újszövetségben olvasunk róla, a hit egyik legnagyobb hőseként jellemzik (Zsid 11:33). Tökéletesen illusztrálja azt a tényt, hogy Isten nagyon sokféle embert használ. És a hibáink és a gyengeségeink ellenére használ minket is.

Sámson elképesztő testi ereje Istentől származó ajándék volt, és ő szertelenül élt vele. De amikor súlyos nehézségekkel szembesült, hajlott a rosszra, és végül engedett Delila bájainak.

Ki ne érezne rokonszenvet az ilyen hibák iránt? Egyikünk sem áll könnyen ellen, ha a figyelem és a csábítás attól származik, akihez egyébként is vonzódunk, és semmi kétségem afelől, hogy Delila nagyon csinos nő volt.

Amikor nem tudunk Isten erejéből meríteni, és beadjuk a derekunkat vagy feladjuk a harcot, a következmények szinte biztosan kárt tesznek bennünk. De egy botlás nem a vég.

Egyszerűen az emberi természet és a Krisztushoz visszavezető – a hazavezető – út része.

Csak hogy Sámsonat végül megkötözték, megvakították és leláncolták. A története mégsem így fejeződik be. Sámson ereje és sikere mindig akkor volt a legnagyobb, amikor „megszállta az ÚR lelke” (Bír 14:6, 19; 15:14). A legutolsó alkalommal, amikor az Úr lelke Sámsonra szállt, a kötél olyanná vált, „mint a tűz égette lenfonál, úgyhogy a béklyók lefoszlottak a kezéről” (Bír 15:14).

Ez történik, amikor megkeressük Krisztus jelenlétét az életünkben, és átadjuk magunkat neki. Isten segít megszabadulni a gyengeségeinktől, rossz szokásainktól, szenvedélyeinktől és addikcióinktól. Mindannyiunknak vannak.

Sámson története arra példa, hogy amit Isten az Ószövetségben fizikailag tett, azt az Újszövetségben lelki szinten ismételte meg. Krisztus karja mindig ki van tárva, támogat minket, és megvéd az élet nyilaitól, amelyek a vesztünkre törnek. Szelíden leveszi a béklyót a kezünkről.

*Keressétek először Isten országát és az ő igazságát,
és mindezek ráadásként megadatnak majd nektek.*

MT 6:33

11. Mi a megbocsátás?

Amikor Jézus megmosta a tanítványai lábát, nem csak azt mutatta meg, mi a szeretet, a megbocsátásról is egyértelmű

képet festett. Amikor Péter felé lépett, ő ellenkezett, de Jézus megértően válaszolt neki: „Ha nem moslak meg, semmi közöd sincs hozzám” (Jn 13:8).

Kemény szavak ezek. Péter jellemző módon gyorsan meggondolta magát, és arra kérte Jézust, hogy inkább tetőtől talpig mosdassa meg! Péter mindig is heves volt, és a szívére hallgatott. De érthető, miért válaszolt így: bocsáss meg mindent, tisztíts meg kívül-belül! Nagy szükségem van rá.

Jézus szándéka egyértelmű: az életben elsősorban megbocsátásra van szükségünk. És ha hiszünk Őbenne, akkor mindannyian megtisztulunk. Engedjük, hogy megmossa a lábunkat! Jézus tudja, mi kell nekünk.

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.

1JN 1:9

Térjünk vissza mindennap Krisztushoz a megbocsátásért! Ne hagyjuk, hogy összegyűljön a piszok a lábunkon! Amikor hibázunk, rögtön kérjük Istent, bocsásson meg, tisztítson meg, és állítson talpra. Ezért jött Jézus a Földre.

12. Mi a szeretet?

A mai világban könnyű bedőlni a szeretettel és szerelemmel kapcsolatos tévhiteknek: először is annak, hogy a szeretet és a

népszerűség összefügg (sokan ismernek, tehát szeretnek); másodsor annak, hogy a szerelem lényege a szex (akit bírok, azt szeretem); harmadszor annak, hogy a szerelem egy káros szenvedély (nem bírom ki nélküle, tehát biztosan szerelmes vagyok). Ezek közül igazából egyik sem igaz. Ahhoz, hogy megismerjük a szeretet lényegét, működés közben kell látnunk.

A letartóztatása előtti utolsó órákban Jézus a barátaival vacsorázott. Egyszer csak felállt, levette a felsőruháját, és mintha rabszolga lett volna, elkezdte megmosni a többiek lábát. Palesztina útjai nem voltak lekövezve és nem takarították azokat. Egy jó módú háztartásban általában a második legalacsonyabb rangú rabszolga oldozta meg a vendégek saruját, a rangsor legalsó fokán álló pedig megmosta a lábukat. Jézus a társadalmi ranglétra legalján álló helyét foglalta el. A feje tetejére állította a ranggal kapcsolatos akkori (és mostani) téves elképzeléseket.

Amikor Jézus befejezte a munkát, egy nagyon mélyreható kérdést tett fel a tanítványoknak:

Értitek, hogy mit tettem veletek?

JN 13:12

Nagyon fontos kérdés.

Értjük-e, hogy a szeretet és szerelem lényege nem az, amit kaphatunk, hanem amit adni tudunk? Értjük-e, hogy a szeretet az, amikor jobban bánunk másokkal, mint közülünk bárki megérdemelné? A szeretet lényege az extra erőbefektetés, a szelídség, az alázat és a nyitott szív.

Sosem fogjuk ezt igazán megtanulni. Amikor ebből a szempontból vizsgálom magam, rá kell jönnöm, milyen messze vagyok még ettől. De a hit és a szeretet is utazás. Jézus keze mellettünk van, és mindig továbbvezet a szelídség és a szeretet felé. Sosem vagyunk egyedül.

13. Csodás kegyelem

Fiatalkorában John Newton hajóskapitányt (1725–1807) nem érdekelte sem az egyház, sem Isten. Harcos ateista volt, kegyetlen, istenkáromló ember. Tizennyolc éves korában erőszakkal besorozták tengerésznek, de ott annyira nem törődött a szabályokkal, hogy szökés vádjával nyilvánosan megkorbácsolták.

Azután a legrosszabb fajta rabszolga-kereskedő lett belőle. A társai gyűlölték és félték tőle. John Newton üzleteit a kegyetlenség és a halál fémjelezte. Mindent összevetve, vad és indulatos fiatalember volt.

Huszonhárom éves korában Írország partjai közelében a hajója súlyos viharba került, és majdnem elsüllyedt. Miközben a hajótest megtelt vízzel, Newton egyre jobban kétségbeesett. Végül Istenhez fohászzkodott, segítségért könyörgött. Isten meghallgatta az imáját, és megmentette. Newton a lelke mélyén jól tudta, kinek köszönheti a szerencséjét.

Gyökeresen új életet kezdett. Később összefogott William Wilberforce politikussal, akivel a rabszolga-kereskedelem betiltásáért harcolt, és e küzdelem egyik legfényesebb vezérlő

csillaga vált belőle. Az élete teljesen átalakult, és meggyógyult.

Ma Newtont a *Csodás kegyelem* című himnusz szerzőjeként ismerik a legtöbben: „Sok csapda, tőr és baj között töltöttem éveket / Kegyelem hozott idáig, s haza egy kegy vezet.” Akit megmentettek, az hazajut, szabad lesz, megszabadul a veszélyből, és nem éri baj.

*Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert
gyönyörködik bennem.*

2SÁM 22:20

Ez a hitünk története. Jézus speciális mentősként is megállja a helyét. Ehhez ért a legjobban.

14. Boldogan megbocsát

Habár abban hiába reménykednénk, hogy valaha teljesen megértjük Istent, Jézus egy pillanatig sem tartja titokban, miképpen érhetjük el. Ha lelkiekben és erőben is fejlődni szeretnénk, el kell fordulnunk mindattól, ami elválaszt a fénytől. „Én vagyok a világ világossága – mondta Jézus. – Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8:12).

De a sötétségtől való elfordulás csak az egyik fele a történetnek. A fény felé kell fordulnunk.

Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz,

mert kész megbocsátani.

ÉZS 55:7

Mindegy, milyen messzire sodródtunk, mindegy, hány alkalommal botlottunk, Isten majd megbocsát. Ilyen a természete. Ő „kész megbocsátani” (Izs 55:7).

Sajnos nagyon jól tudom, milyen sok hibát követtem el, de azt is, hogy Isten mennyire szeret. Ez a kegyelem. És amikor elfog a kétség, létezhet-e ilyen szeretet, elolvasom Pál szavait:

Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

EF 2:10

Az életünknek célja van, és fontos a történetünk. Számítanak az álmaink, és a hangunknak hallatszania kell. Azért születünk, hogy hassunk a világra. Bízhatunk Istenben, ő segít végigjárni az utunk. Pontosan megtervezett mindent. Hidd el, jó lesz, és az ő bátorságával és bizalmával menj tovább!

15. Térdeljünk le

Egyszer valaki így magyarázta a gőgöt: az, amikor az ember nem tud róla, mekkora szüksége volna megbocsátásra. Igaz! Sem a múltban, sem a jelenben nincs olyan férfi vagy nő, aki soha ne tett volna semmi rosszat, ne mondott volna egy sértő

szót, ne lett volna tisztátlan gondolata. Mindannyiunkban van hiba. A fény felé vezető út első lépése az, hogy erről tudunk. Megnyerő e vers nyers őszintesége: „Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok” (1Tim 1:15).

Jézus mindig meg tudta változtatni emberek életét. Mindent átalakít, a bűnt és a szégyent szabadsággá és szeretetté formálja. Nagyon sokszor láthatjuk ezt Jézus cselekedeteiben, különösen abban, ahogy Péterrel bánt. Péter folyton hibázott, és ez mégsem távolította el tőle Jézust. Ahányszor Péter beismerte a gyengeségét és bocsánatot kért, Jézus megölelte, és még többet bízott rá. Ez már csak ilyen.

Hosszú idővel Jézus születése előtt Ézsaiás gyönyörűen és hatásosan leírta, miképpen fogja Jézus átformálni az életünket.

Bizony, örömmel vonultok majd ki, és békességben vezetnek titeket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak. A tövis helyén boróka nő, a csalán helyén mirtusz nő.

ÉZS 55:12–13

Jézus szereteténél nincs nagyobb erő a Földön. A tövisből boróka lesz. A halálból élet lesz. A bukásból diadal. De mindez azzal az alázattal kezdődik, hogy elismerjük, szükségünk van a jelenlétére, a megbocsátására és a segítségére.

Térdeljünk le együtt!

16. Tövis az oldalunkban

Mindannyian küzdünk valamivel – tövis van az oldalunkban. Nekem annyi, hogy az már nem is vicces. Pálnak is megvoltak a maga csatái. Hallgassuk csak a nagy apostolt:

Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök.

RÓM 7:15

Sokáig küszködött ezzel:

Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem. Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével.

RÓM 7:21–23

Megnyugtat, hogy Pál is pont azzal a bajjal harcolt, amivel én. A Biblia szerint az édenkert óta az ember mindig elfordult a jótól és a fénytől. Ez az emberi természet része, és mindannyian elbukunk.

„Csakugyan azt mondta Isten?” – kérdezte a kígyó (1Móz 3:1).
Kétség és valótlanságok.

„Dehogy haltok meg!” – biztatta Évát a kígyó, és a kétely és valótlanág újabb magját ültette a fejébe. Olyanok vagyunk, mint Ádám és Éva. Mielőtt beleharapnánk a tiltott gyümölcsbe, előtte mindig lenyelünk hozzá egy Istennel kapcsolatos hazugságot. Azután felkavarodik a lelkünk, és még több lesz bennünk a kétség. Ettől válik a hazugság igazán vonzóvá.

De mindig van visszaút. Mindannyian újra rátalálhatunk a lelki békénkre, ha hazatérünk Krisztus jelenlétébe, azután ott is maradunk, ragaszkodunk ehhez a helyhez. Figyelj a fényre! Ez a hit útja.

17. A mélypont

Ha Jézus bűntelen volt, miért engedte Keresztelő Szent Jánosnak, hogy megkeresztelje őt?

János is ezt kérdezte: „Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám?” (Mt 3:14). János tudta, Jézusnak nincs bűne, amit le kellene mosni róla. De Jézus ragaszkodott a keresztelőhöz.

A helyszín fontos. A Jordán folyó a Holt-tengerbe ömlik. Több mint négyszáz méterrel a tengerszint alatt: ez a hely hivatalosan a Föld legmélyebb felszíni pontja. Amikor Jézus a víz alá bukott, a legmélyebb pont alatt volt – a Föld minden lakójánál mélyebben. Gyönyörűen végiggondolta ezt. A megváltáshoz arra volt szüksége, hogy a mélypontra jusson – magára vegyen mindent, ami a legrosszabb az emberiségben, minden alá kerüljön, legyen a szolgák királya. Megkeresztelése

gyönyörű, jelképes pillanat. A Biblia szerint megnyílt az ég, és egy hang hallatszott:

Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.

MT 3:17

Egy galamb szállt le az égből. Jézus kiemelkedett a vízből. Megkezdődött a szolgálat, elkezdte a munkáját, méghozzá pont azon a helyen, ahova Isten szánta.

18. Követségben

Pál szerint mi mind „Krisztusért járunk követségben” (2Kor 5:20). Követnek lenni nagy kitüntetés, hisz a követ idegen földön képviseli az uralkodóját vagy az országát. De soha nem dolgozik egyedül. Tekintélyét és hatalmát a kormányának köszönheti, országa kívánságainak a szószólója.

Ehhez hasonlóan, Krisztus követői sem lehetünk egyedül.

Mindennap újra kapcsolatot kell találnunk a Forrással. Ahhoz, hogy hatékonyak maradjunk, és elég erőnk legyen a kötelességünk teljesítéséhez, Krisztus közelében kell maradnunk.

*Folyamodjatok az ÚRhoz, az ő hatalmához,
keressétek orcáját szüntelen!*

ZSOLT 105:4

Jézus teljes felhatalmazást adott a démonok és hatalmak ellen (Lk 9:1). Azt mondta, bármit kérünk az ő nevében, ő megteszi (Jn 14:13) – hegyeket mozgat, gyógyít, kapcsolatokat javít. A szeretet és megbocsátás mindent meg tud változtatni, és semmi sem lehetetlen azok számára, akik Krisztussal vannak.

Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.

FIL 4:13

Krisztus követői vagyunk, járjunk alázatosan, napi szükségleteinket az égből szerezzük, és legyünk az ő képviselői a Földön – terjesszük a jóságot, a szelídséget és a szeretetet!

19. A vád alapja

A férfi, akinek hatalmában állt volna szabadon engedni őt, úgy gondolta, Jézus teljesen ártatlan. „Semmi bűnt nem találok ebben az emberben” – jelentette ki Pilátus (Lk 23:4, 14). De a tömeg azt akarta, hogy Barrabást, a gyilkost engedjék szabadon, és Jézust végezzék ki. A főpapokat sem sikerült lebeszélnie. Így Jézust, az ártatlant ítélték kereszthalálra, miközben Barrabás, a bukott ember szabadon távozhatott.

Jézus perének és megfeszítésének szimbólumrendszere egyértelmű. Jézus, az ártatlan meghalt, hogy mi, a bukottak, akik oly sokat vétettünk, hogy már nem is emlékszünk rá, szabadok lehessünk.

Az ellene felhozott vádak a mi ellenünk felhozható vádak voltak – az összes bűnünk.

Amikor a fakeresztre szögezték – miután megverték, megkorbácsolták és folyt a vére –, ő felkiáltott:

Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!

LK 23:34

Értem és érted beszélt. És ha Jézus az, akinek állította magát, vagyis a világ megmentője, akkor ezek biztosan a legnagyobb erejű, legszebb szavak, amelyeket valaha kimondtak.

20. Könyörület, nem vallás

Jézus korában (és gyakran még ma is) a vallásos emberek úgy gondolták, távolságot kell tartaniuk a bajkeverőktől, az igazi bűnösöktől. Nem csoda, hogy a főpapok megvetették Jézust. Ő az egész életét arra szánta, hogy lerombolja a sorompókat, és a társadalom minden részét elérje; sem osztályra, sem életmódra, sem társadalmi helyzetre nem volt tekintettel. De élete legnagyobb részét a kivetettekkel, a társadalmilag megbélyegzettekkel és a bajbajutottakkal töltötte. Éppen azokkal az emberekkel, akikkel a vallási vezetők semmiképpen sem akartak szembesülni.

Ezért tudta, amikor egy erkölcstelen asszonnyal találkozott, hogy nem kioktatásra, hanem szeretetre, kegyelemre,

kedvességre van szüksége – mint mindannyiunknak. És ő pont ezt adta a nőnek.

Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik.

JN 4:14

Mind hibáztunk már, és csináltunk olyasmit, amit utólag szégyellünk. Mégis abban a viszonyban, elfogadásban és megbocsátásban lehet részünk, amit Jézus a samáriai asszonynak ajánlott a forrás mellett, a déli hőségben. Jézus nem azért jött, hogy hibáztasson minket, hanem azért, hogy új életre keltsen. Ez az az üzenet, amit a főpapok képtelenek voltak elfogadni: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot” (Mt 9:13). Könyörületet kínált, nem vallást.

Jézus nem azért jött, hogy
hibáztasson minket, hanem azért,
hogy új életre keltsen.

21. Készséges, alázatos és bátor

Nehéz elképzelni két egymástól jobban különböző embert, mint Józsué és Ráháb. Az egyik Izráel népének vezetője volt, a másik

prostituált. De Isten nem a rangunk, a sikereink vagy a bukásaink alapján ítél rólunk. Isten a szívünkbe lát, és azokat használja, akik készségesek, alázatosak és bátrak.

Amikor egy angyal jelent meg Józsué előtt, ő leoldotta a saruját, és arccal a földre borult előtte (Józs 5:13–15). Amikor pedig Ráháb találkozott két kémmeel, akiket Józsué küldött, hogy információt gyűjtsenek a városról, amelyben a nő élt, ő szeretettel védelmezte őket (Józs 2).

Vannak az életnek olyan pillanatai, amikor áhítattal meg kell hajolnunk Isten előtt. És vannak olyanok, amikor kockázatot kell vállalnunk, és ki kell állnunk azért, amit helyesnek tartunk. Józsué és Ráháb után évszázadokkal, a zsidókhöz írt levél szerzője is megemlíti őket:

Hit által omlottak le Jerikó kőfalai, miután körüljárták azokat hét napon át. Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, amikor a kémeket békességgel befogadta.

ZSID 11:30–31

Józsué nem a katonai erényeinek köszönhetette a sikerét, és Ráháb múltja sem tartotta vissza Istent attól, hogy felhasználja őket. Az számított, hogy készségesek, alázatos szívűek, és hajlandók kockáztatni. Mindketten elég bátrak voltak hozzá, hogy bízzanak Istenben, és igent mondjanak bármire, amire ő hívja el őket. Fontos példa ez mindannyiunk számára, akik a hit útját járjuk.

22. Nézőpont kérdése

Vegyünk egy műkritikust, aki egy képtárban a kis Jézust kezében tartó Máriát ábrázoló festmény előtt állt. A *The Vision and the Vow* (A látomás és az eskü) című könyvében Pete Greig leírja, ahogy a szakember a festő technikáját dicséri, csak valahogy az arányokkal elégedetlen.

Nem ő volt az első ítéző, akinek valami baja volt a képpel, de ő, miközben a festmény előtt állt, megvilágosodott. Mi van, ha a képet nem múzeumba szánták, hanem oda, ahol imádkoznak? A kritikus térdre ereszkedett, és váratlanul meglátta, ami kollégái generációinak elkerülte a figyelmét. Ebből a szögből nézve hirtelen minden tökéletesen arányossá vált és értelmet kapott.

A festmény arányaival egyáltalán nem volt baj, az előtte állók nézőpontja volt hibás. Csak úgy láthatták meg azt az erőt és szépséget, amelyet a kép alkotója eltervezett, ha letérdeltek.²

Leélhetjük az életünket a kritikusok szellemében: állva, vizsgálódva, hibákat és problémákat keresve a minket körülvevő világban. De nem erre születtünk. Többre teremtettek minket, és azt akkor látjuk meg, ha letérdelünk Isten elé és rábízzuk az életünket.

Ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.

JN 12:26

És ki ne akarná a Mindenható Isten áldását az életére?

23. Félelemtől diadalig

Néha eltöprengök azon, mennyi hasonlóság van Péter és Júdás között. Mindketten Jézus legbelső köréhez tartoztak. Mindketten mellette voltak, amikor élete utolsó hetében Jeruzsálembe érkezett. És azokban az utolsó napokban mindketten cserben hagyták. De a köztük lévő különbségek feltűnőbbek, különösen, ha azt nézzük meg, milyen választ adtak a saját hibáikra.

Júdás elmenekült, és felakasztotta magát. Péter a közelben maradt, pedig félt. Habár nyilvánosan megtagadta Jézust, hogy a saját életét mentse (nem is egyszer, hanem háromszor), Péter végül nem bújt el. Amikor Jézus feltámadt a halálból, Péter is ott volt. Megbánta a bűneit, megbocsátottak neki, és talpra segítették. Ez mindannyiunkat reménnyel tölthet el. Ami tegnap a hibánk volt, az mára tanulsággá válhat, mint Péternek. A próbatételünk lehet a bizonyosságunk. És Péterhez hasonlóan nem kell többet félnünk semmitől.

Halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.

ZSID 2:14–15

Sok ember van, aki egész életében retteg. És a halálfélelem néha mindenkién hatalmasra nő. De megtörik fölöttünk a félelem hatalma, és Péterhez hasonlóan mi is felállhatunk, és Krisztussal kéz a kézben, újult erővel mehetünk tovább.

24. Igazi gazdagság

Ha Isten felé fordítjuk a szívünket, és arra kérjük, legyen velünk, történik valami. A változás általában csak apránként jön el, de mint a fa gyökerei, amelyek a felszín alatt kutatnak az életadó víz után, lassanként mi is átalakulunk. A gyökerek mélyre nyúlnak vizet keresve, az ágak felfelé nyújtózkodnak a fény felé. Mi is ilyenek vagyunk. A víz Krisztus jövőnkkel kapcsolatos ígéreteivel egyenlő, a fény pedig az ő Lelke és jelenléte az életünkben. Ez a pozitív létezés csodálatos, természetes állapota.

Aki Krisztussal él, annak nem kell másutt hajkurásznia a visszaigazolást. Rájön, hogy a helyzetét nem a siker vagy a jólét, nem a tulajdon, a sok díj vagy a befolyás határozza meg. Hiszen amikor Isten gazdagító jelenléte az övé lesz, igaz jelentésre és kapcsolatra talál. Jézus szavai is ezt igazolják:

Azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.

JN 10:10

Isten jelenlétén kívül nincs más, amire igazán szükségünk volna az életben.

25. Vízből bor

Amikor gyerekkoromban az évi rendes ünnepnapokon

templomba kellett mennem, hamar megtanultam, a hívő élethez komorrá, józanná, mogorvává kell válnom. Csakhogy később rátaláltam a csendes hitre, és meglepődve vettem észre: Krisztus útjának sok mélyreható, életigenlő kaland is a része – és a zavaros víz különleges borrá változott.

Jézus életét ismerve, rég rá kellett volna jönnöm erre. Bármerre járt, megváltoztatta az emberek életét. A mi dolgunk pedig az, hogy erőt merítsünk belőle, és terjesszük mi is a szeretetet, a fényt és a nevetést.

Szolgálatá során Jézus első csodája az volt, hogy megmentett egy esküvőt, amely majdnem félresikerült, így viszont valószínűleg minden idők legnagyobb bulija lett! Nemcsak a vőlegényt óvta meg attól a szégyentől, hogy elfogy a bor; arra is figyelt, hogy olyan bort adjon, amilyen jóízűt még nem kóstoltak a vendégek. És ne fogyjon el soha.

Minden ember a jó bort kínálja először, és amikor megittasodtak, akkor a silányabbat: te pedig mostanáig tartogattad a jó bort.

JN 2:10

Hát nem jellemző ez Jézusra? Folyton meglep, és felforgatja az Isten működésével kapcsolatos, a történelemre alapozott előítéleteinket. Hát nem jellemző rá, hogy egy esküvőt – és nyilván a házasságot, amely így kezdődött – jobba tesz?

Jézus a nélküle töltött élet vizét a vele töltött élet borává változtatja. A félelmet és a bukást bátorsággá és győzelemmé alakítja. És nagyon, nagyon klassz, hogy az első csodája nem

valami túlságosan komor dolog, hanem szertelen, botránys és vicces. Szinte látom magam előtt: egyre gyorsabb a tempó, hangosabb a nevetés és több az öröm, Jézus pedig rákacsint a táncparkett túloldalán álló anyjára.

26. Tervezz könnyedén!

Amikor az embernek sok a munkája, és pontosan beosztja az idejét, akkor természetes, hogy több tervet csinál. De aki előre tervezi az életét, az az alázatról se feledkezzen meg!

Mindenki ismeri a régi mondást: ha meg akarod nevetetni Istent, beszélj neki a terveidről. A józan ész azt parancsolja, inkább a szívünkre figyeljünk, mint az elgondolásainkra. Fontosabb az Atyával való kapcsolatunkat javíthatni, mint a terveink kimenetelét. A szándékok néha valóra válnak, néha szertefoszlanak. Semmi baj! Vegyük őket könnyedén. Nem olyan fontosak, mint az Atyához fűződő viszonyunk.

Ezzel kapcsolatban én is nagy utat jártam be. Túl sokat foglalkoztam a terveimmel, és a sikereim határozták meg az érzéseimet. Manapság kevesebbet törődöm az eredményekkel. Persze, csinálom terveket, de nem aggódom miattuk annyira. Tudom, Krisztus jobb kormányosa a hajónak, mint én vagyok.

Ahogy a Példabeszédek szerzője írta:

Az embernek az értelme terveli ki útját, de az ÚR irányítja járását.

PÉLD 16:9

Végső soron ebben is a nyugalom, a bátorság és a bizalom a lényeg.

27. Belső béke

Hogyan bocsássunk meg annak, aki komolyan megbántott minket, vagy annak, akit szeretünk? Nem könnyű feladat. De nem is lehetetlen. A Bibliában nagyon sokszor benne van a válasz, és számtalan más könyv és dal is segít: a megbocsátás békességhez vezet. Másképp szólva, a megbocsátás hiánya tönkretesz.

Ezt a himnuszt egy több mint száz évvel ezelőtt élt püspök írta, de még ma is aktuális: „Béke, csodás béke, e bűnös földön itt? / Jézus vére kéri a béke perceit.”³ Ez a béke a legkeményebb szívet is megpuhítja. Saját tapasztalatból tudom.

A szó, amelyet a Bibliában használnak a békére, sokkal többet jelent, mint az ellenségeskedés hiányát. Teljességet, egészséget, jóllétet jelent, Istennel való egységet meg mindenfajta áldást és jót. Ez a béke „minden értelmet meghalad” (Fil 4:7).

Az igazi béke több mint a saját képességünk, amivel megküzdünk mindazzal, ami ránk vár, és az emiatt érzett szorongással. Kulcsot ad ahhoz, hogy túllépjünk a sérelmeinken, a dühünkön és a sértődésünkön, amelyet azzal kapcsolatban dédelgetünk, aki megbántott.

Megbocsátunk, mert nekünk is megbocsátottak. És megbocsátunk, mert különben nem lesz béke. Kicsit sem könnyű, különösen, ha mély sebet kaptunk, de Krisztus szelíd

hangja mindig a megbocsátás és az irgalom felé vezet – és ez ugyanaz a megbocsátás és irgalom, amelyet ő tanúsít velünk szemben.

Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben.

KOL 3:15

A sérelmek között nincs rangsor, ugyanúgy, ahogy Isten szeretetének sincs korlátja: végtelen mély lehet, és akárhányszor új megbocsátást ígér.

28. Feltámadtál vagy sem?

A London University egyik nagyszerű filozófiaprofesszora, C. E. M. Joad angol filozófus (1891–1953) nem volt hívő, de amikor egy rádióműsorban megkérdezték, melyik történelmi személlyel szeretne leginkább találkozni, akinek egyetlenegy kérdést tehet fel, nem habozott: „Jézus Krisztussal szeretnék találkozni, hogy feltegyem neki a világ legfontosabb kérdését: feltámadtál vagy nem támadtál fel a halálból?”⁴

Mert hát, ha Jézus Krisztus valóban feltámadt, az mindent megváltoztat. Az azt jelenti, hogy minden szó, amit kimondott, minden kijelentés, amit tett, minden állítása igaz: tényleg azért jött, hogy életet hozzon, megmentse az elveszetteket, és mindannyiunkat hazavigyen. Hogy megszabadítson minket a vallástól és a szabályoktól. Hogy azt akarja, éljünk könnyedén. Hogy hegyeket tudunk mozgatni, és meggyógyíthatjuk a

betegeket. Hogy mindannyian a gyermekei vagyunk. És ami a legfontosabb, nem fogja megengedni, hogy bajunk essen.

De mindez a feltámadáson múlik. Ha nem kelt fel a sírból, akkor nem igaz, amit magáról állított. C. S. Lewis ezt így fogalmazta meg:

Az az ember, aki pusztán csak ember, és olyasmiket mond, mint amiket Jézus mondott, nem volna fontos erkölcsstanító. Bolond volna – körülbelül egy szinten azzal, aki azt állítja magáról, hogy ő egy tükörtojás –, vagy a pokolbéli ördög volna. Mindenki döntse el maga. Ez az ember vagy Isten Fia, vagy ha nem, akkor örült, esetleg valami sokkal rosszabb.⁵

De mi van akkor, ha feltámadt a halálból?

A feltámadás mellett szóló megdönthetetlen bizonyítékokat nehéz vitatni. Megpróbáltam. Korunk legnagyobb gondolkodói közül jó néhányan megpróbálták. Annyira nehéz cáfolni őket, hogy sok tudós, aki be akarta bizonyítani a valótlanágukat, megtért végül, és hívő lett.

Ha feltámadt, akkor viszont ez is igaz:

Veletek vagytok minden napon.

MT 28:20

És ha pont itt, ebben a pillanatban is jelen van – mellettünk, értünk, bennünk –, akkor csupa örömmel és bizakodással kell telnie a napnak!

Jézus velünk van. Ez igaz. Fogadd el!

29. Építkezz kősziklára!

Sokan fordulnak el Istentől, mert sok igazságtalanságot látnak maguk körül. Nagyon megértem őket. Borzasztó látni, hányféle kór gyötri ezt a világot: betegség, szegénység, vagy ártatlanok bebörtönzése. A lista még sokáig folytatható, és egyre hosszabb lesz. Egy valamiben azonban biztos vagyok: amikor eljön az isteni ítélet ideje, nem fér majd kétség a döntések igazságosságához. Mindenki azt mondja majd: „ez tökéletesen helyes”. Ha Isten a szeretet, és Isten tökéletes, akkor a döntései hogyan lehetnének hibásak vagy igazságtalanok?

Azon a napon Isten mindent helyrehoz. Ezt ígérte nekünk. Mindegy, milyen bajokat kellett életünkben elviselnünk, mindegy, hány hibát követtünk el, mindegy, hányszor hagytak cserben vagy sértettek meg minket – Isten mindent helyrehoz majd. Az összes félreértést, csalódást, teljesületlen vágyat, kétséget és balszerencsét – a fájdalomból és saját szégyenünkből született könnyek mind felszáradnak. Ezért legyünk most bölcsök! Tegyük azt, amit Jézus mond:

Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette a házát.

MT 7:24

Jézus szavainál nincs tisztább forrása a szeretetnek, az erőnek és a kitartásnak. Tartsd őket közel magadhoz, hagyd, hogy irányítsák az életed, és építkezz kősziklára!

30. Kezdetől fogva

A Biblia egyetlen hosszú meghívó, amely Istenhez invitál. Azzal kezdődik, hogy Isten szeretettel és aggodalommal tele megszólítja Ádámot: „Hol vagy?” (1Móz 3:9), és azzal végződik, hogy a Lélek és a menyasszony hív: „Jöjj!” (Jel 22:17).

Jézus is gyakran hívta az embereket: „Jöjjetek énhozzám!” (Mt 11:28). „Jöjjetek a menyegzőre!” (Mt 22:4). „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” (Jn 7:37). És mindegyik olyan ajándék – ingyen kapjuk –, amelyet jótettekkel lehetetlen kiérdemelni.

*Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is
pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek,
vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem
fizetségért!*

ÉZS 55:1

Ahogy a megbocsátásról szóló utazásunk végéhez érünk ebben a könyvben, térjünk vissza a Biblia elejére, ahhoz az ígérethez, amelyet Isten tett Jákobnak:

Veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy.

1MÓZ 28:15

Ezek a szavak egészen máig hangosan visszhangoznak. Mindenkire vonatkoznak, mindenütt, mindig. A történelem az ő története.

Isten velünk van. Soha nem hagyott el
minket, és soha nem is fog.

SZABADSÁG

Sir Robin Knox-Johnston, a híres tengerész szerint „A déli tengereken nincs olyan, hogy ateista”.¹

Amikor sokat szorongtam és magányos voltam, a keresztény hitem reményt és bátorságot adott. Amikor a legesendőbb voltam, a hit segített, hogy rátaláljak az igazi erőmre. És amikor úgy éreztem, csapdába kerültem, Krisztus jelenléte támogatott, hogy megtanuljak könnyen és szabadon élni. De mi van a hétköznappal? Akkor is segít a hit?

A Krisztusba vetett hitet nehéz szavakba önteni. Olyan, mintha fagyaltról vagy úszásról akarnék beszélni: a szavak csak egy bizonyos szintig segítenek. Van, amibe bele kell kóstolni. De annyit azért elmondhatok, hogy a hitem azt súgja: ismernek, szeretnek és megbocsátanak nekem – mindegy, hányszor hibázom vagy bukom el.

Megpróbáltam nélküle is. Kibírtam – egy darabig –, de egymagában senki sem válhat teljessé. Az idő és a sok kaland arra tanított, hogy az egész és teljes létezéshez szükségem van arra az életadó jelenlétre, amelyet csak a hit nyújthat.

Mintha az évek során rátaláltam volna valami bátorságra, amely segít beismernem, hogy az ilyen szeretet és hit utáni vágyam erősebb, mint a büszkeség, amely azt parancsolná, próbáljak mindent egyedül elérni. Ehhez egy bizonyos fokú tudatosságra van szükség. Némi alázat is kell hozzá, hogy az ember át tudja adni az irányítást. Viszont egy nagy kaland

kezdődik így.

Vannak, akik szerint a hit mankó. De mire való egy mankó? Segít egyenesen állnunk, és szükség esetén fegyverként is bevethető. (Egész jó lett ez a párhuzam.) Ahogy telnek az évek, egyre tisztábban látom, egyre nagyobb és nagyobb szükségem van az így kapott erőre, másképp nem bírok a hétköznapi küzdelmekkel vagy az előttem tornyosuló hegyekkel, amelyekkel mindannyian szembekerülünk.

A hit azonban nem egyenlő a vallással. Rengeteg olyan emberrel találkozom, aki nem vágyik vallásra. Értem. Én is mindig ezt éreztem. Vicces, de Jézus is ezt érezte. Ő az egyházhoz legkevésbé kötődő, legszabadabb és valószínűleg a legfeltűnőbb alak, akit valaha ismertem. Imádott bulizni, és együtt lógni a kivetettekkel, a meg nem hunyászkodókkal, a kívülállókkal. Karl Barth svájci teológus (1886–1968) állítólag egyszer kijelentette: „Jézus Krisztus azért jött, hogy elpusztítsa az emberi vallást.” Ez tetszik.

Jézus egész életében soha senki másra nem volt dühös, csak a túlságosan vallásos hipokritákra.

Csakhogy a hit utazás. Elszántság kell hozzá, hogy nap mint nap továbbhaladjunk. És valószínűleg ez a nehezebb út. De az élet és a dzsungel arra tanított, hogy majdnem mindig a nehezebb út a kielégítőbb.

Amikor az embernek csendben térdet hajtva kérnie kell őt, hogy hozzon békét, erősítse meg a lelkét, és vezesse a fény felé – hát, akkor nincs mit veszíteni, viszont nagyon sokat lehet nyerni. Ez a kegyelem. Ez az igazi szabadság.

1. Adakozz!

Nagyon sokszor voltam keményszívű és szűkmarkú, amikor szegénységet és rászorulókat láttam. Nagyon sokszor sütöttem le a szemem, és mentem el valaki mellett. Nagyon sokszor hibáztam.

Jézus mindenkit arra biztat, legyen bőkezű, adakozzon nagylelkűen, ne ítéljen meg másokat, és kerülje a cinizmust. Nem az ítélkezés a dolgunk, hanem az adakozás.

Jézus tanácsa: „Ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, és boldog leszel” (Lk 14:13–14).

Jean Vanier (1928–2019), aki fejlődési rendellenességgel élők számára megalapította a Bárka (L'Arche) nevű közösséget, több mint ötven éven át mindennap megtette ezt. Az élete bőven termő áldásgép volt, könyörülettel és jótéteménnyel teli.

Ha az ember rájön, hogy a pénz milyen nagyszerű eszköz – és nem önmagába vett cél –, akkor sok olyan szorongástól megszabadulhat, amely másokat nyomaszt.

Adj neki abból, amivel megáldott téged Istened, az ÚR!

5MÓZ 15:14

Ne sétáljunk bele soha olyan csapdába, ahol a pénzt szeretik, és az embereket használják; ehelyett mindig törekedjünk rá, hogy használjuk a pénzt, és az embereket szeressük! Eredetileg így van ez kitalálva.

2. A hívő élet szabályai

A szabadság lényegét nem a szabályok adják. De szabályok nélkül szabadság sincs.

A focit sem fosztják meg a szabályai a játékhoz kapcsolódó szenvedélytől és örömtől; Isten szabályai is arra valók, hogy az élet meccsét a lehető legteljesebben élhessük át és élvezzük. Képzeld csak el a kedvenc sportod egy mérkőzését szabályok nélkül! Nem lenne jó móka. Kaotikus volna, vérfürdő lenne belőle, szinte biztosan dühbe és erőszakba fulladna. Amikor a hitben és szeretetben töltött életről van szó, akkor sem beszélhetünk szabadságról úgy, hogy ne említenénk azokat a jól kigondolt alapelveket, amelyek megvédenek és kiteljesítenek minket.

Az isteni szabályok egyszerűen arra valók, hogy a segítségükkel kormányozzuk magunkat őfelé, az élet és a boldogság felé. De néhány szabálynak való engedelmesség biztosan kevés a megváltáshoz. Krisztus nem a gyarló tetteink alapján vagy egy szabálykönyv betartásáért fog megmenteni. Krisztus fiának vagy lányának lenni ajándék, de olyan, amit nem lehet kiérdemelni.

Az ő korlátai, amelyeket az irántunk érzett szeretete hozott létre, segítik a saját életünkben való tájékozódást. És ezek a korlátok nem arra valók, hogy csökkentsék a szabadságunkat. Ellenkezőleg, arra valók, hogy szabadabbak legyünk, és szenvedéllyel, szeretettel, erővel, bátorsággal és szelídséggel élhessünk.

Krisztus mellett már nem kötnek a szokások vagy a

hagyományok. Olyan szabadok lehetünk, mint amilyenek Isten szánt minket: nagyszerűek és gyönyörűek. Ezért fontos számunkra ez a tanács:

Fiam, őrizd meg szavaimat, és zárd magadba parancsaimat! Tartsd meg parancsaimat, hogy élj, tanításomat őrizd, mint a szemed fényét! Kösd ujjaidra, írd föl szíved táblájára!

PÉLD 7:1–3

Isten úgy kormányoz bennünket keresztül az életen, mint a hegyi ember, aki ismeri a barlangból kivezető egyetlen utat. Ő az az Egy, aki ismeri a nehézségeket és veszélyeket, és ő az az Egy, akinek bízhatunk a hangjában, és akire érdemes figyelni.

3. Mint a gyerekek

A világ Cserkészszövetsége nagykövetének lenni életem eddig legjobb munkája. Alig van dolgom. Csak lelkesítenem és bátorítanom kell a fiatalokat, hogy aknázzák ki életük lehetőségeit, ismerjék meg a barátságok, a kalandok és a pozitív értékek erejét. Mindenki, akinek volt köze a cserkészmozgalomhoz, tudja, mekkora erő van abban, amikor gyerekek jól érzik magukat. Felmérhetetlen és gyönyörű.

Kétezer évvel ezelőtt még nem sok ember látta így. Jézus egy olyan világban született, amely nem tartotta sokra a gyerekeket.

Ettől még feltűnőbb az, ahogy Jézus kezelte őket. „Az ilyeneké az Isten országa” – mondta, és ölelésre tárta a karját (Mk 10:14).

Pontosabban, Jézus azt mondta: légy bárki, legyél akárhány éves, ha Isten királyságában akarsz élni, neked is tanulnod kell a gyerekektől.

Bizony mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be oda.

MK 10.15

Jézus nem azt akarja, hogy minden szempontból váljunk kiskorúvá. Nem kell engednünk a gyerekes szeszélyeknek, és felelősséget kell vállalnunk a tetteinkért. De legyünk gyerek módra nyitottak, fogékonyak, és őszintén valljuk meg az érzéseinket.

A gyerekek számtalanszor nagyszerű példát mutatnak nekünk. Szabadon kifejezik a szeretetüket és az érzéseiket, számukra nem szégyen, ha jól érzik magukat. Gátlástalanul őszinték és sebezhetőek, csodálattal és hálával, kötelemektől mentesen tekintenek a világra. Ez nyilvánvalóan csupa olyasmi, amit Jézus a felnőtteknek is javasol.

4. Mindvégig erősen

Különleges időkben élünk. Nagyon sok jó van a világban, de rengeteg rossz is. Ha szükség volt valaha olyan férfiakra és

nőkre, akik magasra emelik a remény, a szeretet és az igazság fényét, akkor most biztosan eljött ez az idő.

Jézus tisztában volt vele, valamikor a távoli jövőben komorabb napok várnak ránk. Élete legvégén kegyetlenül megkorbácsolták, majd a megfeszítés helyére vitték. Amikor a kereszt súlya alatt összerogyott, sok asszony elsírta magát. Jézus megfordult, és szelíden rájuk szólt, hogy ne sírjanak (Lk 23:28). Nem akarta túl drámaian kezelni a helyzetet, egyszerűen csak tudta, mi vár rá. És látta, az egész világ nehéz idők elé néz.

Ugyanez a kérdés áll előttünk is – akár jó dolgok részesei vagyunk, akár a világban zajló rossz tanúi –, elfordulunk-e azoktól az ígéretektől, amelyeket Isten az életünkkel kapcsolatban tett? Vagy igazak maradunk, és a világ végéig emlékszünk Krisztusra? A feladat nem könnyű, de nem leszünk egyedül. Jézus megígérte, hogy mindig velünk marad:

A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.

JN 14:26

Arra a kérdésre, hogyan kell élni, a válasz is igen egyszerű: ne feledd, hogy nem vagy egyedül, ne feledd, hogy jobban szeretnek, mint a józan ész diktálná, és élj úgy, hogy eláraszthasson Krisztus nagylelkűsége!

5. Nincs kortársi nyomás

Szeretem azt a történetet, amelyet nemrég olvastam egy száznégyszáz éves asszonyról, akit megkérdeztek, mi a legjobb a magas életkorában.

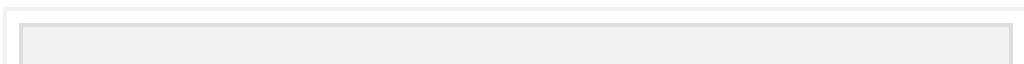
„Nincs kortársi nyomás” – válaszolta.

Amikor az ember félni kezd valamitől, az sokféle mellékhatással jár. Néha elképesztő a nyomás, hogy illeszkedjen be, alkalmazkodjon, tartsa a ritmust a kortársaival, esetleg sugározzon tökéletességet. A félelem arra készíti az embert, hogy beszálljon a versengésbe: mindenkinél jobb akarjon lenni, kritizáljon másokat, elbújjon, vagy túlságosan is az előtérbe nyomakodjon. Szorongani kezd, talán kimarad valamiből, vagy semmiben sem elég jó. Ezek az érzések lehúznak és megfosztanak a szabadságunktól. És mindezt a magánytól, az elhagyatottságtól vagy a meg nem feleléstől való félelem hozza magával.

Máté evangéliuma azzal a kijelentéssel kezdődik, „velünk az Isten” (Máté 1:23). Az evangélium legutolsó versében Jézus arra emlékezteti a követőit, hogy semmi sem változott. Azt mondja: „Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:20).

Ha szabadsággal és lehetőségekkel teli életre vágyunk, nem kell a száznégyszáz éves nénihez hasonlóan addig várnunk a függetlenségünkre, míg már csak mi maradunk talpon. Inkább csatlakozzunk rá a szabadság és a lehetőségek tárházának kimeríthetetlen forrására: magára Krisztusra.

Sosem vagyunk egyedül, és mindig lehetünk hívők; nincs kortársi nyomás, helyette árad a szeretet és szabadság – ezt az életet hozza Krisztus.

A félelem arra készíti az embert,
hogy beszálljon a versengésbe:
mindenkinél jobb akarjon lenni,
kritizáljon másokat, elbűjjon, vagy
túlságosan is az előtérbe
nyomakodjon.

6. Ne félj a gyengeségtől!

A túl sokféle gyengeségem miatt gyakran érzem magam kevésnek. De Isten néha többet ér el a gyengeségeinken keresztül, mint az elképzelt erősségeinkkel.

Gedeonnál is ez látjuk. Isten egy sereg vezetésére szemelte ki, de ő úgy érezte, nem alkalmas a feladat elvégzésére. „Kérlek, URam – mondta –, hogyan szabadítsam meg Izráelt? Hiszen az én nemzetségem a leggyengébb Manassében, atyám házában pedig én vagyok a legfiatalabb!” (Bír 6:15).

A kétségeink és a félelmeink gyakran csak akkor kerülnek elő, amikor próbát kell kiállnunk. De az, hogy mi gyengének érezzük magunkat, nem tartja vissza az Urat. „Én majd veled leszek” – felelte Isten Gedeonnak. És nekünk is ugyanezt mondja.

Gyakran meríték erőt Pál apostol szavaiból:

Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel

*dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem...
mert amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős.*

2KOR 12:9–10

Ne menekülj, és ne bújj el a gyengeségeid elől! Fogadd el és szeresd őket, és fektesd őket a Mindenható elé! Szeretne belépni az életedbe, hogy átalakítsa és lehetőségekkel ruházza fel. Gyakran teszi ezt – de csak akkor, ha kéred, és ha elég helyet kap, hogy tevékenykedjen.

A tévesen értelmezett önbizalom sokszor akadályozza az előrehaladásunkat az életben. Bármilyen furcsán hangzik is, a gyengeségben erő van. De csak akkor tanuljuk meg igazán, hogy egy hatalmasabb erőre támaszkodhatunk, amikor végre beismerjük, egyedül képtelenek vagyunk megvívni az élet nagy csatáit. Az Istenbe vetett bizalom mindig többet ér az önbizalomnál. Gedeon jól tudta ezt, és rajta kívül a történelem sok nagy tehetségű férfinője is.

7. Az Istent és embert elválasztó függöny

Valószínűleg ez az emberi történelem legmegrendítőbb pillanata: Pilátus megfordul, és megnézi magának Jézust, aki csupa vér, a töviskoszorú megsebezte a fejbőrét, és a két oldalán katonák állnak – nem úgy néz ki, mint akitől a római helytartónak félnie kellene. Úgy képzelem, Pilátus félig gúnyosan, félig riadtan mosolygott, miközben azt kérdezte: „Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon

bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?” (Jn 19:10).

Jézus nyugodtan, egyértelműen válaszolt: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked” (Jn 19:11).

A többség azt hihette, ez már egy lejátszott meccs, és Jézus élete bukással ért véget – hogy a gyűlölet, a féltékenység és az önzés legyőzte a kegyelmet, a megbocsátást és a szeretetet. Pedig valójában ekkor következett a világtörténelem leghatalmasabb diadala. A legyőzött férfi, az ember, aki látszólag kudarcot vallott, nem sokkal később megmutatta az új élet forrását, új jövőképet tárt fel az emberiség előtt, egy új utat, amely a béke és az egység felé vezet.

És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.

MT 27:51

Ha nehéz helyzetbe kerülünk, nézzünk túl azon, amit mások kudarcnak tarthatnak, és figyeljünk inkább arra, mit csinál Isten a színfalak mögött az életünkkel. Sose feledkezzünk meg róla, hogy néha akkor aratjuk a legnagyobb sikert, amikor a legrosszabbak a körülmények.

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket.

1PT 3:18

Az ember hajlamos azt hinni, hogy az élet komor. Krisztus jobban tudja. Nézz fel! Közeleg a fény.

8. A szabadság máshol van

Nagy a nyomás az emberen, hogy megvásárolja magának a boldogságot. Aki szorong, annak gyakran eszébe jut, talán egy kis plázaterápia majd túllendíti a nehezén. De ez ritkán sikerül. És ugyanígy van a drogokkal, a vagyonnal, az elismerésekkel. Általában minél többet hajszoljuk, gyűjtjük és gyűrjük magunkba őket, annál jobban éhezünk és szomjazunk rájuk, és a sajnás is csak nő.

Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel, sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont.

PÉLD 5:10

A tárgyak, ahelyett, hogy megszabadítanának a félelmeinktől, csak újabbakat hoznak. Aki igazán más életre vágyik, az az isteni forráshoz fordul. A Krisztussal töltött idő feltölt mindazzal, amire a leginkább szükségünk lehet: erővel, boldogsággal, békével, szeretettel, megbocsátással és útmutatással.

Nem könnyű másképpen élni, mint a minket körülvevő világ, de ez a vers emlékeztet, kik az igazi hősök, és segít kordában

tartani a vágyaimat:

Jobb szelíd lelkűnek lenni az alázatosok közt, mint zsákmányon osztozni a gőgösök közt.

PÉLD 16:19

A pénz, a dicsőség vagy a kábítószer soha nem hozza el a lélek békéjét. De Krisztus fénye és jelenléte olyan békességet hoz, amely egyszerre ritka és különleges erejű.

9. Tökéletes szabadság

Szent Ágoston azt írta, hogy Isten a gazda, „akit szolgálni a teljes szabadság”.² Gyönyörű paradoxon.

Régen attól féltem, ha hinnék Istenben és megpróbálnám követni őt, elveszíteném a szabadságomat – vagyis a törvényei béklyóba kötnének. De rájöttem, ennek pont az ellenkezője igaz. Ha csak önmagunkért élünk, az igazából a rabszolgaság szomorú formája. Nem könnyű ezt elmagyarázni. De ő szabaddá tesz, és lánggra lobbantja az emberi szívet. Talán ez a vers a legjobban:

Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.

RÓM 8:1–2

Aki így tesz, annak megváltozik az élete. Megtanulja, hogy Isten gyerekeinek lássa magát, olyan valakinek, akit nagyon szeretnek, elfogadnak, és Isten feltétlen szeretete erőt ad neki. Bűntudat, félelem és magány nélkül élhet, és már nem a világ hamis ígéretei szabják meg, hol keresse a szabadságot – hisz azok az ígéretek csak gúzsba kötik az embert, és azt állítják, kizárólag az ér valamit, aki gazdag, szép és fontos.

Aki megismeri Istent, „a Lélek új rendjében szolgál” (Róm 7:6), és a tökéletes szabadság felé halad. És e szabadság legközepében Krisztus várja.

Ő szabaddá tesz, és lángra lobbantja
az emberi szívet.

10. Törött edények

Van egy gyönyörű japán művészeti forma, a kincugi. Ha eltörik egy cserépedény, nem dobják a szemétre, hanem egy arannyal kevert ragasztóanyag segítségével gondosan összeillesztik a szilánkokat. A repedést, a törést nem próbálják elrejteni, hanem megmutatják és ünneplik.

A repedéseink tesznek minket emberré. Minden egyes ember tökéletlen. Hibázunk, kárt csinálunk, elesünk, eltörünk. A törés nyomai a történetünk, az életünk része. Kár volna elrejtenu

őket.

Mégis sokan a takargatást választják.

Aki tökéletesnek akarja mutatni magát, az a két lábon járó hazugság. És Krisztust is megtagadja. Neki az a célja, hogy megváltson, megmentsen és szabaddá tegyen miket. A fény talán a repedéseken keresztül világít. A hibáink emlékeztetnek rá, mekkora szükségünk van Krisztusra. A repedések gyönyörűnek látszanak a fényben.

Ezért van az, hogy Isten sosem húzta ki teljesen a tövist, ami – ahogy Pál mondta – a testembe adatott (2Kor 12:7). Pál emiatt maradt alázatos, és folyamodott nap mint nap Isten kegyelméért.

*Ezért Krisztusért örömöm telik erőtlenségekben,
bántalmazásokban, nyomorúságokban,
üldöztetésekben és szorongattatásokban, mert
amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.*

2KOR 12:10

Az igazi erő az alázattal és azzal a tudattal kezdődik, hogy milyen nagy szükségünk van Krisztusra. Pál erejének és sikerének is ez volt a forrása.

11. Pénz és trágya

Van a világon valaki, aki soha, semmilyen módon nem aggódott a pénz miatt? Az ember néha azt hiszi, a pénz a megoldás

minden bajra. Máskor pedig úgy látjuk, mintha belőle eredne a világ összes keserősége. Akár így, akár úgy, az ember könnyen belebonyolódik az anyagiakkal kapcsolatos kérdésekbe.

A Példabeszédek könyve segít megszabadulni mindettől. Arra tanít, hogy a pénz – vagy a hiánya – nem is csak jó, és nem is csak rossz. A pénz magában élettelen, az számít igazán, hogyan használjuk, hogyan tekintünk rá, és mennyire kerül a figyelmünk középpontjába.

A könyv szerzője arra biztat, hogy bölcsen költjük, amink van, és közben ne felejtsük el: bár a gazdagsággal önmagában nincsen semmi baj, sokkal fontosabb dolgok is akadnak az életben. Rangsorolás kérdése az egész. Vagy a pénz irányít minket, vagy mi irányítjuk a pénzt. Ha megtanuljuk bölcsen és nagylelkűen használni, ha nem csimpaszkodunk belé, akkor gyakran többet bíz ránk a sors.

És éppen itt rejlik a pénzhez való helyes viszony kulcsa:

*Aki könyörül a nincstelenen, az ÚRnak ad kölcsön,
mert ő megtéríti jótéteményét.*

PÉLD 19:17

Ezért légy nagylelkű, és adakozz bátran! Amink van, azt fordítsuk arra, hogy egy kicsivel mindenkinek jobb legyen az élet. Ahogy Francis Bacon angol filozófus (1561–1626) mondta, „a pénz olyan, mint a trágya, nem jó addig, amíg szét nem terítik”.³

12. Mindig a fény felé

A szeretetben és hitben zajló élet nem csak a hétköznapiok egyik területén hoz szabadságot. Elég erős hozzá, hogy mindent átalakítson. Megszabadulsz a bűntudattól és a szégyenérzettől. Nem kárhozzatnak többé. Nem szorongasz többé, hogy nem vagy elég jó, és sosem leszel olyan, mint a többiek. Nem leszel önző többé. Büszke. Nem veszed túlságosan komolyan a törvényeket, és nem rettegsz a visszautasítástól. Nem nyomasztanak a kortársaid. Nem lesz többé szükséged rá, hogy más emberekhez hasonlítgasd magad. Nem gyötörnek régi fájdalmak és a jövővel kapcsolatos aggodalmak. Nem félsz többé a haláltól.

Mindez nem lehetetlen vágy. Máris szabad vagy. Ebben a pillanatban is jogod van úgy használni az életedet, az energiáidat, hogy segíts, szeress és megerősíts másokat. Legyél az az egyedi ember, akit Isten teremtett, és akiben örömet leli. Szabadságodban áll, hogy önmagad legyél!

Az ÚR pedig a Lélek, és ahol az ÚR Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az ÚR dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az ÚR Lelke által dicsőségről dicsőségre.

2KOR 3:17–18

Gyönyörű látomás ez, bár persze az új lehetőségek közül néhánynak időre van szüksége, hogy valóra váljon.

Mindannyian élethossziglan utazunk, de ha Jézusra szegezzük a tekintetünket, apránként megkezdődik a változás. És mindig megyünk tovább a fény felé.

13. Kik vagyunk?

Az ember előtt álló legnagyobb csaták között ott van az, amelyet önmagával és az önértékelésével kell megvívnia. A hamis önkép (akár túl-, akár alábecsüljük magunkat) következményei borzasztó tragédiákhoz vezetnek. Ugyanígy messze ható következményei vannak annak is, miképpen tekintünk a saját életünkre, saját magunkra: ha a nagyszerűségünket látjuk, akkor a mélybe bukhatunk, ha túlságosan jelentéktelennek hisszük, akkor meg képtelenek leszünk felkászálódni.

Ahogy Isten lát minket, az egyszerre meglepő és lelkesítő.

Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

EF 2:10

Nem kis ígéret ez, de mit jelent a hétköznapijainkra nézve? Azt, hogy szeretnek minket, nagyra tartanak, és van célunk. És azt is, hogy erősek vagyunk.

Ha Krisztus mellettünk áll, valóra válik ez az ígéret:

Célt téveszt minden fegyver, amit ellened

kovácsoltak.

ÉS 54:17

Az igazi valónk és értékünk abból a tényből ered, hogy az övéi vagyunk. Az ő szemében sokat érünk. Ránk bízta a világot, és megvan hozzá az erőnk, hogy sikert arassunk. És ha mindez nem volna elég, „mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk, hívőkön” (Ef 1:19).

Ragaszkodj ehhez, bánj alázatosan ezzel az erővel, és ne feledd, hogy a forrása mindig Isten szeretete benned! Légy bátor, bízz az igazi magadban! Az ő gyermekei vagyunk, a fény gyermekei. Ez a mi öntudatunk, ez a személyazonosságunk.

14. Az igazi elhivatottság

Nagyon szeretem Dániel történetét. A félelem és elnyomás idején rugalmasságot és bátorságot mutatott. Életben maradt az oroslánok vermében, gonosz összeesküvők között, és mindig tudta, honnan származik az ereje. Nem is tért le arról az útról, amely ki volt jelölve számára. Feddhetetlenségének és Isten ajándékának köszönhetően magasabbra jutott, mint bárki más.

Ezek fölé pedig három főkormányzót rendelt, akik közül az egyik Dániel volt.

DÁN 6:3

De neki nem az effajta hatalom elnyerése volt a dolga – ez csak

a munkája volt, nem fontosabb, mint bárki másé. A foglalkozásunk lehet különböző, a dolgunk mindig ugyanaz: teljes szívünkből szeressük az Úristent, és szeressünk mindenkit úgy, mint önmagunkat. Ez számít igazán, és ez mindannyiunkban közös. És épp mint Dániel esetében, Isten állandó bátorítást ígér mindaddig, míg mi ráfüggesztjük a tekintetünket.

*Te pedig menj a vég felé! Elpihensz majd, de fölkelsz
kijelölt sorsodra a végső napon!*

DÁN 12:13

Munkahelyek jönnek-mennek, mindannyiunknak lesz része sikerben és bukásban is. Kezeld őket könnyedén! A Krisztustól kapott elhívásunk azonban sosem változik. Gyönyörű és egyszerű, az alázatból, a szolgálatból és a szelídségből ered.

15. Az igazi személyiség

Időről időre mindenkinek vannak bajai az önképével. Sok tényező jöhet számításba. Egyre tágul a szakadék az online megosztott nyilvános élet és az egyedül végigküszködött magánélet között, ez pedig azt jelenti, hogy az önképünk állandó támadásnak van kitéve. Gyakran beskatulyáznak minket, és nehéz megszabadulni a ránk ragadt címkéktől. Te vagy a dagi srác, te a magas lány; te a vadmacska, esetleg az otthon ülő apuka. Bármelyik lehetsz, a világ felcímkéz, és jó

hangosan kijelenti: ez vagy te.

De Jézus mindig többet lát, mint a címkék, és egyenesen a szívünkbe néz.

Ti azonban választott nemzetség ... vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek ... világosságára hívott el titeket.

1PÉT 2:9

Nagyon kedvelem a Bibliában, amikor János, a tanítvány időnként nem a saját nevét használja, csak úgy emlegeti magát például, mint „az, akit Jézus szeretett”.

Azért zseniális ez, mert ha egyszerűen Isten gyermekeként tekintünk magunkra, akit nagyon szeretnek, és aki igazán szabad, az mindent megváltoztat. Már nem az vagyunk, mint a címkénk; az övé vagyunk, és ennél többet nem is kell tudnunk. Ez a személyazonosságunk legfontosabb része.

Az önképre pedig ezekben az egyszerű szavakban érkezik a válasz:

Őbenne lettünk örökösivé is, mivel eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint.

EF 1:11

Így szép és így átszellemült az élet.

16. Megerősítelek, meg is segítelek

Az egész Biblia Istennek ugyanarról az egy vágyáról és céljáról beszél: hogy megszabadítsa a népét. Mint egy apa, Isten arra vágyik, hogy a gyerekei megismerjék a félelem, magány és aggodalom nélküli életet.

A hit utazás, és minden megtett lépéshez tartozik botlás, esés, csúszás. De a kegyelem felsegít, helyreráz, felfrissít, és ellátja a sebeinket. A szabadságunkról szóló történet Istennek irántunk érzett szeretetével kezdődik. Az ő szeretete tesz minket szabaddá.

Amikor megbántunk másokat vagy bántjuk magunkat, az görcsöt okoz: a bűntudat belülről mardos. Hogy érezzünk magunkat, amikor valami rosszat teszünk? Mélyen odabenn biztosan fáj. De az a megbocsátás, amelyet Krisztus hoz, teljes. Ha a meggyógyításunkról van szó, tökéletes munkát végez. Ez ad nekünk bátorságot, önbizalmat, erőt. A szabadság, amelyben élhetünk, tele van kegyelemmel, ami mindenkihez elér.

Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.

ÉZS 41:10

Sokszor kapaszkodtam már ebbe a versbe, és mindannyiszor segített rajtam.

A szabadságunkról szóló történet
Istennek irántunk érzett szeretetével
kezdődik.

17. Szakadt függöny

Van, aki évek óta Isten útját járja, van, aki nemrég indult el rajta. Akárhol is tartunk, mindannyiunkra ugyanaz az igazság vonatkozik: a szeretet és Krisztus útja a teljes szabadság felé vezet.

De a szabadság sokféle alakot ölthet. Néha az a szabadság, hogy megtehetünk dolgokat. Máskor szabadságunkban áll nem megtenni valami mást. Szabadok vagyunk: kiállhatunk valamiért, bátrak lehetünk, kockára tehetjük az életünket azért, hogy igent mondhassunk Istenre. És szabadságunkban áll hátat fordítani mindannak, ami eltávolít tőle. Szabad különbözni másoktól, és a jó ügy érdekében kilógni a sorból.

A Biblia egyik legtisztább képe a szabadságról Jézus halálának pillanata. Legalább tizennyolc méter magasan lóg az a több mint két centiméter vastag,⁴ nagy és nehéz függöny, amely a templomban határt képezett, és szimbolikusan elválasztotta az embereket Isten jelenlététől.

Jézus pedig hangosan felkiáltva kilehelte a lelkét.

Ekkor a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt. Amikor pedig a százados, aki ott állt vele szemben, látta ezt, így szólt: Bizony, ez az ember Isten Fia volt!

MK 15:37–39

Képzeld csak el azt a pillanatot, amikor a tekintélyes méretű és súlyú kárpit, amely mindig is a szentélyben, Isten házában lógott, a Mindenható földi jelenlétének a helyén – egyszer csak meghasad. Az odabenn imádkozó zsidók biztos majd meghaltak a rémülettől!

De Jézus halála egy olyan momentumot tett emlékezetessé, amelytől kezdve mindenki elérheti Istent. A függöny kettészakadt, a bűneinket megbocsátották, a szabadságunk biztossá vált. Az élet attól kezdve nem lehetett ugyanolyan. Az emberiség teljes története összesűrűsödött abban a pillanatban: benne volt a végtelen idő és a teljes univerzum.

18. Bűnösök közt első, emberek közt erős

Pál apostol kezdetben úgy írta le magát, „én a legkisebb vagyok az apostolok között” (1Kor 15:9). Későbbi önjellemzése szerint ő „minden szent között a legkisebb” (Ef 3:8), végül pedig „bűnösök... akik közül az első én vagyok” (1Tim 1:16).

Talán Pál viselkedett egyre rosszabbul? Dehogy! Csak egyre pontosabban értette azt a szépséget és hatalmas szeretetet, amely Isten jelenlétében körülvesz.

Úgy tűnik, minél mélyebbre merült Krisztusban, annál jobban tudta, hogy megbocsátásra van szüksége. A teljes tudás pillanatától kezdve Pál erőt is kapott – mintha acélváz tartaná meg.

Dávid sok évvel Pál előtt már azt mondta: „Isten ruház föl engem erővel” (Zsolt 18:32).

Ugyanaz az Isten adott erőt Pálnak is, amelyik erővel ruházta fel Dávidot. És ez az Isten feléd is kinyújtja a kezét.

Isten jelenlétében olyan életet és fényt kapunk, mint senki más. Gazdagabbá, tekintélyesebbé, alázatosabbá, kedvesebbé, szelídebbé és erősebbé tesz. Elkezdünk élni.

Földöntúli erő, frissítő alázat és tökéletes szabadság vár a jelenlétében.

Isten jelenlétében olyan életet és fényt
kapunk, mint senki más.

19. Első és utolsó

A világ azt a hazugságot terjeszti, hogy a gazdagra, a nagy hatalmúra és a híresre kell felnézni – mert ők elértek valamit, nekik sikerült. A szegényekre pedig sokszor senki sem figyel, észre sem veszik őket. A mennyei királyságban ez pont fordítva van. Az a tanulság, hogy Krisztus számára fontosabbak azok,

akik anyagilag vagy lelkileg szegények.

Egy nap, amikor Jézus megpróbálta elmagyarázni ezt a tanítványainak, feltettek neki egy nagyon logikus kérdést. Ha valaki, aki gazdag és befolyásos, nem juthat be a mennybe, akkor „kicsoda üdvözülhet?” (Mt 19:25).

Jézus szigorúan rájuk nézett, és így felelt: „Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges” (Mt 19:26).

Ez az igazság Isten feje tetején álló királyságával kapcsolatban. Istent nem érdekli az erő, a jólét vagy a hatalom hiábavaló mutogatása. Ellenben a szíve mélyéről fontos neki mindenki, akivel a társadalom nem törődik, akit a peremre szorítottak. Ha meg akarod ismerni Isten szívét, nézd meg, hogyan tekint a szegényekre és a szomorúakra!

Jézus így beszélt:

Sok elsőből lesz utolsó, és utolsóból első.

MT 19:30

Akkor lesz szabad az ember, ha másképpen él, mint ahogy a mai kultúránk diktálja. A szegényeket tiszteli, és a kiszolgáltatottakat szolgálja. Ez az út vezet a szabadság felé, mert ez Krisztus útja.

Ha meg akarod ismerni Isten szívét,
nézd meg, hogyan tekint a
szegényekre és a szomorúakra!

20. Ha adsz, te is kapsz

Teréz anya egyszer beszélt egy koldusról, aki mindenáron oda akarta neki adni néhány pennyjét. „Azt mondtam magamban: ha elfogadom, akkor talán anélkül fekszik le ma este, hogy evett volna. Ha nem fogadom el, megbántom. Úgyhogy elfogadtam. És soha nem láttam még olyan boldogságot senkinek az arcán, aki pénzt vagy ételt vagy más dolgot adományozott, mint ennek a férfinak az arcán. Hogy még ő is tudott adni valamit. Ez a szeretet öröme, és imádkozom, hogy mindenki megtapasztalhassa a szeretetnek ezt az örömét, és hogy továbbadhassa először a családjának, azután mindenkinek, akit lát.”⁵

Szavai rímelnék Jézus szavaira:

*Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott,
megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe.
Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel
mérnek viszonzásul nektek.*

LK 6:38

Aki igazi gazdasági szabadságra vágyik, az bölcsen teszi, ha minél többet szétoszt abból, amije van. Aki a szegénynek ad, az mindig kap is valamit cserébe, és ez emlékeztetheti rá, mi a Krisztushoz tartozás lényege.

Jogához segítette a nincstelent és szegényt, ezért ment jól a dolga! Így tesz, aki ismer engem – így szól az ÚR.

JER 22:16

21. A szabadság bátorságot szül

Ha tudjuk, kik vagyunk, kit követünk, és kiben bízhatunk, az hihetetlen szabadságot szül, és segít lerázni a félelmet.

Kr. u. 250-ben olyan gyorsan nőtt az egyház, hogy akkoriban azt mondták, „egész Róma rátalált Jézus Krisztus hitére”. Ennek eredményeként Valeriánusz császár egyre többet zaklatta a keresztényeket.

Az egyház vezetői meg akarták akadályozni, hogy elvegyék, ami az övék, és úgy döntöttek, szétosztják a hívők pénzét és vagyontárgyait a város szegényei között. Valeriánuszt ez feldühítette. Elrendelte, tartóztassák le és végezzék ki az összes főpapot, de a kincstárnoknak, egy Lőrinc nevű férfinak bocsánatot ajánlott, ha átadja neki az egyház javait.

Lőrinc pap három nap haladékot kért, hogy mindent előkészítsen.

Amikor eljött az idő, és Valeriánusz megérkezett, hogy megnézze az elé hordott kincseket, a pap kitárta az ajtókat. És mögöttük a helyiség tele volt vakokkal, szegényekkel, nyomorékokkal, betegekkel, öregekkel, özvegyekkel és árvákkal. „Ők az egyház kincsei” – kiáltotta Lőrinc.

Valeriánusz elsápadt a dühtől. Úgy érezte, a lefejezés nem

volna elég kegyetlen büntetés a diakónusnak, inkább azt parancsolta, süssék meg élve. Miközben testét a lángok kínozták, Lőrinc még viccelt is a hóhéraival: „ez az oldalam kész, fordítsatok meg, és egyetek!”⁶

Micsoda bátorságot, micsoda szabadságot ismert meg! Lőrinc pontosan értette Jézus üzenetét, amely Pál szavaiban is ott visszhangzik:

*Mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata
Jézus Krisztus által a ti javatokra.*

1THESSZ 5:18

Megértette, hogy a szegények az egyház igazi kincsei, és a halál – legyen bármilyen kegyetlen vagy fájdalmas – nem a történet vége. Mivel mutassuk meg, mennyire fontos nekünk Krisztus? Szeressük, védjük a szegényeket, és adakozzunk bőségesen!

22. Az adakozás egy fajtája

Vannak az életben született adakozók. Vannak, akik az elfogadásban jobbak. Dávid király szerint ez a fő különbség a jó és a bűnös között.

*Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz
könyörületes és adakozó. Akiket megáld az ÚR,
öröklik a földet, akiket megátkoz, elpusztulnak.*

ZSOLT 37:21–22

Az adakozás nem olyasmi, amit csak azért csinálunk, hogy rokonszenvesebbnek tűnjünk. Nem azt akarja vele bizonyítani az ember, hogy tökéletes a viselkedése vagy pompás a jelleme. Nem elég néha vagy vasárnaponként rávenni magunkat. Nem. Mélyebb és alapvetőbb, mint az előbb felsoroltak. Egy életmód. Az adakozás ott van a keresztény hit lényegének közepében, és mindannyiunknak az a dolga, hogy úgy adakozzunk, mint Isten tette: szabadon, örömmel, fenntartások nélkül.

C. S. Lewis a kereszténységet magát az adakozás egy fajtájaként⁷ határozta meg. És igaza volt. Isten az életünkön, a halálunkon és fia, Jézus feltámadásán keresztül árasztja rád és rám a nagylelkűségét. És arra hív téged és engem, hogy válaszképpen mi magunk is kezdjünk adakozni.

Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.

PÉLD 11:25

Nagyon sokféleképpen adakozhatunk: a gondoskodásunkkal, az időnkkel, a bátorításunkkal. Adhatunk pénzt és ajándékot, adhatunk szeretetet, reményt és kedvességet. Mindegyik Krisztushoz vezet, és minél kevesebbszer térünk le a nagylelkűség útjáról, annál gazdagabbá válik az életünk.

23. Hibázni szabad

Kisgyerek koromban az apámmal néha kibéreltünk két lovat, és

tettünk egy kört a házunkhoz közeli tengerparton. Ezek az alkalmak a legszebb családi emlékeim közé tartoznak, pedig jó néhányszor leestem a kemény, nedves homokba.

Emlékszem, mikor egyszer leestem a lóról, könnyekkel kezdett megtelni a szemem. Mérgező voltam és szégyelltem magam az újabb baleset miatt. De ebben a pillanatban az apám széles mosollyal az arcán tapsolni kezdett.

„Megtapsolod az esést? De miért?” – kérdeztem.

Apám azt akarta megértetni velem, csak akkor lesz belőlem jó lovas, ha előbb nagyon sokszor elbukom – hogy a tudáshoz kizárólag kudarcok során keresztül juthatok el.

Krisztusban valami különlegeset kapunk. Megszabadulhatunk a kudarcból való félelmünktől. A személyiségünk nem egyenlő a makulátlan felszín őrizgetésével, a személyiségünk lényege, hogy közel van Istenhez – gyógyultan, büszkén, szabadon.

Ez pedig azt jelenti, hogy szabad hibáznunk, mert az segít fejlődünk. Igazán viccesen hangzik, de ha egyszer levetkőzzük a bukástól való félelmet, rögtön erősebbek leszünk, és minden jobban fog sikerülni.

Krisztus erősebbé tesz minket az átlagosnál. Leeshetünk, de biztonságban vagyunk.

Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségkedünk, de nem esünk kétségbe; Üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak; letipornak, de el nem veszünk.

2KOR 4:8–9

Sose feledd:

Aki az ÚRban bíz, az oltalmat talál.

PÉLD 29:25

24. Az univerzum ereje

Tudtad, hogy mindahányszor kifejezzük Istennek a szeretetünket és a hálánkat – még ha csak egy mélyről jövő, néma kiáltással is –, annyiszor beleremeg az univerzum az örömben? A Bibliában sokszor említik, hogy a világegyetem és a csillagok is Istent dicsérik.

Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

ZSOLT 19:1

Még Jézus is azt mondta, ha valaha abbahagyjuk a dicséretet, akkor a kövek is felkiáltanak.

Erre az összes tanítvány örömmel és hangosan dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak:

Áldott a király, aki az ÚR nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!

LK 19:37–40

Voltak pillanatok az életemben, amikor én is megéreztem ezt a

jelenséget. Egy csendes éjszakán, valahol egy magas hegyen üldögélve a csillagokat néztem, vagy egy távoli dzsungelben hajnalban eveztem a folyón. Mintha megsejtettem volna a világegyetem ritmusát, és a teremtője miatt érzett örömét.

Amikor a szívünk ehhez hasonlóan, lenyűgözve énekel, hívő férfiak és nők milliárdjaihoz csatlakozunk – azokhoz, akik most élnek, és azokhoz, akik már a mennyben vannak. Hozzáadjuk a szívünk dalát a hatalmas tömegéhez, ahhoz az óriási családehoz, amelyet egyesít az öröm, hogy Krisztus él és velünk van. Ez életünkben a legtágabb kép, a legnagyobb kaland, a legvadabb menet.

Kedvelem, amit C. S. Lewis írt erről: „A kis ember, aki azt hiszi, hogy a szentség unalmas, nem tud semmit. Amikor valaki az igazival találkozik... az ellenállhatatlan.”⁸ A hívő élet a csupa színben pompázó élet.

Jézus tanítása szerint:

A Lélek az, aki életre kelt, a test nem használ semmit: azok a beszédek, amelyeket én mondtam nektek: Lélek és élet.

JN 6:63

A Szentlélek szolgál téged. És minden elnöknél nagyobb tekintélye van, jobban vigasztal, mint bármilyen pszichológus, és csodásabb gyógyulást hoz, mint az orvosok.

Csupa jót hoz az univerzum ereje!

25. A szabadság azt jelenti...

Isten gyermekei vagyunk, az életünk lényege az, hogy elnyerjük a szabadságunkat.

Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.

JN 8:36

A Krisztussal töltött élet a láncaitól megszabadított élet – többet nem nyomaszt a szorongás, a szenvedély, a kortársi nyomás vagy a magány. Szabadon sírhatunk és nevethetünk, táncolhatunk és ugráncolhatunk, gyászolhatunk és zokoghatunk, adakozhatunk, és nem kérünk cserébe semmit. Ha így élsz, az emberek mindig vonzódni fognak hozzád.

Az igazi szabadság igazi erőt ad. Az igazi szabadság ritka, de hatalom jár vele. Krisztus fényének edényévé válsz. Használd helyesen, áldj meg vele másokat!

Isten soha nem erőlteti rá magát az életünkre, de ha letérdelünk és kitárjuk a szívünk ajtaját, nem hagy válasz nélkül. Krisztus nagyon szeretne segíteni nekünk abban, hogy jól használjuk ezt a szabadságot, hogy gazdagabbak legyünk, és ő használhasson minket.

Állj készen erre, és már ma vállald a próbát:

Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.

26. Az élet értelme

A férfi, akinek az aláírása ott díszileg szinte minden brit bankjegyen, amelyet az 1990-es években nyomtattak, úgy gondolta, nem a pénz a megoldás. „Egyértelmű számomra, hogy az élet értelmét csak az Istennel való viszony kontextusában lehet pontosan megérteni” – jelentette ki a Bank of England bankjegykibocsátásért felelős vezetője, Graham Kentfield.⁹ Az ő pénzügyi bölcsessége és tekintélye különös nyomatékot ad e szavaknak. Tudta, a jómód egymagában kevés ahhoz, hogy kielégítsen bennünket, szabadságot pedig biztosan nem hoz az életünkbe. Bármekkora vagyont gyűjt is az ember, az még nem a sikeres élet garanciája.

Jézus azt mondta: „Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mt 16:26).

Az igazi gazdagságig akkor juthatunk el, ha elszánjuk magunkat, és Isten felé haladunk. Ez néha anyagi javakat is hoz, néha meg nem. De az biztos, hogy Krisztus követésének mindig lelki gazdagság az eredménye. Az ő terve számunkra az, ami „jó, ami neki tetsző és tökéletes” (Róm 12:2).

A jólét és boldogság alapfeltétele, hogy a szeretetet és a hitet helyezzük életünk előtérbe.

Mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.

Ez az igazi gazdagság.

27. Az élet négy útjelzője

Ez is egyike azoknak a meghökkentő igazságoknak, amelyeket megtapasztaltam: az élet keskeny útja a legtágasabb szabadsághoz és örömhöz vezet.

Négy jelzőtábla van a térképen, amely segíthet megtalálni a helyes utat.

1. *„Szeresd az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (MT 22:37).*
2. *„Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!” (PÉLD 3:5).*
3. *„Hálát adok az ÚRnak teljes szívből!” (ZSOLT 111:1).*
4. *„Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek úgy, mint az ÚRnak, és nem úgy, mint az embereknek” (KOL 3:23).*

És az eredmény?

Ha valaki megtartja az én ígémet, nem lát halált soha.

JN 8:51

Ezek tényleg az élet legfontosabb útjelzői.

28. Minden vétket eltörölni

Aki valóban élvezni szeretné, milyen jó szárazon, melegben, jóllakottan élni, annak azt is tudnia kell, milyen átázva, fázva, éhesen. Ugyanígy, akkor igazán édes rátalálni a hazavezető útra, ha előtte eltévedt az ember.

Ugyanez a helyzet a szabadsággal. Ha igazán tudni szeretnénk, mit jelent a valódi szabadság, előtte meg kell értenünk, milyen érzés leláncolva élni. A káros szenvedélyek, a szorongás, a kortársak felől jövő és a társadalmi nyomás bármelyikünket bilincsbe verheti. Elhagy az életkedvünk, elveszítjük a belső békénket, a jövőképünket, az életszeretünket és a jó kedélyünket.

Krisztusban azután újra rálelhetünk az életre, és lerázhatjuk magunkról a kötelékeket. Jézus ezt megadta mindenkinek, akivel találkozott. Szabaddá tette az embereket. Ahogy P. T. Forsyth skót teológus (1848–1921) rámutatott, ha valóban fel akarjuk mérni „a megbocsátás lélegzetelállító csodáját”, akkor először ismernünk kell „a bűn kétségbeesését”.¹⁰

Nagyon szeretem, ahogy Dávid leírja az érzéseit, amikor megbocsátottak neki:

Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét.

ZSOLT 32:1–2

Isten azt akarja, hogy mindannyian tiszta lappal kezdjünk –

azzal a szabad lélekkel, amelyre olyan nagy szükségünk van. El akarja törölni a régi bűnöket, hogy – C. S. Lewis megfogalmazásával – meglepjen minket a boldogsággal.¹¹

Akkor igazán édes rátalálni a
hazavezető útra, ha előtte eltévedt az
ember.

29. Jó hír

A Biblia arról beszél, hogy Isten kitarja karját a népe felé.

Jézus sem különbözött tőle. Mindig hívott másokat, egyenek vele, kövessék, legyenek a barátai, és fedezzék fel életük lehetséges legfontosabb célját. Az sem véletlen, hogy akkor is kitarta a karját, amikor meghalt a kereszten: mindenkit hívott, jöjjön közelebb. Az élete, ugyanúgy, mint a halála, gyönyörű és nagy erejű illusztrációja azoknak a szavaknak, amelyeket évszázadokkal korábban Ézsaiás próféta írt le:

*Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is
pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek,
vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem
fizetségért!*

ÉZS 55:1

E reménnyel írtam ezt a könyvet. Esendő, de elszánt igyekezettel, hogy megosszam mindenkivel Krisztus szeretetét, fényét és jóságát. A meghívás mindenkire, feltétel nélkül vonatkozik.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.

MT 11:28–29

Ezért hívják Krisztus történetét jó hírnek.

30. Soha ne add fel!

A szabadság körüli kis utazásunk vége felé térjünk vissza az életet leginkább megjavító, átlelkesítő, átalakító üzenethez! Amikor Jézus legborzasztóbb feladatára várt – néhány óra választotta el a kegyetlen kínzástól és az azt követő haláltól –, e szavakat kiáltotta:

Most megrendült az én lelkem. Kérjem azt: Atyám, ments meg ettől az órától engem? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem! Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!

JN 12:27–28

Jézus úgy döntött, nem hátrál meg, nem fordít hátat addigi tetteinek. Úgy döntött, bízik égi Apjában, nem enged a félelemnek és a kétségnek. Miközben igazságtalan halálára várt, elhatározta, nem adja meg magát.

Így kell a szeretet és a hit életét élni. Az igazi hit ruhája nem a császár bíborpalástja, hanem a Megváltó töviskoszorúja. Az a dolgunk, hogy a keresztet vigyük, ne a trónust, és ne törődjünk vele, mit kell cserébe adnunk.

Ne add fel soha! Ezek a szavak megváltoztatták a világot, amikor Jézus meghalt. Ha a hívők úgy döntenek, nem adják fel, hanem továbbra is megosztják másokkal Krisztus szeretetét, akkor általalakul körülöttünk a világ. Megváltoznak a kapcsolatok. Megváltoznak a szívek. Jézus szeretete győz.

Ezért kezdjünk minden napot mindannyian úgy, ahogy a legutóbbit is: térdeljünk le, és nézzünk fel! Engedjük be a jó hírt!

KOCKÁZAT

Amikor másodszor pillantottam meg az Everest csúcsát, egyedül voltam.

Nem másztunk fel a hegyre, hanem Gilo barátom és én motoros siklóernyőt használtunk, ami szimplán egy propelleres ejtőernyő az ember hátára csatolva. Magasabban jártunk, mint előttünk bárki, aki ilyen eszközzel repült. Mínusz 18 fok volt, az oxigénszint veszélyesen alacsony, és még mindig 1500 méterrel a csúcs alatt lehettünk.

Gilo motorja váratlanul meghibásodott és leállt. Nem volt más választása, mint hogy megforduljon, és lefelé lebegjen tovább. A társam nélkül egyszer csak sebezhetőnek és elhagyatottnak éreztem magam. De tudtam, nincs második lehetőségem. Az időjárás és a szél a lehető legkedvezőbb volt. Mindkettőnkért folytattam az utat.

Ha lenéztem az alattam nyújtózkodó, most aprónak tűnő himalájai csúcsokra, egyszerre éreztem alázatot és rettegést. A félelem folyton megpróbált felkúszni a torkomon, de éreztem, képes vagyok végrehajtani a kitűzött feladatot. Csak folytatnom kell, felfelé nézmem, és hinniem kell benne, hogy sikerülni fog. Nagyon sokféle baj történhetett volna. Ahogy az életben mindig. De az embernek néha félre kell tolnia a félelmeit és a kétségeit, felfelé kell néznie, és folytatnia kell az útját.

Az expedíció megérte a kockázatot. Világelsők lettünk, valóra váltottunk egy álmot, és élve, jóbarátként tértünk haza.

Megcsináltuk, amit vállaltunk.

Az életnek mindenképpen velejárója a sok-sok kockázat, és ha nem tanuljuk meg kezelni, akkor fájdalmasan felkészületlenül kell szembenéznünk azzal, ami vár ránk. Az emberi kapcsolatok, az üzlet, a hobbijaink, minden vágyunk és reményünk veszéllyel van tele. A hívő élet is kockázatos. Kinevethetnek, zaklathatnak a hitünk miatt, vagy még rosszabb is történhet. De a vállalásnak mindig van egy fordított, pozitív oldala is: jutalomnak hívják. Az élet játéka nem más, mint hogy ezt a kettőt megpróbáljuk egyensúlyba hozni: kockáztatunk, és igyekszünk elnyerni a jutalmat.

De először mindig a kockázat jön.

A kockázat olyan, mint egy izom. Minél többször használjuk, annál erősebbé válik az a képességünk, hogy tudjuk kezelni a félelmeinket, döntsünk a veszélyekről, és bízzunk az ösztöneinkben. Minél több kockázatot vállalunk, annál nagyobb kockázatot viselünk el. Megtanuljuk, mi az, amit meg tudunk tenni, és mi az, amit nem.

Ha soha senkire és semmire nem akarunk hatást gyakorolni, akkor persze otthon maradhatunk biztonságban, és beletörődhetünk, hogy az életünk nem vet hullámokat. De ha a lehető legteljesebb létezésre vágyunk, akkor nindzsává kell változnunk, és vállalnunk kell a veszélyt. Egyszer-egyszer megtörténhet, hogy túl messzire megyünk, és az élet keményen emlékeztet a korlátainkra. Ismétlem: figyelniük kell az univerzumra, és tanulniuk kell tőle. Maradj életben, maradj okos, és tanulj a leckéből!

Furcsa, de ha felidézem az Everesten végrehajtott kalandot,

rá kell jönnöm, hogy nem a halálzónában töltött napokban kerültünk a legnagyobb veszélybe. Hanem előtte otthon, Angliában, amikor indulni készültünk. Az egyik első próbarepülésünket helikopterről filmezték, és amikor 1500 méter magasra értünk, a gép túl közel merészkedett hozzám, és az egyik rotorlapát megütött. Durván pörögni kezdtem, a kötelek teljesen összecsomózódtak. Gyorsan zuhantam, és azt hittem, ezt nem élem túl. És hogy még rosszabb legyen, bután repültem: csak hogy kevesebb súly legyen rajtam, nem volt tartalék ejtőernyőm.

Isten kegyelmének hála, a főernyő egy kis része kisimult annyira, hogy lefékezze a zuhanásomat, bár így is nagy sebességgel csapódtam a földre. De életben maradtam. Pedig alig volt rá esély, hogy a propeller ne vágja el a köteleket, vagy az ernyő ne legyen egy egész kicsivel gyűröttebb, miközben zuhanok. És ezeknek végzetes következményei lettek volna.

Ez volt a második alkalom, hogy kis híján meghaltam a levegőben. Az első az a bizonyos afrikai ejtőernyős baleset volt, még amikor a Brit Különleges Erőknél szolgáltam. Ez az újabb eset még kevesebben múlt. Habár egy életre megtanultam, milyen közel lehet siklani egy helikopterhez, és hogy mindig vigyek magammal tartalék ernyőt, magától az előttünk álló Everest-kalandtól nem ment el a kedvem.

Ami nem öl meg, az okosabbá tesz – és a tapasztalat tényleg nem más, mint a hibáink összegzése. Nem akarok senkit rábeszélni, hogy ilyen sokat kockáztasson, de szerintem jobb, ha az élet mindig kaland.

Ami a hitet illeti: a jutalom mindig bőven felülmúlja a

kockázatot. A hit olyan csata, amelyet már rég megnyertek nekünk. Krisztus egymaga vállalta az összes valódi veszélyt, és győzött. A mi utazásunk nem több, mint hogy az ő kockázatának hullámain szörfölünk, és elnyerjük a nagy jutalmat, a megváltást. Mindenképpen szét akarja osztani köztünk ezt az ajándékot.

Ne akarjuk megúszni a sebhelyeket, amelyek elkerülhetetlenül együtt járnak a kalanddal és a jól élt élettel! Én tele vagyok forradásokkal és hegekkel, és mindegyiknek megvan a maga története. És ez jól van így. Megtanultam, nem az a lényeg, hogy tökéletesek és hibátlanok legyünk. Micsoda pazarlás lenne, ha nem volna múltunk, ha nem kockáztattunk volna! Cserébe Jézus egyszerűen azt kívánja, hogy folyton adjunk magunkból, és mindig újra talpra álljunk.

Az élet azt diktálja, hogy ne félj a kockázatoktól, hanem használd őket. A veszély vállalása minden növekedés és fejlődés, szeretet, hit és kaland kulcsa.

1. Gyökerek és gyümölcsök

Jézus tanításairól sokan gondoljuk azt, hogy soha nem volt náluk fontosabb. Akármennyit fejlődhet a tudomány és a technika, Jézus erkölccsel kapcsolatos leckéit senki nem tudta továbbfejleszteni az elmúlt kétezer évben. Azóta sem mondtak ki az övénél meghatározóbb szavakat.

Bármilyen helyzetbe kerülünk is, bármilyen nagy próbatételt kell vállalnunk, és akárhányféle félelem és kétség nyomaszt, az

ő igazságába belekapaszkodhatunk:

Áldott az a férfi, aki az ÚRban bíz, akinek az ÚR a bizodalma. Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.

JER 17:7–8

A több ezer évvel ezelőtt leírt szavak máig nem vesztek az érvényességükből. Ha vállaljuk a kockázatot, és bízunk Istenben, akkor életünk legnagyobb kalandja kezdődik el. Nem kell félnünk a forróságtól, nem izgat az aszály, az életünk mégis gyümölcsöt hoz. Ilyen a Krisztusban élt élet.

2. Az élő frigláda

Gyerekkoromban elhatároztam, hogy én fogom megtalálni az elveszett frigládát. Amolyan Indiana Jones 2.0. Felfedező és harcos akartam lenni, ráadásul szívesen rábukkantam volna az örök élet forrására. (Hé, merni kell nagyra vágni, hát nem?)

Az a mókás az egészben, hogy a frigládjában igazából nincs sem ékszer, sem csont, sem az örök ifjúság csodaszere. Egyedül a két ősrégi kőtábla a tízparancsolattal. A frigláda csak egy jel. Csupán előre jelzi a valóságos frigyét, amely magával Krisztussal jön létre. A Krisztussal létrejövő kapcsolatunk vezet

haza Istenhez.

Csodás érzés, hogy valóra vált mindaz, amire kisfiú koromban titokban vágytam. És rátaláltam a frigyládjára! Hiszen mind a hit felfedezői és harcosai vagyunk, és Krisztus segítségével mind megtaláljuk az örök élethez szükséges kulcsot.

Ha ma letérdelek, és ezeket a gyönyörű szavakat olvasom, tudom, miért születtem meg: hogy a kegyelem segítségével kéz a kézben járjak az Úrral.

*Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít.
Repesve örül neked.*

ZOF 3:17

3. Én és a házam népe

Az 1830-as években egy Charles Finney nevű jogász (1792–1875) rendszeresen prédikált a New York-i templomokban. Sok más jogász elment, hogy meghallgassa, köztük New York főbírája.

A főbíró a galérián ülve csendben figyelte a kollégáját, és arra a következtetésre jutott, hogy mindaz, amit Finney Krisztusról mond – az előadott bizonyítékokat számításba véve –, igaz. A szíve mélyén úgy érezte, tennie kell valamit a passzív várakozás helyett. Elhagyta az ülőhelyét, és a szószékhez sétált.

Finney még beszélt, amikor a főbíró megkopogtatta a vállát, és súgott neki valamit. Amikor a mondandója végére ért, Finney megfordult, hogy megnézzék, ki áll mögötte. „A főbíró úr azt

mondja, ha másokat is előrehívok, ő is csatlakozik hozzájuk. Kérek mindenkit, aki szívébe szeretné fogadni Krisztust, az jöjjön ide!”

A főbíró állta a szavát, és vele tartott a New York állambeli Rochester szinte valamennyi jogásza. Azt beszélik, hogy a következő tizenkét hónapban azon a környéken százezer ember talált rá a hitre.¹

Az élet döntések sora. Minden döntés számít, és néha, ahogy a főbíró esetében is, más emberek számára is sorsfordítónak válhat.

Tizenhat éves koromban elhatároztam, hogy meginvitálom Krisztust, lépjen be az életembe, és segítse a mindennapjaimat. Akkoriban ez merész, ijesztő döntésnek tűnt. A legjobb döntések először mindig ilyenek. De attól a pillanattól kezdve ez a döntés minden részemre hatott – minél erősebben, annál jobb volt. És ma már tudom, kivel vagyok.

De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!

JÓZS 24:15

4. A hitelesség hatalma

Nagy a kísértés, hogy az ember csak a legjobb fotóit tegye ki a netre, hogy a világnak élete válogatottan legszebb pillanatait mutassa meg, elrejtse a valóságot, és fényesebbnek állítsa be a felszínt. Pedig a hitelességnek komoly hatalma van. Ahogy mondani szokták, „légy önmagad, mindenki más már foglalt!”

Te és én is akkor vagyunk a legjobbak, ha őszintén szembenézünk önmagunkkal. Ahogy Sienai Szt. Katalin, a 14. századi egyháztanító mondta: „Légy az, akinek Isten szánt, és lánggra gyújtod a világot!”²

Nagy kedvencem az a klasszikus bibliai történet, amelyben Dávid király megmérkőzik Góliáttal. Mivel nagyon nehezen mozgott abban a páncélban, amelyet Saul király erőltetett rá, rájött, hogy akkor jár a legjobban, ha nem bőrrel és fémmel próbálja védeni magát, hanem egyszerűen odamegy, és úgy harcol, ahogy ő a legjobban tud.

Ebben rejlett az ereje. Vért nélkül indult csatába, megszabadult mások elvárásaitól. Önazonos volt, amikor egyedül Isten védelmében bízva, kezében a kis parittyával szállt harcba.

A páncél levétele volt az a kockázat, amelyet Dávidnak vállalnia kellett. Volt egy pillanat, amikor megértette: önmagának kell lennie. És igaza lett.

Dávid tehát erősebb volt a filiszteusnál, bár csak parittyája és köve volt: legyőzte a filiszteust, és megölte, pedig még kard sem volt Dávidnál.

1SÁM 17:50

De áldott az a férfi, aki az ÚRban bíz, akinek az ÚR a bizodalma.

JER 17:7

Az ilyen életben erő van. Ha az ember hú önmagához, és néha

sebezhető, az időnként kicsit ijesztő lehet, de egyúttal komoly vonzereje van, és nagyon szép. Az önazonosságban erő rejlik, mert olyankor az az eredeti változat vagy, aminek Isten teremtett, és azon már úgysem lehet semmit javítani.

5. A legjobb vezető

A hegyek közt az kell a túléléshez, hogy kezelni tudjuk a kockázatot, és a megfelelő emberekben bízunk. Fiatalkoromban, amikor a szakmát tanultam, találkoztam néhány nagyszerű hegyi vezetővel, és néhány kevésbé jóval. Ezek az élmények nagyon sokat tanítottak nekem a hegyekről és az életben maradásról.

Ha tapasztalatlan vezetővel indulunk útnak, hamarosan felesleges veszélyekkel kell szembenéznünk, és lassan haladunk. Kockázatot vállalunk a kockázat kedvéért, igazi cél nélkül. És végül valószínűleg egy szakadékban végezzük, könnyen lehet, hogy sérülten.

Ezzel szemben, ha egy kiváló vezetőt fogunk ki, rábízunk magunkat a döntéseire (még akkor is, ha ijesztőnek tűnnek), és elszánjuk magunkat a kemény munkára, akkor messzire jutunk. Igen, előfordulhat nehézség és veszély, de jó kezekben leszünk, és a megfelelő irányba tartunk majd. Végül pedig feljutunk a csúcsra, együtt, sérülések nélkül, és a látványtól eláll a lélegzetünk.

Ez a hit és az élet titka. Bölcsen válassz magadnak vezetőt! Krisztus a legtökéletesebb mind közül, vele minden kockázat

megéri és leküzdhető. A bölcsesség és a bizalom legyőzi a veszélyt és a félelmet.

A következő vers sok kalandomra elkísért. Egy papírfecnire írtam fel, begyűrtem a zsákomba, és velem volt, amikor végül huszonhárom éves koromban ott álltam az Everest csúcsán.

Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért! ... kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem!

ZSOLT 31:4, 6

6. Vállald a kockázatot!

Nagy a kísértés, hogy az ember megpróbáljon megúszni minden kockázatot, főleg olyankor, amikor sok a bizonytalanság az életében. Amikor csak akadályokat látunk magunk körül, vonzónak tűnhet a nyugalmat választani, esetleg leülni és meg sem moccanni. De a veszély sosem szűnik meg teljesen, sőt a tétlenségünk talán még nagyobbra is növeli. Az a legveszélyesebb az életben, ha az összes kockázatot el akarjuk kerülni.

Aki túl óvatos, az sosem ér el semmit. „Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a felleget lesi, nem arat” (Préd 11:4). Minden tőlünk telhető el kell követnünk, hogy a nehézségek ne bátortalanítsanak el, hiszen gyakran csak álruhás lehetőségek. A széltől és a felhőktől nem szabad megijedni.

A kalandorok értik ezt. Ők jól tudják: aki nem mer, az nem nyer. És ez arra is igaz, ahogy az Istentől kapott lehetőségekkel élünk.

Osztozkodj bő kézzel kenyeredet, mert idő múltával visszanyered azt! Oszd el hét- vagy nyolcfelére is, mert nem tudod, milyen csapás érheti a földet!

PRÉD 11:1–2

Aki nem biztos benne, érdemes-e Istennel és Istenért kockázatot vállalnia, olvasson a Bibliát! Minél többet adunk, annál többet kapunk. Minél többet adunk, annál inkább nő a bölcsességünk. Folyton adakoznunk kell, még akkor is, ha úgy tűnik, nem térül meg – mert meg fog térülni. Így lesz. Isten királyságában elképzelhetetlen a vetés úgy, hogy ne kövesse végül bőséges aratás.

Ez az univerzum egyik alapvető igazsága: nem tudsz Istennél adakozóbb lenni, és minden, ami a miénk, az mindig az övé volt.

7. Fogadj be, ne zárj ki!

Az összes kockázat közül, amelyet vállalhat az ember, a mások iránt érzett szeretet tűnik néha a legnagyobbnak. Óriási a kísértés, hogy csupa olyan emberrel vegyük körül magunkat, akik hasonlítanak hozzánk. De a szeretet ennél sokkal tágasabb és sokkal bátrabb is lehet. Jézus megmutatta, mennyire.

Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál?

MT 5:46–47

Ehelyett lehetőséget kaptunk rá, hogy kockáztassunk, mindenkit szívesen fogadjunk és szeressünk, ne törődjünk a korukkal, a múltjukkal, a pozíciójukkal, a hitükkel, vagy azzal, hogy másképp gondolkodnak az életről. Az a dolgunk, hogy mindenkit befogadjunk, és senkit ne zárjunk ki.

Szeretem ezt az idézetet a fiatal prédikátortól, Trent Sheppardtól: „Jézus megmutatta, a szentség arról szól, hogy hogyan bánunk másokkal, főleg azokkal, akik szenvednek, akik különböznek tőlünk, akik talán másképp élnek, másképp szavaznak, és igen: másban hisznek.”³

Ez a mondat a Biblia szép parafrázisa:

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

MT 25:35–36

Az igazi szeretet mindenhova elér.

8. Válságkezelés

Mindig is tetszett John F. Kennedy elnök megfigyelése: kínaiul a válság szót két jellel írják le. Az egyik azt jelenti, veszély, a másik azt, hogy lehetőség.

Jól mondta JFK? Nem tudom. Azt viszont tudom, aki bajba kerül, az jól teszi, ha ügyel a rá leselkedő veszélyekre, ám az is létfontosságú, hogy optimistán tekintsen az így elé táruló új lehetőségekre. A Biblia ehhez az egyenlethez hozzátesz egy igen fontos harmadik elemet, amelyet számos alkalommal szóba hoz:

Semmiért se aggódjatok...

FIL 4:6

Ez is erős parancs, és segít bátran, öntudattal haladni válság és lehetőség között. De hogyan?

Imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.

FIL 4:6

Ha ezt teszed, meglesz az eredménye.

Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.

FIL 4:7

A válság egyszerre veszély és lehetőség, és az tudja kezelni őket, aki mindkettőt Isten elé helyezi, maga mögött hagyja a szorongást, azután Krisztus békéjében és jelenlétében megy tovább. Bölcs dolog így élni.

9. Az érem két oldala

Nincs okunk arra, hogy ne fogadjuk el a $2 \times 2 = 4$ igazságát. Hit sem kell hozzá, hogy elhiggyük.

De ha valaki azt mondja, hogy szeret, az már egészen más eset. Tényleg szeret? És mit ért szereteten? Bízhatunk benne? Ahhoz, hogy elhiggyük valakinek a vallomást, „szeretlek”, már kell egy kis hit. De ez nem jelenti azt, hogy ne létezne szeretet meg szerelem.

Az Istenbe vetett hit jobban hasonlít arra, amikor hiszünk benne, hogy egy másik ember szeret, mint egy egyszerű összeadásra. A kétség sosem hagy el teljesen, mert a hit és a kétség ugyanannak az éremnek a két oldala. Kétség nélkül a hit sem volna az, ami.

Istent kérdezni nem hiba, és a Biblia is tele van olyan példákkal, amelyekben a szereplők dühösek az Úrra, mérgesek vagy elégedetlenek.

Habakuk szétnézett, és nem volt elégedett azzal, amit látott. Erőszak, igazságtalanság, vizály vette körül, ez pedig összezavarta és megrémítette. A legrosszabb az volt – már amennyire Habakuk meg tudta állapítani –, hogy Isten egyáltalán nem avatkozott közbe.

Meddig kell még kiáltanom, URam, miért nem hallgatsz meg?

HAB 1:2

Hányszor éreztünk már mi is hasonlót? De sohasem ez a történet vége. Igen, Habakuk kifejezte a kétségeit, de távolabbra tekintett, és a hitet választotta.

Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkéken nem lesz gyümölcs... De én vigadozni fogok az ÚR előtt.

HAB 3:17–18

A hit nem jelenti azt, hogy le kellene tagadnunk a kétségeinket, a csalódottságunkat és a félelmünket. Ha hangot adnunk nekik, még nem tagadjuk meg a hitet. A lényeg a válaszban rejlik: ahhoz, hogy kétségek között is bízni tudjon az ember, bátorságra és vállalkozó szellemre van szükség. Hosszú utunk során ezért olyan gyönyörű dolog a hit.

A szeretet valóban kockázatos – ahogy a hit is –, de a Biblia mindig újra megmutatja, mindkettőért bőséges jutalom jár.

10. Az irónia csúcsa

Oroszországban a 20. század során legalább 60 millió embert öltek meg. Amikor Alekszandr Solzsenyicint, a nagy író megkérdezték, miért kell a hazájának így szenvednie, ő

egyszerű választ adott: „az emberek elfelejtették Istent; ezért történt mindez”.⁴

Krisztus igazsága és ígérete a szolgálatban, a szelídségben, a kegyelemben és az alázatban gyökerezik, és mindez a szeretetben sűrűsödik össze. Ha közel kerülünk Istenhez, rátalálunk a szeretetre; ha másokat szeretünk, akkor is ugyanebben a szolgálatban, szeretetben, kegyeletben és alázatban tűnünk ki.

Milliók veszítették életüket tragikus körülmények között a vallás, a túl szigorúan betartott erkölcsi szabályok és a szélsőségek nevében. Krisztus ígéretei és igazsága birtokában viszont az ember rátalál az életre. Ez a rettentő irónia csúcsa. Először milyen közelinek tűnik, valójában mégis milyen távol van egymástól a vallás és Krisztus!

Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket... Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak... én választottalak ki titeket, és arra rendellek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon... Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

JN 15:12, 15–17

Jézus egyértelműen fogalmazott: a szeretet a kezdet és a vég. Gondoskodjunk róla, hogy életünk minden pontján ott legyen ez a szeretet és jószág, amely nem ítélkezik, nem vallásos, és mindig

szelíd!

11. Halk hang

Kockázatos döntések sokféle formában és méretben várnak ránk – érzelmileg, testileg, társadalmilag –, de egyvalamiben biztosan egyformák: az ismeretlenbe való ugrást nem lehet megúszni. Ezért olyan jó Ézsaiásnak ez a verse:

*Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót:
Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra le ne
térjete!*

ÉZS 30:21

Ezek szerint a hang mögüled szól. Nem előtted, nem melletted. A hátad mögül jön, ahova nem látsz, és rád hagyja, hogy bizakodj, és tégy egy nagy lépést előre. Kockázatosnak tűnik, és bátorság kell hozzá, de tessék, ez a hit dióhéjban.

Akit Isten egy vele töltött, kalandos életre hív, annak el kell fogadnia, hogy nem mindig tudja pontosan, hova megy. A végső cél egyértelmű, de ami addig útba esik, az a kaland.

Akkor sem vagyunk egyedül, amikor az ismeretlenbe lépünk. Mindig megszólal egy hang a hátunk mögött, amely suttogva irányít és bátorít. A Biblia ígéreteiből, a Szentlélek érzéséből, mások bölcsességéből és egyszer-egyszer a közvetlen isteni beavatkozásból is ez hallatszik ki. Ezért legyünk lelkileg mindig nyitottak ere a halk hangra, és válaszoljunk neki bátran!

12. Enyém a föld

Számtalan olyan történelmi eseményről tudunk, amelynek főszereplői világi hatalommal rendelkeztek, és nagyon sok mindenre hajlandók voltak, hogy még több vagyonhoz és birtokhoz jussanak. A mai világ sem más. De ha ismerjük a Bibliát, láthatjuk, hosszú távon az embernek igazából nincs semmije.

Enyém a föld, ti csupán jövevények és betelepültek vagytok nálam.

3MÓZ 25:23

Isten arra tanította a népét, hogy nincs tartós világi gazdagság. Mi csupán kezeljük, amit ránk bízta. Mindenfajta vagyonra és tulajdonra így kellene tekintenünk. Minden Istené, mindenünket tőle kapjuk kölcsön. Amink van, megvan, de ki tudja, meddig.

Ha megtanuljuk, hogy így tekintsünk a bőségre és a jólétre, már a nagylelkűség sem tűnik veszélyesnek. Végül is minden Istené; jó móka olyasmit elajándékozni, ami eleve nem is a miénk.

Furcsa, de könnyen megtörténhet, hogy amikor lemondunk a pénz és más holmik hajszolásáról, Isten cserébe még nagyobb gazdagság kezelését bízta ránk.

Nektek adok minden helyet, amelyre lábatokkal léptek, ahogyan megígértem Mózesnek. A pusztától

és a Libánontól a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig, nyugat felé pedig a Nagy-tengerig a ti területek lesz a hettiták egész országa.

JÓZS 1:3–4

Viszonyulj könnyedén ahhoz, ami a tiéd, és tudd, nem tart örökké! Minden az Övé, használd eszerint!

13. Mi lehet fontosabb a pénznél?

Jim Carrey híressé vált szövege szerint több pénz több baj: „Szerintem mindenkinek meg kellene gazdagodnia és híressé kellene válnia, hogy megtehessen mindent, amiről álmodott, és rájöhhessen, hogy nem ez a megoldás.”

A legtöbben tudjuk a lelkünk mélyén, hogy a pénz önmagában nem tesz boldoggá, ráadásul halál utáni életet sem lehet venni rajta. Mégis nagyon sokan úgy érzik, hogy súlyos kockázatot vállalnak, ha nem szentelik az életüket a pénz, a tulajdon és a rang utáni hajszának. Mi lehet fontosabb?

Pál volt minden idők legnagyobb cinikusa, teli ádáz gyűlölettel. Mindenkit üldözött, aki azt vallotta magáról, hogy Jézusban, ebben a názáreti ácsban hisz. De Pál egyszer csak fordulatot vett, megváltozott, és attól kezdve nem magáért, hanem Krisztusért élt. Felfedezett valamit, amiért igazán érdemes iparkodni ebben az életben.

Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz

közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte, és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” Ő pedig megkérdezte: „Ki vagy, Uram?” Az így válaszolt: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.”

APCSEL 9:3–5

A találkozás, amelyet Pál a damaszkuszi úton élt át, a történelem és a Biblia azon ritka esetei közé tartozik, amikor Isten nem ad valakinek túl sok választási lehetőséget abban a kérdésben, hogy létezik-e ő! Pál belevakult a fénybe, és Jézus maga szólt hozzá. (Erre nehéz lett volna ellenérvet találni. Gondolom, Isten mindenképpen azt szerette volna, hogy az emberiség Pálon keresztül halljon többet a Fiáról.)

Az elszánt üldöző és gyűlölködő az igazság és a szeretet jeles hirdetőjévé vált. És eközben megértette, milyen a megtért élet. A jó hír hozói között ő lett a szeretet egyik legalázatosabb, legelszántabb prédikátora. Pál tudta, mi az élet lényege.

Ne tévelyegjetelek, szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.

JK 1:16–17

Isten a bőséges életbe hív minket. De az nem a pozícióban, a pénzben és a tulajdonban rejlik, vagy semmi olyanban, ami ezekhez hasonlóan korlátoz és jelentéktelen. Az élet Krisztus

szeretetének bőségében zajlik, és ez a legnagyobb kincs a világon.

14. Elajándékozni, újat kapni

Jézus egyszer azt mondta: „Adjatok, és adatik nektek” (Lk 6:38). Ez meg mit jelent? Ha a lehető legjobb, energiával és céllal teli életre vágyunk, egy olyan kalandra, amelyért érdemes mindent eldobni, ajándékozzuk el a régi, önmagáért való életünket, és válasszunk újat: egy jobb, erősebb, szabadabb életet!

Nem arról van szó, hogy az ember azért mond le a vágyairól, hogy gazdagabb, hatalmasabb, híresebb vagy befolyásosabb legyen. Ehelyett egy bátrabb, átszellemültebb utat választ. Mert ha a lehető legnagyobb boldogságra vágyik, akkor el kell eresztenie a kormánykereket, és átengednie Jézusnak.

„Elengedett kézzel vezetni.” Veszélyesnek hangzik, pedig nem az, ha ilyen nagyszerű sofőröd van.

Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.

LK 6:38

Hagyd, hogy Krisztus vezessen, és bízz benne, amikor azt mondja: az kap jutalmat és áldást, aki ad, és nem az, aki szerez!

15. Bőséges termés

Jézus több példabeszédet is mondott a szaporodó termésről, a növekvő befektetésekről. Szeretné, ha gyümölcsöző életet élnénk. De annak a sikernek, amiről ő beszélt, nem az a célja, hogy jómódú vállalkozó legyen belőlünk. Elvégre Jézus is szegényen halt meg.

De az egész élete során folyamatosan másokat áldott, gyógyított, segített és óvott. Az ő igazságai az örök bőségről és gazdagságról szólnak, és minél inkább összehangoljuk a saját életünket az ő céljaival, annál több gyümölcsöt hoz. Ha hűek maradunk a szeretet útjához, egyre több segítséget kapunk.

Aki befektet valamibe, az a jövővel kapcsolatban vállal kockázatot. És ehhez vállalkozó szellemre van szükség.

Istennek minden lehetséges.

MT 19:26

Ez a vers sokkal többről szól, mint a pozitív gondolkodás erejéről. Isten ereje teszi lehetségessé azt, ami lehetetlennek látszik. Újra és újra halljuk ezeket a szavakat.

Istennek semmi sem lehetetlen.

LK 1:37

Vagyis ha a lehető legteljesebb, leghatékonyabb életre vágyunk, akkor bölcs döntés elfogadni azokat az igazságokat, amelyeket Krisztus mondott az életünkről. Az igazságai a belé vetett

bizalom, a vele töltött idő, a javaiból való merítés és a másoknak szánt adakozás körül forognak.

16. A jó vezető a legjobb szolga

Minden a vezetőkön áll vagy bukik. Ha egy üzletet jól vezetnek, akkor az valószínűleg jól is fog menni. Ha egy közösséget jól vezetnek, az többnyire felvirágzik. Ha egy nemzetet jó vezetők kormányoznak, akkor az vélhetően boldogan él. Mi a jó vezetők titka?

A vezetés nem a parancsolgatással egyenlő, inkább azt jelenti, hogy valaki gondoskodik mindazokról, akik rá vannak bízva. Ahogy mondani szokták, senki nem törődik veled, mennyit tudsz, amíg meg nem tudják, mennyire törödsz másokkal.

A jó vezető nem próbál a környék legnagyobb hatalmú fickójaként páváskodni. Inkább a nyájról gondoskodó pásztorként tekint magára. Érti, mennyire fontos jó kapcsolatokat kialakítani. A jó vezető gondoskodik, az igazán nagy vezető szolgál.

A szolgálat sokak számára kockázatosnak tűnik. Vajon akkor is bíznak az emberek a főnökükben, ha már nem félnek tőle? Megmutathatja a főnök a saját esendőségét meg gyengeségét, és mégis elvárhatja, hogy tiszteljék? A Biblia egyértelmű választ ad ezekre a kérdésekre:

Szeretet és hűség őrzi a királyt, és szeretet támogatja trónját.

PÉLD 20:28

Ezek szerint a szeretet és a hűség a lényeg. Ezek mindig erősebbek lesznek az erőnél és a félelemnél.

Aki szeretné megtanulni, milyen a jó főnök, az forduljon Jézushoz: ő az a Király, aki úgy döntött, hogy szegénynek születik, aki megmosta a tanítványai lábát, és aki az életét adta mindannyiunkért.

Tudjátok, hogy a népek felett zsarnokoskodnak fejedelmeik... De közöttetek ne így legyen, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgátok, Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon.

MT 20:25–26, 28

Lehetsz olyan főnök, akinek nagyon sok beosztottja van, vagy gyerek, akire felnéznek a kisebb testvérei, Jézus szavai fogalmazzák meg számodra az elhivatott vezetésnek azt a mintáját, amelynél jobbat még soha senki sem talált ki. Ezért vallják emberek milliói és a világ sok pozitív hozzáállású vezetője, hogy Krisztus a királyuk. A jó vezetők mindenekelőtt jó szolgák.

17. A két lator

Jézus két oldalán feszítették meg a két latrot: megverve,

meggyötörve, véresen, úgy, hogy már alig volt bennük élet. Valószínűleg fel sem fogták, hogy ők lesznek a világtörténelem két leghíresebb tolvaja.

Egyikük gúnyolódott a vérző Jézussal: „Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is!” (Lk 23:39).

A másik azonban felismerte az igazi jóságot: „Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el” (Lk 23:40).

A két lator nagyon sok mindenben hasonlít ránk. Mi is követtünk el súlyos hibákat. Van, aki az első latorhoz hasonlóan gúnyolja, lekicsinyli azt a szeretetet, amelyet Jézus mutatott nekünk, vagy tudomás sem vesz róla. Más viszont, mint a második lator, alázatosan és őszintén megnyitja a szívét Jézus előtt, és segítséget kér tőle.

*Majd így szólt: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor
eljössz a te királyságodba! Jézus így felelt neki:
Bizony mondom neked, ma velem leszel a
paradicsomban.*

LK 23:42–43

Valószínűleg ez volt a világtörténelem legkülönösebb találkozása. És Jézus utolsó emberi találkozása a Földön. De ez is a kegyelemből, a megbocsátásból és a szeretetből eredt. Ha választanom kellene, nem kérdés, melyik lator szeretnék lenni.

18. Minden sikerül

George Müller 19. századi hittérítő olyan kockázatot vállalt, amely felforgatta a társadalmat. A hitétől vezetve gondoskodott a szegényekről, és annyira szerette őket, hogy meg is vádolták: magasabbra juttatja az elszegényedett kisgyerekeket, mint ahova a természet szánta őket.

Otthon is ugyanilyen erős volt a hite, és élete során négyszázszor olvasta végig a Bibliát. Könyvelte, hogy miket kért az Úrtól és ő miként válaszolt, és egyszer elmondta, hogy élete során ötvenezer imáját hallgatták meg.

Ez az életmód átformálta a jellemét, és sokat megtanított neki arról, milyen Krisztussal élni. Minél többet imádkozott, annál erősebb meggyőződésévé vált, hogy az ima alapvető fontosságú a hívő ember számára.

Egy nagyon lényeges dolgot tanult meg: Isten jobban gondoskodik a szükségleteinkről, mint mi magunk. Egyszer azt mondta: „Négy óra munka, amely egyórányi imát követ, többet használ, mint öt óra munka ima nélkül.”⁵

*Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden
szükségteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel
Krisztus Jézusban.*

FIL 4:19

Kívülről nézve kockázatosnak tűnhet, ha valaki mindenét Istenre teszi fel, de a Müllerhez hasonló emberek, akik a hitüket, a bizalmukat és a reményüket is Krisztusba helyezik, nagyobb gazdagsághoz jutnak, mint azt valaha álmodni merték.

Boldog ember az, aki ... az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

ZSOLT 1:1-3

19. Ha nem használod, nem használ

Jézustól származik annak a három embernek a története, akik pénzt kaptak, hogy befektessék. Az első kettő megduplázta, amit kapott, a harmadik viszont úgy félt az esetleges veszteségtől, hogy elásta a pénzét, így az nem is hozott neki semmit. Ura „gonosz és rest szolgának” (Mt 25:26) nevezte. Ő volt az, aki lemondott az álmairól, mert engedett a szorongásnak.

Neked és nekem okosabbnak kell lennünk, nem szabad átadni magunkat a bukástól való félelemnek. El kell fogadnunk azt, amit Isten adott: ha nem használod, nem használ. Lehet, hogy túl öregnek tartjuk magunkat. Tévedés. Nincs olyan csodakor, amelyben könnyebben megmutatkozik a kiválóság, vagy egyszer csak bekopog a siker. Istennek senki sem túl fiatal vagy túl öreg ahhoz, hogy áldott legyen, és viszonzásul megáldjon másokat. Thomas Jefferson, az Egyesült Államok harmadik elnöke harminchárom éves korában fogalmazta meg a Függetlenségi nyilatkozatot. Michelangelo nyolcvanhét éves korában alkotta meg néhány legszebb művét.

Ragadd meg a napot! Élj az életed jelenének, ajándékba

kaptad. Az idő, amelyre vársz, talán sosem jön el, úgyhogy élj a pillanatban – ne törődj a szorongással vagy a bukással –, és menj mindig előre!

Tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát.

ZSID 12:1

Ez a mi versenypályánk, vágjunk neki! Isten mindent kiterít elénk, de nekünk kell megragadni, megélni, megtapasztalni – még a kudarcokat is, azokat a rejtett járóköveket, amelyekre lépve a siker és a fény felé mehetünk tovább.

Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta nekik: Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.

MT 19:26

20. Tágas helyet keress!

Mind azt akarjuk, hogy az életünk nyomot hagyjon a világon, igaz? Hassunk néhány emberre, vagy egy egész nemzetre – mind abban reménykedünk, hogy egy kicsit jobb világot hagyunk magunk mögött, mint amilyenbe érkeztünk. Könnyű arról a végállomásról álmodozni, ahova el szeretnénk jutni, miközben pedig az első lépések a legnehezebbek. Úgyhogy kezdj

neki! Indulj el bizakodva! Csinálj tervet, azután tegyél is valamit azért, hogy megvalósuljon! Aki nem vállal néha kockázatot, soha nem fogja megtudni, micsoda távlat van azokban a lehetőségekben, amelyeket kapott.

Amikor Isten nagy célt tűz elénk, az sokszor egy apró ötlettel kezdődik. Védd és tiszteld ezeket az álmokat: gyakran Isten ültette el benned őket. És ne feledd: egy terebélyes tölgy az egy olyan makk, amely ragaszkodott a megszerzett területéhez. Isten szereti, ha valami NAGYRA vágyunk.

Tágas helyet keress a sátradnak, feszítsd ki sátorlapjaidat, ahogy csak lehet! Húzd meg jól a köteleidet, erősen verd le cövekeidet! Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid elfoglalják a népek birtokát, és elpusztított városokat telepítenek be.

ÉZS 54:2–3

Mint minden más a hit és a szeretet útján, végül ez is ugyanahhoz a kérdéshez vezet: Készen állsz rá, hogy Istenben bízva, bátran nekivágj?

Bízzál az ÚRban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.

PÉLD 3:5–6

Tudd, hogy kiben bízatsz, és honnan szerezhetsz erőt vagy

más segítséget! Menj tovább, minden viharon át! Ne add fel soha, mert gyönyörűre és erősre teremtettek.

21. Életmentő szavak

Az egész élet egy nagy kockázat. Az ember nem kerülheti el sem a nehézségeket, sem a veszélyeket, viszont lehet okos és felkészült abban, ahogy kezeli és megközelíti őket. Amikor vihar fenyeget a hegycsúcson, sokszor a várakozás a legnehezebb. Az élet is ilyen – mondjuk, egy műtétre várva, vagy látva, ahogy egy szerettünk megöregszik, vagy nézve, ahogy a gyerekünk a közelgő felvételi vizsgától retteg.

De megtanultam, nem gyengeség a nagy pillanatokban Istenhez fordulni. Hanem erő. Alázatot és bátorságot mutatunk vele. Törekedj rá, hogy teljes menetfelszerelésben indulj csatába! Egy katona sem akar úgy szembeszállni az ellenséggel, hogy ne vetne be minden lehetőséget, ami a győzelemhez kell. A hívő ugyanígy van ezzel.

Az egyik kedvenc bibliai történetem főszereplője egy hosszú évek óta vérfolyásos asszony. Amikor meglátta Jézust, nagy bajában, szükségében és hitében ösztönösen megérezte, hogy meg kell érintenie. Hívd, aminek akarod: szükség, bátorság, hit, kétségbeesés, nem számít. Az eredmény számít, és hogy hova vezet, amit teszünk. Az asszony kockázatot vállalt – hogy odanyúljon és megérintse Jézus köpenyét –, amikor keresztülvágott a tömegen. Jézus megfordult – rajtakapta. És megnyugtatta:

Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged.

MT 9:22

Ez a találkozás meggyógyította a nőt. Jézus érintése és szavai az életet jelentették számára és számunkra is.

22. Dönts bölcsen!

Nem könnyű helyzet, ha az embernek súlyos döntést kellene hoznia, és nem tudja, mit tegyen. Amikor Jézus arra készült, hogy kiválasszon a tanítványai közül tizenkettőt, és olyan bizalmas baráttá avassa őket, akik végig elkísérik az előtte álló úton, egyértelmű terve volt.

Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát. Amikor megvirradt, odahívta tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezte.

LK 6:12–13

Jézus gyakran visszavonult imádkozni egy nyugodt helyre. Ez is része volt annak a módszernek, amely segítette, hogy mindig jó döntést hozzon. De ennél kicsit bonyolultabb a helyzet. Jézus nem azért virrasztott egész éjjel, hogy újra és újra ellenőrizze a döntése helyességét, és nem is gépiesen ismételtette az imát. Ráadásul nem volt ilyen hosszú időre szüksége, hogy beszélni

tudjon az Úrral. Azért maradt ébren, mert nagyon szeretett az Apjával lenni. Ez volt az ő biztonságos, otthonos, átszellemült helye.

Ha az ember élete legnagyobb kalandjára készül valakivel, akit szeret, akkor megesik, hogy egész éjjel beszélget és tervezget. És ha meghalljuk magunk fölött Isten hangját, erővel meg tehetséggel telünk meg – készen állunk a ránk váró kalandra.

Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.

ÉZS 41:10

Mindannyian kevesebb félelemre és több elszántságra vágyunk. Várjon ránk bármi, azzal készülhetünk fel rá a legjobban, ha kettesben maradunk Istennel. Csak ott kell lenni, nincs szükség szabályos imára. Szívd magadba a jelenlétét: az tetőtől talpig átalakít!

23. Az ellenséggel szemben

Ha ellenállásba ütközöl, vagy mások azért kritizálnak, mert kiállsz a jó ügyért, ne félj! Jó társaságban vagy. Gustave Flaubert francia író (1821–1880) a következőket írta: „Egy ember értéke kiszámítható az ellenségei számából, és egy műalkotás fontossága megállapítható abból, hogy mennyire tartják

ártalmasnak.”⁶

Ha elfogadjuk Flaubert módszerét, Pál apostol nagyon értékes ember volt. Mindenki ellene fordult. Az élete megpróbáltatásokkal és bajokkal, ellenségekkel és akadályokkal volt tele. Isten és mások hosszú, hű szolgálata rengeteg bajba sodorta, és végül mártírhalállal jutalmazta. Amikor ötödszörré, vagyis utoljára járt Jeruzsálemben, megjelent előtte Isten, és azt mondta:

Bízzál, mert ahogyan bizonyosságot tettél az én ügyem mellett Jeruzsálemben, úgy kell Rómában is bizonyosságot tenned!

APCSEL 23:11

Ez nagyon szép! Megesik, hogy valaki Jeruzsálemben küzd, és egyszer csak el kell mennie Rómába. Fogadd el! Nem tábornok vagy, hanem közkatona. Az a dolgunk, hogy tegyük a kezünket a Mindenhatóéba, bízunk benne, és menjünk tovább. Bármilyen nehézséggel találjuk szembe magunkat, bármilyen ellenállásba ütközünk, Isten lehetőséggé tudja változtatni a bajt. Csak bízz, és menj tovább!

Ha ellenállásba ütközöl, vagy mások azért kritizálnak, mert kiállsz a jó ügyért, ne félj! Jó társaságban vagy.

24. A sötétből a fénybe

Roméo Dallaire dandártábornok a ruandai népirtás idején az ENSZ békefenntartó egységének parancsnokaként szörnyű kegyetlenségek tanúja volt. Egyszer megkérdezték, ezek után hogyan maradhatott hívő. „Tudom, hogy van Isten, mert Ruandában kezet fogtam az ördöggel. Láttam, éreztem a szagát és megérintettem. Tudom, hogy az ördög létezik, ezért tudom, hogy kell lennie Istennek.”⁷

Terrorizmus, emberkereskedelem, kínzás, hivatali hatalommal való visszaélés és modern kori rabszolgaság – a világnak bőven van sötét oldala. De a keresztény hit lényege, hogy a fény végül legyőzi a sötétséget.

Jézus bármerre járt, a sötétből a fényre, a gyűlöletből a szeretetbe vezette az embereket. Ezért jött el.

*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ,
nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet
világossága.*

JN 8:12

Tényleg meg tudjuk változtatni magunk körül a világot, ha Krisztus bennünk van. Úgysem fogsz nagyobbát álmodni Istennél. A szándékaidnak megfelelően ellát majd mindennel, amire szükséged van. Vezet, véd, megáld és bátorít téged.

Talán már ma elkezdődik.

25. Az élet fája

A tudás fontos, és Isten megismerése különösen az. De a tudás önmagában biztosan nem elég. Nem elég sem a megváltáshoz, sem az igazi boldogsághoz. Ahhoz neked és nekem is szükségünk van szeretetre. Csakhogy a szeretet kockázatos. A tudás biztonságos. Bináris rendszerű: valami vagy igaz, vagy téves. De a tudás önmagában gyakran hiúsághoz és gőghöz vezet. (Ha már itt tartunk, talán ezért szokták azt mondani, hogy a tudás olyan, mint a fehérenemű: szükség van rá, de nem kell mutogatni.)

A szeretet mindig fontosabb, mint a tudás. Ha Isten ítél valakiról, akkor a szívét vizsgálja meg, nem az agyát. Ezért nem elég, ha az ember csak tud, vagy hall, vagy olvas Istenről. Az élet igazi útja nem akkor kezdődik, amikor felajánljuk neki a tudásunkat – a szívünket kell. Ahogy Lord Byron angol költő (1788–1824) összefoglalta: „Nem az Életfája a Tudásé!”⁸ Az élet akkor kezdődik, amikor engedjük, Krisztus az iránta és mások iránt érzett szeretettel töltse meg a szívünket. Más szavakkal: nem az számít, amit tudunk, hanem akit ismerünk.

*Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit, az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell.
De ha valaki szereti Istent, azt már ismeri Isten.*

1KOR 8:2–3

Sokszor hibáznak ebben az emberek. Igyekeznek sok tudást gyűjteni, de nem veszik észre az előttük lévő igazi kincset. Az

alázatos szív vezet a kereszt lábához. És vezet tovább boldogan és szabadon az élet felé.

26. Ne vidd a terhet!

Sir Winston Churchill egyszer azt írta: „Amikor visszanézek erre a sok szorongásra, eszembe jut az öregember története, aki a halálos ágyán azt mondta, hogy rengeteg baja volt az életben, és a legtöbb közülük nem is létezett.”⁹

Mindannyiunknak vannak felesleges szorongással töltött percei. De ami miatt előre aggódunk, sokszor meg sem történik. Máskor viszont megtörténik. Néha valós okból félünk, és e félelmeket évekig hordozzuk magunkban. Akár így, akár úgy, Jézus szavai ezúttal is a lényegre törnek:

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.

MT 11:28:30

Jézus készített pár igát, amikor ácsmesterként dolgozott. Ezekkel a fakeretekkel két ökröt kapcsoltak össze a nyakuknál fogva, hogy együtt húzzák az ekét vagy a megpakolt kocsit. Az iga könnyebbé teszi a nehéz terhet, és társhoz segít munkánk

során.

Nem mindig könnyű segítséget kérni. Félünk, hogy gyengének és sebezhetőnek tűnünk tőle. De az egyik legbátrabb, legbölcsebb döntés, amit nap mint nap meghozhatunk: bízunk az ígéletben, amelyet Jézus tett nekünk, és segítségért fordulunk hozzá. Mindegy, nagy vagy kis teherről van-e szó, engedd, hogy Krisztus segítsen! Van némi tapasztalata arról, milyen egy terhet vállra venni. Ez az ő nagy ereje és ígérete: úgy vállalja át a félelmeinket, mintha mind az övé volna.

27. Sok sztár, egyetlen csillag

Manapság rengeteg ember imádja a sztárokat. Van, aki a celebeket lesi, más a bölcselkedő gurukban hisz, vagy az asztrológia mellett teszi le a voksát. Mind abban reménykednek, hogy iránymutatást, tudást kapnak, és könnyebb lesz az életük. De zsákutcákban járni nemcsak hiábavaló, hanem energia- és időpazarló tevékenység, sőt, néha még veszélyes is. Ökölszabályként fogadjuk el: ne kezdjünk olyasmivel, amit nem értünk igazán. Az okkultizmus és a bálványimádás sokféle formát ölthet. Őrizzük meg a józan eszünket velük kapcsolatban, és legyünk óvatosak minden sötét anyaggal, amely világosnak álcázza magát!

Ami meg a jövőnket illeti, Krisztus mint a jóság, a kegyelem és az erő végső forrása mutatta meg magát, rajta kívül nincs szükségünk más vezetőre, ő az egyetlen, akinek a megbocsátás és a szeretet az igazi természete.

Pál következő mondata életünk sziklaszilárd alapja lehet:

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi URunkban.

RÓM 8:38-39

Miért isteníténénk mindenféle hírességeket, ha annak az Egyetlennek a kezét foghatjuk, aki teremtette őket?

28. A siker értelme

A siker furcsa dolgokat művel. Könnyen elbódít, és az ember különlegesnek, kivételesnek, valahogy a többiek fölött állónak érzi magát tőle. Önzővé válik, és ha nem vigyáz, végül boldogtalan lesz és magára marad.

Sok ilyet láttam. És mindig eszembe jut egy alapvető igazság: ha szerencsés vagy, és megtapasztalhatod a világi sikert, akkor kövess el mindent, hogy kétszer olyan szerény légy! Csak ez segíthet, hogy ne értékeld túl azt, amit a világ tévesen eredménynek hisz.

De a siker – bármilyen formában tapasztaljuk is meg – nem szükségképpen rossz. A siker minden formája (például a pénz és a hatalom) valójában azokat a jellemvonásokat erősíti fel,

amelyekkel már úgyis rendelkezünk – legyenek akár jók, akár rosszak.

Másképpen szólva, aki szelídségre törekszik, azt a gazdagság, a hírnév és a hatalom is abban segíti, hogy még szelídebb legyen. A saját választásainkon múlik az egész, például azon, valaki önazonos személyiség akar-e maradni. Ami még nem jelenti azt, hogy tökéletes. Csak őszinte, két lábbal áll a földön és hiteles.

Ez a vers segít:

*Mint Istennek szent és szeretett választottai,
öltsetek magatokra könyörületet, jóságot,
alázatot, szelídséget, türelmet.*

KOL 3:12

A lényeg: beszélj kevesebbet, figyelj többet, bánj még bőkezűbben mindazzal, amid van, és tűzd magad elé feladatul, hogy jobba teszed mások életét!

29. A szeretet a megoldás

Kérdezni és választ keresni helyes, különösen, ha Istenről van szó. Semmi okunk rá, hogy visszafogjuk magunkat, ha beszélgetni szeretnénk Vele.

A Biblia sok kérdésre válaszol, de az ember – főleg, ha bántja valami – néha nem látja a fától az erdőt. Például ha azt kérdezi Istentől, miért van olyan sok szenvedés.

„A Biblia nem tesz mást – vette észre Szent Ágoston –, mint Isten szeretetéről beszél.”¹⁰

Az összes miéltre Isten szeretete a válasz. Miért van szabad akarat? Miért volt teremtés? Miért született meg Jézus? Miért a kereszt? Ahogy Raniero Cantalamessa atya írta, „ez az üzenet támasztja alá és magyarázza meg az összes többi üzenetet”.¹¹

Ha a Biblia szóbelivé változna, és egyetlen hangon beszélne, ez a hang az óceán bömbölését is túlharsogva azt kiáltaná: „maga az Atya szeret titeket!” (Jn 16:27).

Bármit kérdezel is Istentől, akár azt, hogy miért történnek meg egyes konkrét esetek, vagy mások miért nem, bízz a szeretetében! Higgy benne, hogy ez a szeretet hosszú távon győzni fog! Sok kis csatát elveszthetünk itt a Földön, és sok ember fog még szenvedni, de végül győz a szeretet.

Jézus gondoskodott erről a kereszten. A szeretet győz. A szeretet gyógyít. A szeretet a megoldás.

30. Az önállóság útján...

Isten felkészít a feladatra, amit kapsz tőle, aztán egyre nagyobb önállóságot ad hozzá. Ez nem csak találgatás, vagy valami frappáns szöveg. Ez az igazság. Isten soha nem küld senkit a megfelelő eszközök nélkül egy feladat végrehajtására, és minél előbbre jutunk a szeretettel és hittel teli életben, annál több erővel ruház fel.

Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon,

skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején; és semmi nem árthat nektek.

LK 10:19

A lélek erejével segített utunk vége felé remélem, sikerült bebizonyítanom: egyedül Istenben bízhatunk, tőle kapjuk meg a mindennapjainkhoz szükséges erőt. Mindig térj vissza a forráshoz! Mindig kérd Istent, ruházzon fel hittel! Mindig emlékeztess magad arra, hogy Isten szeretettel, büszkén, örömmel tekint rád!

Istened, az ÚR... ujjongva örül neked.

ZOF 3:17

Nincs annál okosabb, hasznosabb és ígéretesebb dolog, amit a saját életedért és a családodért megtehetsz, mint ha időt és energiát szánsz a Mindenhatóval való kapcsolatodra. Engedd, hogy nap mint nap az ő igazsága és jelenléte tartson szilárdan, keresse meg a helyed, biztosítson szilárd talpazatot számodra, nyugtasson meg, és hittel itasson át!

Ajándékba kapod. Ez a te ajándékod. Hagyd, hogy átítasson!

Egyedül Istenben bízhatunk, hogy megkapjuk a mindennapjainkhoz szükséges erőt.

ÖSSZEFOGLALÁS

SOSE FELEJTSD EL:

A Szentlélek fényét hordod magadban,
és bárhova mész, veled tart a fény,
amely mindig erősebb, mint körülötted
a sötétség.

*A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség
nem fogadta be.*

JN 1:5

JEGYZETEK

Bevezetés

¹ Bell Jr. James–Campbell, Stan: *The Complete Idiot’s Guide to the Bible*. DK Publishing, London, 2005. A kötetben szereplő idézeteket Dési András György fordításában közöljük. Ahol magyarul megjelent kötetből idézünk, a jegyzetben a megfelelő magyar kiadást adjuk meg a fordító nevének feltüntetésével. (A szerk.)

Így kezdődött

¹ Cohen, Scott: Madonna: The 1985 „Like a Virgin” Cover Story. In: *Spin*, 1985/V.

² Kraby, Clayton: Napoleon Bonaparte’s View of Jesus. In: *Reasonable Theology*, <https://reasonabletheology.org/napoleon-bonapartes-view-of-jesus/>.

³ Thomas A. Harris: *I’m OK – You’re OK*. Quill, New York, 2004.

⁴ A *Footprints* című vers © 1964 Margaret Fishback Powers. Minden jog fenntartva. A HarperCollins Publishers Ltd.,

Toronto, Canada engedélyével. A magyar fordítás Túrmezei Erzsébet munkája.

⁵ Lewis, C. S.: *Keresztény vagyok*. Ford.: Várhidy Gyula, Harmat, Budapest, 2017.

⁶ A többi bibliai idézettől eltérően ezt a szövegrészt a Károli Gáspár-féle fordításban közöljük. (*A ford.*)

⁷ Lewis, C. S.: *The Weight of Glory*. HarperOne, New York, 2001. Copyright © C. S. Lewis Pte. Ltd. 1949.

⁸ *Kegyves Korán*. Ford.: dr. Okvách Csaba. A Fahd király nevét (Ahmad 'Abdur-r-Rahman) viselő, a Kegyves Korán nyomtatására alapított komplexum, Szaud-Arábiai Királyság, 2007, 163.

⁹ Idézi Sproul, R.'C.: *Ancient Promises*, <https://www.ligonier.org/learn/articles/ancient-promises/>.

¹⁰ Martin H. Manser (ed.): *The Westminster Collection of Christian Quotations*. Westminster John Knox, Louisville, 2001, 283.

¹¹ DC Talk: Honor Your Mother. In: *Jesus Freaks: Martyrs: Stories of Those Who Stood for Jesus*. Bethany House, Bloomington, 2012.

¹² The Alternative Jesus: Psychedelic Christ. In: *Time*. https://schooloftherock.com/3rd_party_articles/times_jesus

[movement article.htm](#).

¹³ Radcliff, Kaylena: A War Story: „There Is No Pit So Deep God’s Love Is Not Deeper Still”[~]. In: *Christian History*, no. 121, Faith in the Foxholes 2017.

¹⁴ *Share*, no. 29, 2015.

¹⁵ Hanly, Elizabeth: Listening to Koko: A Gorilla Who Speaks Her Mind. In: *Commonweal*, 2018. június 21. <https://www.commonwealmagazine.org/listening-koko-0>.

¹⁶ Job, Peramangalam: *Why God, Why?*. Sabina Printing, Sommerville, 2003.

Remény

¹ Reeves, Michael: Suffering Taught Him to Look to Christ: Charles Spurgeon (1834–1892). In: *Desiring God*, 2018. október 19. <https://www.desiringgod.org/articles/suffering-taught-him-to-look-to-christ>.

² Joyce Meyer engedélyével használva. <https://www.joycemeyer.org/>.

³ The Hand of God. In: *Bible In One Year*. <https://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/362> © Alpha International, 2018.

⁴ Baker, Heidi–Pradhan, Shara: *Akiket szorongat a szeretet*.

- Ford.: Kriszt Éva. Immanuel Szószóró, Szombathely, 2018.
- ⁵ Bromiley, Geoffrey W. et al (ed.): *International Standard Bible Encyclopedia*. Eerdmans, Grand Rapids, 1979.
- ⁶ Watts, Isaac: When I Survey the Wondrous Cross. In: *Timeless Truths*. [https://library.timelesstruths.org/music/When I Survey the Wondrous Cross/](https://library.timelesstruths.org/music/When_I_Survey_the_Wondrous_Cross/).
- ⁷ Hybels, Bill: *Holy Discontent: Fueling the Fire That Ignites Personal Vision*. Zondervan, Grand Rapids, 2007.
- ⁸ Cantalamessa, Raniero: *Élet Krisztusban: lelki utazás Pál apostol Rómaiakhoz írt levele alapján*. Ford.: Szabó Tamás, Pálmai Zsuzsanna, Bobay Orsolya, Marana Tha, Budapest, 2006.
- ⁹ McManus, Erwin: *Soul Cravings*. Thomas Nelson, Nashville, 2006.
- ¹⁰ Achtemeier, Paul J, Green, Joel B. & Thompson, Marianne Meye: *Introducing the New Testament: Its Literature and Theology*. Eerdmans, Grand Rapids 2001.
- ¹¹ Pritchard, John: Bible Sunday. In: *Bible Society*. https://www.biblesociety.org.uk/content/get_involved/bible_sunday/2016_resources/Bible-Sunday-Sermon-notes.pdf.
- ¹² Wensel, Kathleen L.: *Freedom Is ... A Book/Journal with a Twist*. Trafford Publishing, Bloomington, 2008, 240.

¹³ Lennon, John: Beautiful Boy (Darling Boy), *Double Fantasy*, 1980. (Márton András fordítása.)

¹⁴ Inrig, Gary: *Forgiveness: Discover the Power and Reality of Authentic Christian Forgiveness*. Discovery House, Grand Rapids, 2005.

Cél

¹ *A repedt edény*. <https://www.comp.nus.edu.sg/~tankl/pot.txt>.

² Meyer, Joyce: *The Everyday Life Bible: The Power of God's Word for Everyday Living*. Hachette, New York, 2018.

³ Rampton, James: James Cameron: My Titanic Obsession. In: *The Independent*, 2005. augusztus 9. <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/features/james-cameron-my-titanic-obsession-304772.html>.

⁴ Cantalamessa, Raniero: *Come, Creator Spirit: Meditations on the Veni Creator*. Liturgical Press, Collegeville, 2003.

⁵ Lewis, C.S.: Narnia, Cambridge and Joy: 1950–1963. vol. 3. In: Hooper, Walter: *The Collected Letters of C.S. Lewis*. Harper San Francisco, San Francisco, 2007. Copyright © C.S. Lewis Pte. Ltd. 2006.

⁶ How to Be a Blessing Machine. In: *Bible In One Year*. <https://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/1021>.

Engedéllyel használva.

⁷ *Szent Ágoston Vallomásai*. Ford.: dr. Vass József. Szent István Társulat, Budapest, 1999.

Elszántság

¹ St. John of the Cross: *Dark Night of the Soul*. Cosimo, New York, 2007.

² Cantalamessa, Raniero: *Faith Which Overcomes the World*. Alpha International, Chicago, 2006.

³ Matheson, George: *O Love That Wilt Not Let Me Go*. <https://hymnary.org/text/o-love-that-wilt-not-let-me-go>.

⁴ Boom, Corrie ten: *Clippings from My Notebook*. Thomas Nelson, Nashville, 1982.

⁵ Cantalamessa, Raniero: *Come, Creator Spirit: Meditations on the Veni Creator*. Liturgical Press, Collegeville, 2003.

⁶ Wigglesworth, Smith: *Quotes*. Goodreads. <https://www.goodreads.com/quotes/621574-great-faith-is-the-product-of-great-fights-great-testimonies>.

⁷ Churchill, Winston: *Sohase engedjete!* Winston Churchill legjobb beszédei. Ford.: Gy. Horváth László, Európa, Budapest, 2006.

- ⁸ I'll Fight: One Hundred Years Since Booth's Final Address. In: *The Salvation Army: Doing the Most Good National Blog*, 2017, <https://www.salvationarmy.org/nhqblog/news/2012-05-09-ill-fight-100-years-since-booths-final-address>.
- ⁹ Buckwalter, Art: *Interviews and Interrogations: Butterworth's Library of Investigation*. Butterworth–Heinemann, Boston, 1983.
- ¹⁰ Collins, Francis: *Isten ábécéje: egy tudós érvei a hit mellett*. Ford.: Molnár Csaba, Akadémiai Kiadó, Budapest, 2018.

Kapcsolatok

- ¹ Lincoln, Abraham: *Quotes*. Goodreads. <https://www.goodreads.com/quotes/3113771-better-to-remain-silent-and-be-thought-a-fool-than>.
- ² Warren, Rick: *The Purpose-Driven Life: What on Earth Am I Here For?* Grand Rapids: Zondervan, 2002.
- ³ PR and the Christian Faith. In: *Common Ground*. http://www.seekcgc.com/?page_id=26.
- ⁴ Claiborne, Shane: *Irresistible Revolutions: Living as an Ordinary Radical*. Zondervan, Grand Rapids, 2016.
- ⁵ Lewis, C.S.: *A szeretet négy arca*. Ford.: Orzóy Ágnes, Harmat, Budapest, 2013, 75.

- ⁶ Wynne, Jago: *Working Without Wilting*. InterVarsity Press, London, 2009.
- ⁷ E változat pontos eredete ismeretlen, de sokak szerint John Wesley mondott ilyesmit egy 1799-ben tartott prédikációja során.
- ⁸ Warren, Rick: Hardest Criticism to Swallow Is Claim That All Megachurches Are the Same. In: *Christianity Today*. <https://christiantoday.com.au/news/rick-warren-criticism-hardest-to-swallow-is-claim-that-all-megachurches-are-the-same.html>.
- ⁹ Knight, George Angus Fulton: *The Psalms*, vol. 1. Westminster Press, Philadelphia, 1982, 117–18.
- ¹⁰ John Paul II [II. János Pál]: Letter to the Bishops of the Catholic Church on the Collaboration of Men and Women in the Church and in the World. Róma, 2004. május 31. http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_con_cfaith_doc_20040731_collaboration_en.html.
- ¹¹ Pascal, Blaise: *Gondolatok VII* (1670). Ford.: Pődör László, Lazi, Szeged, 2004, 425.

övökép

- ¹ JSupreme Commander of the Allied Forces – Dwight D

- Eisenhower. In: *Business & Leadership*, 2018. augusztus 15. <https://www.businessandleadership.com/leadership/item/dwight-d-eisenhower-allied-forces-supreme-commander/>.
- ² Charlton, James: *The Military Quotation Book*. Thomas Dunne Books, St. Martin's Press, New York, 2002, 83.
- ³ Bloom, Linda–Bloom, Charlie: The Price of Success. In: *Psychology Today*, 2012. április 24.
- ⁴ John Hind: Did I Say That? In: *The Guardian*, 2018. május 18. <https://www.theguardian.com/lifeandstyle/2008/may/18/madonna>.
- ⁵ Gumbel, Nicky: You Can Trust God. In: *Bible In One Year*, 2018. február 1.: 32. nap, 2018.
- ⁶ Carr, Will: The Last Temptation of Christ. <https://www.anthonymburgess.org/blog-posts/the-last-temptation-of-christ/> (Utolsó letöltés: 2014. április 25.)
- ⁷ *Bible in One Year*. 2017: 38. nap. [Bible.com](https://www.bible.com/en-GB/reading-plans/3420-bible-in-one-year-2017/day/38), <https://www.bible.com/en-GB/reading-plans/3420-bible-in-one-year-2017/day/38>.
- ⁸ Foxe, John: *The Acts and Monuments of the Church Containing the History and Sufferings of the Martyrs*. Scott, Webster and Geary, London, 1838.
- ⁹ Weil, Simone: *Gravity and Grace*, trans. Emma Crawford

and Mario von der Ruhr. Routledge, London, 2004. (A kötet magyar kiadásában az adott idézetet tartalmazó fejezet nem szerepel. Weil, Simone: *Kegyelem és nehézkedés*. Ford.: Pilinszky János, Vigília, Budapest, 1994.)

¹⁰ Hugo, Victor: *The Letters of Victor Hugo from Exile, and After the Fall of the Empire*. University Press of the Pacific, Honolulu, 2002.

¹¹ Bunyan, John: *The Works of That Eminent Servant of Christ, Mr. John Bunyan: Minister of the Gospel, and Formerly Pastor of a Congregation*. Palala Press, New York, 2015, 693.

¹² Walker, Andrew: *Different Gospels: Christian Orthodoxy and Modern Theologies*. SPCK, London, 1993.

Bölcsesség

¹ Maury, Jean-Pierre: *Newton: Understanding the Cosmos (New Horizons), Letter from Isaac Newton to Robert Hooke, 5 February 1676*. Thames and Hudson, London, 1992.

² Moody, William R.: *Record of Christian Work*, vol. 32, no. 8. W.R. Moody, East Northfield, 1913, 513.

³ Spurgeon, Charles: *Spurgeon's Sermons*, vol. 12, 1866. <https://www.ccel.org/ccel/spurgeon/sermons12.html>.

⁴ Meyer, Joyce: *Wisdom Is Calling Out to You*, In: *Joyce Meyer*

- Ministries*. 2017. december 22. <https://www.joycemeyer.org/dailydevo/2017/12/1222-wisdom-is-calling-out-to-you>. Engedéllyel használva.
- ⁵ Meyer, Joyce: *New Day, New You: 366 Devotions for Enjoying Everyday Life*. Hachette, New York, 2007. Joyce Meyer engedélyével. <https://www.joycemeyer.org/>
- ⁶ Ryle, John Charles: *Practical Religion*. Wisdom Books, London, 2018.
- ⁷ Jamison, Christopher: *Finding Happiness: Monastic Steps for a Fulfilling Life*. Liturgical Press, Collegeville, 2008. ©2008 Szent Benedek Rend. Kiadja a Liturgical Press, Collegeville, Minnesota. Engedéllyel használva.
- ⁸ Kenneth Blanchard: *Egyperces menedzsment*. Ford.: Weisz Böbe, HVG, Budapest, 2017.
- ⁹ Alekszandr Szolzsenyicin: *A Gulag-szigetvilág, 1918–1956: 1. kötet*. Ford: Soproni András, Helikon, Budapest, 2018, 434.
- ¹⁰ Lewis, C. S.: Hamlet: The Prince or the Poem, In: Walter Hooper (ed.): *Selected Literary Essays*. Cambridge University Press, New York, 2013. Copyright © C. S. Lewis Pte. Ltd. 1969.

Hűség

- ¹ *Szent Ágoston Vallomásai*. Ford.: dr. Vass József, Szent István Társulat, Budapest, 1999.
- ² Mother Teresa: *Quotes*. Catholic Online. <https://www.catholic.org/clife/teresa/quotes.php>.
- ³ Stott, John: *Reading Romans with John Stott*. IVP Connect, Downers Grove, 2016.
- ⁴ Lewis, C. S.: *Keresztény vagyok*. Ford.: Várhidy Gyula, Harmat, Budapest, 2017.
- ⁵ Boom, Corrie ten: *A menedék*. Harmat, Budapest, 2016.
- ⁶ Reid, Stobo–Reid, Charles–Morris, Craig © Warner/Chappell Music, Inc.
- ⁷ Conwell, Russell H.: *The History of Fifty-Seven Cents*. 1912. december 1. <https://library.temple.edu/collections/scrc/hattie>.
- ⁸ *Bartlett's Familiar Quotations*. Little, Brown, Boston, 2012.
- ⁹ *Lapham's Quarterly*. <https://www.laphamsquarterly.org/contributors/augustine>.
- ¹⁰ Lewis, C. S.: *The C.S. Lewis Bible*. HarperCollins, London, 2012.
- ¹¹ Arndt, Bryan: *Have a Beautiful Day*. Balboa Press, Bloomington, 2014.

- ¹² Stott, John: *Issues Facing Christians Today*. Zondervan, Grand Rapids, 2011.
- ¹³ Norimitsu, Onishi: Sinatra Song Often Strikes Deadly Chord. In: *New York Times*, 2010. február 6. <https://www.nytimes.com/2010/02/07/world/asia/07karaoke.html>.
- ¹⁴ Nafte, Dennis: Colonel Sanders Failed 1009 Times Before Succeeding. In: *Medium*, 2017. szeptember 10. <https://medium.com/@dennisnafte/colonel-sanders-failed-1009-times-before-succeeding-ac5492a5c191>.
- ¹⁵ Lang, Benjamin: Christmas Day Training, Daley Thompson and the Path to Glory. In: *Sports Gazette*, 2018. december 4. <https://sportsgazette.co.uk/christmas-day-training-daley-thompson-and-the-path-to-glory/>.
- ¹⁶ Oliver, James: *Affluenza: How to Be Successful and Stay Sane*. Random House, New York, 2007, 52.
- ¹⁷ Oliver, James: *Affluenza: How to Be Successful and Stay Sane*. Random House, New York, 2007, 52.

Bátorság

- ¹ Az Egyesült Államok hadseregének toborzóparancsa, In: *Recruiter Journal* 49. 1996. november, 6.
- ² Mandela, Nelson: *Long Walk to Freedom: The*

- Autobiography of Nelson Mandela*. Little, Brown, New York, 2008.
- ³ Bonar, Andrew A.: *The Biography of Robert Murray M'Cheyne*. Tredition, Hamburg, 2012.
- ⁴ Lyte, Henry F.: *Abide with Me*. <https://hymnary.org/text/abide-with-me-fast-falls-the-eventide>, 1847.
- ⁵ Bryan, Jonathan: *Eye Can Write: A Memoir of a Child's Silent Soul Emerging*. Lagom, London, 2018. (A cím lefordíthatatlan szójáték: azt is jelentheti, hogy Tudok írni és azt is, hogy A szem írni tud – a ford.)
- ⁶ Exman, Eugene: God's Own Man. In: *United Nations World Magazine*, vol. 6, no. 1, 1952.
- ⁷ Stott, John: *The Cross of Christ*. IVP Books, Downers Grove, 2006.
- ⁸ Meyer, Joyce: *Everyday Life Bible*. Faith Words, New York, 2018. Engedéllyel használva.
- ⁹ Bound to Be Free. In: *Bible In One Year*. <https://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/1422>.
- ¹⁰ How to Avoid Backsliding. In: *Bible In One Year*. <https://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/3056>.
- ¹¹ Stanhope, Philip Henry: *Notes of Conversations with the Duke of Wellington*. London, 1886.

Megbocsátás

- ¹ Lewis, C. S.: *Keresztény vagyok*. Ford.: Várhidy Gyula, Harmat, Budapest, 2017, 156.
- ² Greig, Pete: *The Vision and the Vow*. Kingsway, Eastbourne, 2005.
- ³ Bickersteth, Edward Henry: *Peace, Perfect Peace, in This Dark World of Sin?* <https://hymnary.org/hymn/AM2013/764>.
- ⁴ Gumbel, Nicky: *30 Days: A Practical Introduction to Reading the Bible*. Alpha International, London, 1999.
- ⁵ Lewis, C. S.: *Keresztény vagyok*. Ford.: Várhidy Gyula, Harmat, Budapest, 2017.

Szabadság

- ¹ Grylls, Bear: *Az élet törvényei: küzd le a nehézségeket, és hozd ki magadból a legtöbbet!* Ford.: Rézműves László, Jaffa, Budapest, 2013, 131.
- ² *Prayers of St Augustine of Hippo*. (ed. Barry Ulanov) Seabury Press, New York, 1983.
- ³ Bacon, Francis: *Esszék*. Ford.: Julow Viktor, Helikon, Budapest, 1968.

- ⁴ Gurtner, Daniel M.: The Veil of the Temple in History and Legend. In: *JETS*, vol. 49, no.1, 2006.
- ⁵ Interview with Mother Teresa. In: *Hello!*, 1 1994. október 1.
- ⁶ Moraglia, Francesco: St Lawrence: Proto-Deacon of the Roman Church. In: *Catholic Culture*. <https://www.catholicculture.org/culture/library/view.cfm?recnum=6098>.
- ⁷ Lewis, C. S.: *Mere Christianity*. HarperOne, New York, 2001. Copyright © C.S. Lewis Pte. Ltd. 1942, 1943, 1944, 1952.
- ⁸ Lewis, C. S.: *Narnia, Cambridge and Joy*. Copyright © C.S. Lewis Pte. Ltd. 2006.
- ⁹ Woodhead, Mick: Foundations Daily. In: *STC Sheffield*, 2018. február 28. <https://stthomascrookes.org/talks/27-february-2018/>.
- ¹⁰ The Breathless Wonder of Forgiveness. In: *Bible In One Year*. <https://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/816>.
- ¹¹ Lewis, C. S.: *Az öröm vonzásában: fiatalkorom*. Ford.: Lukács László, Harmat, Budapest, 2013.

Kockázat

- ¹ Finney, Charles: Father of American Revivalism. In: *Christianity Today*. <https://www.christianitytoday.com/>

[history/people/evangelistsandapologists/charles-finney.html](http://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/1316).

- ² Catherine of Siena [Sienai Szt. Katalin]: Letter 368 to Stefano Maconi. In: *The Letters of Catherine of Siena*, vol. 4, Letters 231–373. Ford: Suzanne Noffke, Arizona Center for Medieval and Renaissance Studies, Tempe, 2008.
- ³ Sheppard, Trent: *Jesus Journey: Shattering the Stained Glass Superhero and Discovering the Humanity of God*. Zondervan, Grand Rapids, 2017.
- ⁴ Szolzsenyicin, Alekszandr: *Godlessness: The First Step to the Gulag*. Előadás a Templeton-díj átvételekor, 1983. május 10.
- ⁵ Miller, Basil–Müller, George: *The Man of Faith*. Bethany House, Minneapolis, 1941, 49.
- ⁶ Flaubert, Gustave: *Letters to Madame Louise Colet*. 1853. június 14.
- ⁷ Dallaire, Roméo: *Shake Hands with the Devil: The Failure of Humanity in Rwanda*. Vintage Canada, Toronto, 2004, xviii.
- ⁸ Lord Byron: *Manfred*. Ford.: Ábrányi Emil, Franklin, Budapest, 1930.
- ⁹ Churchill, Winston: Plugstreet. In: *Pall Mall Magazine*, 1924.
- ¹⁰ Feel God's Love. In: *Bible In One Year*. <http://www.bibleinoneyear.org/bioy/commentary/1316>.

¹¹ Cantalamessa, Raniero: *Life in Christ: A Spiritual Commentary on the Letter to the Romans*. Liturgical Press, Collegeville, MN, 1990.